

قه‌لای دمدم

داستان

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوێ

زنجیرەى پۆشنبیری

*

خاوەنى ئیمتیاز: شەوكت شیخ یەزیدین

سەرنووسیار: بەدران ئەحمەد حەبیب

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنەوێ ئاراس، شەقامی گولان، هەولێر

عەرەب شامیلۆف

"عەرەب شەمۆ"

قەلای دملەم

داستان

شوگور مستەفا

کردووێه بەکرمانجیی خواروو

ناوی کتیب: قه‌لای دمدم – رۆمان
نووسینی: عه‌رب شامیلۆف
گۆرینی بۆ کرمانجیی خواروو: شوکور مسته‌فا
بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ٩٥٩
ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کرهم
به‌رگ: مه‌ریه‌م موته‌قییان
چاپی دووهم، هه‌ولیر - ٢٠١٠
له‌ به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتیه‌کان له‌ هه‌ولیر ژماره ١٧٤ ی
سالی ٢٠١٠ ی دراوه‌تی

پېړست

7	پیشه کی
21	پیشه کی نووسه
23	بهشی یه کهم - بازار
42	بهشی دووهم - مزگوت بېناکردن
46	بهشی سیپه م - همزه چاوهش
64	بهشی چواره م - بهزمی دهر ویشان
78	بهشی پینجه م - شایی
91	بهشی شه شه م - سهر بهووردی خانق
114	بهشی حوته م - قاسیدی شه مدینان
168	بهشی هه شته م - قولی خان
188	بهشی نویه م - حسین خان
208	بهشی دهیه م - هیرش بق سهر قه لا
277	پاشه کی
278	فهره نگوک
283	سهره تای نووسه بق چاپی رووسی
285	له باره ی نووسه و کتبه که یوه

پیشہ کی

بہ درپڑایی میژووی نہ تہوہی کورد، ہر کارہ ساتیکی گرنگی سیاسی و میژووی، ہر رووداویکی کۆمہ لایہ تی بہرچاو، ہر چپرۆکیکی تال و شیرینی دلاری و ہر شایی و شینیکی گہورہ لہ ہر مہ لہ ہندیکی کوردستان قہ و ماوہ، خۆویژ و خۆشخوانہ کوردہ نہ ناسراو و نہ خویندہ وارہکان لہ سہر کیچی برگہی خۆمانہ بہ زمانیکی ساکار، بہ لام پوخت و پاراو و پھسہن و رہوان ہۆندوویا نہ تہوہ و ئاھہنگیکی تایبہ تی خۆشیان بۆ داناوہ و پتیاں گوتوہ بہیت^۱.

شایہر و بہیتبہیژہکان ئو بہیتانہیان لہ کۆری دیوہ خانہی مہ زنان، لہ لامیژدانہی گہورہ پیاوان و لہ گۆشہی مزگہوتی گوندان و لہ چایخانہ و کاروانسہرای شاران بۆ خہلکی تینوو و تامہ زرۆ گوتوہ. بہم جۆرہ ہم نہیانہیشتووہ رووداو و کارہ ساتہکان لہ بیر بچنہوہ و ہم زمان و فہرہنگ و ئہدبہی فۆلکۆری کوردییان پۆژ بہ پۆژ دہولہ مہند و دہولہ مہندر کردوہ.

ئہم بہیتانہ سینگ بہ سینگ و پشت بہ پشت پاریزراون. دیارہ بہ پیتی جی و کات و وہستایی و ناوہستایی شایہر کەم و زۆر گۆرانیاں بہ سہردا ہاتووہ. زیاد و کەم کراون، وشہی تازہ و نوئی و باویان ہاتووہ تہ نیو و وشہی کۆن و سوایان لئ دہراویژراوہ. بہ لام ناوہ پۆکی مہ بہست ہر و ہک خۆی ماوہ تہوہ.

لہ سہردہمی ئیمہدا کە جیہان ئالوگۆریکی سہیر و بہ پەلہی بہ سہردا ہاتووہ، زانست پۆژ بہ پۆژ پتر بہ سہر تہ بیعہ تدا زال بووہ، ئینسان شہ پۆلی

۱ بہ پروای من ئہم وشہیہ ہیچ پتوہندی بہ (بیت)ی عہرہ بییہوہ نییہ و رای مامۆستا فہتاحتی قازی بہ راست دہ زانم کە دہلئ: رەنگ بئ لہ وشہی بہیاتوہ ہاتبئ کە ناوی ئاوازیکہ.

هه‌وای خستووته ژێر پکیفی خۆی و ئاتۆمی قه‌ڵشاندوووه و له‌سه‌ر مانگ دابه‌زیوه. هه‌رچهند وه‌زعی ناله‌باری کوردستان گۆڕانیکی ئه‌وتۆی به‌سه‌ردا نه‌هاتوو و نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌روا له‌ کاروانی شارستانه‌تی به‌جۆر ماوه و ته‌مومژی نه‌زانی و نه‌خوێنده‌واری له‌ ئاسمانی وڵاته‌که‌مان نه‌په‌ویوه، به‌لام ئه‌گه‌ر نووری کاره‌با کورده‌واری پووناک نه‌کردووته‌وه، رادیۆ و گرام و ریکۆردەر گه‌یشتوونه‌ کوێره‌ دێیه‌کانی کوردستانیش و ده‌توانین بڵێین تیشکی زانستی ده‌روهه‌ نا‌پاسته‌وخۆ کوردستانیشی گرتووته‌وه. به‌رنامه‌ی رادیۆکان و ئیستیوانه‌ی گرام و شریتی ریکۆرده‌ره‌کان خه‌ڵکیان له‌ به‌یت و باوی شایه‌ره‌ هونه‌رمه‌نده‌کان بۆ نیاز کردوو.

بۆیه‌ مه‌ترسیی ئه‌وه‌ ژۆره‌ شاکاره‌ به‌نرخه‌کانی ئه‌ده‌بی فۆلکلۆریمان ورده‌ ورده‌ له‌ بیر بچنه‌وه و له‌ بیرچوونه‌وه‌شیان زیانیکی ژۆر گه‌وره‌ له‌ زمان و فره‌ه‌نگ و میژووی نه‌ته‌وه‌که‌مان ده‌دا. هه‌رچنده‌ زانایان و پووناکبیرانی کورد له‌ هه‌موو لاره‌ هه‌ستیان به‌ مه‌ترسییه‌ کردوو و هه‌رکس به‌پێی هێز و توانا و کات و ده‌رفه‌تی خۆی خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌یان، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ده‌پۆست نایه‌ن و پێشگرییان بۆ نا‌کری.

یه‌که‌ک له‌ کاره‌ساته‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌ و خوێناوییه‌کانی میژووی نوێی کوردستان که‌ پاش دابه‌شکرانی ئه‌و وڵاته‌ له‌ نیوان عوسمانی و قزلباشدا پووی داوه، گه‌مارۆدان و گیرانی قه‌لا‌ی دمدم و شه‌هیدبوونی ئه‌میرخانی برادۆست، خانی له‌پ زێڕین و هاویه‌مانان و دۆستانی ئه‌و سه‌رده‌ره‌ مه‌زنه‌ی کورده‌.

ئه‌و کاره‌ساته‌ ئه‌وه‌نده‌ خوێناوی و به‌سام بووه، شا‌عه‌باسی سه‌فه‌وی، شای خوێنپێژ و پیاوکوژی ئێران ئه‌وه‌نده‌ی رق له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد بووه، ئه‌وه‌نده‌ زالمانه‌ و ژۆردارانه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و نه‌ته‌وه‌ بۆ ده‌رتانه‌ جوولاه‌وته‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی خراپه‌ کردوو، ئه‌وه‌نده‌ی خه‌ڵک کوشتوو و وڵات خاپوور کردوو و ژن و مندال به‌دیل بردوو، ئه‌میرخانی و پیاوانه‌ پاره‌پیوه‌ و ئازایانه‌ وه‌ده‌ست هاتوو و سه‌ری بۆ شوێر نه‌کردووته‌وه و به‌رگریی کردوو و ئه‌وه‌نده‌ مه‌ردانه‌ شه‌هید کراوه، که‌ رابردنی زه‌مان نه‌یتوانیوه‌ تۆژی فره‌امۆشی له‌سه‌ر

ئەم کارەساتە داپیژئی و لە پێش چاوانی ون بکا .
شایەر و خوشخوانەکان ئەو کارەساتەیان بەشپۆیە جۆر بەجۆر کردووەتە
بەیت. لک و پۆیان لێ کردووەتەو و شاخ و بالیان لێ ناو.

لە ھەموویاندا دوو شت لە پێش چا و گیراوە: ئازایەتی و خۆراگری
ئەمیرخان و دلرەقی و بێ بەزەیی شا عەباس. لە نێو ئەو بەیتانەی من لەو
بارەدا بیستووم، هیچیان ناگەنە ئەو بەیتە کە زانای گەرەیی ئەلمانی
ئۆسکارمان لە سەرەتای ئەم چەرخەدا لە پەحمان بەکری بیستوو و لە
١٩٠٥ دا چاپی کردوو و ئیستا لە دەستدایە. لە ھەموو بەیتێکدا خەیاڵاتی
شاعیرانە بەسەر واقعیاتی میژوویدا زال دەبێ.

لەو بەیتەشدا ئەو دەبیندێ، بەلام وا دیارە ئەو بەیتە زۆر لە پاش قەومانی
کارەساتە کە نەگوترا بێ. چونکە ناوی ھیندیک کەس لە کار بە دەستانی قزلباش
و لە دۆستانی ئەمیرخان لەو بەیتەدا وەک خۆیان ماونەو.

میژوونووسەکان خۆمانە و یتگانەش لەسەر ئەو کارەساتەیان نووسیوە.
سەرچاوەی ھەموویان (عالم ئارای عەباسی) کتێبە بەرخە کە ی ئەسکەندەر
بەگی تورکمانە. ئەسکەندەر بەگ ھەرچەند نۆکەر و نمەک خور دە ی شا عەباس
و دۆژمن و نەتەو دە ی ئەمیرخان بوو و داوای پەوای ئەو سەردارە مەزنە ی
کوردی بە لاساری و سەرپێچی و تەنانەت نمەک بە حەرامی و لە پێ دەرچوون
داناو و بە ئاشکرای جێپۆی بە کوردان داو و دە لێ: «و محشیتە تیرە ی
ئێنسەن» و کوشتاری ئەو گەلە ی بە غەزا زانیو و گوتوو یەتی «ئەرکی
سەر شانی شای ئیسلام پەنایە ئاسە واریان لێ بیری». بە لام پیاو ھەق بلی
پیاو یکی زۆر خۆ پەندەوار و زانا و میژوونووسێکی یە کجار ورد و وریا بوو و
رووداوە کانی میژوویی سەردەمی شا عەباسی زۆر بە سەرنجەو و تۆمار
کردوون. جگە لەو خۆی لە گەمارۆدانی قەلای دمددا بە شدار بوو و ئاگای
لە ھەموو کەین و بەینیک بوو.

پاستە ئەویش وەک ھەموو دەستوپیو ھندی شایان پیاپیاز و درۆزن بوو و
زۆری تەشی لە بەر شا عەباسی رستوو و بە بەژن و بالای ئەو شا بەدەفە و

خوینرێژەى هەلگۆتوو و وای نیشان داوه که تاوانى کوردان بووه دلى ناسكى خاوهن شکۆيان شکاندوو و هەقى خۆيان بووه قەتلوعام بکړين و بهو دهرده بچن، بهلام لهگهڵ ئەوانهشدا کتیبهکهى زۆرى زانیاریى تێدا ههیه و سهراچاوهیهکی بهکهکه بۆ ئەو کهسانهى بیانهوی لهبارهى قهلاى دمدم و سالى موکرى قراکهدا شت بنوسن.

کارهساتى دمدم و موکریان که یهکتک له بهسامترین پروداوهکانى میژووی کوردستانه، ههستی نهتهوايهتیى زانیانى کوردی جۆشاندوو. خانى نهمر شاعیری مهزنى کورد ئەو ههسته ئاگرینهى چل و چهند سال پاش کارهساتهکه له سهرهتای مهه و زیندا دهربرپوه.

لهو سالانهى دوايیدا نووسهرى مهزن و زانای بهناوبانگی کورد عارهبی شامۆ چیرۆکیى درێژى بهناوی قهلاى دمدم بهئوسلوویکی نوێ و باوی پۆژ نووسیوه. نووسینی چیرۆکی میژوویی لهمیژه له ئەدهبیاتی گهلانى تردا جی خۆی کردووتهوه. بهلام ئەوه یهکهه چیرۆکی درێژه که من بهزمانى کوردی لهو بارهدا خویندووومهتهوه.

بهداخهوه من نووسینهکهى ئەوم نهخویندوووتهوه. چونکه سههم له خهتی رووسی دهرناچى و کتیبهکەش بهخهتی رووسی چاپ کراوه. بهلام مامۆستا شکور مستهفا که ئەم چیرۆکهى هیناوهتهوه سهه شیوهى کوردی کرمانجى خواروو و خهتی پهسندکراوى کۆرى زانیارى کورد، دهلی: «دهستم له ناوهپۆکی چیرۆکهکه نهداوه و ههه روالهتهکهه گۆپیوه.»

مامۆستا عارهبی شامۆ بهخهیاڵ بهرزى هونهرمهاندانهى خۆى چیرۆکیى شیرین و پى کارهسات و ههست بزوينى خولقاندوو و خزمهتیکی گهورهى بهئهدهبى نهتهوهکهى کردوو. سههتاسههه ئەم چیرۆکه بهتامه پره له ههستى پیروزی ئینسانى، نیشتمانپهروههه و گهل خۆشهویستی.

چیرۆکی قهلاى دمدم نمونهى ئەدهبیکی پیاویستی رهخنهگرانهیه له ئەدهبى کوردیدا که ئەگهه بى وینه نهبى کهه وینهیه. له لابهلاى درێژهکانى ئەم چیرۆکهدا پههه لهسهه واقیعی ژيانى کوردهوارى ههلهداتهوه و پتوشوینی

نەتەوايەتى نەتەوھىيى كورد بەلایەنى باش و خراپدا نیشان دراوہ و بۆئەو
بىگانانەى كورد باش ناناسن زۆر بەكەلكە.

پالەوانەكانى ئەم چىرۆكە ھىچ كاميان بۆ كوردىك نەناسياو نين. شەباب
لاوڭى كوردى ئاسابى و رەزاسووكە كە ھەموو رۆژى لە رۆياز و كووچە و
كۆلاندا تووشى دەبين و قسەى لەگەڵ دەكەين. دلەر كچە كوردىكى لەبار و
نەشمىلانەيە كە لە ھەموو گوند و شارۆكىكى كوردستاندا نمونەى زۆرە و
ھىچ وى ناچى خەيالى نووسەرىك خۆلقاندبىتى. زۆر ھەمزە چاوەشمان ديون
و دواندوون. زۆر وەستاي ئەرمنى و ئاسۆرى ئامرازى پتويستيان بۆ دروست
كردووين. زۆر ئەسكەندەرى پير چىرۆكى كۆنيان بۆ گيرايوينەو.

كەم لاوى كورد ھەيە لە دلداريدا شەبابىك نەبى. كەم كىژى كورد ھەيە
برواى بە پرۆپوچ نەبووى و پەناى بۆ پر و پيرىژنان نەبردى و نوشتەى
چەور و شيرين و دەم بەسى بەمەلا نەكردبى و چل دانە و شەمۆلەى
نەگرىتەو. بنپشك و خوشكى بچووكى وەك نەنيمان زۆر ديون كە ديارى و
راسپاردەى كاكيان بۆ دەزگيرانەكەى بردووە.

بەراستى مامۆستا شارەزايى تەواوى لە واقىعى ژيانى نەتەوھەكەى ھەيە و
زانباريەكەى خۆى زاناپانە و وەستايانەى لەلا بەلای دىرەكانى ئەم چىرۆكە
شيرينەدا گيرايووتەو.

ھەوار و بانەمەر و ئاژەلدارى، ھەرەووز و دەستەوا و لەبەر شانە دانىشتن،
خورى رستن، لىك كۆبوونەوھى كچان، تەون ھەلاوھسەين و وینەى
مافۆرەگرتنەو، مارووجن، رابواردن، داووت و ھەلپەرين، ژوان و دلدارى،
جووت و گا و كشتوكال و ئاشەوانى، نوپژ و تاعەت، سوارى و تەقلە و
رەمبازى، راووشكار و نىچىرەوانى، نان بەھى و ميواندارى، ژن زۆر ھىنان و
كچ فرۆشى و شىربايى وەرگرتن، نىشتەمانپەرەرى و فیداكارى و گيانبازى،
خەيانەت و بىگانەپەرستى و روورەشى، ھەموويان بەزمانىكى شيرين و
ساكار لە جىي خۆياندا لەم چىرۆكەدا باس كراون و نرخی چىرۆكەكەيان
زياتر كردووە. مامۆستا نە لە نىشاندانى كردارە باشەكاندا زىدەپەرەوى

کردوو و له راستی دور بوووتهوه، نه کردهوه دژبو و ناشیرینهکانی شاروونووه. ماموستا له سرتاسه‌ری ئه‌و چیرۆکه‌دا تێ کۆشاهه ئاکاری پاک و کرداری چاک له نێو کۆمه‌لی کورده‌واریدا بره‌و پێ بدا. ده‌یه‌وێ لاوانی کورد راست و پاک و نیشتییمانپه‌روه‌ر بن و دۆست و دوژمنی خۆیان بناسن. دۆستیان خۆش بوێ و کۆمه‌ک و یارمه‌تی بده‌ن و باربووی لێ وه‌رگرن و دوژمنیان ناخۆش بوێ و رقیان لێ بێ و له‌سه‌ریه‌وه نه‌چن و فریوی نه‌خۆن.

هه‌ر به‌وه‌نده رانه‌وه‌ستاه و ویستویه‌تی ئۆسوولی شه‌ری پارتیزانی فی‌ری شو‌رش‌گی‌رانی کورد بکا و ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده‌ی له‌و باره‌دا د‌ل‌س‌و‌زی نیشان داوه که ناچار بووه جار جار له واقیع دوورب‌یت‌ه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی شو‌رش‌گی‌رانی کورد له شه‌ری شه‌ویدا فی‌ری خۆشاردنه‌وه بکا، له شه‌ری شه‌م‌زیناندا رووداوێک ده‌خ‌و‌ل‌ق‌ین‌ێ و هه‌م‌زه چاوه‌شی ه‌ی‌دی و ه‌ی‌من و د‌ل‌س‌و‌ز که نمونه‌ی فه‌رمانه‌یه‌کی هه‌ره‌ باش و له‌سه‌ره‌خ‌و‌یه‌ وا توو‌ره ده‌کا که ناچار ب‌ێ داگ‌رت‌یه سه‌ربازێک و ل‌تی بدا، چونکه جگه‌ره‌ی داگیرساندوه. ب‌ی‌گ‌ومان ماموستا ل‌یره‌دا ه‌ین‌د به‌ته‌نگ ف‌ی‌ر‌ک‌ردنه‌وه بووه زمان و مه‌کانی له ب‌ی‌ر‌چ‌و‌وه‌ته‌وه. راسته له زه‌مانی شا عه‌باس‌دا پ‌ت‌ی ئه‌ورو‌وپا‌یی‌یه‌کان بۆ ئ‌ی‌ران کراوه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت ئه‌و پادشایه برایانی «شیرلی»ی وه‌ک راو‌ی‌ژ‌که‌ری سوپایی ه‌ینا‌ونه ئ‌ی‌ران و با‌ل‌ی‌و‌زی نار‌د‌و‌وه‌ته ئه‌ورو‌وپا، دوور نییه تووتن که له ئه‌مه‌ریکاوه هاتووه‌ته ئه‌ورو‌وپا گه‌ی‌ب‌یت‌ه ئ‌ی‌ران‌یش، به‌لام تۆ ب‌ل‌ی‌ی له کوردستاندا ئه‌و سه‌رده‌می قه‌نه‌ک‌یش هه‌بووین؟ گریمان تووتن‌یش بوو‌ب‌ێ و قه‌نه‌ک‌یش هه‌بووین، خۆ ره‌نگ ب‌ێ مام‌و‌ستاش وه‌ک من له بی‌ری ب‌ێ تا ئه‌م دوا‌یی‌یه‌ کورد به‌به‌رد و ئه‌ست‌ێ ئاگ‌ریان هه‌له‌که‌رد و سه‌ب‌ی‌له و قه‌نه‌یه‌ان ده‌ک‌یشا و جگه‌ره هه‌ر نه‌بوو. جگه‌ره‌ک‌یشان و ئاگر هه‌له‌که‌ردن بۆ پارتیزان مه‌ترسی هه‌یه و مام‌و‌ستای مه‌زن ده‌یه‌و‌ێ ئه‌م ئه‌زمونه به‌نرخه‌مان ف‌ی‌ر بکا بۆیه‌ تووش‌یی ئه‌و هه‌له‌ بووه.

به‌داخه‌وه ئه‌م چیرۆکه به‌نرخه ه‌ین‌د‌یک هه‌له‌ی وای ت‌ی‌دا هه‌ن که به‌هیچ بارێک ناکرێ چاویان ل‌ی ب‌پ‌و‌ش‌ر‌ێ.

چیرۆکی م‌ی‌ژ‌و‌ویی ئه‌سل‌یک هه‌یه و هه‌مووی زاده‌ی خه‌ی‌الی نووسه‌ر نییه.

به لّام نووسەر شاخ و بالّی لّی دهنّی و لک و پۆپی لّی دهکاتهوه. له چیرۆکه سههرکه و توههکاندا ههمیشه ناوی قارهمانه ناسراوهکانی و شوینی گرنگی جغرافیا یی دهپاریزن. ئه و کهسهی چیرۆکی میژوویی دهنووسی دهبی شارهزایی تهوایی له میژوو و جغرافیا دا ههبی تا بهههله نهچی، بۆ بهلگه ئیشاره بهچیرۆکی (شهړ و ئاشتی) تۆلستۆی دهکهن. بێگومان مامۆستا له من باشتر ئهم چیرۆکه دهزانئ، چونکه بهزمانی رووسی خۆپندووهتهوه. رهنگ بی چیرۆکی ئهوهنده قارهمان زۆر کهم بن. به لّام چونکه تۆلستۆی مهزن ئاگای له میژوو ههبووه و جغرافیا یی ولاتهکهی باش زانیوه، سالی قهومان ی شهړ و ناوی قارهمانه دهرجه یهکهکان و شوینی شهړهکانی نهگۆریوه و پاراستوونی، خۆپنه قارهمانهکانی تریش بهقارهمانی خهیا لی نازانی و رووداو ههچوکهکانی ئیو کارهساتهکه بهزادهی خهیا لی نووسەر دانائ.

جی داخه مامۆستای خۆشهویستی ئیمه زۆر کهمی شارهزایی له میژوو و جغرافیا یی کوردستان و ئێران ههبووه. سههرانهی چیرۆکهکهی لهسههر خهیا لی خۆی داریشتووه، بۆیه ههلهی زۆر زهق و بهرچاوی له نووسینهکهیدا ههیه.

کهسیک بیهوئ لهسههر قهلا ی دمدم بنووسی ناچاره بزانی پایتهختی شا عهباس ئیسفههان بووه نهک تاران. شا عهباسیکی له سههردهمی دهستهلاتی رهش و زۆردارانهی خۆیدا زۆر شاری سووتاندن، زۆر قهلا ی رووخاندن، زۆر ولاتی خاپوورکردن، ئیسفههانی و ارازندهوه، و ئاوهدان کردهوه، که پێیان کوت (أصفهان نصف جهان). ئیستاش ئه و خانوبههره و مرگهوت و باخانه ی ئه و دروستی کردوون و بینای ناو ن جیهانگهرا ن بۆ ئیسفههان را دهکیشن.

مامۆستا پێش نووسینی چیرۆکهکهی میژووی ئێرانی نهخویندووهتهوه، تا بزانی ئه و شا عهباسه ی ئه و باسی دهکا چ دیوهزمهیهکی خۆپنخۆر بووه؟ ئه گهر بهپهله چاویکی ههر بهعالم ئارای عهباسیدا گێرا با که میژوونووسی تایبهتی شاعهباس نووسیویهتی، دهیزانی ئه و زۆرداره پیاوکۆزه ئیرینهی له مهلهبندی موکریان، له بهشیکی گهورهی نیشتمانکهمان برپوه و میینه و

وردەى بەدیل بردووه.

پتەم وایە ئەگەر مامۆستا دەیزانی ئەو شا عەباسە ئەوەندە زۆردار بووه کە نه تنیا هەزاران کەسى کوشتووه و هەزاران وەجاخى کوژاندووهتەوه، بەلکە خۆشى وەجاخ کوێر کردووه و لە سێ کورەکانى خۆى دووى چاوى دەرتیان و یەکی سەربرپوه، تابلۆیەکی زۆر بەسامتر و ڕەشتەر و ئینسانیتى لە شا عەباس دەکێشا.

مامۆستا نەک زۆر ئاگای لە مێژووى ئێران نەبووه، بەلکە گوێى نەداوہتەوه مێژوو و جغرافىای ولاتەکەى خۆشى. دەنا هیچ نەبۆى دەبوو بزانی سلیمانى زۆر پاش کارەساتى قەلاى دمدەم دروست کراوه.

من بەش بەحالى خۆم ناوى عەشیرەتى بەرۆدارم نەبیسووه کە مامۆستا دەلى خانۆى لەپ زێرین گەورەى وان بووه. بۆ ئەوەى بزانی ئەمیرخان کى بووه و چۆن پى گەییوه؟ ناچارین پەنا بەرین بۆ ئەو نووسراوہى دوژمن لەسەرى نووسيوه. چونکە بۆ خۆمان سەرچاوەى کۆنتەرمان نین. خاوەنى عەلەم ئارا دەنووسى:

«پاش نەمانى شای بەهەشتى کە ڕۆمییەکان مرخیان لە ئازەربایجان خۆش کرد، عیلى و عەشیرەتە کوردەکانى سەر بە ئەم دەولەتە بايان داوه و لەگەڵ ڕۆمییەکان گەوتن. شا محەمەد ناوێک لە میرزادەکانى برادۆست بەفەرمانى خۆندکاری ڕۆم کرا بەمەزن و خاوەن دەستەلاتى برادۆست.

ئەمیرخان سەرى بۆ دانەنواند و ملی بۆ ڕانەکێشا، هەر دەمە لەگەڵ یەکیک لە ئەمیرە گەورەکانى کورد دەکەوت. ماوەیەک لە کەن عومەر بەگى حاکمى (سەهران) ڕای بوارد. لە شەپێکدا کە عومەر بەگ لەگەڵ دوژمنەکانى کردى، ئەمیرخان دەستىکى لە ئانىشکەوہ پەرى، ناویانگى بە ئەمیرخان چۆلاق^۲ ڕۆیشت.

لەو سالەدا کە ئالای بەرزى پادشایى لە ئازەربایجان دەشەکاوه و شا بەو

۲ وشەییەکی تورکییە، یانى گۆج.

پى و قەدەمە پىرۆزەو بەرەو نەخچەوان و ئىرەوان دەياژوا، ناوبرا و هاتە بەر دەرکى بارەگای پادشایەتى و خۆى بە شاپەرست و خزمەتکار نیشان دا، خاوەن شکۆ ئاوپى رەحمەتى لى داو، مەزنايەتى و دەسەلاتداریى تەرگەوهر و مەرگەوهرى پى بەخشى و نازناوى خانى دایە و سەرى بەرزکردهو.

مەلەندى ورمى و شنۆى کە سەر بە ئازەربایجانە و لە سەرەمى شای بەهەشتیدا لە ژێر فەرمانى یەکیک لە گەورە گەرەکانى قزلباشدا بوو پى ئەسپارد. لەسەر فەرمانى شا، وەستا زێرنگەرەکان دەستکیان لە زێرى سوور دروست کرد و بەگەواهیەرات و مروارى بەنرخ پازاندەو و لە باسکیان بەست. چونکە ئازا و مەرد بوو خاوەن شکۆ زۆرى روو دەدایە و گەلێکى چاکە لەگەڵ دەفرموو، ئەویش دەستى خزمەتکارى لەسەر سینگ^۳ دانا.

لە سایەى دلسۆزى و چاوەدێرى خاوەن شکۆدا پۆژ بەپۆژ بە پەيژەى مەزنايەتیدا چوو سەر و لە هەموو هاوشانانى خۆى تى پەراى، چەند ناوچە و مەلەندى لە ئەمیرەکانى کوردى سەر بەپۆم ئەستاندەو و لە نێو ئەمیرەکانى کورددا بەپایەبەرزى و لەشکر زۆرى ناوبانگى دەرکرد. زۆر لە خێلەکان و لە ئەمیرزادەکان لە دەورى هالان و خزمەتى ئەویان رەچاو کرد. هێندە پى نەچوو هەوا و فیز لەسەرى دا و لەخۆ بايى بوو.

مێژوونووسیک کە ئەمیرخانى بەچاوى خۆى دیو و سەرەپای ئەو هەموو دوژمنایەتییه ئیعتیراف بەئازایەتى و مەردایەتیى دەکا و دەلى: «ئەمیرخان لە عەشیرەتى برادۆست بوو و لە شەردا دەستیکى پەریو و شا عەباس دەستى زێرى بۆ دروست کردووە». بەلام مامۆستا بەعەشیرەتى بەرۆدارى دەناسینی و دەلى: «چونکە زۆرى زێر بەخشىو پتیاى گوتوو خانۆى چەنگ زێرین».

مامۆستا زۆر بەدریژى و وردى باسى قەلاى دمدە دەکا، بەلام بەو حالەو بەپێویستى زانى ئەو کورتە باسەى ئەسکەندەر بەگ لەسەرى نووسىو لێردا بێنمەو کە دەلى: «لە پێش ئیسلامدا لە زەمانى ساسانییهکان (اکاسرە)دا

۳ ئۆسکارمان، تحفەء مظفریە، بەغدا، ۱۹۷۵، ل ۲۵-۲۷.

هەر لهو شوێنهدا قه‌لایه‌ک هه‌بووه که پێی گوتراوه دهمدم و دهمسدرێژی پۆزگار خاپووری کردوه».

له جێگه‌یه‌کی دیکه نه‌خشه‌ی قه‌لکه‌مان ئاوا بۆ ده‌کێشی:

«ئهو قه‌لایه له‌سه‌ر **دوندی** کێوێکی یه‌کجار به‌رز دروست کراوه که یه‌کپارچه به‌ردێکی درێژووه‌ک و ته‌سکه و وه‌ک پشتی گای هه‌لکه‌وتوه. لای شیمال و جنوبی دۆلی زۆر قوولن که له ژێرلا بۆ سه‌رێ ده‌بی به‌په‌یژه‌ی خه‌یال بۆی بجی. له‌به‌ر به‌رزێ پێوێستی به‌ شووره‌ نییه و شووره‌یان بۆ نه‌کێشاوه. دوو لایه‌که‌ی دیکه‌ی که پانایی قه‌لکه‌ن، لای پۆژه‌لاتی پالی وه پانتایی چیا داوه و شووره‌یه‌کی زۆر ته‌واوی بۆ کێشراوه بورجی بلندی هه‌ن و ده‌رگایه‌کی هه‌یه. لای پۆژئاوای که له‌ گۆرایێ نی‌زیکتره شووره‌یه‌کی یه‌کجار قایمی هه‌یه و ده‌رگایه‌کی به‌ره‌و جنوب ده‌کێته‌وه. له‌ ده‌روازه بۆ عه‌رزێ پێگایه‌ک به‌نێو به‌ریددا هه‌یه که ئه‌وه‌نده ته‌نگه به‌زه‌حمه‌ت سوارێکی تێوه ده‌جی. سه‌نگه‌ر برده‌پێش له‌ لای پۆژه‌لات و پۆژئاواوه نه‌بی ناکرێ، له‌ لای پۆژه‌لات تیره‌اوێژێکی بۆ ده‌رکی قه‌لا بمێنی، یه‌کپارچه به‌ردی سه‌خت و ته‌خت و په‌قه. له‌ به‌نوه‌ بوودری بۆ لێ نادرێ. که به‌رده‌که براوه بورجێکی زۆر به‌رز و قایمیان لێ دروست کردوه که بۆ خۆی قه‌لایچه‌یه‌که، تا ئه‌و بورجه به‌رده‌ست نه‌کرێ سه‌نگه‌ر برده‌ بن قه‌لا محاله. ئاوی قه‌لا له‌ حه‌وزێکی گه‌وره‌را دا‌بین ده‌کرێ که به‌باران پێ ده‌بی. به‌لام له‌ لای شیمال له‌ نێو گه‌لیدا نی‌زیکه قه‌لا کانیه‌که هه‌یه. ئاوی زۆر که‌مه، ئه‌میرخان جۆگه‌ی بۆ کێشاوه و رێی بۆ کردوه‌ته‌وه و ده‌ حه‌وزه‌که‌ی کردوه. ئاوی ئه‌و کانیه‌ له‌ نێواره‌وه تا به‌ره‌به‌یان حه‌وزه‌که‌ی پێ ده‌کا. ئاوه‌که‌ی به‌شی پۆژێکی قه‌لانێشینه‌کان ده‌کا. گومبه‌زێکیان له‌ پێکی عه‌رز له‌سه‌ر حه‌وزه‌که هه‌لخستوه که له‌ پێش چاوان ون بێ، پێی ده‌لێن (سولق). بۆ پاراستنی حه‌وزخانه‌که بورجێکیان به‌پال قه‌لکه‌وه هه‌لچنیه‌وه. له‌ لای جنوبیه‌وه سه‌هۆلانیکیان ساز کردوه که له‌ زستاندا به‌به‌فر و سه‌هۆل داخدرێ. له‌ ته‌نێشت وی حه‌وزیک هه‌یه، تا ئه‌و به‌فر و سه‌هۆلی له‌ گه‌رمای هاویندا ده‌توێته‌وه و ده‌بێته ئاوه‌ فیرۆ نه‌پوا و

لەویدا کۆپیتەووە و لە کاتی کەم ئاویدا بەکار بێ. ئەو سەھۆلدانەش قەلایچەپەکی لەسەر دروست کراوە و پاسەوان و تەفەنگچی لەسەر دانراوە. بەویش دەلێن (بوزلق) یا (قارلق)، رێگای ویش وەک رێگای (سوولق) لە دەرهوەرە و نە.

بەکورتی ئەم قەلایە لە پێنج قەلایەک هاتووە. یەکیان ئەسلی قەلایەک، یەکیان قەلای خوارێ، یەک (سوولق) و یەک (بوزلق) و ئەوی دیکەیان بورجی گەورە دەرهوێ درگای رۆژەلەت، کە لە پێشدا باسمان کرد. ھەر پێنج ئەوەندە بەرز و قایمەن کە پەکی تیزرەوی بیر و میروولە خەیاڵ پێیان تێ نا و وێیان ھەلناگەرێ.

پێم وایە ئەگەر مامۆستا ھەر ئەوەندە ئێسکەندەر بەگ وەک دۆژمێک لەسەر قەلای دمدەم نووسیویەتی دەخوێندەوێ و جا واقعیەتی میژوویی بەو خەیاڵە بەرز و ناسکی خۆی دەپازاندەوێ، چیرۆکە جوانەکی دەگەشتە ریزی شاکارەکانی بەرزی نووسەر بەناوبانگەکانی جیھان.

لە عەلەم ئارادا ناوی ھەموو سەرکردەکانی قزلباش و زۆر لە پالەوانانی کورد ھاتوون. چەند خۆش بوو مامۆستا قارەمانی دەرجە یەکی خەیاڵی نەخوێندەبە و قارەمانە ئەسلییەکانی ناو بردەبە. جا کەیفی خۆی بوو بازەرگانی عەرەبی ناو دەنا ئێن بەتووتە یا نا. چونکە دەتوانین تەئویلیک بۆ ئەو بەتێنەوێ کە ئەو بازەرگانی بەناوی جیھانگەرێ بەناوبانگ کراوە و مەبەستی مامۆستا ئەو جیھانگەرێ نییە.

نامەوێ باسی وە یەکەم کە وا دیارە مامۆستا لە دوایی چیرۆکەکیدە ماندوو بوو و پشوو وەک پێشوو درێژ و لەسەرەخۆ نییە و چارەنووسی بەشی زۆری پالەوانەکانی نادیارە. چونکە ئەو شیوەم لە زۆر لە داستانەکانی رووسی بە تابیەتی شارەکانی تۆلستۆی مەزندا دیوێ و مامۆستاش کەم و زۆر لە ژێر تاوی ئەواندا، بەلام دەوترم بێم باسی گەمارۆدان قەلای دمدەم و قەلاداری ئەمیرخان و خۆراگری کوردان و بێ بەزەیی دۆژمەنی کورت بریوەتەو. چونکە بەشی ھەرە گرنگی کارساتە کە سەرنجی خۆمانە و

بیگانه‌ی راکیشاوه و ناوی ئەمیرخانی له میژووی کوردستاندا به نه‌مری هیشتووته‌وه ئەو به‌شه‌یانه.

له نیو کوردهواری باوه ده‌لین ژنی قه‌لانشینه‌کان به تایبه‌تی ژنه‌کانی ئەمیرخان له قه‌لاداریدا به‌شدار بوون و له به‌یته‌که‌شدا ئیشاره‌ی بۆ کراوه وه‌ک ده‌لی:

کۆ بوو له خاتوون په‌روه‌ری،

گوته‌ی: «کاک ئالی ئەتۆ ماوی ئەتۆش هه‌لی».

هه‌روه‌ها مه‌شه‌ه‌وره ده‌لین ژنه‌کانی ئەمیرخان و که‌وره که‌وره‌کانی پاش گیرانی قه‌ل و کوژرانی پیاوه‌کان خۆیان له چیا هه‌لداشتوو تا نه‌بته دیلی ده‌ستی دوژمنی بۆ شه‌رم. له به‌یته‌که‌دا گوته‌راوه:

کۆ بوو؟ له خاتوونی خانی؛

قبوڵ ناکه‌ن کافرستانی؛

«خۆمان هه‌لده‌دێڕین له چل که‌وانی»

مامۆستا‌ش ویستوو‌یه‌تی نه‌خشی ژنانی کورد له خه‌باتی پزگاریخ‌وازیدا به‌رچاو نیشان بدا و جوانیشی نیشان داوه. ئەویش ژۆر جوان باسی ئەوی کردوو که ژنه‌کان خۆیان کوشتوو. بۆیه داخه‌ ناچی نه‌یزانیوه یه‌کیک له ژنه‌کانی ئەمیرخان که ئەسکه‌نده‌ر به‌گ نه‌ ته‌نیا بێزی نایه‌ ناوی ببا، به‌لکه‌ قسه‌ی سووکیشی پێ ده‌لی، شه‌ش ساڵ پاش گیرانی قه‌ل له‌سه‌ره‌نوێ قه‌ل ده‌گرێته‌وه. دلنایام ئەکه‌ر مامۆستا ئەوه‌ی ده‌زانی چیرۆکه‌که‌ی دوو به‌رگ ده‌بوو. چونکه‌ ئازایه‌تی و فیداکاریی ئەو ژنه‌ کورده به‌شه‌ره‌فه‌ خۆی به‌رگی‌ک چیرۆک هه‌لده‌گرێ.

مامۆستا باسی عه‌شیره‌تی شاکاک ده‌کا که ئیستا له ده‌ورو به‌ری قه‌لای دمدم ده‌ژین، به‌لام له‌و سه‌رده‌میدا هه‌یج ناویان نییه. که‌چی باسی عه‌شیره‌تی که‌وره و به‌ناوبانگی جه‌لالی ناکا که به‌داخه‌وه له‌و سه‌رده‌میدا ته‌نیا عه‌شیره‌تیکی کورد بوون یارمه‌تی شا عه‌بباسیان داوه و به‌شی ژۆریان له

نیو قزلباشدا بوون و ژمارهیهکی که میان له سهنگه‌ری شه‌ره‌فدا به‌رگریان کردووه.

مامۆستا به‌ئانقه‌ست ویستوویه‌تی بلّی شه‌ری کوردان زیاتر به‌تیر و شیر بووه. به‌لام له راستیدا ئه‌میرخان تۆپ و تفه‌نگیشی بووه. له باری چه‌ک و قۆرخانه‌وه ته‌نگاو نه‌بووه، هه‌ر بی ئاوی و تینوایه‌تی شیرزه‌ی کردووه. وای لی کردووه له قه‌لا بیته‌ دهر و شه‌هید بکری.

له پێشدا کوتم من له خویندنه‌وه‌ی خه‌تی رووسیدا کۆلم و چیرۆکه‌کی مامۆستا عاره‌بی شامۆم نه‌خویندووه‌ته‌وه. جا بۆیه ناتوانم له‌سه‌ر شیوه‌ی نووسینی ئه‌و چ قسان بکه‌م. به‌لام ئه‌وه‌که‌ی مامۆستا شوکور مسته‌فام چه‌ند جار خویندووه‌ته‌وه و به‌راستی چیژم لی وه‌رگرتووه.

عه‌یبی کار له‌وه‌یدایه ئیمه تا ئیستاش زمانیکی ستانداردمان نییه که که‌س نه‌توانی لێی لادا. هه‌ر وا به‌هاسانیش ناتوانین ئه‌م زمانه پێک بێنین و خۆمان له پاشاگه‌ردانی رزگار بکه‌ین. ماوه‌یه‌که هیندیک له نووسه‌ره زانا‌کامان به‌کرده‌وه بۆ ئه‌و کاره به‌نرخه تی ده‌کوژن.

ده‌وێرم بلّیم مامۆستا شوکور یه‌کیک له ئالا هه‌لگرانی ئه‌م خه‌باته پیرۆزه‌یه و له ریزی پێشه‌وه‌دایه. مامۆستا وه‌ک پیاویکی زانا و راست ده‌ستی له ته‌عه‌سویی ناوچه‌گه‌ری هه‌لگرتووه و له نووسینه‌کانی خۆیدا هه‌ول ده‌دا له هه‌موو شیوه‌یه‌کی زمانی کوردی که‌لک وه‌ربگری و به‌بروای من له‌و کاره پر سووده‌شدا سه‌رکه‌وتووه.

مامۆستا تی ده‌کوژی کام وشه‌ ره‌سه‌ن و سووک و په‌وانه کام کنایه له‌سه‌ر زاران خۆشه‌ به‌کاری بێنی. له به‌کاره‌ینانی وشه‌ی داتا‌شراوی ناره‌سه‌ن و دژۆ و ناشیرین خۆ ده‌پاریزی. زۆر شاره‌زای پێزمانی کوردیه‌یه و له ژێر ته‌ئسیری زمانی بیگانه‌دا نانوسی.

مامۆستا خوینده‌وار و رووناکبیره، زۆر گه‌راوه و گه‌لیکی خویندووه‌ته‌وه. زه‌حمه‌ت و کوێره‌وه‌ریی کێشاوه و ئه‌زمونیکی ته‌واوی وه‌سه‌ریه‌ک ناوه. له

سایه‌ی ئه‌و ئه‌زموونه‌دا گه‌یوه‌ته ئه‌م قه‌ناعه‌ته که هیچ شپ‌یوه‌یه‌کی زمانی کوردی با ژۆریش ده‌وله‌مه‌ند و پر وشه بی به‌ته‌نی ناتوانی بی به‌زمانی ئه‌ده‌یی نه‌ته‌وه‌که‌مان. جا بۆیه ئه‌م رێبارهی گرتووه‌ته پیش که له پیکه‌ییانی زمانی ستانداردی کوردیدا به‌شداری بکا. سه‌ره‌رای ئه‌وانه هه‌رگیز وه‌ک پیاویکی له خۆبایی له نووسینه‌کانی خۆی دُنیا نییه و به‌شووریه‌یی نازانی راویژی به‌دۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. ئه‌وه‌ش ئاکاریکی باشه و پیاو ده‌گه‌یی‌نیه‌ته ئامانجی خۆی. مامۆستا شوکور له‌میژه به‌نووسه‌ریکی سه‌رکه‌وتوو ناسراوه. به‌لام به‌بروای من له نووسینی ئه‌م چیرۆکه‌دا خۆی گه‌یاندووه‌ته ترۆپکی هه‌ره به‌رزی ئه‌ده‌بی کوردی. له پیشدا کوتم ئه‌م چیرۆکه له چاو ناوه‌رۆکه‌وه له ئه‌ده‌بی کوردیدا ئه‌گه‌ر بی وینه نه‌بی که‌م وینه‌یه، ئیستاش له خۆم راده‌بینم بۆیم له چاو رواله‌ت و فۆرمیشه‌وه هه‌ر وایه.

ه‌یمن

١٩٧٥/٧/١٩

پیشہ کی نووسہ

ئەو داستانە لە میژووی پوژانیک دەدوێ کە کوردستان لە حالیکە شێ و باریکی یە کجار ناهەموار و دژواردا بوو.

لە لایەکی پادشای پۆمی کە بە زۆری چەک ئەرمەنستان و سووریا و مۆزەپۆتامیا و میسر و بولغارستان و ئارناوتستانی داگیر کرد و پاشان بەو سوپا و چەک و جەخانە گەورە و گرانبە بەسەر کوردستانیدا دا و دەبیست خاکی کەونارای باو و باپیرانی کوردانیش وەکو خاکی ئەو نەتەوانە داگیر بکا و لە ژێر باندووری خۆی باوێ.

لە لایەکی دیکە بەو شای ئێرانێ لەشکر و قۆشەنی لە شەری سەدان سالددا قالدووەوەی پەیتا پەیتا دەناردە سەر کوردستان داگیری بکا.

بەلام نەتەوێ کورد بەوپەری میرخاسی و گەرناسییەو بەرامبەر هەردوو ک دەولەتی گەورە و گرانی ئەو چەرخ و سەردەمە شەری دەکرد.

لە پاش گەلیک شەری گەورە و گران پادشای پۆم و شای ئێرانێ دیتیان بەجۆی جۆی هیچیان لە گەڵ ئەم خەلکە قارەمانە پێ ناکرێ، ئەوەبوو کە لە ساڵی ١٦٣٩ز دا پەیمانیکیان بەست و کوردستانیان لە نێو خۆیاندا دا بەش کرد، بەلام ئەم سەرکوتکردن و بەشکردنەش بەکەلکیان نەهات و هیچیان پێ نەکرا.

ئەم داستانە چیرۆکی شەری قەلای دمدمی دەگیریتەو و ئەو رۆن دەکاتەو کە کورد بەرامبەر بەداگیرکەرانێ کوردستان چۆن شەریان دەکرد و خاکی باو و باپیرانیان چۆن دەپاراست، پیشەوای ئەم شەری، نە میر بوو، نە بەگ بوو، نە ئاغا بوو، کوردیک بوو نێوی خانق بوو، قەلای دمدم ئەو بینای

نابوو. خەلکی پێیان دەگوت خانۆی لەپ زێڕین. خەلکی کوردستان گەلێک
بەیت و باو و داستان و چیرۆک و بەسەرھات لە بارەیی ئەو شەپە گەورە و
گرانە دەگێڕنەوێ.

دەربارەی شەپە قەلای دمدەم و میرخاسیی کوردان گەلێک جیھانگەر و
ڕۆژھەڵاتناسی ئەورووپایی شتیان نووسیوە.

ئێمە لەو داستانەدا تەنیا نەخشەی ئەم شەپانە دەکێشین کە نەتەوێ کورد
چەرخا و چەرخ بۆ ڕزگاری وڵاتەکەیی و نەتەوێ بەرپای کردووە و تا ئازاد
نەبێ ھەر شەپ دەکا و ناوەستی.

به‌شی یه‌که‌م

بازار

به‌هار هه‌میشه دره‌نگ ده‌گه‌شته ئیره، به‌لام ئه‌مسال به‌فر هه‌ر له‌سه‌ر چیا گه‌ردن که‌شه‌کان سپی ده‌چووه‌وه. به‌هاره‌که‌ی قه‌لای دمدم تازه پتیرۆکه بووبوو، به‌فر، ته‌نیا ئه‌وانه مابوون که زستانان با له په‌ناو په‌ستیو و چاله قووله‌کانی ده‌کردن، ئه‌وانه‌ش تا گه‌رمای هاوین داده‌هات نه‌ده‌چوونه‌وه.

له‌و رۆژانه‌دا خه‌لکی قه‌لا خه‌ریکی شو‌م و تو‌کردنی به‌هاره‌ بوون، هه‌ندی هه‌ر له ئاخپینه‌کانی ده‌ورو به‌ری مالاندا ده‌غل و دانیان ده‌چاند. ئه‌و به‌یانیه په‌له هه‌وریک له سه‌رووی چیا‌کانه‌وه په‌یدابوو، پێژنه بارانیکی به‌خوهره‌م به‌سه‌ر قه‌لای دمدمدا باری و تو‌ز و خو‌لی زه‌ویی دابه‌ستات و سه‌رله‌نوێ خو‌شی کرد و بووه‌وه به‌سامال. هه‌تاوه خو‌شه‌که‌ی به‌هاری په‌نجه‌ی له‌عه‌رزی گیرکرد. ئه‌م بارانه‌ بو‌ن و به‌رامه‌ی هه‌وای، پاک و خاوین کرده‌وه. ئیمه له کورده‌واریدا به‌م جو‌ره بارانه ده‌لێین: «گورگه‌ زێ»...

ئاوی رووباری گه‌لی که به‌بن قه‌لادا تی ده‌په‌ری له‌تاو ئه‌م گه‌رما به‌تینه‌ی به‌هاری شیلو ده‌بوو و پ به‌گه‌لی که‌فی ده‌کرد و له سه‌ررا تیژ ده‌هاته خواری، هه‌ر گاشه‌به‌ردیکی ده‌که‌وته پتشی رای ده‌مالی و به‌خو به‌ره‌وخواری ده‌برد. ئیدی قه‌ت نه‌تده‌گوت ئه‌مه ئه‌و ئاوه خو‌ش و خاوینه‌ی هاوینه که له کانییه دووره‌ده‌سته‌کانه‌وه هه‌لده‌قو‌لی و به‌بن قه‌لادا تی ده‌په‌ری و ده‌بیته رووباریکی گه‌وره‌ی پ به‌ ماسیی ره‌نگاو ره‌نگ و به‌هاژه هاژ ده‌پوا.

لەم پوژانەدا دار و درەختەکانی کووچە و کۆلانی قەلەبەر ھەتاوی گەرمی بەتینی بەھار فراژوو بووبوون و گەلای سەوزیان لەبەر کردبوو، سێبەریان بۆ مرۆ خۆش دەکرد، دارقەپسی لە جیژنی گولاندا بوون. ھەندیکیان بەریان گۆپکەیی کردبوو. لە نیوەپوانی بەدواوە، ئاو ھێندە ھەلدەستا دەگەشتە ئاشەکەیی گەلی. (عەقەدی)ی خاوەن ئاش ھەموو پوژێ بەرەبەیانێ زوو لە خەو ھەلدەستا لەگەڵ مەحموود مەرەکانیی ئاشەوانی دەچوونە گەلی، شەو ترسیان نەبوو، سارد بوو، بەفر نەدەتوایەو، بەلام پوژانە گاشەبەردی زلیان دەدا پال ئاشی، نەوێک شەپۆلی ئاو بیرووختنی. خەلکی قەلە زۆر بەتەنگی ئەم ئاشەووە بوون. ھەقیشیان بوو؛ چونکە لەم ئاشە پتر ھیچ ئاشیکی دیکەیی نەیزیک نەبوو. جگە لەمەش، لەوێتی مەحموود مەرەکانی بووبوووە ئاشەوان بەرداشی چاکتر بێراز دەکرد و ئاردیکی ورد و باشتتری بۆ خەلک دەھاری، پوژیکیان بەفەرمانی خانۆ گەلی زەلام بەکۆمەکی عەقەدیەو ھاتن و ئاشەکەیان قایم و چەسپتر کرد.

بەو ھەوا خۆشە، لەوان پوژاندا ھەر لە سببانیووە تا ئیوارێ قەلە پڕ بوو لە خەلک، ھاتوچۆکەران سەرگەرمی سەودا و مامەلە بوون، دووکانداران بانگیان دەکرد: «وێرە برا وێرە، وێرە کاکە وێرە، مائی چاک و ھەرزان بکەر»...

بازاری قەلە پڕ بوو لە خەلک: لە دەشتەکی و کۆچەر، لە ئازربایجانی و لە خەلکی وانێ، لە خەلکی ولاتی ئاسوریان و لە خەلکی زۆر ناوچەیی دیکەش. ھیندیک شەمکیان ھێنابوو دەیانفروشت ھیندی ھاتبوون شەمکیان دەکری و بۆ دەرتیان دەبرد. ئیدی بازاڕ جەمەیی دەھات. دیاربوو خەلکی چیاکانی کوردستان لە سەرما و سۆلەیی زستانی پزگاریان بووبوو، ھەموو دلخۆش و ئاسوودە بوون. کەپاران دەستیان لە نێو دەستی دووکانداران دەنا و پاش ھەندێ دەست پاتەکاندن نرخیان لە مائی فروتەنی دەنا، بەلام دووکانداران لەو نرخەیی گوتبوویان نەدەھاتنە خوارێ و پوولیکیان لێ دانەدەشکاند...

بازاری قەلە قاومخانەیی خۆش خۆشی تیدا بوون. لەو پوژە خۆشانەدا تەختیان لە ژێر سێبەری دار و درەختان دادەنا و قاوہیان بۆ خەلک دەگێرا،

ردین سپی و پیره میپردان دههاتنه قاوهخانهکان و بهدم قاوه فرکردنهوه سهر بهوردی پوژگارانی رابردوویان دهگنراوه. پیره میپردیکیان تیدابوو، که می پشت کۆم، کویره برینیکی بهسهر برۆی چهپهوه بوو. هەر که دههاته دوو، جار جار چاوی دهقوچاندن و ههلی دینان، کویره برینهکهی سهر برۆشی دادهخرا و دهکراوه. نیوهی گوپی چهپیشی نه مابوو! برینهکه نیشانهی ئهوه بوو که ئهم پیره کۆنه ساله بهران بهر بهداگیرکه رانی خاکی کوردان زۆری پوژگاری چهتوون و ناله بار دیون، ناوی ئهسکه ندهر بوو، بهلام پتیان دهگوت ئیسکۆ. پیره، فینجانیک قاوهی فرکرد، ئهوجا چۆکی دادا، گوتی:

ئهم داستانهی بۆ دهگنر مهوه له میژه پووی داوه، ئهوه دهمی هیشتا ساویلکه بووم، بهلام لاوینکی کهتهی بهخۆوه بووم. بهری سمیلم، وهک دهلین تازه خهتی دابوو. سالیکم له نێو عهشیرهتی خالیدیاندا بهخولامی ماله مراد بهگی بردبووه سهر، مراد بهگی ئاغام لهگهڵ عهشیرهتی مللادا دوژمن بوون. چهند سال بوو بهسهر و گوینلاکی یهکیاندا دها و ههمیشه شهرمان بوو: پیامان لیک دهکوشتن، یهکدیمان تالان و برۆ دهکرد. والیی (دیار بهکری)ش قهتهی درێغی له کۆمهککردن و یارمهتیدانی بهگی عهشیرهتی مللا نهدهکرد. دهیانگوت گۆیا چهکیشیان دهادتی.

جا والی چ دهر بهست بوو بهتهنگی چیهوه دههات، ئهوه دهیگوت: «خودای دهکرد کورد ئاسه واری یهکیان دهبرییهوه، خیری ئیمه له وه دایه!» بهلام عهشیرهتی مللا هیچ کاتێ دهروستمان نهدههاتن و ههر ئیمه ئهوانمان دهبهزاند. جارتیکیان بلاو بووهوه که پادشای تورک، چهند ههزار کهسیکی به سهركاری شوکری پادشای ناردووه، کوردستانی داگیرکا. ئهم خه بهره گورجی له نێو کوردان بلاو بووهوه، تهنا ته ئیمهش بیستمان. عهشیرهتهکانی سهر یتگی شوکری پادشای ههموو خۆیان کۆک و تهیار کردبوو که یتگا له دوژمنی داگیرکه بگرن، بهلام شوکری پادشای کاتێ گهیشه گوندهکانی سهر یتگی، ههموویانی بهر توپان دا و بهجاری ویران و خاپووری کردن. راسته بهینمان لهگهڵ عهشیرهتی مللادا خوش نهبوو، بهلام ههرکه بیستیان تورک

بەسەر كورداندا دەدەن، ئەوانىش خۇيان كۆكرەدو و لە داگىركەران راپەرپىن و دەستيان دا چەكى.

بەگى وان پەيكى خۆى ناردە كن مراد بەگى مە، گوتى:

– ئىتر رۆژى خىرەتە، با بەس والى ديار بەكرى بەيەكماندا دا؛ پىويستە دەستى يەك بگرين و فران باويىنە دوژمن. ھەوالىكى دىكە بلابووەو ھە گۆيا شوكرى پاشا گوندە كوردنشىنە شەپنەكەر و بىلايەنەكانى سەر رىگاش بەر تۆپان دەدا و ژن و مندال و پير و پەككەوتەش دەكوژى و ھەرچى كىژى جوان و ژنى لاويشە بەديليان دەگرى. رۆژىكيان بەگى ئىمە و بەگى ەشیرەتى مللا تووشى يەك ھاتن، ھەرتكيان بەپى رىپورەسمى باب و باپيران بەلنيان بەيەك دا بەگژ شوكرى پاشادا بچن، نەھىلن پى باويستە نىشتمانى ئىمە. بەرەى ھەردو ەشیرەتەكەش گەرە و بچووك بەلنيەكەيان پەسند كرد.

ەشیرەتى مللا لە دياربەكرەو نيزىك بوون، ھەرچى ئىمە بووين تەواوى دوور بووين. ھەركە پەيكى ەشیرەتى مللا پەيامى ھىنا كە شوكرى پاشا گەيشتووەتە سەر سنوورى، ئىدى گورجى بە ھاواريانەو ەچووين، بەلام مراد بەگ خۆى لەگەلماندا نەھات، زۆر بەگى برا بچوكى لە جياتى خۆى ھەنارد. بوپرى و گەرناسىي زۆر بەگ لە نىو كورداندا لەمپژبوو ناوبانگى دەرکردبوو، ھەبىرم دى، زۆر بەگ جار جار بەلاوى ەكو مەمانانى دەگوت: «شەپكەر وىپاى بوپرى و مىرخاسى دەبى لە شەپدا فىل و دەھۆ و تەلەكەش بزائى، دەنا پياو تەنيا بەكەلەمىردى ناتوانى دوژمنى خۆى ژىرخا».

من خۆم لەم شەپدا بووم، زۆر بەگ لە پيشان چەند ھىرشىكى توند و كتوپرى بردنە سەر، ئەوجا بەفىل كشاو، كە گۆيا شكاو و ھەلدى. شوكرى پاشاش بە لەشكرى گەرە و گرانييەو ەدوومان كەوت، بەلام كە گەيشتە چياكانى مە، ئىمە لە لايەكەو ە ەشیرەتى مللا لە لايەكى دىكەو ە دامان پلۆستن، تا قىرمان كردن، داخى چەند سالەى دلى خۆمانمان پى رشتن، جا ھەر لەو كاتەو ە ئەمنىش كەوتە نىو كۆمەلى سوارەى توركەو ە لەگەليان بەشەر ھاتم، دووم لى كوشتن، بەلام يەكى شىرىكى داوەشان، سەرم

بەپەڕینی، منیش مەتالەکم دایە بەری، شیر لە مەتال تراز، لە گویم کەوت و پەڕاندی. منیش نەمکردە نامەردی گورج ھاتمە دەست و شیرەکم لە دایدا نوقم کرد، کوشتم و ھەلەتم. ئەو زەمانە زەمانی کە لەمێردان بوو، نەک گالتە، ئەو جۆرە کە لەمێردانە کوان ئیستا؟ ئیدی شوکری پاشاش بەرەودوا ھەلات، رۆیشت، بێرای بێرای نەگەراوە.

لەو پۆژە خۆشەدا خورشیدی بازارباشی سواری ئەسپەکی بووبوو و چەند یاساوتیکی وەدووی خۆی داوو، بازار و کووچە و کۆلانی نیو قەلای بەسەر دەرکەدووە. دووکانداران کە دیتیان، گوتیان: «دەک بە خێر نەیت، ئاخۆ دیسان چ بلی؟» بازار باشی ھەرمانی بە ھەموو دووکاندار و خاوەن خان و شوپنانی دیکە دا، گوتی:

ئەمن دوو پۆژ لەمەوپێش پێم نەگوتن: «ئێتر بەھارە و گەرمە، دەبی جۆگە ی پێش دووکان و خانەکانتان پاک کەنەو، یانی چی ھەر وەکو خۆیەتی؟ سبەینی دەگەڕێمەو ھەو خوام لەو خواپە پاک نەکرابنەو. سا سوێند بەچی یەکی سزایەکی گرانمان بدەم. پاشان نەئێن لە خۆپایی سزای داین. بازارباشی ئەم ھەرمانە بەدەنگێکی وا بەرز گوت خەلکی گوزەرەکانی دیکەش گوتیان لێ بی. ئەنجا بەرەو کارگەکان پۆیی. ئەم کارگەنە بەرەو لای شوورە قەلاو ھە سەرۆکی بازار ی بینانرابوون. ئەمانەش تەنیا جیگای کارگە نەبوون، بەلکو وەستاژن و مندالانیشیان تێدا دەژیان. ھەریەک لەپێش کارگە خۆیدا زنجیکی دروست کردبوو، لەگەڵ مالا و مندالەکی تێدا دەژیا. ئەم کارگەنە وا دروست کرابوون، ئەگەر پیاو بۆ بازار ھاتبا دەبوو بە بەردەمیاندا تێ پەڕیبا. چونکە لە کارگەکان بەولاو ئیدی شوورەبوو پیاو نەیدەتوانی لە شوپنێکی دیکەو رەت بی. کارگەکان دوو ریزی ئەمبەر و ئەوبەر بوون و شەقامیکیان لە بەیندا بوو. لە بەر دەرگای ھەموو کارگە یەکدا سەکۆیەکی تەختەدار ھەبوو، ھەر بەرھەمێک لەو کارگەندا دروست دەکران، یا دەرخانە سەر ئەم سەکوانە یا بەداردا دەکران. جا چ لەو کارگەندا دروست نەدەکرا؟ کارگە ھەبوو، پاوەنی ئەسپ، نالی ئەسپ، ئی گویدریژ و ئیستر و گای تێدا دروست دەکرا،

کارگه هه‌بوو ده‌فر و ئامانی مس، سه‌تلی گه‌وره، مه‌نجه‌ل، ته‌شتی هه‌ویر، که‌وچک، سینی، له‌نگری، مسینه و لوولینه و شتی دیکه‌یان تیدا دروست ده‌کران و دوايه به‌قه‌لایی سپی ده‌کرانه‌وه و له‌به‌ر هه‌تاو داده‌نران، چریسکه چریسک ده‌چریسکانه‌وه، کارگه‌ی دی هه‌بوون چه‌کیان تیدا ساز ده‌کردن: له خه‌نجه‌ر، له شیر، له مه‌تالی پۆلا، له سه‌ره‌نیزه‌ی سی پالوو، له زری، له سه‌رکۆم و کلاو‌خوود و شتی دیکه. کارگه‌ی واش هه‌بوون زینی نه‌خسراوی بال‌کداری چاک و نه‌خشین و جوانی وای تیدا دروست ده‌کران ئه‌گه‌ر سوار بۆ رینگای دوریش بچووبا و مانگی‌کیش له‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌ی دانه‌به‌زیا وه‌ره‌ز نه‌ده‌بوو، هه‌روه‌ها ئاو‌زه‌نگی، لغاوی ئه‌سپ، ره‌شمه‌ی په‌ره‌نگدار و چاک، کۆپانی گویدرێژ، ئی هیس‌تر و جل و جیازی و شیریشی تیدا دروست ده‌کران.

هه‌موو به‌یانیه‌ک تاریک و روون، پێش ئه‌وه‌ی شار له خه‌په‌ی خه‌وی به‌ره‌به‌یان وه‌خه‌به‌ر بێت، دوو‌که‌لی کارگه‌کان ب‌ل‌ند ده‌بووه‌وه و شاگردان پاش ئه‌وه‌ی ده‌مه‌کانیان به‌کووره‌کانه‌وه ده‌چه‌سپاند و به‌ئ‌گه‌ری خه‌لووز گه‌رمیان ده‌کردن، ده‌بوو ماوه‌یه‌کی ژۆر بیانده‌ماندايه، تا پارچه ئاسنه‌کان باش جۆش بخۆن و نه‌رم ببه‌وه و بتوانرێ وه‌به‌ر چه‌کوش بدرین و شمه‌کی فروته‌نیان لی دروست بک‌ریت.

له‌به‌رئه‌وه هه‌موو کارگه‌کان له‌پێش بازاڕ و دوو‌کان و خانه‌کاندا ده‌کرانه‌وه و له سببانی ژووه‌وه ئیدی کار ب‌ی وچان به‌گه‌رمی ده‌ستی پ‌ی ده‌کرد.

له کارگه بچووه‌کاندا هه‌ر دوو سی کارگه‌ر کاریان ده‌کرد، به‌لام کارگه‌ی واش هه‌بوون، جگه له وه‌ستای خۆی، هه‌شت، نۆ، ده کارگه‌ر و شاگرد کاریان تیدا ده‌کردن. پیاو که ده‌ینۆریه‌یه رهنگی کارگه‌ره‌کان ده‌موچاویان له ته‌نی و هیس‌ان ره‌ش ده‌چووه‌وه، چونکه هه‌میشه له‌به‌ر ئاگر و دوو‌که‌لی و ته‌نیدا بوون...

که‌سانیک که ده‌هاتنه ئیو ئه‌م کارگانه و هیش‌تا له کار پ‌انه‌هاتبوون، له‌به‌ر ته‌ق و هۆری چه‌کوش و ئاورینگ و پ‌ریشکی ئاگر؛ که به چوارنکالاندا په‌رت و

بلاو دهبوووه، وهرهز دهبوون...

ئهم کارگانه بهزۆری ئی کوردی سلیمانی^۱ و دیاربهر کر و شام و جیگهکانی دیکه بوون، بهلام کارگهری عهره ب و ئهرمه‌نیشیان له‌گه‌ڵ بوون.

کاتێ خورشیدی بازارباشی گه‌راوه، دیتی له‌ نێو بازار، هه‌شتا خوله‌میشیکی زۆر له‌ به‌رده‌م کارگه‌کاندا که له‌ زستانێرا هه‌ر مابوون، که‌له‌که‌ بوو. تووهره‌ بوو، ده‌ستی به‌قیژه‌- قیژێ کرد، گوتی:

-ئهمن چهند جارتان پێ بلێم، گوزهر و به‌رده‌می کارگه‌کانتان پاک بکه‌نه‌وه؟ تاکه‌ی لێتان بیده‌نگ بم...

بازارباشی هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر یه‌کیان و به‌ر قامچیانی دا و له‌ یاساولانی راخوڕی: «بیگرن، بۆ دیوه‌خانیی بێن»...

راسته‌ شاری قه‌لا‌ی دمدم وه‌کو شاره‌ که‌وناراکانی سه‌رده‌مانی پێشوو هه‌ینه‌ گه‌وره‌ و فره‌وان نه‌بوو، به‌لام ئه‌میش ببوو به‌ شاریکی زۆر چاک و چت خه‌یاڵ کردبا تیدا وه‌چنگ ده‌که‌وت. سه‌ره‌رای هه‌ندێ که‌ له‌ هه‌موو ناوچه‌کانی دوروبه‌ریه‌وه‌ کریان و فره‌وشیار پوویان تێ ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌ وڵاته‌ دورده‌سته‌کانیشرا بازگانی بۆ ده‌هاتن و کوتا‌لی خۆیان ده‌کری و ده‌گه‌رانه‌وه‌. له‌ شاردا گه‌لی گوزهر و شاری هه‌بوون، جگه‌ له‌ دوو بازار مه‌یدانیکی ئاژه‌لیشی تێدا بوو. له‌ مه‌یدانی په‌ز و وڵسات و ئه‌سپ و ماینی که‌حیله‌ی کورده‌واری ده‌فرۆشران. خه‌لک له‌ هه‌نده‌رانرا ده‌هاتن ئه‌سپی که‌حیله‌ی کوردییان ده‌کری. کریاران که‌ له‌ باباته‌ و جۆر و په‌سه‌نی ئه‌سپی کوردی ده‌دان، ده‌یانگوت:

- ئه‌سپی که‌حیله‌ی کوردی گوتیان کورت و مقه‌ستییه‌، سمیان خشت و خره‌، سنگیان ده‌ره‌ریو و پانه‌، سه‌ریان بچوکه‌، ئه‌ستویان قه‌فه‌، باریک و زورارن، ورگن و ته‌پ نین، پێت وایه‌ که‌م ئالیکن. به‌لام ده‌توانن چهند پوژ به‌رگه‌ بگرن. رێگای چه‌گلاوی و به‌رده‌لان و په‌قهن، چیا و هه‌لدیر، گه‌لی و

^۱ سلیمانی ئه‌وده‌م نه‌بوو. تۆ بلێی هۆزی سلیمانی مه‌به‌ست نه‌بی؟

كەندال، بۆئەسپى كەحىلەى كوردى وەكو يەكن، هېچ جۆرە گيانلە بەرىكى
پىرۆ لە بەر بازيان يزگارى نابى، هەتا كارمامزىش. فرە وشىيار و زرنكن،
ترووك و سركن، سواری خۆيان دەبارىزن... ھەر بۆيەش خەلك لە ھەموو
چوار نكالى دنياوہ دىن و بەھەر نرخىك بى دەيانكرن...

لە شار گەلى دووكانى جۆراوجۆر ھەبوون، لە دووكانى عەتار و
وردەفرۆشان، متومووروو و زەنگيانە و دوگمە و كوژەكە و دەرزی و دەزوو،
كشەك و قەيتانى رەنگاو رەنگ و قۆچكە و مېنەكە و كلاو و دەستەسپ و تول
و شالى ئاورىشم و كرمەك و تەوقى كەردن و گەلى شتى دىكە ھەبوون.
دووكانى كالا و قوماش فرۆشان ھەبوون. جا كالا و قوماشى چ ولاتىك لەم
شارە نەبوو؟ بگرە لە شالى كشميرت، لە ئاورىشمى هندستانت، لە قەنەوزى
ئەفغانستان و لە چۆغەى ئىرانت، لە قەدىفەى بەسەرت و لە چىتى فەرەنگت،
ئەمانە گشت ھەبوون. ريزى لە كارگەكان رەنگرێژ بوون، بەن و پىسمانى
فەرەش و قالىچە و مافوور و رايەخ و بەرە و گازر خورج و تيرى و بووزەلە و
چارۆكەى كۆلى ژنان و زۆر شتى دىكەيان رەنگ دەكرد. جا چى دىكە نەبوو؟
دووكانى ئازوو قە و دانەوێلە فرۆتنىش ھەبوو: لەو دووكانەدا گەنم و جۆ،
گارس، گەنمە شامى، نۆك، نىسك و دانەوێلەى دىكە دەفرۆشان... لە شار
گەلى چىشتخانەى خۆش ھەبوون: لە چىشتخانان لە سىحەينىپرا تا ئىوارى
لەسەر ئاگرى رەژى ئەو ھەر چىشتى جۆر جۆر بوو و لى دەنران. پياو كە
بەپىش دەمى وان چىشتخاناندا تى دەپەرى بەبۆن و بەرامەى خۆش مەست
دەبوو و ئەگەر برسيسى نەبايە ئىشتىاي دەچونىي: قاورمە، ياپراخ، قلىباني
سەرسىيل، تاسكەبابى، شىش كەباب، رىشتە و ساوار، گوشت و برنج،
ناوساجى، شلكينە، كەشكەك، پەلوولە و چىشتى دىكە ئەوانە ھەموو ھەبوون.
چىشتخانان ھەميشە پرىبون لە بازركانان، دووكانداران، سەرەك عىل و
خاوەن خان و كاروانچى و قەتارچىيان كە بۆ مال فرۆشتن ھاتبوونە قەلايى.
ھى واش ھەبوون خۆيان نەدەچوونە چىشتخانان، ئەوانە دەولەمەندى گەورەى
شار بوون و خاوەن عەمبارى پى شەمەكى تايبەتى بوون و مالىيان بەتۆمەرى

دهكړی و به تۆمه ریش دهیانفرۆته وه.

خاوهن چیشته خانان تاشت و فراوین و شیویان به سهرکاراندا بۆ دهناردنه جیی خۆیان و جاروباریش خواردنیان به تایبه تی بۆ راده سپاردن و بهو جوړه خواردنه یان دهگوت: «خواردنی راسپارده و دلخاوان». جگه له وانه چیشته خانه ی دهست کورتانیش هه بوون: سه روپی بزن و مه ی و جوانه گا، وهکو دهلین ورده پزور و پرزۆله و قاورمه ی رتوی و سی و جگه ر و پلاوی هه رزن و سیار و زۆر شتی دیکه یان تیدا دروست دهکردن. ئهوان چیشته خانان هه میسه له خه لکی هه ژار و لات ژاوه یان دههات، هه ندیکیان خیر و خوشیی شار ی قه لایان بیستبوو، له هه نده رانرا هاتبوون، ئی واشیان تیدابوون له ترسی خنکاندن و زو لم و زۆری شای ئیران و پادشای رۆمی به هه زار کوله مه رگی گه یشتبوونه وئ و رزگار ببوون. پیاوی زانا و خوینده وار و وشیار و تیگه یشتوووشیان دهنیودا هه بوون.

له سای دهسه لاتنی خانق کس نهیده توانی- له هه ر تیره یه ک با- زۆر له که سیکی دیکه بکا ...

پیاوی وا هه بوون دهچونه لیږه وار و جهنگه لستانان داریان دهبری و به کوئل دهیانگویت ته وه بازار ی و دهیانفرۆشتن، یا هه ر له لیږه واراندا دهیانسووتاند و دهیانکرده رهژی و دهیانگویت ته وه شار ی و به کارگه کانیان دهفرۆشت، به چیشته خانه و مالانیا ن دهفرۆشت. هه ندیکیشیان ببوونه ئاوکیش و به کونده ئاویان به مالاندا به پاره ده به شییه وه، هه ندیکیشیان له نیو بازار هه مبالیان دهکرد و به دلکی شاد و رهحه ته وه نانیان بۆ خۆیان پهیدا دهکرد. زۆر چاکیش ریزیان له یاسا و رتوره سمی شار ی قه لای دمدم دنا و هه ستیان به هه ر که سیکی غه یان و ناپاک کردبا ده سه بجی خه به ریان به دیوه خانی خانق ددا و دهیانگرت.

چیشته خانه کان هه میسه پی له هه ژار و ده رۆزه که ر و ده رویش بوون. نانه واخانه یه کی زۆر له شار هه بوون، تیری سهر ساج، له واشه ی تهن دوور، بۆکۆن، کولیره فتوون، کولیچه و گالگالی کاده، هه لوا، زلوییا و زۆر شتی

دیکه‌ی جوړاو جوړیان تیدا دروست ده‌کران. ناو به‌ناو شاگردی کارگه‌کان به‌په‌له ده‌هاتنه نانه‌واخانه‌کان، له‌واشه‌یه‌کی گهرم و گورپان به‌یه‌یک دوو قوروش ده‌کړی، هیند به‌له‌زته هه‌لیان ده‌لرفاند هه‌ر ده‌تگوت نایجوون، نه‌وجا، پاشان به‌دهم له‌واشه هه‌لرفاندنه‌وه ده‌گه‌رانه‌وه کارگه‌کان...

خورشید له‌گوزهری کارگه‌کانرا به‌رهو مالی مووسا هات، مالی مووسا چیت‌خانه‌یه‌کی دوو نه‌ویمی گه‌وره و هه‌راوی به‌رانبه‌ر بوو. ئی کوردیکی خه‌لکی جزیر و بۆتانی بوو، ناوی به‌در بوو، که خورشیدی به‌سواری له‌پیش درگه‌ی چیت‌خانه‌که‌ی دیت وه‌ستاوه، ده‌سته‌خو وه‌درکه‌وت و ئیکلامی بۆ کیشا، گوتی:

– فهرموو، قوربان، هه‌ر ئیستا له‌قلیانی برژاندنی سهرساج بوویمه‌وه گۆشته‌که گۆشتی کاوری یه‌ک سال‌یه، نه‌گه‌رچی ده‌شزانم کاروبارت هینده زوره‌ناپه‌رژتیه سهر هیچی دیکه و ناتوانی لیره‌گیر بی. بازارپاشی سهره‌رای نه‌وه‌ی که کۆمه‌لک ژيله‌مو و خاکه و سهره‌بزوتک و خوین و خوړ و گۆتاوهروی می‌ش تئ وړووکاوی له‌به‌ر چیت‌خانه‌که‌یدا دیت، به‌لام مته‌قی نه‌کرد، له‌نه‌سپئ په‌یا بوو و یاساولان نه‌سپیان به‌داریکه‌وه به‌سته‌وه، چوونه ژووری دانیشن. پاش نه‌وه‌ی تیروپریان قلیانی سهرسپیل خوارد و سهر و جامیان شه‌ربه‌تی شیرین به‌سهردا خواردوه، دیسان سواربوونه‌وه و به‌بی: «به‌زیاد بی، خوا نه‌ییرئ و مال‌ئاوایی کردن» تییان ته‌قاند و رویشتن.

خورشیدی بازارپاشی پاش نه‌وه‌ی که له‌م سهر تا نه‌و سهری نیو‌شار گه‌را، هه‌تا به‌ر درگای نه‌شکه‌وتیک، که توپیان تیدا دروست ده‌کرد، وه‌ستا. خانق وه‌ستایه‌کی پسپوړ و شاره‌زای فه‌له‌ی له‌ (وان) ترا هینابوو، ناوی خاچو بوو، له‌و نه‌شکه‌وته‌دا توپی بۆ دروست ده‌کرد. نه‌شکه‌وته‌که قه‌ده‌غه‌کراوو، بی ئیزن خواستن، خورشید نه‌بی، ئیدی که‌سی دی ری نه‌ده‌در اچتی. بازارپاشی که گه‌شته به‌ر درگای نه‌شکه‌وت دابه‌زی و نه‌سپه‌که‌ی له‌گه‌ل خولامه‌کانیدا له‌به‌ر درگا به‌جئ هیشت و به‌ته‌نیا چوو بۆ نه‌شکه‌وتی. چهند پاسه‌وان و کیشکچییه‌ک که به‌رده‌وام له‌پیش درگای نه‌شکه‌وته‌که کیشکیان

دهگرت، دهیانزانی که ریگا تهنیا بۆ خورشید بهره‌لایه، ئیزنیان دا. خاچۆ
 هه‌ر له دووره‌وه که چاوی به‌خورشید کهوت، به‌ره‌وپیری هات، گوئی:
 - وهی به‌سه‌رچاوان هاتی، کاکه خورشید، ئه‌مری... خزمه‌تی... فهرموو
 بلی...

- زالم ئه‌مر ده‌کات خاچۆ گیان، من ئه‌مر به‌سه‌ر تۆدا ناکه‌م، به‌لام دوینی
 خانۆ رای سپاردم که بێمه کن جه‌نابت لیت بپرسم چه‌ندت ئاسن پتویسته بۆ
 کار تا بنترین بۆت بکړین؟.

خاچۆ پیاویتی زۆر ئاقل و بلیمه‌ت بوو، کاروباری خۆی به‌ژیروی و
 ریکوپیکی جیبه‌جی ده‌کرد، سړی خۆی له‌کن هه‌موو که‌سی نه‌ده‌درکانه.
 هه‌ندی راما ئه‌وجا گوئی:

- «من بۆ خۆم کاریکی گرنگم به‌خانویه، له پاشان خۆم به‌تایبه‌تی ده‌چمه
 خزمه‌تی و عه‌رزی ده‌که‌م، که چه‌ندم ئاسن پتویسته...»

خورشیدی بازارباشی سوار بووه‌وه و به‌ره‌و ده‌رگای موسل رویشته، جارێ
 نه‌گه‌یبوو به‌ده‌رگای ده‌نگی زه‌نگوله‌ی کاروانی بازرگانانی به‌رگوئی که‌وت،
 هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر خۆی بری، که گوئی راهیشت ده‌نگی زه‌نگوله‌ی وشتران بوو،
 ئیدی له‌خۆشیان هه‌ر هینده نه‌بوو گه‌شکه نه‌یگرێ، چونکه خانۆ، هه‌رچه‌نده
 خه‌رج و باج و گومرگ ئه‌ستاندنی له‌بازرگانانی بیانی قه‌ده‌غه کردبوو،
 نه‌یده‌ه‌یشت که‌س له‌سنووری یا له‌نیزیکی ولاتی ئه‌و کاری به‌سه‌ر
 بازرگانانه‌وه بی و هه‌میشه به‌سه‌ربه‌ستی سه‌ودا و مامه‌له‌ی کړین و فروتنی
 خۆیان ده‌کرد، به‌لام خورشید دیاری و به‌رتیلی خۆی هه‌ر وه‌رده‌گرت! بۆیه
 کاروان له‌هه‌موو لایه‌که‌وه پرووی ده‌قه‌لای دمدمی ده‌کرد و بازرگانان
 به‌کاوه‌خۆ چیان و یستبا ده‌یانفرۆشت و چیشیان پتویستبا ده‌یانکړی، ئیدی
 له‌به‌ر هه‌ندی، بازار هه‌میشه پری کوتال و شمه‌کی فروته‌نی بوو و چت گوتبا
 ده‌سه ده‌که‌وت. بگره له‌شاره‌کانی هیندستانپرا، له‌ئه‌فغانستانه‌وه، له
 شامپرا، له‌حه‌له‌بپرا، له‌ئه‌سته‌مبول و رۆمی و ئیرانپرا روه‌یان تی ده‌کرد،

خورشیدی بازارباشی بەدزیی خانۆوه بی دەسکەوت نەدەبوو، ھەر بۆیەش بوو، دلی بەدەنگی زەنگولان خۆش دەبوو. بازارباشی بەرھەو دەرگا وەسەلەف کەوت.

کاتی دەگەڵ خولامان لە شوورە قەل پەت بوو، پوانیی کاروانە وشتریک بە دە قەتار وشتەرەو وەستاو و گەورە کاروانیش لەگەڵ سەرۆکی دەرگەوانان قسە دەکا. گەورە کاروان سواری وشتریکی گەردن پەش بووبوو، پدینیکی درێژی بەردابوو، وریەکی سپیی لەبەردابوو، چەفتەییکی سپیی بەرین و عەگالکی پەشی بەسەرەو بوو، چەفتەکی ھێند ھەراو بوو شۆر بووبوو و نیشتبوو سەر شانی. قەندەییکی درێژی سەرزلی بەدەستەو بوو، قەندە دەکیشا.

خولام و دوونازۆی وشتەرەکانی ھەموو بەچەکەو لە دەوری وەستابوون، وا پێ دەچوو بازەرگانباشی زمانی کوردیی نەدەزانی، وەرگێری ھەبوو، چیی ویستبا بە وەرگێری دەگوت، ئەویش بۆ سەرۆک دەرگەوانی وەرەگێرا سەر زمانی کوردی. خورشید لە بازەرگانباشی چوو پێشی، سلاوی کرد، گوتی:

– مەرھەبا

بازەرگانباشی سلاوی ئەستاندەو. خورشید عەرەبی چاک نەدەزانی، بەلام چەند سال بوو، بازارباشی بوو، ھەندێ سەری لی دەرەچوو، بازەرگانباشی پێی وابوو ئەو سلاوی لی کرد عەرەبی دەزانی، بۆیە پووی لە وەرگێر کرد و دەستی بەقسان کرد، وەرگێریش گورجی وەری گێرا سەر زمانی کوردی، گوتی:

– بازەرگانباشی دەلی ئەمە کاروانی شامییە، ئەمن ناوم (ئین بەتوتە)یە^۲ لەمیژە ناوبانگی قەلای دمدەم لە بازەرگانان بیستوو.

بۆیان گێرا و مەو ھەو خەنۆی لەپ زێرین پیاویکی ماقوول و بە بەزە و بازەرگان پەرورە. ئەو یەکەم سەفەرە بۆ ئێرە. بزەم مالا ئێرە بە برەو،

۲ ئین بەتوتە: پێم وایە نابێ ئین بەتوتە جیھانگەری مەبەست بێ!

ئیدی کاروانم هه‌میشه به‌پێوه ده‌بی.

خورشید به‌زهرده‌خه‌نه‌وه، گوتی:

- به‌بازرگان‌باشی بلی به‌خیربیتی، به‌سه‌رچاوان. فهرموو چی مائی
بازرگانیت هه‌ن له‌بازاری قه‌لایه‌ی باوئ، بزانه‌چهند زوو ده‌فرۆشرین. بازاری
قه‌لایه‌میشه له‌خه‌لکان ژاوه‌ی دئ، لێره نه‌ک هه‌ر کورد به‌لکه ئاسۆری و
فه‌له، ئازربایجانیشی لێن. هه‌ر ورده و مورده‌یه‌کی له‌هه‌نده‌رانرا بی جێبه‌جێ
ده‌فرۆشرین و چی نامینێته‌وه...

خورشید هه‌ند به‌له‌بزیکی شیرین و خۆش له‌گه‌ڵ بازرگان‌باشی ده‌دا کابرا
واقی ورمابوو، له‌خورشید رامابوو، له‌دلی خۆیدا ده‌یگوت هه‌بی و نه‌بی ئەمه
خانۆی له‌پ زێڕینه، دیسان پووی کرده وهرگێڕ، به‌عه‌ره‌بی تێ هه‌لچووه‌وه،
وه‌رگێڕ بۆی وهرگێڕا سه‌ر زمانی کوردی، گوتی:

- بازرگان‌باشی ده‌لئ: «ئهن زۆر خۆش‌حالم که بۆیه‌که‌م جار له
به‌رده‌رگای ئەو قه‌لایه‌وره‌ ناوداره‌دا به‌خزمه‌ت میر خانۆی له‌پ زێڕین
ده‌که‌م»...

خورشید گوتی:

«به‌بازرگان‌باشی بلی، ببوورئ، من خانۆی له‌پ زێڕین نیم، ئەمن
بازاری‌باشیم، به‌لام وه‌کو ئەو فهرمووی، به‌لئ راسته، خانۆی له‌پ زێڕین زۆر
میوان په‌روه‌ره، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ڵ که‌سانیک که به‌دلی پاکه‌وه‌ دینه
شاره‌که‌مان».

بازرگان‌باشی که‌مێ په‌نگی گۆرا و له‌و قسانه‌ی کردبووی مه‌يله و
شه‌رمه‌زار بوو.

خورشید فه‌رمانی به‌گه‌وره‌ی ده‌رگه‌وانان دا، که بازرگان‌باشی بیه‌نه
بازار، به‌لهدیکێ له‌گه‌ڵ بخه‌ن و ببیه‌نه خانی مووسا دایمه‌زێڕین. ئەوجا
خۆشی دای قلاشت، پۆیی. خانی مووسا تازه‌ بینا نرابوو، خانیکێ گه‌وره و
هه‌راو و خۆش بوو. له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ چاوه‌ چاوه‌ بوو، ئەم چاوانه‌ش

دەرگه‌یان به‌سه‌ر بازاردا ده‌کراوه. که بازار دادهنرا بازرگانان پتو‌یستیان به‌وه نه‌بوو شمه‌ک له‌خانه‌وه وه‌گوێژنه نێو بازاری، به‌لکو هه‌ر له‌دیوی بازارپێرا دەرگای ئهم چاوه‌خانه‌یان به‌سه‌ر بازاردا ده‌کرده‌وه و ئیدی هه‌ر خۆی ده‌بوو به‌بازار...

کاروان هه‌شتا نه‌گه‌یشتبووه خانی، مووسا هه‌ر که‌دهنگی زه‌نگوله‌ی به‌رگوێ که‌وت ده‌سه‌به‌جی وه‌دەرکه‌وت، چوو به‌پیریانه‌وه. ئهو به‌له‌ده‌ی خورشید له‌گه‌ل بازرگان‌باشی خستبوو خێرا خۆی گه‌يانده مووسا، رای گه‌يانده، گوتی:

– "هاپۆ مووسا، خورشید ئهم کاروانه‌ی بۆ کن جه‌نابت نارده‌وه، ده‌بی له‌خانه‌که‌ی خۆتدا شوێنێکی چاکی بۆ دابین که‌ی."
مووسا گوتی:

– «وه‌ی به‌سه‌رچاوان، جا داخواریکی له‌خورشیده‌وه بۆ کوو جیبه‌جی ناکهم». مووسا عه‌ره‌یی جوان ده‌زانی، له‌گه‌ل بازرگان‌باشیدا به‌عه‌ره‌بی ئا‌خاوت. بازرگان‌باشی له‌سه‌ره‌خۆ سی و چوار باسقه‌نده‌ی له‌ملی وشتره‌که‌ی دا، گوتی:

– یخ‌خ، یخ‌خ، یخ‌خ...

وشتره‌که‌ له‌پیشان چۆکی دادا، ئه‌وجا هه‌ردوو لاقی نوشتانده‌وه و یخی خوارد. بازرگان‌باشی دابه‌زی و سلّو و چاک و چۆنیان لێک کرد. مووسا وه‌پیش بازرگان‌باشی که‌وت، بردی چاوه‌خانه‌یکی له‌چاوه‌خانه‌ن نیشان دا، بازرگان‌باشی که‌چاوی به‌چاوه‌خانه‌ی که‌وت، وا هه‌راو و خۆش و به‌ته‌خته‌به‌ند و په‌فت و پێکوپێکه، گوتی:

«وه‌لّا خانی وا مه‌گه‌ر هه‌ر له‌به‌غدایی هه‌بی. بگره‌ زۆر چاتریشه... بنۆڕی، بنۆڕی، هه‌تا وه‌جا و ئاشپه‌زخانه‌شی تێدایه...» بازرگان‌باشی وه‌دەرکه‌وت، فه‌رمانی به‌خولّامان دا بار و به‌سته‌هه‌موو راگوێژنه نێو خانی. خولّامان له‌پێشدا وشتریان هه‌تا هه‌وشی، یخیان دان، بوو به‌بۆره‌ بۆری وشتر. ئه‌وجا

باریان کردهوه و شمهکیان گواستهوه نیو خان.

دهمهونیوروانی بوو، خورشید بهرهو مائی چوو، بهلام بهقهستی لهو کووچهوه رۆیی که مائی مهخسوودی لی بوو. که نیزیك بووهوه، دلبر له بهردهرگای مائی خوئیان خهریک بوو له بهر ههتاوی رایهخ و فهرشه ههلهخست و تۆز و خوئی زستانی لی دتهکاندن. چیژنی سهری سالی نیزیك بووبووهوه. دلبر ههند بهشهوق خهریک بوو، چ ئاگای له خورشید نهبوو، شوویکی بهدهستهوه بوو، قالیچه و مافوورانی پی دتهکاندن. خورشید که چاوی بهدلبری شوخ و بهدهو کهوت ئاگری له جهرگی بهربوو. دهستی برد قهدهری سمیله باریکه تهنکهکهی بادا و کۆلۆسی لهسهری کردهوه و یهک دوو بۆلژنی لیوههات... ها مانا دلبر گویت لی بی، به خولامانی گوت:

– ئهري ئهوه بۆچی وهکو وشتی سوار بهسه پشته ئهسپهکانتانهوه لۆقه لۆقتانه! دهلنی نه له تیرهه بهرۆدارن و نه له جهنگاوه رانی خانوی لهپ زیڕین! کوره خیراکه.

خورشید هیشتا باوی مابوو، زۆری ژن هینابوو، لهگهڵ ئهوهش سی ژنیشی ههبوون کهچی دلی چووبووه دلبری چاو و برۆ رهشیش، زۆر جار خهلکی ناردبووه ماله مهخسوودی خوازیینی بۆ بکهن، پهیتا پهیتا دیاری و نیشانی بهنرخ و نایابی بۆ دهنارد، ههرجی له بازرگانانی وهچهنگ دهکهوت له پێشدا بۆ ویی دهنارد. بهلام چهندی دهکرد دلی دلبری پی نهدهکردا و نهیدهتوانی باویشی وهتهماحی خا. ههرجی بۆ دهنارد بهسه خوازیینیکه راندا دهنانهوه و بهناهومیدی دهگه رانهوه، باوی دهیگوت:

– کابرا سی ژنی هه، دلبر نادهمه سه سهی ههویان با بچی کچی دی بهپاره و بهرتیلان پهیدا کا.

بهراستی جا دلبر کچی زۆر جوان بوو، بهژنیک ناسکۆلهی تهنکی سوکهیی ههبوو. دهموچاوی وهکو مانگی چاردهی، خپ و خشت بوو. خالکی، نزیکي خوبایی، بهروومهتی چهپهوه بوو. ههرجی چاوی بهگهردنی

سپیی به فرینی، به کۆلمه‌ی ئالی وهک سپۆه‌لاسووره‌ی که وتبا شیت و شه‌یدای ده‌بوو، نه‌ک خورشید بگره‌ه‌زاری وهک ئه‌وی ویلی کتو و بیابانان ده‌کرد.
 زۆر لاوی شوخ و شه‌نگی قه‌لا، گه‌لی کورپه‌ ماقوولی عه‌شیره‌تی به‌رۆداری^۳ به‌هه‌ویا بوون و خوازینیان ده‌کرد، به‌لام دله‌ر دلی نه‌ده‌چوه‌ که‌سیان و شووی پی نه‌ده‌کردن.

جگه‌ له‌ جوانی و شوخ و شه‌نگی، به‌گفتوگۆ، هیند دهم و دووی شیرین بوو ده‌نگوت له‌به‌ره‌ی ئینسان نییه‌، هه‌ر ده‌نگوت کۆتره‌ و ده‌گمی. چاوی به‌ کل نه‌ده‌رشت، نه‌شاره‌زا سه‌یری کردبا و لپی وردباوه‌ سه‌ت سویندی ده‌خوارد چاوی رشتووه‌! بیست و چوار که‌زیی درێژی به‌سه‌ر پشتدا شوڤ ده‌بوونه‌وه‌.
 بۆ جوانی چه‌ند پوله‌که‌ ماسیه‌کی به‌قه‌یتانی سوور به‌که‌زییه‌وه‌ به‌ستبوو، بۆ وه‌ی له‌ چاوه‌زار دوورپی، چه‌ند نووشته‌یه‌کیان له‌ کن مه‌لا بۆ له‌به‌ر قورئانی نووسیویه‌وه‌ و ئه‌وانه‌شیان هه‌ر به‌که‌زییه‌وه‌ به‌ستبوو. که‌مه‌ره‌به‌ندیکی زیوی زی‌کفتی ده‌ که‌مه‌ر به‌ستبوو. تاسیکی زنجیرداری زیوی له‌سه‌ر بوو، به‌رچه‌نه‌ی، تۆقه‌ی گهردی، مت و مۆری و زه‌نگیانه‌ و مه‌رجانی سنگیان دایۆشبوو، لووته‌وانه‌یه‌کی زنجیرداری له‌ چه‌پرا، به‌که‌پۆوه‌ بوو، زنجیره‌که‌ی به‌به‌ر سینگیدا شوڤ ده‌بووه‌وه‌. بازنه‌کانیشی هه‌ر زنجیردار بوون. جووتی پتلاوی وانیتی له‌ پتدا بوون.

دله‌ر که‌ چاوی به‌ خورشید که‌وت. به‌رپۆه‌سمی باو و باپیران پووی لی وه‌رگیرا و پشتی تی کرد. به‌لام خورشید به‌قه‌ستی لپی نی‌زیک بووه‌وه‌، گوتی:
 – گیانه‌ شیرینه‌که‌م، رووشم لی وه‌رگیرێ، ئه‌تۆ هه‌ر نی‌چیری خۆم و کابانی ماله‌ منی.

دله‌ر ئهم قسانه‌ی خورشیدی زۆر پی ناخۆش بوو، ناچار په‌رده‌ی شه‌رمیی هه‌لاوه‌ و مه‌ردانه‌ به‌رپه‌رچی داوه‌، گوتی:

– تۆ به‌ نارِه‌وا گومان ده‌به‌ی و به‌و په‌نگه‌ بیر ده‌که‌یه‌وه‌. من نی‌چیری تۆ

^۳ به‌رۆدار: برادۆست. ئه‌و نیوه‌ نه‌بیستراوه‌.

نیم، ئەتۆ سى ئىچىرت وا لە مالىن، چاومنۆرتن، بگەرتىيەوۋە كنيان.
- چما پاروويكى زياتر بۆ پياو گوناھە، ئەدى قورئان مافى وەى بەمەمانان
نەداوہ؟

- دەلىم بىرۆ بەرتى خۆندا، من ئىچىرى دەم و لەوسى شتى وەكو تۆ نيم.
- ساوہللا، بەپارە بى، يا بەزۆر ھەر دەتھينم.
- پەنگە تۆ پىت وابتى، ھەر لەبەر وەى بازارباشيت دەتوانى بە ھەموو جۆرى
كچى خەلكى بەزۆر داگير بگەى. تۆ خۆت زۆر چاك دەزانى من چوار برام
ھەن، وەك رتيوى كەولت دەكەن، كابرا نابى تۆزى ئاقلت بى.
دلبر لەم قسانە بۆوہ و چووہ ژوورى.

بەلام با ئەوہش بلىن كە دلبر لەمىژبوو دلى چووبوہ شەبابى كورى عەدى،
چەند جارەن لە دەشت و دەرى لە كاتى ھەسانەوہى ژپىر سىبەرى دار و
دەختان بەلىنن بەيەك دابو و سوتىدىان بۆ يەك خواردبوو كە بۆ يەك بن.
كوپ و كالانى قەلاش ھەموو دەيانزانى، دايك و باوى دلبريش پتيان زانيبوو
و دەرتى ئەو دلدارىيەى واندا نەدەوہستان، چونكە لە لايەكى ھەردووك
ھاوتيرەى يەك بوون و لە لايەكى ديكەوہ مەخسودى باوكى دلبر و عەدى
باوى شەباب براى شيرى يەك بوون. وەختى دايكى مەخسود دەمرى دايكى
عەدى بەشيري خۆى مەخسود بەختو دەكا. ئەم دووانە ھەر لە مندالىرا
يەكديان خۆش دەويست، كەسى قسەيەكى كالى بەيەكيان گوتبا ئەوى
ديكەيان لەسەرى ھەلى دەدايە و نەيدىشت بى پشتىوانى بەخۆيەوہ بىنى.
جگە لەوہش ھەردووك لە پيناوى پاراستنى قەلا لە شەرتدا قال بووبوون و
برايتى خوينيشيان چەسپى بوو. مەخسود و عەدى زۆر جارەن قسەيان لە
بارەى ئەو كوپ و كىژوہ كردبوو، ھەردووكيان برياريان دابو مەسەلەكە
بىرنەوہ، ھەر مابوہ سەر ھەندى كە پايزى لە شايبەكەى براى دلبرەى
بوونەوہ خوازبىنيكەر بنىرتتە مالا مەخسودى.

به‌شی دووهم

مزگه‌وت بیناکردن

قه‌لای دمدم مزگه‌وتیکیشی لی بینا نرابوو، به‌لام چ مزگه‌وت، شتی وا جوان مه‌گه‌ر له شاری ئه‌سته‌مبوولی بینا نرابی. که له نژیارکردنی مزگه‌وتی بوونه‌وه و مناره بلنده‌که‌ی ته‌واو بوو، خانق و سه‌ر مناره که‌وت، نه‌ک هه‌ر شاری قه‌لا، هه‌رچی به‌ست و گه‌لی و چیا و به‌نده‌نی ده‌روبه‌رانیش بوون هه‌مووی لیوه دیار بوون. خانق که هاته خوارێ به‌وه‌ستای گوت:

– وه‌ستا نادر، له به‌رانبه‌ر ئه‌و هونه‌ره ره‌نگینه‌تا، شیاوی ئه‌وه‌ی چنگی زیر به‌تۆش پێشکه‌ش بکه‌م. به‌لام ده‌مه‌وێ چوار قولله‌ی بلندی وه‌ک مناره‌که‌شم له‌سه‌ر هه‌ر چوار گۆشه‌ی مزگه‌وتی بۆ دروست بکه‌ی. خۆت ده‌زانی شا عه‌باس شیععه‌یه و حه‌ز له‌مه‌ی سونی نا‌کا، بی وچان له‌شکرمان ده‌نیرێته سه‌ر. ده‌مه‌وێ شه‌و و رۆژ چوار کیشکچی ده‌و قوللانه دابن له‌ کێهه‌ لاوه‌ دوژمن وه‌ده‌رکه‌وت گورجی ئاگادارمان بکه‌ن.

وه‌ستا نادر گوتی:

– قوربان منیش سونیم، ئه‌مر ده‌که‌ی، به‌سه‌رچاو، ده‌بی قولله‌ی وات بۆ دروست بکه‌م له‌ شاری به‌غدایی وێنه‌ی نه‌بی و هه‌ر چار نکالی قه‌لای لی‌را دیاربێ.

ئیدی پایز بوو، قولینگ و ریشوۆله و په‌ره‌سیکه‌ و ته‌ره‌ولی دیکه به‌ره‌و گه‌رمینی ده‌فرین. به‌لام هه‌رچه‌ند پایز بوو، هه‌وا هێشتا خۆش بوو. به‌یانیه‌ک

ئاسمان سامال و شين بوو. ههتاو، له شارى قهلا نهى كه پوژى درهنگ دهكهوتى، له ههموو زهويوزار و وارگان ههلاتبوو. ئهوبه يانييه خهلكى قهلا بهر گرم و هوژى چيا زوو وهخه بهر هاتبوون. كه پناغى قهلايان لى دا له زور شوپنان ئاسه وارى كوڤيان ديه وه. گهره بيت، وهستاي قهلا گوتبووى: «وئ دهچى ئه و خاكه زور له ميژتر ئاوه دان بووبى، بهلام پهنكه بوومه له رزه خاپوورى كردي».

به ره به يانيكى مهلا رهشيد وهسهر مناره كهوت، به دهنگ و ئاوازيكى بهرز بانكى دا. مهلا رهشيد كه بانكى دهدا دهنگى له و چيا و كه ندال و بهنده نانه واي دهنگ دهداوه دهنگوت هزار دهنگه نهك دهنگى.

خهلكى بانگ و سهلايان له دوو دهبيست. گوندهكانى دهووبهري قهلا هه كه بانگيان بهرگوى دهكهوت دهستان بهنويزان دهكرد...

خانقچه خولامى له دوو بوون بهرهو مزگهوت دههات. ههركه نيزيك بووهوه خهلكه كه دريان دا و ههموو له لايهكه وه وهستان، تا له پيشان خانق بچته ژوورئ.

عهشيرهتى بهرؤدار خانويان له كن پياويكى كهلهميردى ئازا و راست و بهبهزهي بوو، خوڤيان دهويست. خانق چوووه ههوشى مزگهوتى، له پيشان چوووه سهر كاريز كه بۆ نيو ههوشى مزگهوتيان لى دابوو. چاوه و ههوزيكي زوريان لهو كاريزه بۆ دهسنويز ههلگرتن ساز كردهبوو. له سههرا بهخوره خور بهرهوخوار دههات.

جينويزى خانق جياواز و تايبهتى بوو.

مزگهوتهكه دوو سال دهبوو بينا نرابوو، بهلام هيشتا ههري مهلا بوو، پيشنويزى نهبوو، زور جارار ئاخوند دههاتنه كن خانق كه به بهرنويزيان قهبول كا، بهلام رازى نهدهبوو. جاريكى ئاخونديك كه له رهلاهه هات نيوى مههمد عهلى بوو، چروچاويكى سهيرى ههبوو. رههيله و تهزهى بههاري چۆن زهوى نهرم دهكهوتى و قولكه قولكه دهكا ئاولهش ئاواى له چروچاوى ئهم

کابرایه کردبوو. ږډینی ېې ېر و تیسکې لېره و تیسکې لهوئ بوو. ئاخوند ږډینیان له خه نهی دهگرن، به لّام ږډینی ئهم کابرایه زور سه مه ره بوو، هرچی دهیبینی له بهر خوځیه وه دهیگوت: «بیس میللا، ئه وه چییه؟» و ږووی لئ ودرده گپړا و دهیدایه پرمه ی پټکه نینئ، ئاخوند له خانق نژیک بووه وه، بئ سه لام و بئ که لام، دهستی به فلته فلتن کرد، گوتی:

– ئهمن شا عه باس نار دوومی، هاتووم بېم به ئاخوندی مزگه وته که تان.

خانق تیژ له ئاخوندی نوری، گوتی:

– ئیره ولاتی کوردانه، شای ئیران چ کاری به سهر ئه و ولاته وهیه و ئاخوندی له بچی بؤ دهنړئ! چما نازانئ ئیمه سونین و مه لای کوردمان دهوئ نه که ئاخوندی عه جه مان. ېړق به لای کاری خوځته وه...

ئیدی بوو به پرمه پرمی پټکه نین، ئاخوند که زانبي خانق تووره بوو مته قی نه کرد، به ناسپایی خورجینه که ی هه لگرت و به بؤل لئی دا ږویی.

به لّام ئه و مه لایه ی که زور نه بوو له سهر مناره بانگی دها و بهرنو ټیژی ده کرد، کورد بوو، له عه شیرته موکری بوو. لاوټکی سوورفل بوو، که نوټژ ته واو بوو جه ماعت ئیدی به ره به ره له مزگه وتی وده رکه وتن. له پړ دوو سوار به پرتاو گه یینه بهر درگای مزگه وتی، سلوویان کرد و پرسییان:

– ئه رئ خانقئ له پ زېړین لیره یه؟

جه ماعت گوتیان:

– به لئ لیره یه، ویتستا له مزگه وتی وده رده که وئ.

ئه سپیان ده که فدا شه لال بوون، وادیار بوو ئهم سوارانه له شوټنیکي دوور ږا زور به په له هات بوون و په یکی خیر نه بوون؛ چونکه ئه و له ز و به هه له داوان هاتنه له وزه و توانا به دره بوو؛ وئ نه ده چوو، بؤ شه ر عکردنئ هاتن. لاوه که ی پیشه وه بیان کؤلّو سټکی لوی له سهر بوو، جامانه یه کی شیلانی تیوه پتچا بوو، ریشووه درټه کانی به سهر شانیدا شو ږبوو بوونه وه. که داخه وت و سهری دینا و دبرد، ریشوو و گولنگان ده هاتن و ده چوون و هینده ی دیکه شوخ و

شهنگی به سهر و سیمای دهبهخشی. ږمپیکي گهو گهوۍ بهدهستی راستهوه
 بوو، قوتکهیهکی بهسهرهوه بوو، دهتگوت نیشانهۍ تایبهتییه و له بڼ
 جوړکړدنهوۍ پایه و مهقامی جهنگاوهران داندراوه؛ چونکه سهره ږمپی
 لاهوکهۍ دی نهو قوتکهیهۍ پیوه نه‌بوو. لاهو قایشی ږمپی له زهنگوټی
 دهرهټنا، بری قاجی ماندووی به‌سیته‌وه. شیریکي که‌وانی به‌قه‌دیدا کړدبوو،
 کیلانکهۍ له بازنه زیوی گیرابوو، دستووشی هر زیو بوو، به‌لام زیړکفت
 کرابوو، له‌بهر هه‌تاوئ شه‌وقی ده‌داوه و چریسکه چریسکی بوو. مه‌تالیکي
 خشت و خړی ده‌سکړدی شامیټی به‌شانی چه‌په‌وه بوو، قلفه‌کهۍ به‌داوه
 قه‌یتانی ږه‌نگاوړه‌نگ نه‌خشینرابوو و وئ ده‌چوو لایک به‌ده‌ست و په‌نجهۍ
 خوی نهو داوانهۍ به‌دلوداو هوندیته‌وه. زریه‌کی داودی له‌سهر په‌سته‌کټرا
 له‌به‌ردا بوو، له سینگیرا تا ژیر ناوکی و هیندئ به‌ره‌خوارتریش، ناوشانیشی
 تا خوار پشتینهۍ، بگره بری به‌ره‌خوارتریشی له زه‌بری دوژمن ده‌پاراست،
 زریی سه‌رشانی هیند دریژ بوون، باسکیشی داده‌پوشین و زه‌ریان وئ
 نه‌ده‌که‌وتئ، ده‌مانچه‌یه‌کی به‌بهر پشتینه‌وه بوو، تاتکی به‌ده‌ره‌وه بوو.
 نه‌سپه‌کهۍ بوړه بوو. کی ده‌یزانی چند ږوژه به‌پړوه‌یه! وټپای نه‌وه‌ش هر
 نه‌ده‌سره‌وت و سمکولئ ده‌کړد و هره‌ینده نه‌بوو جله‌وټی نه‌پسینئ و به‌و
 دیوی حه‌وشی مزگه‌وتیدا قه‌له‌مباز نه‌دا.

جه‌ماعه‌ت له مزگه‌وت وه‌ده‌رکه‌وتن و به‌په‌ژاره‌وه له لاهو و نه‌سپه‌بوړ رامن.
 سواره‌کی دیکه‌یان به‌ږمب و شیر و مه‌تال و قه‌مه‌وه بوو، به‌لام له چه‌ک و
 ریحالی هه‌رزان بایټرا وئ ده‌چوو کوره هه‌ژار بی و پاکاری نهو ماقووله بی
 که له خزمه‌تیدایه.

خانق له نوټر بووبووه‌وه، له‌گه‌ل چند که‌سیکدا داخاوت؛ خه‌به‌ریان دایه:
 دوو په‌یکی نامق له به‌رده‌رگه‌ی مزگه‌وت لټی ده‌پرسن، خانق له‌سهره‌خو به‌ره‌و
 ده‌رگه‌ی مزگه‌وت هات، پیره‌می‌ردیک ده‌ستی دریژکړد به‌په‌یکی گوت:

– نهو پیاوه که‌له‌گه‌ته‌ی ده‌بینی، نه‌وه خانق له‌پ زیړینه. ږوانیان پیاوټکی
 که‌له‌گه‌تی به‌شان و باهو چند خولام و پاکاریکی ده‌خزمه‌تیدان، وټوه دی.

که وڵتیکى قاوهییبى له بهردابوو و عه‌بایه‌کى سپیى له سه‌ره‌وه به‌خۆى دادابوو. پشنتنێکى کرمانیى له پشت به‌ستبوو. خه‌نجه‌ریکى ده‌به‌ر خۆى چه‌قاندبوو، ده‌ستووى خه‌نجه‌ر له ماهى دروست کرابوو و به‌به‌ر پشنتیه‌وه ده‌ده‌ره‌وشاوه. هه‌رکه هه‌نگاوى هه‌ل‌دیناوه، ده‌تگوت شوینى پێى ده‌ژێر پێیدا ده‌توتیه‌وه. سمیلێکى درێژ ل‌وولى سوورى هه‌بوو. چاوى خړ، برۆى رێک ک‌ش‌اب‌وون، داغمه‌یه‌کى به‌روومه‌تى چه‌په‌وه بوو، شوین برینیک بوو رۆژانى د‌ژوار و چه‌توونى ر‌اب‌ردووى وه‌بیر د‌یناوه.

خانۆ ل‌تیان ن‌یزیک بووه‌وه، گوتى:

– لاوۆ به‌خێریت. خێره، چ قه‌وماوه؟ له کیهه عه‌شیره‌تن؟ هه‌رک له ئه‌سبى دابه‌زین، خێران‌داریان ئه‌ست‌اند‌ه‌وه و ئیکلامیان ک‌یشا. لاوه چه‌ک و ر‌یح‌ال په‌رداخه‌کیان گوتى:

– خێرى چى قوربان! ئه‌مه له عه‌شیره‌تى شاکین. ئه‌وه چه‌ند حه‌وتووه، سه‌ربازى شا عه‌باسمان تى ورووکا‌ون خه‌رج و باج کۆ ده‌که‌نه‌وه. به‌لام ئه‌وه نه‌ خه‌رج و باجه و نه‌ هیچ، به‌لکه تالان و برۆیه، هه‌رچی‌یان به‌رده‌س ده‌که‌وئ ده‌یه‌ن. ده‌خ‌ل و دان بى، به‌روبوومى دیکه بى، هه‌تا پ‌ی‌خه‌ف و نوینى م‌ال‌یش ده‌به‌ن. ئه‌وى سه‌رت‌ه‌شى ل‌یوه بى، ب‌ل‌ى هه‌ژارم، چم نییه، سه‌ربازان وای وه‌به‌ر کو‌تک و قامچی‌ان ده‌ده‌ن ئ‌یدى جارێکى دى به‌خ‌ویدا نه‌یه‌ته‌وه، ژنان ر‌یس‌وا ده‌که‌ن، من‌دالان ده‌کوژن، پ‌یر و که‌نه‌فتان ئازار ده‌ده‌ن. ده‌م‌راس‌ت و ر‌د‌ین سپیى عه‌شیره‌ت مه‌یان نارده خزمه‌ت‌تان فریامان که‌ون و به‌هاوارمانه‌وه ب‌ین.

خانۆ که ئه‌و قسانه‌ى بیست د‌ۆش داما، ده‌یزانى به‌و ده‌ست‌ب‌رده چى پ‌ى ناکرێ و ناتوانی به‌هاواریان‌را بگا، چونکه ده‌بوو وه‌ستا نادر ئه‌وئ ر‌ۆژئ قوللان دروست بکا، بى له‌وه‌ش، خاچۆ سى مانگ پ‌تر بوو، چووبووه شارى وانى، ئاسن و که‌ره‌سته‌ى ت‌ۆپان بک‌رێ و ه‌یش‌تا نه‌گه‌رابووه‌وه و خانۆ چاوه‌ن‌ۆرى بوو. ئا، شتیکی دیکه‌شى وه‌بیر هاته‌وه: عه‌شیره‌تى شاکاک تا ئه‌و ده‌مى ده‌ستی‌ان له له‌شک‌رى ئ‌یرانى نه‌ک‌رد‌بووه‌وه و له‌گه‌ڵیان به‌شه‌ر نه‌هات‌بوون. خانۆ گوتى:

– ئېۋە لەسەر ئېكەۋە ھەقتانە؛ كاتتىكى شا عەباس لەشكرى لى كىردن، ۋە
جواب نە ھاتن؛ خەرىكى گاوگەردوونكردن بوون، بەلام كە لەشكرى لەمەش كىرد
ئەۋى پۇژىش ھەر ھىچتان نەكرد. فەرموون جارى بابروين بۇ ديوەخاننى.

خانۇ بەچەك و سىلاح و دىمەن و دەمودوۋى ماقوولانەى سوارەكەدا، بۇى
روون بووۋە كە ئەۋە يەك لە سەرۋەرانە: كوپى بەگى عەشیرەتى شكاكە.
ئىدى لەسەر مخۇ بەرەو ديوەخاننى ھاتن.

خانۇ گوتى:

– سولتانى رۆمى و شای ئىرانى ھەر خەرىكى كورد و ئىكدادانن و مەش خۇ
بەخۇ فران داۋىيئە يەك و يەكدى قى دەكەين. دە ئاكامدا ئەۋان سواری
قەلاندۆشمان دەين و تالانمان دەكەن، ئىمە خۇ بەخۇ خراپىن كەسى براى.
– بەلى، قوربان.

ھەر كە گەيىنە ديوەخاننى خانۇ ناردى بەشوین كوپى گەرەبىدا، گوتى:

– سەيفەدىن، لاۋ، عەشیرەتى شكاك لە تەنگانەدان، ئىمە ھاۋخوئىنى
يەكەن و چ فەرق و سوو دەبەينى يەك ناكەين، ھەر ئىستا سەت سواری لاۋ
لەگەل خۇت بخە و بە دەنگيانەۋە بچن.

پەيك ئىكلامى كرد، گوتى.

– قوربان، زۆرت سوپاس دەكەين، خوا لە خزمەتتاندان شەرمەزارمان نەكا.

ھەر ئەۋى رۆژى پىنچ سەت سوارچاكى لاۋى عەشیرەتى بەرۋدار لە قەلای
دەمدىپرا ۋەرى كەۋتن.

به‌شی سییه‌م

هه‌مزه چاوه‌ش

هه‌شتا رۆژیکى بۆ جیژنى سه‌رى سالى مابوو. کورد به‌م جیژنه ده‌لێن: نه‌وړۆ. خه‌لکى قه‌لای دهمدم خه‌ریک بوون خۆیان ئاماده ده‌کرد، ته‌داره‌کى ئهم رۆژه خۆشه‌ویسته‌یان ده‌گرت، به‌شادمانییه‌وه بیبه‌نه سه‌ر: مه‌ریان سه‌ر ده‌پری، بریانی و قلیانی و که‌شکه‌ک و کفته و زۆر خواردنی دیکه‌یان دروست ده‌کرد. میوه‌یان په‌یدا ده‌کرد، خه‌ریکی کولیچه سازکردن بوون، نیشانه‌یه‌کیان: ئه‌نگوستیله‌یه‌ک، مورووه‌ک، پارچه زێویک با - ده‌خسته نیو کولیچه‌یه‌که‌وه ئه‌وجا سبه‌ه‌ینی جیژنى که کولیچه‌یان به‌سه‌ر خاوخیزاندا داده‌به‌شییه‌وه، ئه‌و که‌سى نیشانه‌که‌ی وه‌به‌ر که‌وتبا مانای وابوو سه‌رى به‌ده‌وله‌ته و سامانی مال له سایه‌ی سه‌رى وییه.

شه‌ویکی پیش جیژنى سه‌رى سال ده‌بوا ورد و درشت خۆیان له پرووباران شووشتبا، یا چووبانا هه‌مامی، تا به‌پاک و خاوینى نه‌وړۆی بکه‌ن، به‌نیازی وه‌ی هه‌موو سالى کۆک و پۆشته‌بن به‌رگی تازه‌یان له‌به‌ر ده‌کرد. له‌وان رۆژاندا که‌س نه‌یده‌زانی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه له کۆپرا ده‌هاتن! بازاڤ و کووچان پڕ ده‌بوون له فالچی و مه‌لا و ده‌رویش و زۆریان کار ده‌بوو و وه‌به‌ره ده‌که‌وتن؛ چونکه زۆر لاو هه‌بوون فالیان بۆ ده‌گرتنه‌وه بزائن ستیری به‌ختیان له‌گه‌ڵ ستیری به‌ختی ئه‌ویندارانیاندا جووتن یان نا؟ هه‌ندیکى دیکه ده‌هاتنه‌کن مه‌لا نوشته‌یان له‌به‌ر قورئان بۆ بنوسنه‌وه، یاریان وه‌فادار بن و پتریان هه‌ز

لئى بىكەن و بۆيان كەوى بن. مەلا بە فىل و دەھۆ بەگوڭياندا دەچىپاندن و دەيانگوت:

– دەبى ئەو نوشتانە لە ژىر پىسمەى مالى باوكى كچەى دە چالى خەن، ئىدى خۆيان رامتان دەبن و رەدوتان دەكەون. بەلام دەبى ئەو كارە بەنەينى جىبەجى بىكەن و كەس پى نەزانى!

لاوەكان دەيانگوت:

– سا وەللا دەبى ھەر ئەو شەو بىبەين لە ژىر پىسمەى مالى بابيان لە چاللى خەين و نەشەپلەين زەيندەوەر پى بزانى.

كەستىك وەجەخكوڭر و ئەستىور با، يان ھەر نىرەينەى نەبوايە، يان نەخۆش با ئەو پۆڭى دەچوونە كن شىخ و باپيران فاليان بۆ دەگرتنەوەر. دەچوونە كن مەلا نوشتەى بۆ دەكرەن، مندالىيان پى، نەخۆشيان چابىتەوەر.

لەگەل نىزىكبوونەوەر ئەو پۆڭى شارى قەلا وەگەشە دەكەوت، لە بازار و دووكانان، لە خان و مەيدانى ئاژەل و ولساتان زۆر شەمەك، گەلى مال و ئاژەل و ولسات دەفرۆشان، گەورە و چووك، ھەژار و دەولەمەند، ھەم كاروباريان جىبەجى دەكرەن، ھەم خۆيان بۆ جىژن ساز دەكرەن، لە كووجە و كۆلانان، لە گوزەر و بازار، لە بەردەرگان، لە سەربانان، لەسەر گوفەك و سەرانگوڭلەكان ئاگريان دەكرەوەر كوروكال شايى و زەماوەنديان دەگىرا و دەبوو بە گۆوھند و ھەللا، ئەم جىژنە ھەر لە شاران نەدەكرا، لە گوند و گەرمەسپرانىش دەكرا، تەنەت شوانى كەژ و كىوانىشى تىدا بەشدار دەبوون. كىشكچى سەر قوللانسان تى گەياندەبون كە لەو پۆژە پىرۆزەدا پىويستە زۆر ئاگاداربەن، نەبا دوژمن لە ناكاو ھىرش بىنى، چونكە زۆر جارەن شاي ئىران ھەموو جۆرە ھىز و دەسەلات و دەھۆ و تەلەكەبازىيەكى دەخستەنەكار، قەلاى دىمەم داگىربەك و خەلەكەكەش دەبن باندوورى خۆى باوئ و كارتىكى وا بكا رىگا بۆ كوردستان بكا تەوەر. بەلام ھەموو جارى كوردان فرىان داويستە لەشكرى وى و ئەوەر دەشماوہ بەسەر شۆرى دەگەراوہ بۆ ئىران.

عادت بوو: هه موو سالتیک له پوژنی چیژندا له بیست و یه کی ناداریدا
مه جلیسی عه شیره تی بهرودار له دیوه خانی خانو کؤده بووه و له وینده ری
چیژنی ده کرد. نه وی پوژنی ده وله مه ند و دارا و دووکاندار، بازگان و
پیاماقوولانی شاری قه لا ده هاتنه دیوه خانی، بو خزمه ت خانو و چیژنه
پیروزیان لی ده کرد و هه رکه سه چیژنانه و دیاری خوی پیشکesh ده کرد.

نه وی پوژنی فارس که پیایکی به ناویانگ بوو و خاوه ن چهنده زار سه ر
مه ر گاران و ره وه بوو سه د سه ر مه ری پیشکesh کرد، گوتی:

– «نه من نه و سه د سه ر مه ره بویه ده ده مه خانوی، چونکه له زورداری
شای ئیرانیمان ده پاریزی».

هه ر نه وی پوژنی مووسای خاوه ن خانیش ده لی ره ی زیړی پیشکesh کرد،
گوتی:

– «نه و ده لی ره یه بویه پیشکesh ده کم، چونکه له سایه ی سه ری خانوی
له پ زپینه وه به خته وه ری و برایانه ده ژین».

نه وی پوژنی نه ک هه ر خه لکی شار، خه لکی قه زا و ناحیه و گونده کانیش
چیژنانه و دیاری خویان هی نابوو، هه رکه سی ده هات له خزمه تی خانو دا
ده ماوه و له وی پای ده بوارد.

خواره ده مه نی: پلاو قلیانی سه ر سیل، که باب و میوه له سه ر سفره و خوان
دانرا بوو، شه ربه ت ده گپردا، قاوه ده خوراه، له ساز و سه نتوور ده درا،
گورانیبیژ و خوشخوانان بهیت و بالوره و داستانی میرخاسی و پروداوی
پوژگاری رابردوویان ده گپراوه، هه ندیک بهیتی فه قی تهیرانیان ده خوینده وه،
هه ندیک داستانی مه م و زینیان ده گپراوه.

سه روک دیومه خان وه ژوورکه وت، گوتیه خانوی:

– قوربان کیشکی کابرایه کی نامویان گرتووه، وا هی ناویانه، هه رچی لی
ده پرسین مه قی ناکا، ده لی: له خزمه ت خانو دا نه بی له کن که س قسه نا که م».

خانو پرسی:

- چ تیرهیه؟
 سه‌رۆک دیوهمخان گوتی:
 - قوربان، کورده.
 خانۆ گوتی:
 - لئی گه‌پین با بی.
 کاتئ کابرای نامۆ وه‌ژوور کهوت دهم و که‌پۆی پڕ بوو له دووکه‌لی قهنده‌ی.
 که‌میکی وه‌ستا، ئه‌وجا گوتی:
 - سه‌لامون عه‌له‌یکوم، جیژنتان پیرۆز بی، هه‌موو سالئ به‌شادی به‌به‌نه
 سه‌ر.
 خانۆ سه‌لامی ئه‌ستانده‌وه:
 - عه‌له‌یکومه سه‌لام، به‌خیرتی.
 جیگه‌ی نیشان دا، گوتی:
 - فه‌رموو پۆنیشه.
 نانیان بۆ دانا، کابرا زۆر به‌تامه‌زرۆیی نانی ده‌خوارد، وا دیار بوو چه‌ند
 رۆژ بوو نانی نه‌خواردبوو، خانۆ گوتی:
 - «کاکه کورد گوته‌نی: "له پيشان نان خواردن، پاشان پرسیارکردن و
 هه‌وال پرسین". ده قسان بکه ده‌ی، ئه‌تو کچی؟ له کیههه عه‌شیره‌تی؟ چت لی
 قه‌وماوه، وا به‌و رۆژه پیرۆزه له ماله‌ خۆت وه‌ده‌رکه‌وتووی و پرووت لی‌ره‌کانه
 کردووه، بلئ، شه‌رمئ مه‌که، ئیمه چمان لی هه‌لستئ درتغیت لی ناکه‌ین.
 هه‌رکه‌سئ په‌نای وه‌به‌ر عه‌شیره‌تی به‌رۆداری هینابئ بی کۆمه‌که نه‌گه‌راوه‌ته
 دواوه».
 کابرای نامۆ پاش ئه‌وه‌ی جامئ شه‌ربه‌تی له‌سه‌ر خوان هه‌لگرت، فری کرد،
 گوتی:
 - «من ناوم هه‌مزه چاوه‌شه، خه‌لکی ولاتی دیاربه‌کرم، له عاشیره‌تی

خالدیم. چەند سالا، خزمەتی پادشای پۆمی دەکەم. ئەو دە سالی رەبەقە چاوەشی سەربازانم، زۆرم کۆرە جەیلان مەشق داو، گەلیکم فیداکاری بۆ دەولەتی پۆمی کردوو. پادشای پۆمی ھەمیشە بەگژ میللەتانی دیکەیدا دەکردین و قۆشەنمان بۆ شەڕ بەرپۆوە بوو. سەرکردە و مەلایان دەیانگوت: ئەو میللەتەنە موسولمان نین، کافر و دین دوژمن؛ دەبی پیر و لاو و ژن و منداڵ و ورد و درشتیان قێکەین، ئەگەر مال و کلووریشیان تالان و برۆکەین گوناھ نییە و لیتمان حەلالە.

ئەمنیش وەکو سەربازێکی راستەقینە ھەموو فەرمانێکم بەگوێ دەکردن. مەلا و سەرکردان دەیانگوتینی:

موسولمان ھەموو برای یەکن...

ئیمەش برومان بەقسەیان دەکردن، بەلام کاتێکی لەشکری پۆم بەسەر ولاتی خوشمیدا دا و دەستیان بەکوشتن و برین و منداڵ سەربڕین و تالان و برۆ کرد، ئامۆژگاریی باو و باپیرانم وەبیر ھاتنەو: "سولتانی پۆم و پاشاکانیان ھەموو دوژمنی گەلی کوردن"، ئیدی ئۆقرەم نەگرت و نەتوانی لە نیویاندا بئینمەو. لە شاری ئەستەمبوولێرا، لە نیویەنی چەرییانەو ھەلاتم. لەمێژیو ناویانگی خانۆی لەپ زێڕینم بیستبوو کە پیاویکی ھەلکەوتوو و جیباوھەری کوردانە و خاکی باو و باپیران لە شای ئێران و پادشای پۆم دەپاریژی. بۆیە شەش مانگە ئەو ھەموو چیاو بەفر و گەلی و ھەلدێر و ھەزار بەھەزارانەم بریو و ھاتوومە کنت، خزمەتی نیشتیمان بکەم و تۆلەیی ژن و منداڵی کورد و پیر و کەنەفتان بکەمەو.

قوربان من زۆرم سەربازی سوارە بۆ پادشای پۆم مەشق داو، ئیستاکەش وا ھاتوومە خزمەتی ئەو جەنابەیی کە بەدلیکی خاوین و پاکەو سەربازی کورد مەشق بدەم.

خانۆ گوتی:

– «کۆری خۆم، شیری دایکت پێ حەلال بی، بام تۆش لەسەر ھەر شەش

كوپهكانمهوه كوپى حوتهمم بى. دهستى بۆ مهجليسهكه دريژكرد، گوتى:
ئوانه ههمويان برائى تۆن.

بهلام ئو مهجليسه شايهت بى، ئهگهر نيازت پاكه ئوا ههمو وراتين،
نهخير ئهگهر غايهنى و نيهادت پيسه، ئوه بزانه كه قهت بهرخوردار نابى و
خير له خۆت نابيني. ده برۆ، كوپى خۆم خوا بهنيازى خۆت لهگهڵ بكا، ده
برۆ ئو بهرگانهت له بهر داكه نه، با بيستووئين بهرگيكي ديكت وئى دهن، با
بۆن و بهرامهى پادشاي رۆممان ده نيودا نه بى».

خانۆ به كوپى گهورهى فهرموو:

– «كوپم، ههمزه چاوهش بهر نه پۆشاكخانهى دهستى بهرگى نوئى
له بهر كهن». عهبدولعهزيز كوپى نيونجى خانۆ و ههمزه چاوهش له ديوهخانى
وه دهر كهوتن له ريگا بارۆ، كه يهكيك بوو له سهروكهكانى عهشيرهتى
تاكورپى^۱.

و له ميژبوو خۆى گهيانديبووه خانۆ، گوتى:

– ئو پياوه خوا بۆى رهخساندووين، به پاستى زۆرمان بهكاردى.

جهوزۆ گوتى:

– ده وهلا ئهمن دهيبه، سهربازانم له بۆ مهشق دا.

ههمزه چاوهش، چهند رۆژ لوانى مهشق دا. ئو خه بهره زوو له نيو
ناوچهكانى عهشيرهتى بهرۆدار بلاويوهوه: يهك دهيكوت خانۆ چاوهشى له
ئسته مبولتپرا هيناوه، سهربازان مهشق دهدا، يهك دهيكوت ئوه كورده و له
قۆشهنى رۆمميان ههلاتووه، خزمهتى خانۆى دهكا.

ههمو رۆژى لاو دههاتنه كن جهوزۆ دهيانپرسى:

– هاڤو جهوزۆ كهنگى مهش بۆ مهشقى كۆ دهكهيوه، زۆرمان ههز له
مهشقييه.

^۱ تاكور: تهرگهوه.

جەوزۆ ۋە لامي دەدانەۋە:

– پەلە مەكەن، ھەر بەر زووانە خۆم پىتتان دەلېم، با جارى سوارە فېرېن.
پاشان نۆرەي پىادە دى.

چەند مانگىك بەسەر جىزنى نەورۇزدا تى پەريبو، ھەمزە چاۋەش لقى
جوئى جوئى لە ۋاوانەي كە تازە لە ناۋچە ۋ گوندەكانرا ھاتىبون پىك ھىناۋو
ۋ بى ۋچان مەشقى دەدان.

پۇژىكى ھاۋىنى بو. گەنم زەرد بوۋبو، ئىدى درەۋى ھاتبو. بەيانىيەكى
زو ھەمزە چاۋەش ۋەدەر كەوت، گوئى لە قاسپە قاسپى كەو بو بەيال ۋ
بەندەنانەۋە، لە زۇنگ ۋ مېرگاندا دەنگى پۇر دەھات، ۋى دەچو تازە
جووچكىان ھەلېنايى، بۆيە بەكەيف بوون. ھەمزە چاۋەش ئوئى پۇژى ھەرچى
لاۋى مەشقدراۋى بوون ھەموۋى بردنە بەستى پشت قەلا ۋ دەستى بەشەرە
دادانى كرد:

– «پىۋىستە ھەموۋى بزەن، كە سەربازى سوارە لە شەپىدا پىزى ھەرە
پىشى دەگرى، سوار دەبى زۇر چاك بزەن ئەسپەكەي لە ئاستەنگدا چۇن
ھەلسوۋىنى، دىنا ئەگەر ناشى بو سوار نىيە ۋ بەكەلگ نايە ۋ زو
دەپىكرى.

ھەمزە چاۋەش ئاژۋاى. سەلفىك بەتاۋ دووركەۋتەۋە، پاشان دىسان بەتاۋ
گەراۋە. ئو سوار چاكە لەگەل تاۋدانى ئەسپ ھىند چالاكانە ۋ بەدەستوبرد
شىرەكەي بەراستە ۋ چەپەيدا رادەۋەشاند پىاۋ سەرى لى سور دەما.
سەلفىكى دىكەش تاۋى دا، ئەۋجا ھەر بەسەر ئەسپەكەۋە زىنى لى كەدەۋە ۋ
دىسان زىنى كەدەۋە، گوئى:

– ئەمجا نۆرەي ئىۋەيە، كورپىنە دەمەۋى ئەزموننتان كەم بزەنم كىھەتان
گورجى رادەپەرن. دە پىشدا دەبى خىرا زىن لە ئەسپان ۋەكەن، دىسان
زىنيان كەنەۋە، ھەنگى سوارېن، دىسان دابەن، كىھەتان چا مەشق درابى
ئو بەدەستوبردتر مەشق بەجى دىنى، دە حازر بن دەى.

ههركه چاوهش فهرماني دا، لاوان زينيان له ئهسپان وهكرد، ديسان زينيان كردهنوه و سواربوون و گورج و گولانه پياده بوون، ئيدي هيند بهدهستوبرد ئهزمونكهيان دهكرد، ههمزه چاوهش له خوشتيان پتي عهرزي نهدهگرت و له دلي خويدا دهگوت:

– ئهلهمهدهوليللا، ئيوه كوردن، تورك نين. تورك نهدهوپران توخوني ئهسپان كهون، ئهوانه نازانن چون زين دهكرين. بهلي مهشقي وان تهزه كهسانمان دهدا! نيوهي عهمرمان بهخوپايي بهبا چوو.
ئهوجا بهدهنگيكي بلند گوتي:

– «ئيدي ئيوه چا فيري شهپه شير و مهتال و پمبان بوون، بهههويام دوژمن بهزيتن و دهروستتان نهين.»

له پاشان لاوهكانيان كرد به دوو لقهوه: يهكيان فيري شهپه شير و مهتال و نيزه دهبوون و ئهوي ديكيان فيري پمبانين و تيرهوايتشتن دهبوون، ههزار لاو، بگره پتريش، فيري چهند مهشق و فهندي چاك بووبوون. ههمزه چاوهش ههموو پوژي دهبيردنه چول و مهشقي دهدان، جار جار تاوهكو ئيواري بو نان خواردني نهدهگهړانهوه، دهگوت:

– «با فيري برسيتيش بين، با له پوژي ئاستهنگ و سهختا بتوانن بهرگهي برسيتي بگرن.»

ههمزه چاوهش بهفهرماني خانق چهند سهريازتيكي ليزاني ههلبزاردبوو نارديوونييه گونده دووردهستهكان لاوي ئهوا ناوچانهش مهشق دهن.

خانق ههموو سالي دهمه و پايزان دهچووه راوي، دهگوت:

– «نيجيري هاوينان بي كهلكه، بيچوويان هيشتا ساوان، راوكرديان كونا، بهلام پايزان كاري بزنهكيوي و بيچووي كهلهكيوي ههراش دهبن، گوشتيان خوش دهبي، ههنگي راو خوشه.»

پاسته پايز بوو، بهلام پوژگار خوش بوو، ههتاو دنياي گهرم دادينا. سبيانيكي زوو خانق لهگهله چهند سواريكدا چوونه راوي، ئهوي پوژي تاوهكو

گهرمای نیوهرۆیی خه‌ریکی راوی بوون، پاشان هاتنه سه‌ر کانیه‌کی
حه‌سانه‌وه. کۆچۆ پیاویکی پیری دنیا دیته‌ بوو، پسپۆری راوی بوو، له ژێر
سپبه‌ری دره‌ختیکی زه‌لامدا نیچیریکی که‌وڵ کرد، هه‌ندێ نهرمه‌ گۆشتی لێ
کرده‌وه، له‌گه‌ڵ گژوگیای بێن خۆشدا ده‌پستیی نا. چالکی قوولی هه‌لکه‌ند و
له‌ نیوی دانا. ئه‌وجا سه‌ری داپۆشی. کووره‌ ئاگریکی خۆشی له‌سه‌ر کرده‌وه.
پاشان هه‌ندێ گۆشتی دیکه‌ی هه‌ینا کردی به‌ که‌باب، گوتی:

– فه‌رموون، جارێ به‌رکۆلێکی بکه‌ن تا قلیانییه‌ شوانانه‌که‌ پێ ده‌گا.
نیچیری ئه‌ورۆش وه‌کو ئی پۆژانی دی نایابن. سێ به‌رانه‌ کیوی و دوو
که‌له‌کیوی گه‌وره‌یان راو کردبوو، زۆری پێ نه‌چوو قلیانی پێ گه‌یی، ده‌ستیان
به‌ قلیانی خواردن کرد، پاش دوو سێ پارووان، خانق گوتی:

– له‌وه‌تی هه‌م خواردنم له‌ خواردنی ده‌شت و ده‌ران به‌تام و خۆشتر،
به‌تابه‌تی قلیانییه‌ شوانانه‌، نه‌خواردوو.

هه‌موو گوتیان: «ئه‌شه‌دووبیلا وایه‌».

پاش نانخواردنی هه‌لستان نیچیره‌کانیان له‌ هه‌ستهران بارکرد و
به‌خۆلاماندا بۆ مالتیان ناردنه‌وه.

له‌ رێگا قسه‌یان ده‌کرد: کام توله‌ چاک بۆنی نیچیر ده‌کا، کام تاژی زوو
پیشه‌وه‌بری ده‌دا تا نیچیروان ده‌یگات، کێه تاژی چاپکانه‌ رهدووی نیچیری
ناکه‌وێ و پێشه‌بری نادا. کۆچۆ گوتی:

– «ئەمن له‌ مندالیرا تا ئه‌ورۆ نیچیروانی ده‌که‌م، نیچیروان با زۆزان و
پسپۆریش بێ، به‌لام بێ توله‌ راوی چاکی پێ ناکرێ، چونکه‌ توله‌ بێنی تیژه‌ و
چاکتر شوینی نیچیر هه‌لده‌گرێ.

یه‌کیان هه‌لی دایه‌، گوتی:

– هاپۆ کۆچۆ، مه‌لێ له‌به‌ر هه‌ندێ وه‌دووی توله‌که‌ که‌وتی، چووی ئه‌و نیرییه‌
پیره‌ت بۆ راوکردین، خۆ گۆشته‌که‌ی هه‌ند پیره‌ له‌ خواردنی نایه‌.

هاپۆ به‌و قسه‌انه‌ رهنگی تێک چوو و مه‌یله‌و شه‌رمه‌زار بوو، خانق ده‌یزانی

كۆچۈڧ دلى ناسكه و بهچى كهيفى ساز دهبى، گورجى دلى داوه، گوتى:
- نهخىر، ئم نىچيره له ههموو نىچيرهكانى ديكه چاكتره، شاخهكانى
بهديوارى ديوهخانىدا دادهكوتين، ههركهسى بيبينى سهرسام بى. خۇ كۆچۈ
بۇ گۆشتهكهى راوى نهكردووه؟ بهراستى ئمن قهت شاخى وام نهديوه.

نازانم چۆنى هيشك كهينهوه؟

كۆچۈ ئه و قسانهى زۆر بهدل بوو، گوتى:

- من بۇ خۆم بانگى يهك له بهگزادان دهكهه، بۆمان چا كا، ئمه كارى
وانه. ئيدى بهدهم سوحبهت و ئاخاوتنهوه خۆشيان نهپانزانى چۆن كهيينه
نيزىكى قهلاى، له پر غهلبه غهلبىك پيدا بوو، پاشان خانق گوتى له پىكهين و
ههلايى بوو، خهلكهكه دهپانگوت: «ئافهين، ئافهين».

خانق پرسى:

- «ئهو دهنكه چييه؟»

خولامان گوتيان:

- «ئهو دهنكى سهربازانه، له پشت ئهو تۆپۆلكهى، ههمزه چاوش
مهشقيان ددها».

خانق بهرهو ويى داي كيشا، كه لهگهلى وهسهركهوتن واقيان وپما،
تهماشايان كرد خهلكىكى زۆر له قهلا و گوندهكانى دهوروبهريه هاتبون
دهپاننۆرييه ئهزموونى مهشقى. لاوان سالىك پتر بوو مهشقيان دهكرد.
ئهزموونهكه هپند خۆش بوو نهيزانى كهنگى خانق گهيوته ئهوى. له نيو
سهيركهراندا زۆر ميترخاسى وا ههبوون كه لهگهل خانقدا گۆى گهپناسيان
بردبووهوه و له نيو سوپاى ئيران و رۆميدا نيوبانگى نازايهتتيان رۆيبيوو.

ههركه خانقيان ديت ئيكلاميان بۇ كيشا، ئهويش بوى ساندنهوه، گوتى:

- «چۆنيان دهبين، بهكارى شه ر دين؟»

پيرهكان دهستيان بهپىكهين كرد، يهكيان گوتى:

– «خراپ نین بۆ سەر شا عەباسیان بنترین. بەلام ئێمە ھاتووین سەیری مەشق بکەین».

خانۆ پرسى:

– «چاکە، ئەدى مەشقیان چۆنە؟»

– چ کەموکورتیی نییە، بنۆرە چ نەبەردییەک دەنۆین، بەراستی ھەمزە چاوەش ئەفسەرێکی بلیمەتە.

ھەندى سەرباز سوارە بوون، ھەندى رەمبەیان پى بوو، ھەندى دیکە لە دوور راوەستا بوون، پیاوێک ھەندى کەوانداران بوون. مەیدانى مەشق ئەزموونکردن لێرەوار بوو، بەگرى و کۆسپ بوو، ھەندى جى تووش و رەقەن بوو، و دیاربوو ھەمزە چاوەش بەقەستى ئەو جىگای بۆ ئەزموون دەستنیشان کردبوو؛ دەگوت دەى سەرباز شارەزای شەرى ھەموو جىگایان پى. ھەمزە چاوەش بۆ خۆى لە دوورەووە وەستا بوو، بەدەنگى نیرانە بانگی رایشت:

– «ئامادەبن!»

سەربازان تیکرا ریزبوون، ئینجا گوتى:

– «ھىرش بۆ سەر دوزمن!»

سەرباز ھىرشیان برد و تیک بەربوون، دەتگوت شەرى راستەقانییە.

ھەمزە چاوەش بانگی کرد:

– «یوسف، رۆستەم، رەمب و ناگیرى، رەمبەکانتان چاک لە کەلەکانتان بچەسپێن. ئەو چینیە، دەلێنى گارامتان بەدەستەووە گرتووە و گال دەخوێ. چما ئێوە گوانن! ئەو شەرى شەرى».

سەیرکەر ھەموو دایانە قاقای پیکەنین.

لەو ئەزموونەدا زیرەک و وریای و ھەبوون زۆر چالاکانە قىرى ھىرش و پەلاماردان بوو بوون و پیاو سەرى لىیان سوڕ دەما.

ھەندى ملی ھەندىکیان دە کەمەند خست و گرتنیان، ئەوانیش گورجى

هاتنه دهست و قه مەیان له که مەندان نا و هەلیان بری، ملی خۆیان رزگار کرد.

خانۆ ئەو ئەزموونە ی زۆر بەدل بوو.

هەمزە چاوەش دیسان بە دەنگێکی نێرانە بانگی رایشست:

– «بەسە، بکشێنەو، حەسانەو».

له پاشان تیپی پیادهی سەربازان بە تیر و کەوانەو هاتنه مهیدانی ئەزموونی، هەریه که له راستی خۆیهو تیری له کەوانی خست و درهختی نیو لێریان تیرباران کرد. ئەو هەش مەشقیکی زۆر خۆش بوو.

ئینجا پاش ئەزموونی چەند مەشقیکی دیکە، هەمزە چاوەش ئەوانیشی وەستاند، گوتی:

– «من له ئەزموونی ئەو پورتان زۆر رازیم. بەلام دەبی ئەو هەش بڵێم که: هەندیکتان هیشتا بەدلّم نین و چەک جوان هەلناگرن و باشی بەکار ناھێنن. ئەوانە له شەپیدا ئابروویان دەچێ و دوژمن زوو زەفەریان پێ دەبا. شەپکەر دەبی زۆر وربا بێ، دەبی بزانی چۆن رەمب دەگرێ و بەکاری دێنی».

هەمزە چاوەش پێی له ئاوزهنگی نا و تپی تەقاند، که بەتاو گەراوه رەمبەکی له بن هەنگلی توند کردبوو و خۆی بەسەر پشتهی ئەسپەکهیهو و چەسپاندبوو دەتگوت هیچ بەسەر ئەسپەکهو نییه. رەمبەکی رەپ و راست گرتبوو؛ که نیزیک دەبوو، دەتگوت تیتکی کوێلەیه و هێندە دیکە خۆشەوێستەر دەبوو و دەچوو دڵەو.

پاشان لەپێش دەمی لاوەکان ئەسپەکهی وەک مێخی چەقاند.

سەعاتیک پتر بوو خانۆ سەیری سەربازانی دەکرد. بەراستی ئەو مەشقانە ی هەمزە چاوەشی زۆر لا پەسند بوو. رووی له خەلکەکی دەورووبەری کرد، گوتی:

– بریارم دا هەر لاوێ پیادهیه ئەسپێکی له رەوێ خۆم بدەم، با هەموو ببە سوارە. ئافەڕین بۆ هەمزە چاوەش، بەراستی مامۆستایەکی لێزانە.

پاشان فەرمانی بە میرنأخوړی دا، گوتی:

– عەدى، ئەورۇق بەرەكەتە وائانان بلى با رەھەى بېنئىتەو نىزىكى شار و لاوان
بىن، ھەركەسە ئەسپى خۇى ھەلبۇتۇرئ.

ھەمزە چاۋەش درەنگ زانى خانۇ لە نىو خەلگەكەدايە، ھىۋاش ھىۋاش بۇ
كن لاۋەكان دى. خانۇ نىزىكى تىپى كەوانداران بوۋەو، بەپىكەننەو گوتى:

– ئەو بۇ پىادەن؟

كورپىكى روو لەبەر ھەتاو ھەلقىرچاۋى قىز سوورباۋى چاۋ خى و شىن
بەدەنگىكى كى گوتى:

– «گەورەم، تۇ بابى ھۆزى، ئەگەر ئەسپىمان بوايە ھەلبەت بەپى
نەدەرپۇشتەن و سوارە دەبووين. بەلام ئەسپىمان نىيە، يەكيان خۇم لە
ھىستىرىك زىاتىرەم نىيە، ئىدى سوارى چىم.»

خانۇ گوتى:

– «ھەركەسى ئەسپى نىيە، با بىتە كن عەدى مىر ئاخورى، بچتە نىو
رەھەى ئەسپىكى بۇ خۇى بەسند كا. بەلام دەبى سەر و كەمەند لەگەل خۇيدا
ببا، دەنا ناتوانى ئەسپ بگرئ؛ چونكە ئەو ئەسپانە ھەمىشە بەرەللا بوون و
بەيدەسن و بەئاسانى بۇتان ناگىرىن دەبى ئىو بۇ خۇتان پاين بىن.»

لاۋەكان بەقسەكانى خانۇ زۇر دلخۇش بوون و ەكو گولئ تازە پشكوتو
رەنگى ئال لە روويان زا و زەردەخەنە لەسەر لىويان ەچرىسكە كەوت و لە
خۇشيان ورتە لە دەمى شتاقيان نەھاتە دەر، تەنيا كورە سوورقلەكە نەبى
ھاتە دوو، گوتى:

– «ئىمە ھەموو خولامى تۆين، بەلەن و بىپار بى ئىمەش ەكو باو و
باپىران لە پىناۋى كورد و كوردستاندا بچەنگىن.»

خانۇ گوتى:

– «بەرخوردارىن.»

ئەوجا ھەمزە چاۋەش لە نىزىكەو ئىكلامىكى سەربازى بۇ خانۇ كىشا.
دەستى لە راستى ناۋچاۋانى راگرت و سىنگى دەرپەراند و خۇى گىف كىد،

گوتى:

– ب «سەرچاوان ھاتى قوربان،»

– «لاوى خۆم ماندوو نەبى،»

– «خودا پايدارت كا قوربان، خولامى تۆم.»

– «ئەو مەشقانەى تۆ دەيدەيە لاوان بەراستى شتىكى زۆر چاكە و زۆرم پى
خۆشە. ئەگەر ھەندى لە ھۆزە كوردەكان غايەنەتتيان لە گەلەكەيان نەكردبا،
نە شاي ئيرانى، نە پادشاي رۆمى، نەياندەتوانى بىنە سەر كوردستان. بەلام
بەداخوۋە خۆ بەخۆ غايەنەن،»

خانق زووتر گەيىيە نىو سوارەكان، ھەمزە چاۋەش و ھەدووى كەوت، لە
پشتەو ھەشمارەتى كرد كە ھەموو ئىكلامى بۆ سەردارى بكتيشن. ھەمزە
چاۋەش زوۋ فېرى كوردوون چۆن ئىكلام بۆ سەرداران دەكتيشرى؛ چونكە زۆر
جار جەوزۆ، سەركردەى سەربازان دەھاتە ئەوئى و بەبۆنەى ويىيەو ھەدوۋە
ئىكلام كىشان بووۋوون.

خانق گوتى:

– «سەلامون ھەلەيكوم.»

– «ھەلەيكومە سەلام و بەسەر ھەرتك چاۋان ھاتى قوربان.»

– «سەرباز ھەموو بەئىكلامەو ھەستان.»

خانق ۋەكو ھەلۆ چاۋى بەرپىزى لاۋەكاندا خشاندا و ھەردوۋ كورە چكۆلەى
خۆشى لە بەينى سوارەكاندا ديتن. ئەوجا گوتى:

– «پاسپاردەى باو و باپيرانە دەبى ئەو نىشتمانەى بپارىزين. شا ھەباس و
پادشاي رۆم ھەمىشە ھەولئى ئەو ھەيانە كە لە بن باندوۋرى خۆيانمان خەن،
بەلام تا ئىستا نەيانتوانيو ۋلاتمان لى داگير بكن، بروام وايە ئىستاش ھەر
ناتوانن. ئىۋەش دەبى پاسپاردەى باو و باپيران لە بىر نەكەن.»

كە لە مەشقان دەبوونەو ھەلاوان ھەموو دەكەوتنە جليت و تەرات و پىمبارى
و بەدەم لاۋە و گۆرانىيەو، بەگالتەوگەپ و قەسەى خۆش بەرەو شار

دەگەرپانەو.

ئەمىرۆش وەكو جاران ھەمزە چاوش گوتىيە لاوان:

– «سوارچاكىنە، ئۆيۈ جلىتبازىي خۆتان بگەن. پىادەينە، ئۆيۈش گۆرانى
بلىن و ھەلپەرن و ھەسەمايى كەون.»

ئەو قسانە دلى لاوانى ھىندەي دىكە خۆش كرد. ھەمزە چاوش دەستى
ھەلبىرى، ئىشارەتى كرد، دەرھۆلكوت و زورناژەن دەرھۆلان بگوتن و زورپنايى
بژەنن. دەرھۆلكوت و زورناژەن لە ئىشارەت گەپشتن، دەرھۆليان كوتا، زورنايان
ژەند. دەنگى دەرھۆل و زورنا لاوانى ھىنا جۆش و ھەوەس. لە ھەمووان
سەرتەر ئوۋە بوو كە ئەسپان مەقامى جلىتبازيان وەبەر گۆي كەوت دايانە
حىلە حىل و سەمكۆل. سەركىشىيان دەرگەرد، جەلەويان لە دەست سوارى
دەترانەند، مەلى، ئالھاي ئاوازي جلىتبازيان دەرگەرد. بەلام تەرات و
جلىتبازيى ئەوئ پۆژى وەكو ئى جاران بى مەقام و بەند نەبوون، بەپىي بەند و
نۆرە و پىرۆي تابىيەتى بوون. دەستە سوارى بەرپىز وەتەرات دەرگەوتن و لەسەر
پشتى ئەسپان يارىي جوان و ھونەرى شۆرە سوارانەيان پىشان دەدا،
دەستەيەكى دىكە بە شىر و مەتال و پەمبان ھەليان دەرگوتا سەر يەكدى و تىك
دەرگىران، لە دوورپا دەرگوت شەپى راستەقانىيە. كەوانداران ئەوئ پۆژى
كەيفيان زۆر سازتر بوو، ھىند بەتوندى چۆكيان دادەدا ھەردىيان دە ژىردا
دەلەرزى. خانق موزدەي خەلاتى ئەسپى دابوونى.

ئىوارى داھات، پۆژ لە پشت چىكاكانرا لە ئاوابووندا بوو. ھەمزە چاوش
فەرمانى دا:

– ئىدى بەسە، لەسەرەخۆ بەرەو قىللەي پۆژن.

خانق لەگەل پىاوەكانىدا لە دوورەو ھەستابوون تا لاوان لە سەما و
رەمبازيان بوونەو. پاشان، تىپ تىپ بەرپىز و لەسەرەخۆ بەرەو قەلاي دىم
گەرپانەو و بەو دىوي تەپۆلكەيدا ئاوابوون. بەلام خانق ھىشتا ھەر ھەستابو
بىرى دەرگەدو، بىرى لە گەلى كورد دەرگەدو كە شاي ئىران و پادشاي پۆم

چيان به سهر هيناوه و ژن و منډال و خاوخيزانيان به چ دهردي بردوون.

يهك له هاورپياني به دهنكي بلند گوتي:

– «به راستي مه شقي چاكن.»

خانق وهكو له خهويكي شيرين وه خه به ربی، گوتي:

– «پاست ده لتي، فهرموون با ئيمهش بگهړينه وه مالي.»

به‌شی چوارهم

به‌زمی دەرۆیشان

رۆژێکی گه‌رمی هاوینی بوو مانگی گه‌لاوێژ، که ناوه‌ند مانگی هاوینه، ئاخر و ئۆخری بوو. باخ و باخاتی گونده‌کاتی داوینی قه‌لای دمدم فراژی بووبوون و میوه‌ی هه‌مه‌ تهرزه‌ی وه‌کو سیو و هه‌رمی و ئی دیکه دووکانی بازاری قه‌لایان پر کردبوو. میوه‌فرۆش هه‌موو رۆژی گوێدریژ و هێستریان له‌ سه‌به‌ته و قه‌رتال و به‌رچه‌ میوه‌ بار ده‌کرد، بۆ ئیو کۆچەر و ره‌وه‌ندی سه‌ر چیا و کوێستانه‌ به‌رزه‌کان ده‌برد، یا ده‌یانفرۆشت، یا به‌ روون و په‌نیر و خوریان ده‌گۆڕینه‌وه. به‌راستی سه‌رده‌میکی خۆش بوو.

رۆژێکی ده‌ ده‌روێشی نامۆ له‌ نیو بازاری قه‌لای دمدم «په‌یدا بوون، به‌کیکی زه‌به‌للایان له‌گه‌ل بوو تازه‌ داو مووی سپی که‌وتبووه‌ ڕیدنی، ئه‌وانی دیکه له‌ ته‌مه‌نی بیست و پینج سال و سی سالدا بوون، زۆر به‌ شان و شه‌وکه‌ت بوون، له‌ قامکی ناسک و سینگ و پپی گۆشتنت دهنۆڕین ده‌تگوت، ره‌نگه‌ قه‌تیان خۆ به‌هیچ کاریکه‌وه‌ ماندوو نه‌کردبێ و هه‌میشه‌ ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زله‌ به‌ ده‌سی به‌تالی وه‌کو ته‌راخان سوورابه‌نه‌وه. لایکی زۆر شوخیان له‌گه‌ل بوو، ته‌مه‌نی هه‌ر حه‌فده، هه‌ژده‌ سالیکی ده‌بوو.

خه‌لکی قه‌لایی سه‌ریان له‌ ده‌سته‌ ده‌رویشه‌ سوڕماوو؛ چونکه‌ قه‌تیان ده‌رویش له‌ نێودا هه‌لنه‌که‌وتبوو. ئه‌و ده‌رویشه‌ به‌رۆژ له‌ نیو بازاری له‌ مه‌یدانی ئاژه‌ل‌فرۆشان ده‌ستیان به‌ زیکر و سه‌مای ده‌کرد. که ئیوارێ

داده‌هات له‌و خانۍ لټۍ دهنوستن، خه‌لکيان به‌سهردا داده‌بارۍ و ته‌ماشای سها و به‌زم و په‌زميان ده‌کردن، فهند و ئيجادۍ ئه‌و دهرويتشانه شاری قه‌لاۍ خرؤشانديوو، سها و زيکړه‌کهيان هټند خوؤش و به‌جوؤش بوو گه‌وره و بچووکۍ شاری وه‌جوؤش هټنابوو و هه‌موو ده‌هاتنه ته‌ماشايۍ. هه‌رکه وه‌زيکړ و سه‌مايۍ ده‌که‌وتن، ده‌بووه هه‌نگامه‌يه‌کۍ ئيجگار سه‌ير و سه‌مه‌ره. يه‌ک شمشالۍ ده‌ژهنۍ، يه‌کۍ دۍ له‌ ده‌فۍۍ دها، ئه‌وانۍ دۍ وه‌کو سه‌ريازۍ مه‌شقدارۍ وه‌سه‌مايۍ ده‌که‌وتن. جاريکۍ به‌چه‌پله ليدانۍ ده‌ستيان بؤ ئاسمان به‌رز ده‌کرده‌وه، جاريکۍ نه‌وييان ده‌کرده‌وه، ئيدۍ ئه‌م سها سه‌يره هټند به‌جوؤش بوو، نه‌بوو هه‌وه‌س و ئاره‌زوۍ پۍ نه‌بزوي و نه‌يه‌ته ته‌ماشايۍ. پيري گه‌وره‌يان فه‌رمانۍ دا سها بکه‌ن، ئه‌لقه‌يان به‌ست، وه‌کو خو‌لخولؤکه‌ۍ مندا لان ده‌ستيان به‌خولانه‌وه کرد.

مانگۍ بوو ئه‌و دهرويتشانه به‌زمۍ سه‌يرو سه‌مه‌ره‌يان نيشانۍ خه‌لکۍ دها جار جار پيريان ده‌مۍ پر ئاگر ده‌کرد، خه‌لکه‌که هټنده‌ۍ ديکه به‌جاري سهریان له‌وه سوړ ده‌ما که چؤن ده‌مۍ ناسووتۍ. جاريکۍ ئيواري بوو، هاتوچؤ له‌ کووچه و کؤلان و بازار که‌م بوو بوووه‌وه، ئه‌وي ئيواري خورشيدۍ بازارباشۍ وه‌کو جاران له‌گه‌ل خو‌لامان به‌گوزهر و کووچاندا ده‌گه‌را نه‌با خراپه‌يه‌ک، نه‌پياوييه‌ک روو بدا، روانۍ دهرويتشه‌کان له‌ پټش ده‌مۍ کارگه‌ۍ چه‌کسازيدا راوه‌ستاون و ئاو له‌ ده‌ورو به‌ری خو‌يان ده‌ده‌نه‌وه، لټيان به‌ شک که‌وت، له‌ دلۍ خو‌يدا گوتۍ: "ئه‌وانه به‌و ئيواره دره‌نگه‌ۍ چ ده‌که‌ن لټره؟ خو‌ که‌سيس له‌ کووچان نه‌ماون، بلټين به‌زم و په‌زميان بؤ بگټين".

به‌لام له‌ پاشان ته‌ماشای کرد دهرويتشه‌ لاه‌که له‌ کارگه‌ۍ وه‌دهرکه‌وت، هه‌موو پټکه‌وه به‌راکردن تټيان ته‌قاند و روښتن. خورشيد که‌مۍ خو‌ۍ دواخست ئينجا له‌ دواۍ وانه‌وه چووه ژوورۍ بؤ نيو کارگه، ته‌ماشای کرد سه‌روه‌ستا له‌وي نيه‌ۍ و شاگردکه‌کان به‌ تهنیان.

شاگرد خه‌ريک بوون ده‌زگا و ئامټريان ده‌پټچاوه و خو‌يان بؤ مالۍ ئاماده ده‌کرد. کاتيکۍ خورشيد هاته ژوورۍ يه‌کسه‌ر هه‌موو له‌به‌ری هه‌لستان،

دهيانزانى خانق ئەمن و ئاسايشى نېو شارى بەخورشيد سپاردووه، كەس ناتوانى خراپە و ناپاكي بكا، دهيانزانى حەسەنى ئاوكىش لەسەر دزى دەستيان برېبوو و لە شەرمان دەستى لە گىرفانىدا دەشاردووه. مەجليسى خانق لەمىژبوو ياساى دەرکردبوو كەسيك دزى بكا دەستى بېرن.

خورشيد قەدەرئ تەماشاي كردن، ئەوجا گوتى:

– «كوا سەر وەستا لە كوێيە؟»

شاگردىكى كەلەگەت گوتى:

– «وەستا لێرە نىيە، چووەتە مالى.»

– «ئەو دەرويشە بۆچى ھاتبوو بۆ كىتەن؟ چى دەويست؟»

كۆرە كەلەگەتەكە گوتى:

– «چى نەدەويست، ھەر پرسىي: ئىوھ چ جۆرە چەكىكى دروست دەكەن،

چەند كەس لەو كارگەيە كار دەكا؟».

خورشيد لە كارگە وەدەرکەوت، بەدەو بۆ مالى گەراوھ. ئەو نەيدەزانى ئەوانە رەنگە پياوخراپ بن، بۆيە لە كن كەس دەنگى نەكرد. دەنگوباسى بەزم و رەزمى ئەم دەرويشانە لە ھەموو گوندەكانى دەورووبەرى قەلا بۆ بووبووه، خەلكى ئەو گوندانە ھەموو پۆژئ دەستە دەستە دەھاتنە شار و تەماشاي بەزم و سەمەرەى دەرويشەكانيان دەكرد زۆر بەشەوقەوھ دەيانروانييە حاى و حوويان، بەلام پاش ئەوھى كە پشووويان دەدا، كەشكۆليان لە مل دادەمالى و لە خەلكيان دەگرتەوھ و دەپارائەوھ:

– «مال مالى خوايە، سەخى خۆشەويستى خوايە، ھەر كەسى زىرتكى، دراويكى لە كەشكۆلى ئەو دەرويشانە باوئ خوا پىر بەو كەشكۆلانەى زىر دەداتى. كەس نەبوو لەو خىرەى دوودل بى و بلى نە، ھەموو بەدلىكى پاكەوھ دراويان لە كيسان دەردىنا و لە كەشكۆلانيان داويشت، خەلكەكە زۆريان حەز لە سەما و زىكر و فيكرى ئەو دەرويشانە بوو، ھەرچىيەكيان دەكرد پتيان خۆش بوو. زمانيان نەبى كە كوردان حەزيان لى نەدەكرد و زمانى داگيركەر و

زۆرداران بوو، ئىدى كەيفيان بەهەموو بەزمىكيان دىھاتەو.

جارىكى خانق و جەوزۆ لەگەل چەند پىاويكى جىبىرواى خوياندا بۆ
ئەشكەوتى چوون. ئەوئى رۆژى دەبوو تۆپى تازە دارىژراو ئەزموون بگەن،
وختى نىزىكى ئەشكەوتى بوونەو، خانق تەماشاي کرد دەرويشەكان لەبەر
دەرگەى قەلاو تى دەپەرن، لە پىاوەكاني پرسی:

– «ئەو دەرويشانە لە چ دەگەرپن؟ ئىرە ئەم پەرى شارە، خۆ خەلكى لى نىن
يارى و بەزىميان بۆ بگيرن؟»
كەس وەلامى نەداو.

ئەوجا كە لە دەرگەى ئەشكەوتى نىزىك بوونەو سەيفەدىنى كورى، كە
گەرەى ياساولى ئەشكەوتى بوو، بەپىرييەو هات، پرسی:
– لاو، ئەم دەرويشانە چىيان دەرگە لىرە؟ خۆ نەچوونە نىو ئەشكەوتى؟
سەيفەدىن بەئىكلامەو، گوتى:

– «نا كاكۆ، ھەر لەبەر دەرگە راوہستابوون، ياساولەكان زۆريان گوى
نەدانى، ئەم تىم راخوړين: بۆچى دەريان ناكەن، ئەمانە كاريان چىيە لىرە؟»
يەكيان گوتى:

– «قوربان، بەئايىنى ئىسلامەتى دەرويش بۆيان ھەيە لە ھەموو شوينان
سەربەست بگەرپن، ئەگەر دەريانكەين گوناھ نىيە؟»
بەلام ئەمەن لىيان توورە بووم، دەرەم كردن.

خانق بەو قسانە كەوتە مەراقى، شكى بردنى پىاوخراپ و جاسووس بن.
كورجى خولامىكى بەدواى خورشيدى بازارپاشيدا ھەنارد: ھەر ئىستا بى،
ھەرگە خانق وەرورگەوت خاچۆ بەپىرييەو هات، گوتى:

– «فەرموو قوربان، ياخوا بەخىرتى، بەسەرچاوان.»

– «چاوت خۆش بى سەرەستا. ئافەرين بۆ دەستەنگىنى و ھونەرت. تۆ
دەزانى كورد و فەلە دۆستى لەمىژىنەى يەكن، ئەو قەلايەش ھەر فەلەيەك بۆى
بىنا نام.»

خاچۆ گوتى:

– «قوربان منىش ئۇ دەستايەم بىستوۋە بابى لە گۆلى وانى كەنىشتەيەكى
بىنا ناۋە دەلىنى كوتومت قەلایە. قۆشەنى پادشای رۆم چەند جاران بەقايەغى
ھېرشىيان ھېنا سەر، چەند تۆپيان پىۋە نا، بەلام ھىچيان پى نەكرا.»
خانۆ دەستى خستە نىۋ دەستى خاچۆ، پىكەۋە چۈنە نىۋ ئەشكەۋتى،
نۆرى ئۇ تۆپانەى تازە بۆ ئەزمونى داپىژرابوون لە تۆپەكانى جاران زۆر
گەرەترن. لە خاچۆ پىرسى:

– «ئامادەى ئۇرۇق ئۇ تۆپانە ئەزمون كەين؟»

پاستە خانۆ لە تۆپەكانى دەنۆرى، بەلام بىرى ھەر لە كىن دەرویشەكان بوو.
خاچۆ گوتى:

– «قوربان بۆچى ئۇ ئەزمونە نەخەينە پۆژى ھەينى.»

– «با پۆژى ھەينى بى، بە تايەتى ئۇ رۆژە خەلكتىكى زۆر دېنە شار.»

خانۆ لە كارگەى ۋەدەرگەۋت. خورشىد تازە گەيىبوۋە بەردەرگە.

خانۆ خورشىدى برد بەۋ لاۋە، گوتى:

– «لە بارەى ئۇ دەرویشانەۋە قسەت لەگەل دەكەم، تۆ دەزانى ئەمانە
پىاوخراپن. ئەمەن كەمى پىش ئىستا ھاتم دەرویشەكانم لېرە دېتن، خۆت
دەزانى ئېرە كەمى ھاتوچۆ بەسەرەۋەيە، كاريان لېرە چىيە؟ تۆ دەزانى ئەۋە
چەند جارە شا ەبباس جاسووسمان دەنۆرىتە نىۋى بەسرمان بزانى، خۆت
دەزانى ئەمانە چ مالىكن.»

خورشىد گوتى:

– جارىكى، ھەۋتۋىيەكە دەبى، ئىۋارى بوو، بازار و دوكان پىۋەدراپوون،
مەن ئەم دەرویشانەم لە بەردەرگەى چەكسانىدا بىنن، دەرویشە لاۋەكەيان لە
كارگەرە دەھاتە دەرى، ھەرگە رۆين، راستىت دەۋى ئەمنىش گومانم لى
كردن، ئىدى دوا بەدۋاياندا چۈۋمە ژوورى بۆ نىۋ كارگەى، بەلام سەرۋەستا
لەۋى نەبوو، لە شاگردەكانم پىرسى: ئۇ دەرویشە بۆچى ھاتىۋە كىتان؟

شاگردەکان گوتیان: «هیچی نەدەویست، هەر لێی پرسی، ئێوە لێره چ جوړه چهکتیکی دروست دەکەن؟ ئیدی لێی دا پۆیی.»

خانۆ پرسی:

– «چاکه، بۆ تا ئیستا خەبەرت نەداوم؟»

ئەوجا فەرمانی دا:

– «پۆ، هەموویان بگره له زیندانیان که، بزانه کۆ ناردوونی و به چ نیاژیکهوه هاتوونه ئێره؟ ده بۆ به تهواوهتی بزانی بۆچی هاتوون؟ تۆ بۆ خۆت دهبینی به چ فیل و تەلەکه بازیهک هاتوونه نێومان و چۆن هەموومان فریو ددهن، هه بۆ، نه بۆ، ئەمانه جاسووسی شا عەباسن ده خیرا پۆ تا به لایه کدا نه چوون.»

خورشید پیتی له ئاوی زینگی نا و سواربوو و له گەڵ خولامهکانیدا به غار به رهو بازار چوون، به لām دەرۆشەکان دیار نه بوون. خیرا چوونه مهیدانی ئاژەلان، له وێن دهڕیتش نه بوون. خورشید ترسی لێ نیشته و کهوته بیرکردنهوه: "کهواتا هه لاتوون". خورشید هەر بهر دەرگایهکی یاساوتیکی لێ راگرت خه بهری به دەرگهوانان بدن نه هیلن له قه لای دەرکهون، گوتی: «هه رچی هات بیگرن».

ئەو خه بهره وهکو بای بهاری به نێو شاردایا بڵاو بووهوه خه لکی بهیهک دهنگ هه موو دهیانگوت: "به قوربانه بیانگرن". هه ندێ دهیگوت: «جادوو و ئهفسوونیان کردوه». هه ندێ دهیگوت: «خه زینهی خانویان پریوه و پارهیان دزیوه». ئیدی هەر کهسه له خۆیهوه شتیکی دهگوت.

خورشید له کۆلانی کدا تووشی خه لیلی بهیتالی هات، گوتی:

– «خه لیل، ئهتوو ئهوه دەرۆشانهت نه دیون.»

– «به لێ قوربان، ها ئیستا له کنیا نهوه دیم.»

خورشید به دهنگیکی له رزۆک پرسی:

– «له کوێن؟»

– «وان له چیشتهخانه‌ی عه‌لی ئەکبه‌ری نازەربایجانی، کاوړیکیان سەر بړیوه خەریکن که‌باب و قلیانی سەر سیڼی ده‌خۆن.»

خورشید که به‌وه‌ی زانی، ته‌زووی شادی به‌له‌شیدا گه‌را و دای قه‌لاشت، چوو به‌رده‌رگه‌ی چیشته‌خانه‌ی عه‌لی ئەکبه‌ری. کوړیکی سوورکه‌له بوو، به‌ینی له‌گه‌ل بازایاشیدا زۆر خۆش بوو، سلاوی کرد، عه‌لی ئەکبه‌ری سلاوی ساندوه، گوتی:

– «یاخوا به‌خێربێی، به‌سه‌رچاوان، فهرموو گه‌وره‌م.»

ده‌رویش‌ه‌کان ئاگایان له چ نه‌بوو، ته‌نانه‌ت سلاوه‌که‌ی خورشیدیشیان نه‌ستانده‌وه، هەر مل‌چی دهم و تیکه‌یان ده‌هات، هه‌ریه‌که بنچک‌یکی گوشت کاوړ به‌ده‌سته‌وه بوو ئیسکیان ده‌کروسییه‌وه، عه‌لی ئەکبه‌ر به‌دل‌یکی شاد و ده‌م‌یکی پڕ خه‌نده‌وه گوتی:

– «قوربان فهرموو به‌ره‌ژوور.»

خورشید به‌ده‌نگ‌یکی په‌سمیانه و توند گوتیبه عه‌لی ئەکبه‌ری:

– «زۆر سوپاس عه‌لی ئەکبه‌ر، کار‌یکی زۆر به‌په‌له‌م هیه‌ه.»

عه‌لی ئەکبه‌ر له دهم و دووی ئەم جاره‌ی خورشید سه‌رسام بوو، خورشید قه‌ت عه‌لی ئەکبه‌ری به‌م جو‌ره نه‌دواندبوو. خورشید وه‌ده‌رکه‌وت، گوتیبه خولامان:

که ده‌رویش‌ه‌کان ده‌گرن ده‌ف و بلوێریان هه‌موو لی بستین، زیندانیان ده‌که‌ین. کات‌یکی خورشید خولامانی تی ده‌گه‌یاند، خێل‌یک له‌په‌را تی ده‌په‌ری. ئەو خولامانه‌ی خورشید بو‌کن ده‌رگه‌وانانی نارده‌بون گه‌رانه‌وه. خورشید له‌گه‌ل چه‌ند خولام‌یکدا گه‌راوه و هاته چیشته‌خانه‌ی، گوتی:

– «ده‌رویش‌ینه، له فراوین‌ی بوونه‌وه یان نا؟»

ده‌رویش‌ه‌کان وه‌لامیان نه‌داوه. ئیدی خه‌ریک بوون له چیشته‌خانه وه‌ده‌رکه‌وتن، ده‌ست‌بورد هه‌موویان گرتن بردنیان له زیندان‌تیا کردن.

چه‌ند پ‌ژ بوو ده‌رویش‌ه‌کان له زیندان‌یدا بوون. هه‌رچه‌ندیان له‌گه‌ل

دهکردن و دهکۆشان راستییان نهدهدرکاند و ددانیان بهوهدا نهدهنا که جاسووسن، خورشیدیش ههموو ئیواریهک دههاته خزمهت خانۆ و دهیگوت:

– «ئه‌مانه راستی نالێن و پێ له گوناھی خۆیان نانێن.»

خانۆ گوتی:

– «سبه‌ینی مه‌جلیسی ڕدێن سپییان ده‌گیرێ بیانیه‌ینه دیوه‌خانێ.»

پۆژی چێشته‌نگاوێکی قایم بوو له دیوه‌خانێ کۆری ڕدێن سپییان به‌سترا. ئه‌ندامان و گه‌وره و ده‌م‌راستی تیره و هۆزان هه‌موو هاتن. هه‌موو له‌وه‌ی دانیابوون که ئه‌و ده‌رویشه‌ جاسووسی شای ئێران، به‌لام ده‌یانویست خۆیان پێ له گوناھی خۆیان بنێن و بلێن جاسووسین.

هه‌ندێ پیره‌مێرد هه‌بوون بریایان نه‌ده‌کرد، ده‌یانگوت: «ده‌رویش هه‌میشه خه‌ریکی خواپه‌رستین و پۆژی پینچ جارێ نوێژی ده‌کهن، تۆ بلێ شتی وا بێ خوابییان لێ بوه‌شێته‌وه.»

خانۆ هه‌ستی به‌وه کردبوو که زۆر که‌س هه‌ن بریوا ناکهن.

له نکاوێ ده‌رگه‌ی دیوه‌خانێ کراوه و ده‌رویشه‌کانیان له‌به‌ر شپیاپه‌نه‌وه ڕاگرت. ده‌ستیان له پشته‌وه به‌سترا‌بوو. خانۆ ئه‌م‌ری کرد:

– «ده‌ستیان بکه‌نه‌وه.»

ده‌ستیان کردنه‌وه.

خانۆ تێیان ڕاما، گوتی:

– «به‌ره‌ژوورتر وهرن، بۆ ئێوه‌راستی دیوه‌خانێ.»

پیری ده‌رویشان له پێشی ڕاوه‌ستا‌بوو. چه‌ند پۆژ بوو، له زیندانیدا بوون، ڕه‌نگیان په‌ری‌بوو، ده‌نگوت نه‌خۆشیه‌کی زۆر گرانیان گرتووه. هاتنه ئێوه‌راستی دیوه‌خانێ ڕاوه‌ستان.

خانۆ گوتی:

– «ئه‌وه مانگی پتره ئێوه له‌و شاره‌ی مه‌دا خه‌ریکی زی‌کر و سه‌ماکردنێن و

به‌زَم و رِه‌زَمَان ده‌گيرِن و حَالَتَان لَی دَی، ده‌با ئه‌مجاره‌ش حَالَتَان لَی بَی و رَاسَت و دروست پَیْمَان بَلَّیْن: کَی ناردوونی؟ به چ نیازیکه‌وه هاتوون؟ بَلَّیْن، بَلَّیْن.»

ده‌رویش‌ه‌کان مته‌قیان نه‌کرد، پیر نه‌بَی، گوئی:

– «قوربان زی‌کر ده‌که‌بین، به‌لَام ده‌ف و بلویره‌کانیان لَی ئه‌ستان‌دوین به‌رموون وِیْمَان ده‌نه‌وه، هه‌نگی چه‌ند کۆرِیکی زی‌کر ده‌به‌ستین، ناردیان ده‌ف و بلویریان بۆ هینانه‌وه. پیر ده‌فی دا به‌ده‌ستی به‌کیان و بلویره‌کانیشی دا به‌ده‌ستی دووی دیکه‌یان، ئه‌وجا هه‌ندی دۆش داما و پاشان دهم و لچی جوولانه‌وه ده‌تگوت شتیک به‌ده‌رویش‌ه‌کان ده‌لَی. ده‌رویش‌ه‌کان لَی قیچ بووبونه‌وه، سه‌یریان ده‌کرد. پیر له‌نکاو هاواری کرد "حوو، حوو، حوو". ئیدی ده‌ستیان به‌ده‌ف لَیدان و بلویر ژهنینی کرد. ده‌رویش‌ه‌کان که‌وته‌نه سه‌ما و زی‌کر کردن.

پیر له پَیش هه‌موویانه‌وه بوو. سه‌مای ئه‌و پَویان له پَژانی دیکه‌یان زۆر به‌جۆشتر و خۆشتر بوو. خانۆ سه‌ری له په‌نا گوئی یه‌که له‌وانی، که به‌ته‌نیشتییه‌وه رۆنیشتبوو، نا، گوئی:

– «ئه‌مانه‌وا به‌ته‌مان به‌و سه‌ما و فرت و فیلّه خَویان له ده‌ستمان پزگار بکه‌ن.»

پیر که‌مَی لَی‌یان دا‌برا و دوورکه‌وته‌وه، ده‌ستی به‌حای و حوو و پفه‌پف کرد، ده‌تگوت کووره‌ده‌دمَینی. ئه‌وانی دیکه ده‌ستیان به‌ردا و خَویان به‌ملا و به‌ولادا بادادا و هاواریان ده‌کرد:

– «حه‌ی ئه‌لّلا، حه‌ی ئه‌لّلا، حه‌ی ئه‌لّلا.»

پاشان دایانه‌واقه، واقی. پیر له دووره‌وه وه‌ستابوو، هاواری لَی ده‌کردن، به‌ده‌نگی‌کی گری و به‌رز ده‌یگوت: "ئه‌ها، ئه‌ها، ئه‌ها". سه‌عاتیک بوو ئه‌مانه به‌ده‌وری خَویاندا ده‌خولانه‌وه و پرچیان به‌نه‌زم ده‌هاتن و ده‌چوون. ئه‌م شته سه‌یرانه له کورده‌واریدا باو نه‌بوو، خه‌لکی زۆر به‌هه‌وه‌سه‌وه ته‌ماشایان

دهکردن.

ئەوجا خانۆ گوتی:

– «بەسە واقە واق و حای و حوو. راست بڵێن لە کوێو هاتوون؟ کێ ناردوونی؟ بۆ چیان ناردوون؟»

مەجلیسەکە هەموو کڕپوون، دەرگەیی دیووخانی خرابوو هەپرشت، ژنان لەبەر دەرگە فسکە فسک و چرپە چرپیان بوو.

دەروێشەکان هیچیان دەنگیان نەکرد، پیر نەبۆ، گوتی:

– «ئێمە دەروێشی خوا و پەپرەوی محەمەد پیغەمبەرین، رێگامان دراوه لە ولاتی موسولماناندا لە هەموو شوێنێک سەر بەست بێن و بەهەموو لایە کدا بگەرێتین، کەشکۆڵ هەلگرین و دەرۆزە بکەین، بەهەر جوۆری بۆ بەرپێو بچین. بپوا بکەن کەس نەیناردوون.

خورشید لێیان هاتە پێشی، گوتی:

– «چاکە، ئەگەر ئێو دەروێشی خوان و راستگۆن، ئەی کارتان بەکارگەیی چەکسازێ چ بوو و بۆ لە شاگردەکانتان پرسێ لێرە چ جوۆرە چەکێک دروست دەکەن؟». باشە ئەو هەش هیچ، ئەدی بۆ چوونە بەر دەرگای ئەشکەوتی، ویستتان دەرۆری کەون؟ چما نازانن ئەو ئەشکەوتە دوورە شارە و قەدەغەیه و کەسی لێ نییه سەمایان بۆ بکەن. راست بڵێن، ئێو لە چ دەگەرێن؟»

پاش ئەو پرسیارانە بوو بەچرپە چرپی خەلکەکە. وێ دەچوو هیندەیی نەمابوو شیران هەلکێشن و هەر لەوێدا لەت و پەتیان بکەن.

ئەوان ردین سپی کە دەپێشدا بەزەیان پێیاندا دەهاتەو پاش ئەو پرسیارانە بەچاوی پرێق و کینهو تێیان راما، دەتگوت لە دوژمن دەنۆرن.

هەندێ بەدەنگی بلند هاواریان کرد:

– «چ پێویست بە پرسیاران ناکا، دەبێ هەر ئێستا هەلیان واسن».

پیر کە زانی وا ئاشکرا دەبن بەفێل کردی بەحای و حوو دەستیان بە بلوێر لێدان و سەما کرد بەلام ئەم جارە دەنگی پیری گەورە و بەند و مەقام وەکو ئی

جاران نه‌بوون، زولال و خوښ نه‌بوون. ده‌تگوت ئيسک کاور له گه‌رووی پير گيربووه، به‌ناسته‌م ده‌نگی لټوه ده‌هات.

خانق گوتی:

- «ئیدی به‌سه ئیمه ئه‌مه‌که‌بازی و حال لټه‌اته‌مان دیون. زور چاک ده‌زانين ئټوه جاسووسن و تا ئټستاش نه‌ک هه‌ر که‌له‌ک و ساخته‌ی ده‌رويشان، فریو‌فیلې چه‌ند قه‌ره‌ج و ده‌رژه‌که‌ر و ده‌هوی چه‌ند کۆلکه مه‌لاشمان ئاشکرا کردوون. ئه‌وی پي له گونا‌ه و تاوانی خوی نه‌نی له نیوی ده‌به‌ین. ئه‌وه‌ی راستی بدرکیني لټی خوښ ده‌بین. خانق فه‌رمانی دا سه‌ره‌ک دیوه‌خان: برۆ مه‌لا قادری کاس که بټه ئیره‌کانه، به‌زمانی خوی بیگيرټه‌وه چۆنی راستی له خوی گوت و لټره چۆن ده‌ژی؟»

زۆری پي نه‌چوو مه‌لا قادر هات. مه‌لا کابرایه‌کی لاوازی ره‌قه‌له‌ی که‌له‌گه‌ت بوو. می‌زه‌ره‌که‌ی هټند گه‌وره بوو ده‌موچاوی به‌حال دیار بوو. چاویکی نه‌بوو.

ده‌یانگيراهه:

- وه‌ختی خوی دلداريکی جوانی ده‌بی نیوی به‌ياز ده‌بی، به‌راستی نیوی وا مه‌گه‌ر له جوانی وه‌کو خوی هاتی. به‌ياز زور شوخ و شه‌نگ بووه، له‌وه هه‌ریمه‌دا ژنی وا به‌ده‌و و جوان و چه‌له‌نگ نه‌بووه. مه‌لا خوی و دلداره‌که‌ی هه‌موو جارې به‌دزییه‌وه له ژوانی یه‌کدی ده‌بین، که‌س پي نازانی می‌رده‌که‌ی چۆن هه‌ستیان پي ده‌کا، چه‌ند رۆژیک وه‌باريزيان ده‌که‌وئ و خویان لي ده‌گرئ، تا رۆژيکی له مالى خویدا مه‌لای ده‌گرئ. له تۆله‌ی نامووس و ئابروودا ده‌با مه‌لای کوشته‌با و ژنه‌شی سی به‌سی ته‌لاق دا‌با. واز له ژنه‌که‌ی ناهیني، چونکه له مالى دنيايي هيجی وای شک نه‌ده‌برد شیرباییه‌کی دیکه‌ی لي هه‌لستى و ژنيکی دی بخوازيته‌وه، مه‌لا ناکوژي، ده‌چي چاویکی ده‌رديني بۆ ئه‌وه‌ی ببی به‌په‌ندی زه‌مانه و جاريکی دی ته‌ماح نه‌کاته ژنی خه‌لکی و ئیدی به‌چاوی چه‌پی تا ماوه، ژنان نه‌بیني.

مه‌لا قادر که وه‌ژوورکه‌وت سلّوی کرد و ئیکلامیکی بۆ خانوی کيشا خانق

گوتی:

– «مەلا قادر بۆيانى بگىرەو شە عەباس چۆنى بۆ نىو ئىمە ناردى بۆ جاسووسىيى و كە گرتمانى چۆن راستىت لە خۆت گوت و چۆنت لى خۆش بووين و ئىستاش چۆن دەژى؟ دە بىگىرەو دەى،»

مەلا قادر پيشان بەيەك چاوەكەى نۆريە دەوربەرى خۆى، ئەوجا سەيرىكى دەرويشەكانى كرد، گوتى:

– پۆڭىكى وەزىرى شە عەباسى بانگى كردم، پىي گوتم: «دەمەوى بۆ نىو كوردەكانى قەلاى دىمدىت بنىرم، ئەتوو مەلاى، كەس نامۆى لە مەلايان ناكە و شىكان لى ناكەن. بۆ هەر سىرپىكان هەيە پى بزانه: چەند سەريان، چەند پيادە، چەند سوارە، چەنديان چەك هەن، لە كۆتيان تەقەت كردوون، لە كۆتيان دىن. دووبەرەكيسان تىدايە يان نا؟ جا هەر كە گەرايەو بە زىران خەنىت دەكەم. ئەمنىش نەمدەتوانى قسەى وەزىر بشكىنم. ئەوئى راستى بى كە ناوى زىي و دراوى هينا وەتەماح كەوتم. ئىدى ئەو بوو لىرە هەستيان پى كردم، گرتميان، ئەمنىش راستىم لە خۆم گوت، ئىستاش خوا خانۆى لەپ زىرينى پايەدار كا، زۆر حال م خۆشە و خۆش دەژىم.»

پىدين سىپىيەك هەلستا، گوتى:

– «كۆرينە ئەوى هاتبى هيلانەى ئىمە بروخىنى پىسارى بۆچىيە و چەند و چۆنى بۆ چىيە؟ ئەوانەى كە غايەنەتى دەكەن دەبى نەمىن و لە كوشتن بەولاهە هىچى دىكە رەوا نىيە. مەگەر هەر ئەم جۆرە كەسانە نىن بوونە بنۆسى كۆلى و نەگبەتى كوردستانى.»

مەجلىسەكە هەموو گوتيان:

– «ئەشەدوبىللا قسەكانى راست و بەجىن، هەقە ئەمانە هەر ئىستاكە بەداردا كرىن.»

خانۆ ئەمرى كردە جەوزۆ:

– «خىرا دەستيان ببەستن، لە زىندانىان كەن، بۆ سەبەنى جار كىش بەشار

و گونداندا جارېان بکېشن، خه لکی له مهیدانی کڅوډهن، ئه و د پرويشانه هه لده واسين، تا بين به پهنده.

له نکاو دهستيان به ستن، جه وړو گوټی:

– «ده بيان به نه دهی.»

د پرويشه ميړدمندال که يان دهستی به گريانی کرد، گوټی:

– «ئنه له زيندانی ماوين، مهره خه سم که نه، راستنيان پي ده ليم، دهستيان

کرده وه، له هاورپکانيان هه لپړی و ئه وانی ديکه يان بو زيندان بردن.»

د پرويش گوټی:

– ئه وه دوو ساله دايک و بابم له تاو هه ژاری به و دهسته د پرويشه يان

سپاردووم، پارووه نانکيمان و هچنگ که وئ. هر پيره که يان کورد بوو به منرا

بووین به دوو کورد. نيزيکه سی سده د پرويش دهن، زوريان عه جه من، به لام

ئه فغانی و ئازره بياجانيشيان تيدان. پيره کانيان خاوه ن ژن و مندان. به هر

لايه کيدا برژن، با دوو ريش که ونه وه مواجبي سالانه ی خويان ده بی به جي بيتن

و هه ريه که سالی، چند تمه نيک به پيري گه وړه بدا. به هاری جاريکی پير

به دزييه وه پتي گوتم:

– ده بی بچينه قه لای دمدم.

به راستی زورم پي خوش بوو، چونکه گه ليکم له مهر قه لای دمدم و شاری

خانوی له پ زيرين بيستبوو، پير گوټی:

– به لام پيش چوونمان، ده بی سه ريکی وه زيري بدهين و زير و سه مايه کی

له خزمه تدا بکهين.

دوو مانگ پتر بوو، خه ريکی زير و سه ماکردني بووین، مه شقمان ده کرد.

که چووينه خزمه تي وه زيري، ئيوار يکی درهنگ دهستمان به زير کرد، پير

خوی دهستی به ئاگر خواردن کرد. وه زير فهد و سه مايی په سند کردین،

گوټی:

– باشه برژين. کاری مه ئه وديه که ده بی هه موو سپريکی شاری قه لای بو

وهدەست بېنن و ئاگادارى بگەين، بەلېنى داوينى زېر و دراويكى زۆرمان
بداتى. چتان لى وەشتىرم وەللا شا عەباس ناردووينى.»

خانق فەرمانى دا:

– «بيانخكين، بەلام خۆ لەو لاوهى مەگەيەن.»

ئىدى ئەوى رۆژى جارگىش جاريان كىشا:

– «خەلكىنە وەرن، گەلۆ وەرن، سبەينى لە مەيدانى، جاسووسەكانى شای

ئىرانى ھەلدەواسرىن. ھۆو خەلكىنە ھۆۆۆ.»

بۆ سبەينى لە مەيدانى نۆ دەرويشى زرتە و زەبەللاح بەداردا كرابوون.

خەلكى ولاتى بەرۆدار لە ھەموولارا ھاتبوونە سەيريان.

به‌شی پینجه‌م

شایی

رۆژانی فینک و خوښ له تارانې* سالی هر دوو جارن. جاريکی له بهاریدا، له مانگی ئادار و نیسانی و چهند رۆژیکیش له مانگی گولان. به‌هاری، هممو دنیا به‌گولیک و دار و درختی سه‌وز ده‌رازیته‌وه، دنیا زور فینک و خوښ ده‌بې. جاري دووهم له پایزیدا، ئیدی گه‌رما را‌ده‌کشې، گه‌لا زهره‌لده‌گه‌رین، کانی و سه‌رینچاوان له کورتی ده‌دن و ده‌یتته ئاو‌زیمی، به‌لام دار و درخت سه‌رله‌نوئ گه‌لا ده‌کن، پیاو خواخوایه‌تی به‌کووچه و کۆلانی شاریدا بگه‌رئ و بو باخ و باخچان بچته سه‌یرانئ.

رۆژیکي له‌و رۆژه فینک و خوښانه‌ی پایزی بوو، شا‌عباس زلیخای کچی پادشای ئه‌فغانستانی هینا و شایی کرد. شایییه‌که له باخچه‌یه‌کدا ده‌گن‌درا ئی که‌ونه شا‌کانی ئیرانی بوو، خه‌لکی شار تیکرا وه‌جوش که‌تیبون و به‌جاری تیک چر‌زابون، له‌هممو لارا ده‌سته ده‌سته میوان له وه‌زیر و میر و موشیر، له‌خانی قشلاخ و گه‌رمه‌سیر و ناوچه و هۆزان بانگ کرابون، هه‌ریه‌که دیاری به‌نرخه‌ی خو‌ی هینابوو. چهند به‌گیتی کوردیش بانگ کرابون، له‌وانه‌ بوون که‌ غه‌یانه‌تیان له‌ نیشتمانی باو و با‌پیران کردبوو. باخچه هیند پي‌بوو جیگای میوانیکی دیکه‌ی لی نه‌ده‌بووه‌وه، شا‌فه‌رمانی دا

* پاته‌ختی شا‌عباس ئیسفه‌هان بووه، نه‌ک تاران، چونکه‌ ئه‌و ده‌می تاران نه‌بووه، وه‌ک له‌ پێشه‌کییه‌که‌دا پروون کراوه‌ته‌وه.

گورجی تهختیکیان له بهردهرگای باخچهی بۆ دانان، کز و سه‌رشوړ رۆنیشن. میوان و وه‌زیران که چاویان به‌م کوردانه کهوت، کلاو قیت، مشکى له‌سه‌ر، شان به‌عه‌بای سوورمه‌داره‌وه، رمبی گه‌وگه‌ویان به‌ده‌سته‌وه، شیریان به‌قه‌ده‌وه، هه‌موو دایانه قاقای پیکه‌نینی، یه‌کیان گوتی:

– نازانم، شا عه‌باس ئه‌م ورچانه‌ی چۆن بۆ شایى بانگ کردوون؟

مه‌حموود خان ئه‌و قسانه‌ی پى خوښ نه‌بوون، کابرا به‌بنه‌ماله و ره‌گه‌ز کورد بوو، باوى زۆر له‌مىژبوو موشیرى شا عه‌باس بوو، ده‌لین موشیرى و ئاقل و ژیر له خزمه‌ت شا‌کانى ئیراندا نه‌بووه و نه‌ده‌بیته‌وه. مه‌حموود خان باوى ئاسایى بووبوو به‌پاوژکه‌رى شا عه‌باسى. ئه‌و ته‌وس و قه‌شمه‌ریه‌ی بۆ قووت نه‌چوو؛ چونکه زۆر جار ان قه‌شمه‌رییان پى کردبوو! ئه‌و قسانه‌ی وه‌بیر هاته‌وه که دایانه‌که‌ی به‌مندالى پى گوتبوون: «مه‌حموود خان، له ده‌ورت گه‌ر پى، ده‌لین غیره‌تبان وه‌به‌ر سه‌گى نا غیره‌تى بزوت و پى خوښ نه‌بوو به‌بى غیره‌تى نى‌وبه‌رن، غیره‌ت نیشانه‌ی شان و شه‌وکه‌تى که‌له‌مىردانه».

ئه‌وى ئىوارى نى‌و باخچه چراخان کرابوو، ده‌تگوت پوژى نى‌وه‌پوڤیه. له هه‌موو لا پا به‌زم و ئاهه‌نگ و سه‌یران و راپواردن بوو، له لایه‌کى فه‌ندباز شتى سه‌یروسه‌مه‌ریان نیشان دهدا، له جییه‌کى لا‌ق‌رتیکه‌ر شتى ئه‌وتوڤیان ده‌گوت پیاو له‌به‌ر پیکه‌نینى خو‌ی پى پانه‌ده‌گیرا، له لایه‌کى دى ته‌نافبازان به‌سه‌ر ته‌نافى باریکدا ته‌نافبازیان ده‌کرد و به‌شتى سه‌یر خه‌لکیان دلخوښ ده‌کرد و وه‌پیکه‌نینیان دینان، له جییه‌کى نى‌زیکه‌وه، له پشت په‌رده‌وه ژنه وه‌زیر و ژنه خان و ژنه بازرگان له‌گه‌ل فه‌یزه خانمى ژنى شا عه‌باس و زلیخای تازه‌بووکی سه‌یریان ده‌کرد. ژنان به‌نۆره ساز و سه‌نتووریان لى دهدا و یه‌که یه‌که وه‌سه‌مایى ده‌که‌وتن و گوژانى و لاوژه‌یان ده‌گوت. شا عه‌باس بۆ خو‌ی له جیگه‌یه‌کى به‌رز، که به‌سه‌ر هه‌موو شوینىکیدا ده‌روانى و هه‌موو لایه‌کى لى‌را دیار بوو، رۆنیشن‌بوو، زلیخای خرپن و شوخیش ده‌ستى دایه‌ سازى و به‌په‌نجه ناسک و نه‌رمۆله‌کانى، مه‌گه‌ر هه‌ر له خو‌ی بى، ده‌ستى

به‌ساز لیدان کرد و به‌ده‌نگیکی وه‌کو ده‌نگی بلبان ئه‌و گۆزانییه‌ی گوت:

سویتسکه‌یه‌کی تازه باله‌فر بوو، تازه له هیلانه وه‌ده‌رکه‌وتیوو،

له پر واشه‌یه‌کی گه‌وره، پری دایه و بۆ هیلانه‌ی خۆی برد.

به‌لام نه‌یتوانی ته‌واوی بکا، فرمیسک، به‌سه‌ر روومه‌ته ئاله‌کانیرا جۆگه‌له‌ی به‌ست. بۆ شارده‌نه‌وه‌ی فرمیسکه‌کانی سازه‌که‌ی به‌رووی خۆیه‌وه گرت و قورگی پر بوو له گریان. رای کرد له پشت په‌رده‌یه‌که‌وه خۆی شارده‌وه.

فه‌یزه خانمی هه‌وی دهمی نایه په‌نا گوپی ژنه وه‌زیریکی، گوتی:

- ئه‌م باوان وێرانه حه‌زی له خاڵۆزیه‌کی خۆی کردبوو، به‌لام باوی به‌نابه‌دلی و زۆر و تۆبزی دایه شا عه‌باسی، هه‌ر بۆ هه‌ندێ لایه‌کی بلوجستانی بداتی.

چه‌ند پوژ بوو شای و به‌زم هه‌ر به‌رده‌وام بوو. پوژیکی دوو فیلیان هینا، به‌لام چ فیل، میوانان هه‌موو به‌جاری واقیان و پرما. هه‌ریه‌که زه‌لامیکی به‌سه‌ر پشته‌وه بوو، قورتمیان هیند درێژ بوو له زه‌وی ده‌خشا و شفره که‌وانیه سپیه‌کانیان له ژێر لچیه‌نه‌وه سپی ده‌چوونه‌وه، ئه‌وه‌نده به‌سام بوو پیاو زه‌نده‌قی لێیان ده‌چوو.

ده‌یانگوت پادشای هندستانی به‌دیاری بۆ شا عه‌باسی ناردوون. یاری و فه‌ندیان ئه‌وه بوو، به‌قورتمیان جامه شه‌ریه‌تیان به‌پری هه‌لده‌گرت، بۆ ئاسمانییان به‌رز ده‌کرده‌وه، ئه‌وجا جوان و زه‌ریف، به‌وه‌ستیایانه له‌سه‌ر خواتییان داده‌ناوه، دلۆپیکی لێ نه‌ده‌رژا. جار جارێش قورتمیان له ده‌ست ده‌فۆستنه‌وه. میوانیکی نابه‌لده پنچکی گۆشتی دا به‌یه‌کیان فیه نه‌یکرده نامه‌ردیی هه‌تا توانی پنچکه گۆشتی بۆ کابرای میرانی ئاوێت، جله‌کانی هه‌موو په‌له کرد، هه‌ندێ له میوانان گوتیان:

خوا هه‌لناگرێ، ئه‌و به‌سته‌زمانه بۆ ئازار ده‌ده‌ن، چما نازان، فیل گۆشت ناخوا، هه‌ر دان و میوه و سه‌وزه ده‌خوا.

پاشان فیلیکیان چوو له پێش میوانه کورده‌کان وه‌ستا، قورتمی بۆ یه‌کیان

دریژکرد، بوو به قاقای پیکه‌نینی، خانیکی عه‌جه‌م به‌ته‌وسه‌وه، گوتی:

– کورینه، ته‌ماشاکهن، چۆن فیل ئامۆزای خۆی دهناسیته‌وه. ده‌بین چۆن چوو ه‌کن خزماني خۆی. میوانه‌کان دیسان دایانه قاقای پیکه‌نینی. بازرگانیک ه‌ستا، گوتی:

– ئیوه به‌و گیانله‌به‌رانه پی ده‌که‌نن، به‌لام ده‌بی ئوه بزانه که هیچ گیانله‌به‌ریکی دیکه ه‌ینده‌ی فیل زیره‌ک و ژیر نییه، له ه‌یندستان هیچ ده‌عبایه‌ک بۆ پاسه‌وانیی خاوه‌نی خۆی له فیل دلسۆزتر نییه.

راسته شایي و رابواردن بوو، به‌لام عیلى به‌رۆدار که به‌سه‌ر دمدمه‌وه نیشته‌جی بوون قه‌ت له میشکی شا عه‌باس نه‌ده‌هاته‌نه ده‌ری و ه‌همیشه بیرى لی ده‌کردنه‌وه. ئه‌وان پێگای کوردستانیان لی گرتبوو و نه‌یان‌دیش‌ت بستیک له کوردستان بێته پێشی. ئه‌ویش به‌هه‌ویای ئه‌و جاسووسانه بوو که له‌میژبوو بۆ قه‌لاى دمدمى نارده‌بون. شا وه‌بیری هاته‌وه ده‌بوو ئه‌و پایزه به‌هه‌ر په‌نگیکی با ده‌روپشه‌کان که‌رابانه‌وه و هه‌موو سێکی ئه‌و کوردانه‌یان ده‌مستی نابا، به‌لام وا کاتی که‌رانه‌وه‌یان به‌سه‌رچوو و هه‌ر نه‌گه‌رانه‌وه، بۆچی؟ شا عه‌باس له جه‌نگه‌ی بیرکردنه‌وه‌یدا بوو له‌نکاو وه‌زیری دیوان وه‌ژووری که‌وت، ده‌می له په‌نا گوپی نا شتیکی به‌گویتیدا چرپاند. شا عه‌باس په‌نگی په‌ری، وه‌ده‌رکه‌وت. میوانان هه‌ستیان پی کرد، هه‌ندێ ویستیان هه‌ستن، بپۆن، به‌لام وه‌زیر گوتی:

میوانانی ئازیز، شا که‌می سه‌غله‌ته، خۆتان ده‌زانن ئه‌وه چه‌ند شه‌و و چه‌ند رۆژه شایي و لۆغانه و به‌زم و ره‌زمه، شا ته‌شریفی پشوویک ده‌دا، دیسان ته‌شریف دینیتته‌وه. تکه ده‌که‌م شایي چۆل مه‌که‌ن، فه‌رموون، فه‌رموون، هه‌رکه‌سه له جه‌نگه‌ی خۆی رۆنیشی و ده‌ست به‌رابواردنی بکه‌نه‌وه و له سایی سه‌ری شا و فه‌یزه خانمی که‌یفان بکه‌ن. به‌شکو خوا و حه‌زهرتی عه‌لی له‌شی ساغ که‌ن و ئیرینه‌یه‌کی پی خه‌لات بکه‌ن. خوا به‌زه‌ییی به‌وه‌ج‌اخ کویرییدیدا بپته‌وه.

مه لا و سهیدان هه موو دهستیان بۆ ئاسمانی بهرز کردهوه، له خوای پارانهوه، ئهگهر خوا کورپکی به پاشا ببهخشی به ئینیان وابی بچنه زیارهتی مه شههد و کهربه لایی.

شا عهباس هاته خه لوهنگایی، رهقیبکی دوژمنی خانوی لهپ زیترین خوی گهیانده شا و خزایه بن دهستییهوه، گوتی:

– خانۆ هه ده دهرویشانی گرتوون، دهیهوئی له داریان دا.

زۆری نهخایاند ئهم خه بهره له ئیو میوانانیشدا بلایوووه. شا عهباس له دووی وهزیری سوپاییتی نارد، وهزیر هات، شا پرسى.

– بیستووته؟ دهلێن ئهم خانۆ کورده سهگابه هه ده دهرویشانی گرتوون گوايا له داریان دها.

– بهئى، شا پایه داربى، ئهمنیش دوینى له رهقیبکی خانۆم بیست، گوتی:

– له پێشدا جارچی به هه موو لایه کدا ناردوون جارپان رایه شتوووه که جاسووسهکانی شا عهباسیان گرتوون و یهکیان پتی له گوناهاى خوی ناوه و راست و پاک گوتوووه: ئهړی وه لاهى، ئیمه جاسووسین و شا عهباس ناردووینی. ئیدی هه ئهوئ پۆژئ خانۆ سى و دووی لى نه کردوون و هه موویانی له مهیدانی له دار داوون.

– ئهدى تا ئیستا بۆ دهنگت نه دهکرد؟

– شا پایه داربى، جا ئهمن چۆن دڵ دى خه بهرى وا شووم و ناخۆش بهو پۆژه خۆشهویسته به جهنابت رابگهیهنم. ئهوه بۆ من ئهوپهړی هه زهگویی و ناماقوولیه.

شا عهباس زۆر تووره بوو، گوتی:

– هه ئیستا دهبی قۆشهنى سازکهى و سلیمان خانى لهگهڵ بنیڤرى، هێرش بباته سه ره قهلاى دمدم بیرووخینى و خانۆشم بۆ به دیل بگرى و بیهینى.

– شا پایه دار بى، با ئهو کاره دواخهین تاوهکو به هه ر دادى. ئیستا وهختی

نییه، ئەو کەژ و کێوانە لەمیژە بەفر گرتوونی.

شا عەباس نێوچاوانی گرژ بوو، بەتوورەیییەوه گوتی:

– ئەم قسانە چییە؟ من ئەمر دەکەم، دەبێ هەر لە ئێستا سلێمان خان بەپێی کەوێ.

وەزیری سوپا کە بینی شا تووکی سەری پەپ بووه و چاوی ومخته بچته پشتی سەری، گوتی:

– بەلێ قوربان، ئەمەر دەفەرمویی، سبەینی زوو قۆشەن ساز دەکەم، لەگەڵ سلێمان خانی بەرەو قەلای دمدی بەپێی دەخەم.

ئەوجا شا عەباس گەراوه نێو میوانان، بەلام هەر بیرى دەکردەوه، لە دلی خۆیدا گوتی: «قەسەکانی وەزیر بەجێن، راستە، ومختی نییه. چاک وایه لە پێشان دە هەموو سرتیکیان بگەم، جارێ سلێمان خان با بەبیانویی میواندارییەوه بنێرم، تا بەچاوی خۆی هەموو ناوچەکە ببینی و لە نیازی ئەو کوردانە بگا، ئەوجا هێرشیان بەرمەسەر.

پاشی دوو رۆژان سلێمان خان بەقۆشەنێکی پێ چەکەوه دەبوو لە ئیسفەهانێوه بۆ قەلای دمدی بەپێی کەوتبا. خەبەرێان بە شا دا لەشکر ئامادەیه. شا عەباس بانگی سلێمان خانی کرد بریدیە خەلۆهتێ پێی گوت:

– سەربازی زۆر مەبه، تەنێ هەر سەد سوارێکی ببه.

دەمەوێ وەکو میوان، وەکو رێوی بچی. بزانه قەلای کوێ کەوتوو؟ لە چ ناوچەیه کەدايه، رێگاوبان چۆنه؟ زۆر بەوردی بزانه ئەم کابرا کورده نیازی چیه و چیی لە دلدایه؟ ئایا وەکو هەموو پەعیەتێک قبوول دەکا خەرج و باجان بدا، یان نا؟ لە پاشان بگەرێوه، بەشکو بەهاری شتیکی بە شتیکی بکەین، قەت بووه و ببستراوه کوردێک لە شا یاخی بێ و بەرەبەرەکانی بکا؟ دە برۆ، دەی ئوغرت خێر و خوات لەگەڵ.

سلێمان خان ئەوێ رۆژێ بەپێی ئەکەوت، ئیوارێ بانگی بەکر بەگی کوردی کرد، گوتی:

– بهکر بهگ من سبهینى بۆقه لای دمدم، بۆ میوانى خانۆى كورد دهچم،
به لām رېگا ئاز و چه توونه و شاره زاش نيم، ده بى له گه لم بچى رى به پريم
بكهى.

– به سه رچاو، قوربان من ئامادهم.

– ئيمه سبهينى له گه ل به ره به ياندا به رى ده كه وين.

– جه نابى سليمان خان، به شكو ئيزنم بدهى ئه منيش به رگى سه ربا زى
ئيرانى له بهر كه م، نه كو بمناسنه وه.

– مه يلى خۆته، چۆنت هه ز ليه با وابى.

وهختى سليمان خان له ئيسفه هانپرا به رى كه وت هه ور و هه لا بوو.
سليمان خان سه رى هه لپرى، سه يركى ئاسمانى كرد، گوتى:
– شو كور هه وا خۆشه، ئينشاللا سه فه ره كه مان به ئوغره.

– خان خۆش بى، ئينشاللا سه فه رى هه ر به ئوغر ده بى، به لām ئيستا له
چياكانى دمدم به فر كرپوه ده كا.

عه شيره تى به رۆدار عه شيره تى كى گه و ره بوو. نه ك هه ر له سه ر چياكانى
دمدم، له گوندى خۆش خۆشيش ده ژيان. كشتوكا ليان ده كرد. له خوارى
كه رمژ و كه رمه سپران بوو. په زيان به زستانان تا به هار خۆش ده بوو له و
كه رمژانه ده له وه راند؛ چونكه ئه و كه رمژانه قه ت به فر يان نه ده گرت. به لām چه ند
رۆژي ك بوو، پيش هاتنى سليمان خان هه ندى به فرى لى بارى بوو.

كاتى گه يينه بن چياكان سليمان خان گوتى:

– بۆيه ده لئين كورد پياوى چيايين. ئيمه هيشتا له تارانى بووين به كر به گ
ده يزانى ئيره به فره.

– به لى قوربان، ئيمه له هه ل سو كه وتى كه شه وه وا به له دين، هه ر له مندا لپرا
به گۆراني كه شه وه وا دين، ئه گه ر كورد ته ماشاى خۆر، يان مانگ، يا
ئاسمانى كرد گورجى ده زانى ئه وى رۆژى سبهينى كه ش چۆن ده بى و به چ
باري كدا هه ل ده سو وپى، سامال و خۆش، يا باران و ته ر و تووشى ده بى.

– ئەي ئافەرىن كوردىنە بۆ خۇتان و زىرەكىتان، وەللا باوۋە كەس وەكو ئىۋەي لى نازانى. من باۋىك خاۋەن زەۋى و زار و سامان بوۋ، وەبىرم دى ھېشتا لاۋ بوۋم، ھەرچى رەنجبەرمان بوۋن، كوردى ئەبى ئىدى ھەموو ەجەم بوۋن؛ ئەو كوردە لەمىژبوۋ بەمال و خىزانەۋە ھاتبوۋە كىمان. زۆر زىرەك بوۋ، كەسكى دىكەي وەكو خۇي نەبوۋ بزانى كەش كەنگى خۇش دەبى، ھەتاۋ كەي دەرەكەۋى كەينى باران و تەر و توۋشى دەبى. باۋم خوا لىي خۇش بى، ھەمىشە ھەر پىرسى بەۋ دەرەك و ھەر ئەۋ بوۋ پراۋىژكەرى پاستەقىنەي و زۆرى خۇش دەۋىست.

– قوربان، ئەۋە چۆن ئەۋ مالە كوردە بەتاقى تەنى ھاتبوۋە كىتان؟ دەلەين ھەر بالندەيەك و نىۋ پۇلى خۇي. ئەمەن بەش بەحالى خۇم كە پەنام ھىنا بەر شاھەنشاي بەخۇ و ھۆزمەۋە ھاتم، پىرا ۋەرموۋ ئەگەر بەتەنیا مالە ھاتىام رۆژىك دەر نەدەبرد و دلم دەتۇقى.

سلىمان خان بىرى دەرەدەۋە، گوتى:

– كوردە پىاۋىكى لە گوندى خۇيان كوشتبوۋ، بەلەنگازە، وپىراي خوينىژىرىش خاۋەن خوين قايل نابى، كابرا لە ھۆزىكى گەۋرە و دەسپۇ دەبى، لىي خۇش نابى، دەرەكەتە سەر بەگى ھۆزى ئىلان و بىلان دەبى ئەۋ دوزمەنە لە ھۆزى ۋەدەرنى، بەگىش ۋەدەرى دەنى.

– دەلەين كوردە عادەتى ۋايە ئەگەر يەكەن ەشېرەت بەدەرەك ئىدى چ ەشېرەتتىكى دىكە نايگىتە خۇي. بەلى ئەۋ ھەش بەسەرە بەۋ رەنگى خۇي گەياندەۋە ئىرە و بوۋبوۋ بە رەنجبەرمان.

– بەلى قوربان، تى گەشىتم.

سلىمان خان گەشىتە داۋىنى چىاي دىمەم، بەفر تا دەھات زىاتەر دەبوۋ. لە گوندەكانىرا، خەبەريان دا بە خانق ۋا گەۋرەيەكى ەجەم بەسەد سوارەۋە بۆ قەلا دى.

لىيان دەپرسىن:

– کوپوه دهچن؟

– دهچینه میوانی خانوؤی کوردان.

خانق دهستبهجی ټیگهیی که ئەمه شتیکی خوښ نییه. ههستا دوو سهه سواری لهگهڵ خوځ خست و بهپیریانهوه چوو. هیشتا ړیگا ماوهیهکی مابوو، سلیمان خان بگاته جی، خانق له گوندیکی تووشی سلیمان خانی هات. زوریان ړیز و حورمهت گرت. ئەو چه ند ړوژدی که سلیمان خان لهوئ بوو، هه با و بۆران و کړیوه بوو. دراووسی نهیده توانی سهه بهمالی دراوسیدا بکا. سلیمان خان بهجاری وړه ی بهردا بوو. نهیده زانی چۆن بهرهو تارانئ بگه پته وه. گوئی:

– خانق ئیره جیی ژیان و گوزهران نییه، زهمهه ریریکه بۆ خوئی، بهراستی سهه رم لی شتیواوه، خوځشم نازانم چۆن بگه پتمه وه تارانئ. به کر بهگ به فارسی به سلیمان خانی گوت:

– قوربان، دلنیا به و هیچ نیگه ران مه به، خوا یار بی، به ړیگایه کتدا ده بهم زوو بگهینه وه.

خانق خوځی فارسیی ده زانی، که ئەو قسانه ی بیست سهه رسام بوو. له دلی خویدا گوئی:

– «ئهم سهه ربازه عهجه مانه چۆن وا شاره زای ئەو ړیگایه ن؟»

به لام خانق نهیده زانی ئەو کابرایه کورده. که سلیمان خان له ژیان و گوزهرانی کورده کانی قه لای پرسی، خانق گوئی:

– شاهه نشا پایه دار بی، ئیمه هه مانه و نیمانه ئەو له ته زهوییه مان هه یه، ئەوه شمان به هزار کوله مه رگی و دهردی سهه ری پیکه وه ناوه. خوا خوئی ئاگاداره خراپه ی که سمان نهویستووه و ناشمانه وئ. شا پروییانووی چمان لی دهگرئ، گوايه که می زهوی هه یه.

پاش چه ند ړوژئ با و بۆران و کړیوه کپ بوو، بوو به سامال و هه تاو کهوت. سلیمان خان ئیزنی مه رخهس بوونیی له خانق خواست. پاش

مالاوايې و دوعاخوازي بهړئ كهوت.

ماوهيهك روښتن، بهكر بهگ لاريپهكي گرتهبهړئ. بهينيك بهبهړ هتاودا روښتن. شوينهكه بؤ حهسانهوهي خوښيان و ئهسپهكانيشيان لهبار نهبوو. ههتاو بهفري تواندبووهوه، زؤري نهمابوو.

بهكر بهگ لهگهل چهند سهربازيكدادوور بهدوور له پيشهوه دهرؤښتن، سليتمان خان هيند دلنيابوو بيري له هيچ نهدهكردهوه. هركه گهينه كاني بووك هر وهخت له خوښيان شامهرگ بئ. هركه گهيشتنه سر كاني بووكي تهماشايان كرد مهرهكيوييهك ئاوئ دخواستوه. كه چاوي بهسهربازان كهوت سلهميهوه، قهلهمبازي دا و راست سهرهوه هوراز بؤ سهرى چيا ههلات. سهرباز كرديپانه گاله و ههرا و هارپاوه هارپاوه، له پر هاشهى ههرهسى بهفريات، بهلام چ ههرهسيك، دهتگوت بايه، هرچي گاشه بهرد بوون همموي راپيچا و لهسهرؤ گلؤري كردنهوه، ئيدي نه سوارهكان نه بهكر بهگ دهرفتهيان نهما ههلين، بهجاري بهخويان و ئهسپهكانيانهوه همموو نوقم بوون و شتاقيان بهدروهو نهمان و دهتگوت هر كهسيشى لي نهبووه. ستيان بهخؤ و ئهسپهوه له نپوچوون و كهس نهيزاني چيپيان لي بهسهر هات. سليتمان خان كه ئهوكارساتهي بهچاوي خؤي دى، ناچار پاشهوپاش گهراوه دواوه. ئاوي كاني بووك گهرم بوو، ههلمى لي ههلدهستا، بهفري دهووروبهري خؤي دهتواندهوه و هاوينايش هينده سار دهبوو خهيارت تي هاويشتبا دى قهلشاند.

له نپو خهلكيدا وا باو بوو كه جاريكيان زستانئ بووكيك بهو ريگايهدا دين، كاتيكي دهگنه سهر ئهوكانييه لادهدن بحهسيپنهوه. گؤرانيپؤ و خوښخوان دست بهگؤراني گؤتنئ دهكهن و ئهوبنارانه لهبهړ دهنكيان دهلهريتهوه، لهناكاو بهفر ههرهس دينئ، ئهوهندهي چاو بقوچپني و بيكهيهوه دادهمزئ و دهگاته سهرپان، پينچ سوار، بووكي، دوو بهربووك، دههؤلكوتي و زوورپناژمنيكي نوقمي نپوچاله بهفريكي قوول دهكا و شتاقيان لي رزگار نابئ. هرچي ماله زاواشه، خويان كؤدهكهنهوه و مهر و كا سهردهپرن، چبي

دیکه به خه یالدا بى حازر دهکړئ و چاوه پټى بووکى دهکهن.

بووکى دهبوو ئه وئ پوژئ بگه بيا ماله زاواى، ئه وانيش چاوه نوږ دهبن تا ئيوارئ، به لام بووک ئه وئ پوژئ ناگاته جى؛ دهلټن پهنکه مالى باوى بووکى سواره کانيان مه رځه س نه کړدبى، پوژى پاشيش هر چاوه پټ دهکهن، نه خيږ بووک هر ناگا. بۇ پوژى دوايى چنه سوار ټک به پټ دهکهن، بۇ مالى باوى بووکى، بزانه بۇ دواکه وتوو! کاتيکى دهگه نه نيزيکى کاني بووکى دهبين له سه رپا به فرى گهلى هه رځه س هيناوه و به جارئ کانيه کهى پر کړدوو ته وه و تهخت بووه. کهس ناوټرئ نيزيکى که وئ. سواره کان پټگا نادوژنه وه، ناچار دهگه پټنه وه به دواوه و سه رله نوئ له پټگايه کى دیکه وه دهچن بۇ مالى بووکى. که دهگه نه وئ پټيان دهلټن هر له وئ پوژيوه سوار نيردراون بووک به پټ خراوه، سواره کان زور له بووکى دهگه پټن، ئه ملا بووک ئه ولا بووک، له م هوژ سوراخ لهو خيټل پرسىار، هه رچنه د دهکهن نايبيننه وه و هه روا به بى سه روه دره و سه روسوراخ ده ميټنه وه، تا ناخر و ئوخري به هارئ، کوچهر و ره وه ندان له بۇ کويتستانى دهچن، دټنه سه ر کانيه که، ده نوږن شتيکى رهش دياره: لاشه ي چنه د زه لام ټک و که لاکى چنه د ئه سپيک له وئ که وتوو. خه به ر ده دهنه که سوکاريان، دټن، هه رکه سه مردووى خوى دهناسيټنه وه. مه لا دهلئ: ده بى هر له شوټنى خوټانيان بنيژن، ئه وه چاره نووسه، ده بوو لهو شوټنه دا مردبان.

مه لا چوڼ ده فره مووئ وا دهکهن، هر له وينده رئ گوږيان بۇ هه لده که نن و ده ياننيژن. ئيدى له نيو هه موو عيله ساتيدا بووبو به باو، که زستانان به و پټگيدا تى ده به پټن هه رکه سه ده مى خوى دهگرت، قروقه پ ورته له ده مييه وه نه ده هات تا له کاني بووکى رهت ده بوون؛ جا بويه ناويان نابوو کاني بووک.

هر له سه ر ئه و کانيه بوو سه ربازه عه جه مه کانيش بهر تووک و پکى سرشت که وتن. شا عه باس پټى وابو سليمان خان ئيستا هه موو سري و په نييه کى خانو و قه لاي دمدى بۇ دټنى و خوا و ئيمامى عه لى له پشتى بى به هارئ له شکرى لى دهکا و قه لا به سانايى دهگري و هه نگى خانو و عيل و

عەشیرەتی ھەموو دەبن باندووری خۆی دەنی و خەرج و باج و سەرانی زۆر و زەوەندیشیان لێ دەستینێ و گەنجی شاھەنشای ئێرانێ پێ ئاوا دەکا.

ئاخر و ئۆخری مانگی ڕەشەمی پێ بوو، سرشت لە ولاتی ئێرانێ وەزەبر و زەنگ و جەزەوہ نواندن کەوتبوو. جاروبار با ھەلی دەکردی و باران دەباری. ئێوارەیک کاتیکی سلیمان بەگ گەییەوہ تارانێ، نەرەمە بارانیک باری. نوێژی شتیوان بوو، ئاخذندان لەسەر مناران بەدەنگی بەرز بانگیان دەدا. شا عەباس خۆی حازر کردبوو بچتە نوێژی، بۆ مزگەوت.

وہزیری دیوان عەرزێ کرد:

– شاھەنشا پایەدار بێ، سلیمان خان لە سەفەر گەراوہتەوہ، دەیەوی بیته خزمەت.

شا عەباس ھەرکە ئێوی سلیمان خانی بیست وەخت بوو شامەرگ بێ، چو لەسەر تەختی ڕۆنیشت، گوتی:

– با بێ.

سلیمان خان وەژوورکەوت، ڕا و ڕەسمی شاھانەیی بەجی ھینا. سی جاران ئیکلامی کیشا و کړنووشی برد. شا عەباس لە تەنیشت خۆی دانا. شا پرسی:

– دەوجا بۆم بگێرەوہ دەی، چت دی؟ قەلە چۆنە؟ لە کیھە لاوہ دەتوانین ھێرشێ بۆ بەرین؟

– شا پایەدار بێ، چما ئەو ھێشتی بگەینە قەلە! ھێشتا دوو ڕۆژی مابوو بیگەینێ. ئەو بۆ خۆی بەپیرمانەوہ ھات. ئەمن دەمویست ھەر چۆنی بێ بگەمە قەلە، بەلام چەند ڕۆژ بوو ھەر با و بۆران و کړتوہ بوو، لەبەر سەرما و سۆلە کەس نەیدەوێرا سەر دەریتنێ. وەللا باوہ ئەو شوینە ھیچ جێگەی مەرۆ ژیان نییە. بەراستی ئەگەر بەکر بەگی خودا لێخۆشبووومان لەگەڵ نەبا شتاقمان لێ رزگار نەدەبوو.

شا عەباس پرسی:

- بەكر بەگى خوا لىخۆشبووى چى؟ سلىمان خان بەسەرھاتەكەى بۆ
گىپراو: كە چۆن بەفر لە نكاو ھەرەسى ھىنا و چەند سەربازىكى لەو گەلىيە
بەژىرەوہ كەرد، سلىمان خان گوتى: جا، بەس نەبوو خۆشم لە پىش
سوارەكانەوہ نەبووم، دەنا لەگەڵ بەكر بەگى دەبووم بەژىر بەفرەوہ.

شا پرسى:

- ئى باشە، خانۆى كورد چىى گوت، چىى نەگوت؟

- قورىان، دەيگوت: ئىمە ھەمانە و نىمانە ئەو لەتە زەوييەمان ھەيە،
ئەو ھشمان بەھەزار كۆلەمەرگى و دەردى سەرى پىكەوہناوہ. شا بروبىانووى
چمان لى دەگرى، چما كەمى زەوى ھەيە؟

شا عەباس دۆش دام، سلىمان خان چاوەنۆر بوو داخوا شا چ بلى.

شا گوتى:

بەھارى دەبى لەشكرىكى گەورە و گرانى دەسەركەم و قەلاکەى بەسەردا
نۆغرو و ويران كەم.

بەشى شەشەم

سەربھوردى خانۇ

كاتىكى پەز دەزىن كورد دەلىن ئىدى وا بەھارە، جا بەراستى ھەر واىە؛ چونكە وەختى پەز دەزىن، ئىدى دىنيا تەواوئى گەرم دەبى، ھەوا خۆش دەبى، پۇژگار دەداتە درىژىيى. ھەموو پۇژى ھەتاو، زەوى گەرم دادى. گزۇگىاي ناسك لە ھەموو دەشت و دۆلان سەر دەردىن. خەلكى بەرۋدار بۆ چاودىرىي بەرخەل و ساوا كەبىانوو و خىزانان دەنئىرنە شەوئىنى.

مالى مەخسودىش بىرپارىيان دا دلەرى كچيان لەگەل كۆرە چكۆلەياندا بىنئىن، لەگەل بەرەبەيانى دلەر سوارى ئەسپىكى بوو. بارى دەفر و ئامان و نوئىيان لە گايەكى نا، براكەيان سوارى گاي كۆر. كاتىك بەرى كەوتىن دايكى نەسحەتى كۆر، گوتى:

– كچم، ئىستا جەنگەي خلىدۆر و لۆركە، شوان و دووئاژۇ زۆر ھەز لە خلىدۆر و لۆرك دەكەن؛ كارىكى وا بکە ھەر مەرىكى چۆرى بدۆشى، نەكو بۆ بەرخۆلان شىر نەمىنى، بەلام نابى شوانەكانىش بەرسىتى بىمىنەو، دەبى مەرى تازەزاو وا بدۆشى كە چەند خوشىك ژەكيان لە گواندا بىمىنى بۆ ساوا و بەرخەل چونكە ساواى تىرژەك زوو ھىز و گورىيان وەبەردى و پتر بەرگەي دەرد و نەخۆشىيان دەگرن. دژوارىش ھەر لە پۇژانى پىشەوهدان، پاشان كە پەز زۆر دەزىن، ھەنگى ھەر مەرىكى خوشىكىشى بدۆشى بەشى ھەموويان دەكا.

– ھەي لە دايکەم، چما من منداڵۆچکەم، يان تازە دەچمە شەوینى، يا نەفامم؟
ئەمن چۆن مەري وا دەدۆشم شيريان لە گوانيدا نەمىنى، وايان دەدۆشم ھىندە
خەندۆر و لۆرکى لى پەيدا بى ھەم شوان تير بخۆن ھەم ساوا و بەرخەليش
برسى نەبن.

– دە باشە رووناکىي چاوانم، دە برۆ، ئىدى ئوغرت خىرىي.
دايک لە کيژ نيزيک بوو ھە، ماچيکى کرد، ئەوجا ئەملا و ئەولاي کوپە
چکۆلەشى ماچ کرد. خوشک و برا بەرچ کەوتن و ليتيان دا پۆين. لە شوورەي
قەلای وەدەرکەوتن، برۆ برۆ تا گەيىنە جى.

ھەرکە دلەر گەيشتە نيۆ ميگەل تازە دە مەري يان زابوو، بەلام پاش چەند
رۆژيکى زياديان کرد و تا دەھات پتر دەزان، رۆژى وا بوو پينچ شەش مەري
دەزان. ئەوي سالى مەريەکانى مەخسود زۆريان جيمييان ھىنابوو. شوان
لەگەل دلەر دەيانکردە گەمە، دەيانگوت:

– ئەو ھەمووى پى و قەدەمى تۆيە مەري جيمييان دەبى.

دلەريش بەپيکەنيەو دەيگوت:

– دراوسىکانيشمان ھەر وا دەلین. دەلین دلەر چەند پى و قەدەمت
بەخیرە، ھەرکە پى داوتیە ئەم دیوى دەرگەي مالىمان، خیر و خوشى دنيايمان
بەسەردا دەپژى.

گەرەي شوانان پياويکى کامل بوو، گوتى:

– گەرە کچ ھەميشە پى و قەدەمى بەخیر بوو.

رۆژيکى دلەر بەشوانەکانى گوت:

– براينە، ئیو ھەر لە بەرەبەيان تیرا تاوەکو ئیوارى لە دەشت و دەران، با
و بۆرانى زۆرتان لى دەدا، ئیوارانىش کە دەگەرتنەو، وێراى ئەو ھەموو
شەكەتيە خۆتان خواردنى بۆ خۆتان لى دەنن، ئەمە چەندى بەچەندە.
بەراستی ئەمن لە راستتان زۆر شەرمەزارم. خۆ من نەھاتووم ساوھەلەوانى
بکەم. بريايم دا منیش وەکو دايکەم ئىدى لەمەوپاش تاشتى بەيانيان و شىوى

ئىوارانتان بۇ لى بىلەن، خەمتان نەبى، ئىدى رەھەت و سەھەت وەرەنە سەر
سفرە و خوانى حازر و نانى خۇتان بخۇن.

گەرە شوان لە دلبەرى نۆرى، گوتى:

- كىژى، راستت پى بىلەن، كە زانىمان ئەوسال دايكت نەھاتوۋە، گوتمان:
بەخوۋا ديارە ئەمسال حالمان شىر دەبى، بەلام خوۋا تۆى بۇ رەخساندىن، يا
رەبى بەرخوردارى.

دلبەر ئىدى نەيدەزنى كام مەز زاۋە. بۇ پۆزى پاشى لەگەل بەرەبەياندا لە
خەۋەلەستە، براكەشى بەخەبەر ھىنا مەرانى بۇ ھاۋىر بكا، زۆر گورج و
گۆلانە ھەر مەرى دوو خوشى دۆشىن و تاشتى بۇ حازر كردن. تا شوان و
دوۋاژ دەست و چاۋيان شوشت ئەۋىش تاشتى بۇ خستەنە سەر خوانى،
گوتى:

- براينە، فەرموون تاشتى بگەن.

شوانەكان زۆر بەئىشتياۋە تاشتى خۇيان كرد، پاشان گەلى دوعاى
خىريان بۇ دلبەر كرد:

- زۆرت سوپاس دەكەين، خوات لى پازى بى، ئافەرىن بۇ خۆت و دەست و
تاشتت، خوۋا مەخسودت حاسل كا و بە كاۋى خۆت بگەى. ۋەللأ باۋە
خواردنى دەستى تۆ دەلىي گۆشتى بەرخە نەك خلدۆر.

دلبەر گوتى:

- ھاپۆ ئەمە ھونەرى دايكەمە لە دەستە رەنگىنەكانى ئەۋەۋە فېر بووم. كە
چىشت لى دەنى زۆر بەوردى سەرنج دەدەمى. زۆر جار پىم دەلى كىژى تۆ
فلانە چىشت لى بىنى، جا بۆيە چىشتەكانم و بەتام و خۆشن.

گەرە شوان گوتى:

- ھەزار خۆزىم بەۋ مال و خىزانەى تۆ دەبىيە كابانى.

شوانە ھەرزەكارەكان دەيانزانى دلبەر دلدارى شەبابە و ھەردووكيان
دلدارى يەكەن، يەكپان لە ژىرەۋە گوتى:

- بووکی مائی عهدیه، له میژ له گه ل شه بابدا دلدار یه کن.
 - دهی خواجه سا ئو کاره ریک خه ی و بیه پنیه دی، وه لا شه باب شیاوی
 ئمه و یه که لاوی ولاتی ئیمه یه.
 که نئوی شه بابیان هینا دلبر دهستی به پرویه وه گرت و بهری به ولاوه
 کرد.

خورشیدی بازار باشی پی زانیوو که ئه مسال دلبریان ناردو وه ته دهشت
 و شه وین. ئه ویش به قهستی هه لستا له گه ل ژنه که پدا باری گایه که شمه کیان
 پتچاوه و سوار بوون، لئیان دا پویشتن.

تازه دوو پوژ بوو گه یشتبوونه سهر وارگهی خویان، خورشید ئارامی له بهر
 برابوو، دهیویست دلبر ببینی. به لام نهیده زانی چی بکا و به چ بیانوویه که بۆ
 وارگهی مائی دلبر بچی چاوی پی بکه وئ. وارگه کانیان لیک دوور بوون،
 بیر ی کرده وه: ئه گهر چووم و دلبر لئی پرسیم:

- بۆچی هاتووی؟

ده لیم:

- ژۆرمان ساوا له نئو دهچن، دهر و دراوسی ده لیم: گه وه شوانی ئیوه
 هه کیمی ئه و جۆره نه خۆشیانیه و پسپۆره.

خورشید سواری ئه سپ بوو لئی دا چو بۆ وارگهی مائی مه خسوود. که
 گه ییه وینده ری، له بهر ره شماله که بیان را وه ستا. دلبر له مائی نه بوو،
 چو و بووه سهر کانی ئاوئ بئینی، جگه له برا بچکۆله ی که سی گه وه له مائی
 نه بوو. گه ده ده سته به جی خورشیدی ناسیه وه، گوئی:

- ها پۆ خورشید، فهرموو دابه زه، وه ره ژووری، بۆ به سواری وه ستاوی؟
 خورشید له دلی خۆیدا گوئی:

- وه کو باوکی وایه، ژۆر میوان په زیره.

ئه وجا له ئه سپه که ی پیا ده بوو و له بهر ره شمالی ئه سپه که ی به سنگی که وه
 به سته وه و وه ژوور ره شمالی که وت. راسته ره شمال ناومالی گرانبایی وه کو

ماڤوور و ږايه ځي چاكي تيدا نه بوو، به لام دلبر نيو ږه شمال و ستيږه
بجوو كه كې خوي هيند به ږي كوپتي ږي كړدبوو، پياو هر هري ده كړد تي
ږا بميني. بډ جواني ږه ردهي گولداري به ئاو و تاويشي به نيو ږه شمالدا
گيږا بوو. دلبر له سهر كاني بوو، زوري پي نه چوو گه ږاوه. هر كه له دووره وه
له پيش ږه شمالي چاوي به ئه سپيكي كهوت به سترابووه، هه ندي دوش داما،
له دلي خويدا گوتي:

– خوايه، به خيري بگيري، ئاخو كي بي؟

كه نيزيك بووه نوري ئه سپي وان نيه.

خوي به خوي:

– كه واتا ئه و سواره ميواني مه نيه.

دلبر هر كه گه يشته به ږه شمالي و جه ږه ئاوتي له سهرشاني داگرت،
چاره خورشيدى به چاودا چه قى. به لام كچي تاين هيند شله ژا، رهنكي
ږه ري، هر دهنگوت ناسكه گولي به هارتيه و له ږ بهر سوله زستانى
كه وتوه، ئيدى به چاري رهنكه ئاله كې هلبزكا. دلبر هري له چاره ي
خورشيد نه ده كړد و قه تيش نه يده ويست سهر و فسهالي بييني. هر كه
گه يشته به ږه شمالي، خورشيد ماندوو نه بووني لي كړد، گوتي:

– دهك به سهر هردووك چاوان بييه وه.

دلبر وهلامى نه داوه، به لام خورشيد تي هله چوووه، گوتي:

– هاتووم بډ كن گوره شواني، به ينكيكه دهردي كه وتووته نيو ساواكانمان
زوريان له نيو دبا، ده لين گوره شوانه كه تان له دهرمانى ئه و جوړه پها و
دهردانه شاره زايه، جا بويه هاتووم، گوتم به شكو ناوي دهرمانه كه مان پي بلي.
دلبر به رقه وه گوتي:

– دهك خوا بكا هميشه هر دهرده دار بن و قه تتان دهردي لي نه بري، چما
نازاني به و نيوه پروانه شوان له مالي نين له دهشتي په زان دهله وه پين؟
ئيدى خورشيد په ستي داي گرت، گوتي:

- دلبر تۆ له ناههق پيئدا هه‌لده‌كالي، به‌خوا ئه‌من زۆرم خو‌ش ده‌وي،
 كيژي مي‌ردى وه‌كو منت له‌ كو‌ي ده‌ست ده‌كه‌وي. له‌ هه‌ياسه‌ و كه‌مه‌ره، له‌
 گو‌يكه‌ي زي‌ر و لووته‌وانه‌ و خه‌زي‌مي به‌پل‌له‌ و س‌لس‌له‌، له‌ گواره‌ زي‌ر، له‌
 دووتاسي زي‌ر و ئيدي نازانم بل‌يم، چي‌ي دي‌كه‌م بۆ حازر كردووي، خو‌ خوا
 خو‌ي ئاگاداره‌ هيجيان له‌ زي‌وكاري شاري قه‌لاي‌ي نيه‌. ئه‌مانه‌م هه‌موو، له‌
 شاري به‌غدايه‌ بۆ كرپوي، كه‌ي له‌به‌ريان كه‌ي، ليت ببن به‌نه‌خش و خه‌لكي
 قه‌لات ببن به‌حه‌يران:

دلبر له‌م قسانه‌ي خورشيد هينده‌ي دي‌كه‌ رقي هه‌لستا و سوور بووه‌وه،
 گو‌تي:

- تۆ كابرليه‌كي زۆر بي‌ نامووسي. ئه‌گه‌ر هينده‌ي تۆزكاكت نامووس و
 شه‌رم به‌خۆت با ئه‌ورۆ به‌م نو‌يژي نيوه‌رۆيه‌، هه‌لته‌ك هه‌لته‌ك نه‌ده‌هاتيه‌ ئيره‌،
 ئاخ‌ر هيج بيرت نه‌كردوه‌و بل‌يي: «من خاوه‌ني س‌ي ژنم، ئه‌وه‌ چه‌ند جاره‌
 هه‌رچه‌ند تۆ ده‌كو‌شم نه‌ كچه‌ دلم ده‌داتى، نه‌ دايك و باوي قايلن، ئيدي به‌ چ
 رو‌يكه‌وه‌ بچه‌م كنى، بي‌ نامووس هه‌سته‌ برۆ ملت بشكي‌نه‌، دنا هه‌ر ئيستا
 له‌ دووي براكانم ده‌نيرم بي‌ن له‌ت و په‌تت كه‌ن. نامه‌ردى ناپياو ئه‌تو مه‌ردايه‌تي
 و پياوه‌تتبه‌كه‌ت هه‌ر له‌ مه‌يدانى قه‌لاي‌ي ده‌توانى بنوي‌نى و ته‌نيا هه‌ر ئى ئه‌وه‌ي
 باج و ماچ له‌ بازركانان وه‌رگرى. هه‌سته‌ به‌ستۆي وردت، برىا قه‌ت جاري‌كي
 ديم چاو به‌سه‌ر و گو‌يلاكى ناموباره‌كت نه‌كه‌وتباوه‌.

پاشان دلبر رووي ده‌مى له‌ برا چكۆله‌ي كرد، لي‌ي تووره‌ بوو، گو‌تي:

- بۆچى هيشتت وه‌ژوور كه‌وي:

- دلبر گيان من ده‌رۆم، به‌لام له‌ پاشان خۆت په‌شيمان ده‌بييه‌وه. من
 ده‌زانم گراوى كورى عه‌ديت. سه‌لا له‌ ئاقل‌ت، ئه‌و له‌ كو‌ي و خورشيد له‌ كو‌ي؟
 مني‌كي له‌ تاران و به‌غدا و مووس‌ل و ئه‌سته‌مبوول‌ي نوابانگم رو‌يشنبى ئه‌و
 كي‌يه‌؟ ئه‌وا لايت‌ك بوو و نه‌بوو؛ ئه‌من نازانم تۆ بۆ ده‌بى به‌كو‌سپ له‌ پ‌ي
 به‌ختى خۆتدا؟

کاتیکى خورشيد هەر دەپرست و نەيدەبريەوه، دلبەر بەبى دەنگ بەگوڤى
براكەيدا چرپاند، گوڤى:

– گورجى راپەر، برۆ ئەسپەكەى لە سنگى بكەوه، بەرەلای كە بەشكو
بەبۆنەى ئەسپەكەبەوه مى دەشكىنى دەروا.

دلبەر پشتى لى كردبوو، وەستابوو، كەم تا كورتىك وەلامى نەداوه،
خورشيدىش پاش ئەوهى لە قسەكانى بووهوه لە رەشمالى وەدەرکەوت، چوو
بۆ كن ئەسپەكەى، بەلام ئەسپ لەوئى نەماوو، كابرا دلى داخوريا، ئەملا
ئەسپ ئەولا ئەسپ، ديار نەبوو، بەجاري دلى كەوتە پەژارە و ھەراسان بوو، لە
دلى خۆيدا گوڤى:

– كەواتە ئەسپەكەيان دزيوم.

بەلام پاشان تەماشاي كرد ئەسپەكەى وا لەو ژير بەستەوه بەرەوخوار بوى
دەكشى. خورشيد وەدوى ئەسپى كەوت، لى دا رۆيى. كچە دراوسپەكانى
مالى دلبەر كە ئاگايان لەو كەين و بەينە بوو، دايانە قاقاي پتەكەننى،
ھەندىكيان بەقەستى، بۆ ئەوهى خورشيد گوڤى لى بى، بەدەنگىكى بەرز
گوڤيان:

– ئەيەرۆ كيژى پۆرو نەبرن، خو ئەوه خورشيدى بازارباشى خۆمانە، تو
خوا بنۆرە دلبەر چ ئەتەكەى بەسەر ئەم پياوھ ماقوولە ھىناوھ، برۆنى چۆن
بەدوى ئەسپەكەبەوھ تەكان دەدا. كيژينە، داخوا دلبەر لەسەر چى ئەم پەندەى
پى دابى؟ ھەندىكى ديكەيان گوڤيان:

– نۆشى گيانى بى. لە بىرتانە چۆن نەيدىشت شەمەكان بفرۆشين و
ھەميشە باجى لى دەويستين.

خورشيد بەئاشكرا گوڤى لە حيلەكە حيلكى كيژۆلەكان بوو، بەلام چى
دەسەلات بوو، ناچار سەرى شوڤ كرد و لى دا رۆيى.

بۆ رۆژى دوايى دلبەر لەسەر كانى تووشى نانپى خوشكى شەباب ھات،
بەدووردرىژى حىكايەتەكەى خورشيدى بۆ گىراوھ كە چۆن ھاتووھتە

ره‌شمالی مالى مه‌خسودى و چۆن خۆى به‌خشل و زێر و سامانه‌وه
هه‌لکێشاوه و ئەمیش چۆن براکەى گال داوه ئەسپەکەى به‌ره‌للا بکا و
خورشید چۆن له‌ به‌رچاوى هه‌موو دراوسێیان شپىزه‌ بووه و به‌راکه‌ راکه
دووى ئەسپەکەى که‌وتوووه‌ پۆشتوووه‌. هه‌ردوو کێژۆله‌ قه‌ده‌رى پێکه‌نین، ئینجا
نانى گوتى:

– ئەم کابرایه‌ چەند ئالچاخه‌، داک و باوت چەند جاریان پى گوت: ئیمه‌ کچ
به‌ تۆ ناده‌ین، ئەتووش خۆت چەند جارت پى گوتوووه‌، که‌چى هه‌چ شه‌رمى
به‌خۆى نییه‌ و ته‌ریق نایته‌وه‌ و هه‌ر وان ناهێنێ، کنا، خۆ سى ژنیشى هه‌یه‌،
چەند مندالى هەن، کورپکى هه‌یه‌، باقل به‌زای برا چکۆله‌ى تۆ ده‌بێ.

– کێژێ چ ده‌لێى نانی، کورپى ئەو زۆر له‌ براى من که‌وره‌تره‌. ئەو هه‌موو
پۆژێ ده‌چێ فیری مه‌شق ده‌بێ، ها، که‌ى بوو که‌ پیراى خوێندنێ له‌ کن مه‌لا
ره‌شید ته‌واو کرد. براى من تازه‌ ئەمسال خه‌ریکه‌ ده‌چته‌ به‌رخوێندن.

– به‌راستى کابرایه‌کى ئالچاخ و بى ناموسه‌. ره‌نگه‌ پێى وابێ ئەم
بازارباشیتیه‌ شتیکى زۆر که‌وره‌ و گرنگ بێ، چما نازانى له‌ نێو مه‌ماناندا،
هه‌ر ئازایه‌تى و که‌له‌مێردى نیشانه‌ى پیاوه‌تى و مه‌ردایه‌تیه‌، نه‌ک
بازارباشیتى و شتى دى.

– ئەرى به‌راست له‌ بیرم چوو بۆت بگێرمه‌وه‌، ده‌یگوت: « تۆ ده‌زانى ئەمن
کێم؟ من خاوه‌ن شان و ناوبانگیکى وام شار نییه‌ نێوى منى نه‌بیستبێ، من
له‌ کوێ و کورپى عه‌دى له‌ کوێ، لاتى وا چیه‌؟»

نانى دایه‌ قاقای پێکه‌نین، گوتى:

– ئەشه‌دوبیلا راستى فەرموووه‌! به‌لێ شار نییه‌ نێوى نه‌بیستبێ، به‌لام نه‌ک
به‌قاره‌مان و دلێر، بگه‌ره‌ وه‌کو خورشیدی بازارباشی شارى قه‌لا. ئەى نابینى
خانوقه‌تى له‌گه‌ڵ خۆ نابا بۆ شه‌ر. ده‌لێ: «تۆ هه‌ر ئاگادارى بازار و مه‌یدانى
وڵسات و په‌زان به‌ نه‌با یه‌کى گوێدریژێ، بزنه‌ گه‌رى بدرێ...»

هه‌ردوو کچه‌ دیسان دایانه‌ ته‌ریقەى پێکه‌نین. راسته‌ سه‌ره‌تای به‌هار بوو و

پەز زابوون، بەلام ئەوئ سالى وەكو سالانى دى نەبوو، بەهارەكەى وەكو جارار، ھىند خوش و دلگىر نەبوو. سالانى پىشوو كاتىكى پەز دەزان دەبوو بە شايى و زەماوەند، لە دەھۆل دەدرا، زورنا و تولووم دەژەندرا، ئىدى لە ھەموو لايەك دەبوو بەكەيف و، خوشى بە نىو خەلكدا بلأودەبوو ھە. ئامۆزا و خالۆزا و دۆست و خزم و خوئش و دەر و دراوسى زىافەتيان بۆ يەك دەکرد، ھى واش بوون لەنگەرى و سىنيە پلأو و چىشت و قلياو مرتۆخيان دەبەشيبە ھە، ھەر لە سبەينىرا تا بانگى شيوان گرمەى دەھۆل و زورنا دەھات. جىتالان گۆرانىيان دەگوت، دوو سى رۆژيان بە ھەلپەركى و كەيفە ھە رادەبوارد، ھەندىك بەگەمە و گالته دەيانبردە سەر، ھەندىك لە ھەرزەكار و قۆشمە و گەوزان شوانەكانيان دەخلافاند، كالۆەكانيان لى دەشاردنە ھە و پاشان لە يەكيان دەپرسى:

– كاكەى شوان كوا كالۆەكەت؟ ئەتو چۆن شوانىكى، ئەورۆ كالۆى سەرت ون كەى سبەينى مېگەلان چۆن دەپارىزى؟

ئىدى دەبوو بە ھەنگامە و بەزم و پىكەنينىكى وا ئەوسەرى ديار نەبى، ھەركە پەز دەزان شوان دەبوونە خاوەن بەشى خۆيان، چونكە ھەر شوانە بەرخى ھەرە چاكى پىشووخت لەبۆ خۆى دەستنيشان دەکرد و دەيكرد بە شەكە دەستەكى خۆى. ھەركە پايز دادەھات بەرخ دەبوو بەكاور، ئىدى بى ئەو ھى خاوەن مېگەل بلآى حالى يا تەورئ ھەركەسە دەسنيشانى خۆى ھەلداوئرد و بۆ خۆى دەبرد.

سالانى پىشوو شايى و زەماوەند نەك تەنيا ھەر لە وار و شەوئناندا، لە گوند و شارەكانيشدا دەگىردرا. بەلام ئەم بەھارە وەكو جارار ھىند خوش نەبوو. خەلكەكە زۆر كز و دل بەكۆل و كەسەر بوون، پايزى رابردو قۆشەنى شاي ئىران خەلكىكى زۆرى لە گەرمژ و قشلاخان كوشتبوون. ھىشتا گەلى دايك و خوشك و ئامۆزا و پوورزا رەشپۆش و پرسەدار بوون و لەبرى شايى و زەماوەند دەچوونە سەر گۆرى كەسوكار و ئازيزان، سەد تووك و نەفرينيان لە شاي ئىران و پادشاي رۆمى دەکرد كە چۆن بوون بەمىملى گەلى كورد و

ناهیتلن ئاسووده بژی.

به هاری ئه وسال تا بلتی بی شهوق بوو، به لام به ره می په ز و مه ر و مالات هاتی بوو. کوردهواری سهرله نوئی ده بوژاوه؛ چونکه کورد ته نیا به به رو بوومی په ز پتر ده بوژاوه و ههر ئه وهش ده بوو به مایه ی کۆکی و فره سامانی بووجه ی دیکه ی. ههر بۆیهش نوێبه ره ی دا هاتیان بۆ مائی په کدی ده نارد و په کتریان بانگ ده کرده سهر زیافه تان و له هه موو مالتیک: «ده ولت زیاد و مائی ئاوا» بوو.

نانی خوئی پئی پانه گیرا، گورجی له دووی شهبابی برای نارد که خیرا بی و قاسیدی راسپارد، کوتی:

– به شهبابی برام بلتی: «ههرچی سهری ته ره بابی لیره کانه سهری سوور کا.» مائی عه دی که چاویان به قاسید که وت و گوئیان له و راسپارده یه ی نانی بوو به جارئ دلیان داخوړپا و ترسیان پئی نیشته. گوئیان:

– ده خيله چ قه و ماوه؟

پرسییان: گدیو خووت و به ختت، ئامان، راستی بلتی، خو مندال و مه زن ساخ و سه لامه تن!

که دهش سویندی ده خوارد: «وه لالا چ نه قه و ماوه و شوکور هه موو ساخ و سه لامه تن».

دایکی شهباب پرسى:

– ئه ی له بهرچی نانی وا به په له له دووی شهبابی ناردووه؟

سهر له ئیوارئ بوو، شهباب خوئی کۆکرده وه، سواری ئه سپی بوو برپوا، بابی پتی گوت:

– کوره، تازه درهنگه، سبهینی برۆ. به ره به یان وا به پئی که وه، بۆ ئیوارئ له وئ بی.

به لام شهباب ئارامی له بهر برابوو، نهیده توانی گیر بی، شیر و مه تالی نوئی له شان کرد و تیروکه وانی هه لگرت. سواری ئه سپی بوو و به پئی که وت.

شەباب ھەر لە ئیوارپۆھ تا مەلابانگدانى بەپۆھ بوو، لە ھیچ شوێنى دانەبەزى تا گەيشته وارگەى. ھەرکە گەيشته وى تازە بەيانى دابوو، تەیر و توو جریوھ جریویان بوو. کە لە رەشمالان نیزیک بووھوھ سەگەل بەحەپە حەپ گەمارۆیان دا. شەباب ناوی سەگەکانى دەزانى بانگى کردن:

– «قاپرەش، کولە»

سەگەل دەنگى شەبابیان ناسیپھوھ، لە پڕ کړبوون. شوان گوێیان لە حەپەى سەگەل بوو، گورجى تیریان دە کەوانى ئاویت، بەپەلە ھەرکەسە لە رنجى وەدەرکەوت، تەماشایان کرد ئوھ شەبابە، لە پێش رەشمالى دابەزیوھ، وا خەریکە ئەسپەکەى دەبەستیتەوھ. سەگەلش بەدەوریدا گەپیان دەدا و کەسکەسووتەیان دەکرد، دەتگوت بە ھاتنى شەباب زۆر بەدەماخن.

شەباب سەلاوى لە گەورە شوان کرد، پرسى:

– خۆ چ ئەقەوماوھ، ساخ و سەلامەتن؟

– عەلەیکومەسەلام، شوکور ھەموو سەلامەتین.

– ئەدى بۆچى نانتى خوشکم وا بەھەلەداوان لەدووى ناردووم؟

– وەللا نازانم چت عەرزکەم، بەش بەحالى ئیمە و پەزەکان ھەموو ساخ و سەلامەتین.

شەباب وەژوورکەوت، نواری نانتى خوشكى ھیشتا ھەر لە نێو نوێندایە و نووستووھ. لێفەى لەسەر لاچوو بوو، لۆیەكى کەوتبووھ سەر لبادەكەى ژیرى، دەرکەوتبوو. کەزىیە رەشە درێژەکانى لەسەر سەرىنەكەى شۆر بووونەوھ. شەباب بەکاوەخۆ لۆى لێفى خستەوھ سەر خوشكى و دایپۆشیپھوھ. بەئاسپایى چووھ ژوورسەرى، کەزىەکانى جوان و زەریف ھەلگرتەوھ و خستنیپھوھ سەر سەرىنەكەى. سەرى شۆرکەدوھ، ناوچاوانى ماچ کرد، ناننى لەتاو سەرمای بەیان پراچلەكى و بەخەبەر ھات کە چاوى ھەلھێنا تەماشای کرد شەباب لە ژوورسەرى وەستاوھ. لە پێشان ترسى رى نیش، بەلام کە وەبیری ھاتەوھ، خۆى لەدووى ناردبوو، گوێ:

– شەباب گيان، قەتم باوەڕ نەدەکرد وا زوو بگەیه ئێرە، پێم وابوو ئێوارە
درەنگیک دەگەیه جی، پێم بلێ، بآلت گرتبوو، ڕەشەبا ھێنايتی؟

– ئەدی تۆ خۆت لە دووت نەناردووم: خێرا بگەمە کنت؟ منیش دویتى
ھەرکە خەبەریان دامى سواربووم، بەسەرپرەو ھاتم.

راستیت دەوی دایکیشم و باویشم زۆر نیگەران بوون و وەپەژارەکەوتن. دە
بلێ بزانم چ قەوماوە کەسى براى؟ ئەمن لە گەورە شوانم پرسى، گوئى:
«ھەموو ساخ و سەلامەتین».

– بەلێ، ئەرى وەللا، ھەموو ساخ و سەلامەتین، دە تۆ جارێ بى زەحمەت
و دەدرکەو، تا خوشکی خۆت خۆی پۆشتە دەکاتەو، ھەنگى قسەت بۆ دەکەم
لەبەرچى لە دووم ناردووی.

شەباب وەدەرکەوت چوو بۆ کن کۆزى بەرخەل. مەر ھەموو زابوون و مۆلگە
پر بوون لە بەرخ و ساوا، چاویکی بەبەرەلەکەدا گێرا، تەماشای کرد ھەموو
چاویان قوچاندبوو، دەنگوت کۆرپەى نێو لانکانن. لەسەرەخۆ کاویژیان دەکرد،
شەباب لە دلێ خۆیدا گوئى:

– بەراستى سەیرە، خۆ وەک ئادەمیزاد دەچن.

دەرگای کردووە تۆزى لێیان چوو پێشى، لە پر وشیار بوونەو، دەستیان
بەبارە بارى کرد. ئەوجا گەورە شوان و شەباب کەوتنە قسەکردن، کە چۆن
ئەمسال پەزەکانیان زۆریان جەتیان بوو. ئەوجا چوو دەستنیشانى خۆى
گرت، ھینای، گوئى:

– شەباب گيان، تەماشای، چ بەرخێکی جوانى خرتى دوگ خەرى مل
ئەستوورە، کەمى لە بەرانە دوگ زلە مل ئەستوورەکەى خۆمان ناچى؟ ئەمەم
کردووە بەدەستەکی ئەو سالى خۆم.

شەباب گوئى:

– وەى پیرۆزت بى، ئەى شتى وا شیاوى تۆ نەبى ئى کى بى؟

ھێشتا لە نێو بەرخەل بوون، نائى خێرا نوێنەکانى قەد کرد، چوو

دەموچاوی شوش، ئەوجا چەند مەرتکی دۆشی و گورجی تاشتی سبەینیی
 حازرکرد. پاشان بانگی شوانەکان و شەبابی کرد بێن تاشت بکەن نانێ
 دەسخوانێکی خاوینی سپی لەسەر لبادی راخستبوو. شوانەکان پۆنیشتن
 تاشتیان کرد. شەباب هیشتا شیوی ئیوارێی نەکردبوو، دەبوو زۆر
 بەئیشتیاو تاشتی کردبا، بەلام هەر بیرى دەکردەو. ئاخۆ نانێی خوشکی بۆ
 لە دووی ناردوو، هەرچەندى دەیکرد و دەکۆشا تاشتی بۆ بەگەرودا
 نەدەچوو، ئیدی هەر لە پەژاردەدا بوو و لێکی دەداو: «ئاخۆ نانێ بۆ لە دووی
 ناردووم، دەبی چ سرتیک بێ و نايدركينی؟»

کۆرە خۆی نەگرت، لە خوشکی پرسى:

– خوشکی، نانێ گیان، پێم بلێ بۆ وا بەپەلە لە دووت ناردووم؟ نانێ پێ
 کەنى، گوئی:

– برا گیان، جارێ تاشتی بخۆ، تۆ ئەو سال هیشتا خلندۆر و لۆرکیت
 نەخواردوو. با شوان تاشتی خۆیان بخۆن و بەلای کارى خۆیانەو بچن،
 هەنگی پێت دەلێم.

ئەم قەسە نەهێنیانەى خوشکی هێندەى دیکەى ئالۆزان، نەیدەزانى چۆن
 نان دەخوا شوان هەموو نانێ خۆیان خوارد و چوون بەرخەلیان تێ بەردا.
 گەلۆ، بوو بەقارە قار و بارە بارێک کەژ و کێو دەنگی دەداو و بەتۆ با هەر
 کوئی بگری.

عێلى بەرۆدار هێندیکیان نیشتهجێ بوون، بەلام زۆر بەیان هەر خەریکی پەز
 بەخێوکردن بوون. کە دەغڵودانیشیان دەچاند هەر هێندەى دینا، کە بەشى
 خواردنى خۆيانى دەکرد. دەمراس و رڤین سپیان دەیانگوت:

– دەغڵودان چاندن و کشتوکال کارێکی خراپ نییه، بەلام پیت و بەرهکەت و
 خێر و بێر لە پەز و وڵساتدايه. کورد بێ گۆشت و سپیاتی هەلناکا، بەلام
 عەجەم بەتۆلەکەش بەرێ دەچن و گوزەران دەکەن.

پاش ساوا تێبەردانی، قەدەرتکی پێ چوو، تا ساوا تیر شیر بوون، ئەوجا

له دایکیان ههلاواردن و رایان دان پوښتن. که شوان پوښتن نانئ قسهکهی بۆ شهباب گنپاوه، گوتی:

– دوینئ نا پترئ دلبهرم لهسهر کانئ بینی، بۆ گنپامهوه:

که خورشید هاتووته واری وان و زۆر بهباهووی خۆی و سامان و خشل و زیرپدا هاتوو و ویستوو به شووی پی بکا. دلبهریش نهیکردووته نامهردی، راست و پهوان دهردی کردوو.

شهباب که ئهوهی بیست بهجاری کهلهیی بو و له نانئیی خوشکی تووره بوو دهستی بۆ خهنجهرئ برد، گوتی:

– دهبی ههر ئیستا ئه زۆلی له زۆل بووه لهتوپهت کهم.

کوربه بهجاری ئارامی لهبهر برا، ههستا چوو سوار بوو، نانئیی خوشکی ههچهندی کردی و کوشا، پهشیمانی کاتهوه، له کهلهی شهیتانی بئینته خوار، کهلکی نهگرت، گوتی: «خا یهکه و نابئ به دوو ههر دهردم. شهباب لئی دا و پۆیی».

وارگهی مائی خورشید تهواوئ دوور بوو. ههرکه گهیشته گۆرخانی قشلاخی نیوهپۆیهکی درهنگ بوو. ئهسپهکهی له دوینئ ئیوارپوه دانهکرا بوو، گۆرخانهکه لهوهپی خۆش بوو له ئهسپهکهی دابهزی، بهرههلائی لهوهپئی کرد، خۆشی چوو نه زرگان. وهبیری هاتهوه که چۆن لهگهڵ دایکیدا دهچوو ههر گۆرخانی قهلا و یهکه یهکه باسی فلان مێرخاس و فیساره که لهمێردی بۆ دهکرد، ئهمیش خهپالئ بۆ ئهوه چوو که ئهو کێله قۆچ بهرانه وئ دهچی ئی مهزنی هۆزئ یان ئی مێرخاسیکه. ئهو گۆره که کێلهکهی وینهی شیریکي لهسهر ههلهکهندراوه، دیاره ئی سهروکی عهشیرهتیکي گهوره بووه و ههمیشه له درئ شا و سولتانان جهنگیوه. ئهوی دیکهیان که وینهی ئهسپی لهسهر ههلهکهندراوه ئی پیاوی ئازا و نهبهز و شۆره سواره، ئهوی دییان که وینهی جۆلانهی لهسهر ههلهکهندراوه ئهوه ئی بی مراد و وهجاخ کوپیر و بی تۆره و سۆره و ئهستیوره! شهباب کهمیکي دی له گۆرخانهی هاته پێشئ چاوی به

گلکۆپه‌کی گه‌وره‌ی سه‌ر به‌گومه‌زی تازه بیناکراو که‌وت، هه‌رچه‌ندی خه‌ریک بوو چ سه‌ره‌وده‌ره‌ی لێ دهر نه‌کرد. به‌هاری ئه‌و ده‌شت و دهره ته‌واو گۆری تێ گه‌رابوو و له هه‌ره‌تی هه‌لدانیادیوو، مرۆ له بۆن و به‌رامه‌ی عه‌تری ئه‌و ده‌شته تێر نه‌ده‌بوو. شه‌باب ئه‌سه‌په‌که‌ی له‌وینده‌رێ به‌جێ هیشت. خۆشی وه‌ژوور گۆرخانی که‌وت، نۆری شوانیک له سه‌روویرا به‌سه‌ر ترۆپکی زنا‌ریکه‌وه رۆنیشته‌وه. په‌زه‌کانی به‌ده‌ورو به‌ریدا بلّاوه‌یان لێ کردووه و ده‌له‌وه‌رپێن. خۆشی بلوێری به‌ده‌ممیه‌وه ناوه و پر به‌و مه‌لبه‌نده‌ی ده‌چریکینی. شه‌باب قه‌ده‌رێ گۆیی رایه‌شت بزانی چ به‌نده و کیهه مقامه. که له به‌ند و مقامی گه‌یی، له‌به‌ر خۆیه‌وه ئه‌ویش نه‌رم نه‌رم ئه‌مه‌ی گوت:

بێژنگ بری، بێژنگ بری

بێژنگ به‌سه‌ری بابتدا خرا بکری

زوو خه‌به‌ر بده مائی

په‌زی بابی تو دز بردی.

شه‌باب وه‌بیری هاته‌وه که چۆن له‌و داستانه‌دا ده‌گێڕنه‌وه:

«ئاغا دهره‌ق شوانه‌که‌ی ناپیاوی کرد، کچی خۆی نه‌دای». ئه‌و داستانه به‌بۆنه‌ی ئه‌و سه‌ربه‌هورده‌وه گوتراوه.

شه‌باب پاش هه‌ندێ که ئه‌سه‌په‌که‌ی تێر له‌وه‌را، سوار بوو رۆیی. هه‌ر که گه‌یه‌یه مائی خورشید، نیوه‌روانیکی دره‌نگ بوو.

له بناری وارگه‌یرا چۆمێکی بچووک ده‌کشا، پێنج شه‌ش منداڵ به‌و به‌ره‌وه یاریان ده‌کرد، که‌مێکیان لێ نیه‌یک بووه‌وه، پرسى:

– منداڵینه، په‌شمالی مائی خورشیدی بازا‌رباشی کیه‌یه؟

کیژێکی چکۆله ده‌ستی به‌ره‌ژوور درێژکرد، گوتی:

– مامه، هۆوه‌تێ له‌و سه‌ری، ها لێره‌را دیاره.

شه‌باب دایک‌تاشا رۆیی، نه‌گه‌شته‌بووه پێش په‌شمالی بیری کرده‌وه «چی به‌خورشید بلّی». له دلی خۆیدا بریاری دا پێی بلّی:

– «ناپیاو، بـی ناموس، ئهـگهـر پیاوی بۆم وهـره پشت رهـشمالـی تا دوو قسهـی مهـردانهـت لهـگهـڵ بکهـم، دهـنا خودام نهـبی لاشهـت بهـدهـردی بهـرم مهـگهـر لاشهـی سهـربازی ئیـرانـی بهـو دهـرده چووبـی که پار پایـز بهـر قهـل و دالاشان کهـوتن».

شهـباب دهـ بیر کردهـوهیدا بوو، لهـنکاو ژنیکی رهـشتالهـی سهـر و کهـله خشتی، مل بهـمتمووری، دهـست پر لهـ بازنی بهـغداپی بهـپیرییهـوه هات، گوئی:

– برا فهـرموو پیادهـ بهـ، بۆ بهـسواری وهـستاوی؟

– خوشکم پیادهـ نابم، کارم بهـمێردهـکهـته، پتی بلی وهـدرکهـوی.

– مێردهـکهـم لێره نییهـ و دوینی بۆ قهـڵا گهـراوهـ. نازانم چۆن ملی ئهـو رێگا دووردهـی گرت رۆیی؟ قهـتیش بهـ پتی نهـرۆییوهـ.

شهـباب کهـ ئهـمهـی بیست وهـخت بوو لهـ داخان بهـندی دلی بهـسی. کهـمیکی دۆش داما. ژنهـ دیسان گوئی:

– برا، دهـفهـرموو دابهـزه، تۆ میوانی، هیچ نهـبی نانی ئاوی؟

– ئاوهـدان بـی. خوشکی، تۆ دهـلێی: «مێردهـکهـم بهـپتی گهـراوهـ، ئهـدی ئهـسهـپهـکهـی»؟

– برا، چت عهـرزکهـم، خورشید بۆ ئهـو وارگهـی سهـرهـوه چووبوو، نازانم بۆ مالی کـی؟ ئهـسهـپهـکهـی لهـ پێش رهـشمالیکی دهـبهـستیتهـوه، ئهـسپ، جلهـوی بهـسینی و ههـلێی. خورشیدی داماویش ههـرچهـند دهـکا ئهـسپی بۆ ناگیریتتهـوه. ئهـسپ بهـچوار ناڵ و سهـلهـف تێی دهـتهـقیژی، ناوهـهـستیتهـوه تا خۆی بهـنیو شاری قهـلایدا دهـکا، بهـبرای خۆم بلییم، خورشیدیش بهـلۆزه لۆژ ئیواری درهـنگیک بۆ مال گهـراوهـ. ئهـوی شهـوی لهـ مالی ماوه، بۆ سهـبهـینی تاریک و رووناک لهـ خهـو راپهـری لێی دا گهـراوهـ. کهـساسهـ داخۆ کهـنگی گهـبیتهـ قهـلا.

شهـباب گهـراوهـ وارگهـی خۆیان. بهـسهـرهـاتهـکهـی ههـموو بۆ خوشکی گێراوهـ. نانی گوئی: «بهـراست لهـ بیرم چوو بیگێرمهـوه. کاتیکی خورشید دهـچتهـ رهـشمالی مهـخسوود، دلهـر برا چکۆلهـی فێر دهـکا جلهـوی ئهـسهـپهـکهـی

خورشیدی له سنگی بهر په شمالي داده مالي، ئه سپه کهش ناکاته نامه ردي
قه لا خو بگره هاتم، راست دهگه ريتوه. کاتي خورشيد له په شمالي
وده در دهگه وي دهنوري ئه سپ نه ماوه. کيژولان ئاگاداري ئو به زمه ي دهبن،
دهدنه حيلک و هوړي پيکه نيني، ئو يش به شه رمه زار ييه وه مل شوړ دکا و
دهروا.»

چەند پۇژ بوو شەباب لە ڪن خوشكى بوو. لەنكاو پۇژىكى قاسىدىك لە قەلارە ھات، بەھەموو وارگاندا گەرا: فەرمانى خانۆى بەھەمووان پارەياندا: «پۇژى ھەينى ڪۆپىكى گەورە و فرەوان دەگىرئ». شەباب ھەر كە ئەو فرەمانەى بىست، ئىدى نەپەرزا بوەستى، سوار بوو، راست بۆ قەلارە گەراوہ. كە گەيشتە قەلارە نىزىكى نيوہروانى بوو، بۆ بەر مالى خۆيانى ئازوا، تووشى باوى بوو، گوتى:

- کورم چا بوو له ومختی خویدا گه‌یشتییه جی، خه‌لقی هه‌موو له دیوه‌خانی حازرن. تو بچو وا منیش هاتم. شهاب ومکو سه‌ره‌په‌لیک خیرا به‌هه‌موو چه‌کیه‌وه چوو بۆ کۆر. دیوه‌خان هیند پر بوو یه‌کی دیی نه‌ده‌گرت. هه‌ندئ لای خوارئ له‌سه‌ر چۆکان رۆنیشتبوون، هه‌ندئ به‌پیوه ومستابوون. به‌لام هه‌رچه‌ندی کرد له‌به‌ر ده‌رکیش جی‌گی به‌ده‌ست نه‌ده‌که‌وت به‌پیوه بوه‌ستئ. کورپه‌کانی خانوش هه‌ر شه‌شیان له ژیر دالانی دیوه‌خان به‌پیوه ومستابوون، ده‌بوو هه‌میشه له خزمه‌ت باوکیاندا ده‌سته و سینگ بوه‌ستن. سی و چوار قه‌ننه‌دار هه‌ر خه‌ریکی قه‌ننه‌ داگرتن و پووشوو ئایساندن بوون و به‌ده‌م قه‌ننه‌ی مه‌زن و ده‌مراستانه‌وه ده‌جوون.

سەرۆک دیوه خان گوته:

– قوربان، هەندێ هۆز و عەشیرەتەکانی ناوچەی دوورەکان تازە تەشریفیان هێناوە، لێرە جێ نابێتووە، وا بەچاک دەزانم کە هەموو بۆ نێو باخچەی تەشریف بەرموون، ئیدی بەهاری و هەوا خۆشە. لە پێشدا خانۆ، ئێوجا جەماوەرەکە، هەموو وەدەرکەوتن. سێ سەد مافووریان، بگرە زیاتریش، لە باخچە راخستبوو. هەر مافوورە جوار پێنج بشتی و بالیقی بەراخی

لەسەر ریزکراپوون. کاتی جەماوەرەکە ھاتنە نیو باخچەیی، خانق گوتی:

– فەرموو پۆنیشین.

بەلام تا خانق پۆنەنیشت کەس دانەنیشت.

خانق تازە داو داو سپی کەوتبوو سەری بەلام ھەرچی دەیبینی قەتی پروا نەدەکرد تەمەنی ھەفتا و پینچ ساڵە. خانق نۆرییە جەماوەرەکە، سەرتە لە کەسەو نەدەھات، ھەموو چاویان بریپووە دەمی خانق، بزانی چ دەلی، بەلام خانق جارێ ھیچی نەگوت، وا دیاربوو چاوەنۆری باوی دەکرد. زۆری پێ نەچوو، پیرتیکی کەلەگەتی وەکو خانق بەدیارکەوت، نەجاختیکی زەلامی دوو دەوی بەسەر شانەو بوو، دەستووی پەمب و نیوێ درێژ دەبوو. ھەندێ میوانی نەناسی عەشیرەتی شکاکی لی بوون، گوتیان: «ھەبێ و نەبێ ئێو ھەبێ و نەبێ». چونکە لە بەژن و بالادا کوتومت لێک دەچوون و دەتگوت سێتیکن، کراون بەدوو کەرتەو، فەرقیان ھەر ھێندەبوو باوی بەجارێ پیر بووبوو و پێتی پاک سپی بووبوو، بەلام ھێشتا بەگوپ بوو.

ھات سالاوی کرد، خانق بەرزە پێ لەبەری ھەلستا، ئینجا جەماوەرەکە ھەموو لەبەری ھەلستا. باو چوو لە سەرووی کورپییەو پۆنیشت. خانق ھەندێ سمیلی بادا، گوتی:

– ئێو بەسەرھاتەئێ ئورق بۆتانی دەگێرمەو لەمێژە قەوماو. لاوینە، ئێو ھەتانبیستوو، بەلام پێتی سپی و بەتەمەنینە، ئێو چاکتان وەبیر دێ. لاو بووم. ھەر ھێندەئێ – دەستی بۆ لاویک درێژ کرد – ئێو لاو دەبووم و نەدەبووم پەوکەوانی مەنسور بەگ بووم، پەوکەئێ لە کێشدا نەبوو، زۆر گەرە بوو ئەگەر بلیم خۆی لە چوار سەد سەر پتر دەدا ھێشتا کەم گوتوو. دوو بەشی پێکی ماین بوون. چوار ئەسپیان تێدا بوون ھەم کێشکچی و ھەم پێشەنگی پەو بوون. یەکیان ھێشتا جوانو بوو، ھۆگری خۆم کردبوو، بەدەست نانم بەدەمییەو دەکرد. وام راھێنابوو ھەرکە بەندی جریبازیم لی دەدا، دەھاتە کەم و بەدەمی خۆی نانەکەئێ ھەلەدەگرت. جاروبارێکیش سواری

دەبووم. پوڭچىكى، لە دەم رووبارى بووم، دوو پوڭ بوو نانم لى براپو، كەسى واشم لى نىزىك نەبوو رەوگەى پى بسپىرم تا بچم نان بىنم. پوڭ سىيەم رەووم لە دەم رووبارى بەجى ھىشت، لىم دا چووم لە مەلەو نان بىنم، تا چووم نانم ھىنا و گەرامەو، نۆرىم نەرەو مەو نەھىچ. كەمى پوڭنىشتىم تا ماندوئىتىم ھەساو ھەجا كەوتە سەر و سۆراخى رەو، ھەم يال رەو ھە تەلان رەو، نەرەو و نەھىچ، سەرتان نەپەشىنم چەند پوڭ گەرام ھىچ سەر و سۆراخىكم نەزانى.

جار جار لەبەر خۆمەو دەمگوت: «كەواتا پىگر بردوويە». ناھەقىشم نەبوو؛ چونكە ھەوئى سالى پىگر و جەردە ئىجگار زۆر بوو. زۆر جار ان دەياندا بەسەر مىگەل و پاناناندا دەيانبردن. ھەتا جارىكى بەسەر خۆشىمان دادا، بەلام خىريان لى نەدىم، دووم لى كردن بەخۆراكى دىندە و دالاشان.

ئىدى لەو پوڭپوھ بىراى بىراى تخونم نەكەوتن. مەنسور بەگ، گوتى:

– تۆ ھەو چەند سالى رەوگەوانى منى و زۆرىش دىسۆز بووى! ھەوئى جارىك جەردە و پىگر بەسەريان داداى، ھەو بوو وات تەمى كردن، ئىدى جارىكى دىكە نە لە خۆت نە لە ھەشىرەتى بەرۆدار نىزىك نەكەوتنەو، پىم نالىى ھەمجارە ھەو رەوھەت چۆن لى ون بوو؟

ھەمنىش چۆن بوو وام بۆ گىراوھ.

پىرسى:

– باشە، تۆ رەوگەت لەم بەر يان لەو بەرى رووبار بەجى ھىشت؟ گوتم:

– بەگم، لەم بەرم بەجى ھىشت. جا من چۆن لە سنوورى ئىران رەو بەجى دىلم، خۆ شىت نىم؟

– دە كە ھىندە ئاقل و ئىرى، ھەو دوو پوڭم مۆلەت دای، برۆ، لە رەوگە بگەرئى، بەو دوو پوڭ سۆراخت زانى و گىراتەو بەشە، دىنا بەخوا پىستى سەرت دەگرووم، پىرى كای دەكەم، ئىدى لەسەرى مەرۆ.

پاستى مەنسور بەگ پىاوئىكى زۆردار و بى داد بوو. چەند رەوگەوان و

رهنجبهري له ژير داردا كوشتبوو.

ناچار ليم دا روښستم، به لام چهند گهرام په وم نه دوزيه وه، خوايه چ بکه م؟
برپارم دا ئيدى نه گه ټيمه وه، هر له و که ژ و کيوانه بمينمه وه. روژيکي
مهنسوور بهگ له دووى باوم دهنيرى دهلى:

- «نه گهر خانوى کورټ په وه که م بؤ نه دوزيته وه، پيستی سه ري دهگرووم و
پري کا ده که م و ئيوهش به ورد و هراشتانه وه ته فر و تونا ده که م». مهنسوور
بهگ که نه و قسانه به باوم دهلى بيرى له وه نه کړدبو وه که چهند جار دز و
ريگر به سه ر مال و عه شيره تياندا دداین، خوم و باوم ليان راده پرين،
نه مانده هشت بزگوړيکمان بچى، بز نه شليکمان تالان بکړى، فرموو با
ردين سپيان خويان بيلين راسته يان نا؟ هم مهنسوور بهگ زور زالم بوو،
ناچار ماويه کي دورودريژ شه و روژ به و که ژ و کيوانه وه بووم، تا وام لى
به سه ر هات ئيدى بهرگه نه گرت. نيوه پويه کي له سه ر چياپه کي بلند نيزيکي
ئاقارى ئيرانى خوم لى که وت. خير بى له خومدا بلوړم لى ددا. روانيم
په وه که دواى ئه سپى پيشه نگ که وتووه و بهر و لای خوم ده جمين. له
خوشيان خه بهرم بووه وه، به لام نه په وه هه بوو و نه هيچ.

پاشان تى فکريم، گوتم: به راست من بؤ دهست به بلوړ ليدان نه که م؟ بروام
وابوو پيشه نگان دهنگى بلوړيان بهرگوښى که وئ، له هر جيگه يه ک پن
به دهنگيه وه دين. بلوړم له بهر پشتينم ده رکيشا، دهستم به بلوړ ليدانى کرد.
ناللى پيره بلوړ به و چياو به ندهن و کوسارانده بلاو بووه وه و نه و مه ليه ندهى
هينا جوش و خروش. هندی جار پشوويه کم ددا، بز انم ئاوازي بلوړه که م
تا کوښ بر دهکا. جاريکيان پشوويه کم دا، ههستم کرد دهنگى حيله ئه سپه
پيشه ننگى دى، به لام حيله له چ لاه بوو؟ به ديم نه کرد. هر هينده گويم له
حيله بوو، له خوشيان نه وندهى دیکه فووم به بلوړدا کرد و تا توانيم بينم
تيدا خوارده وه. نه خير نه مجاره گويم له خرينگه ي چوار نال و سمکولان بوو.
په وويه کي چوار سه د سه ري که م نييه به لام هشتا به ته وواى ليم پروون
نه بوو بووه وه دهنگى هم سمکول و چوار نالیه له کوپړا دى.

ئەمجارەش فووم بەلبوژدا کرد و یەك دوو بەندی دیکەم لى دا ،
 کاتى تەماشادا دیکەم ئەو ئەسپە کویت لە پێشەو و ئەسپە شیش لە پاش
 ڕەووە بەرەو ئێرە دین . ھەر دەتگوت ڕەوکیەوانن . یەکیان لە پێشەو سەر ڕەو
 بوو ، ئەو دیکەیان لە پاشەو دوا ڕۆژ بوو . ڕەووم لى نيزیک بوو و لەو بنارە
 گیرسانەو .

ئەسپە دەساژۆکەم سەری ھەلبێری و کەوتە گوێ لەقە و سەیرى کردم ،
 وەکو لە دلى خۆیدا بپرسى :

– بۆ وا نیکەرانى ، ئەگەر لە ئیمە دەپرسى ھەموو ساخ و سەلامەتین و
 شوکور هیچ کەموکورتییە کمان نییە .

منیش جابخى نانەکەم لە پشت کردەو دەستەوارە نانەکانم دەرھێنا ،
 ئەسپى تاین کە چاوى بە نان کەوت بەحیلە حیل ھات بۆ کنى ، ھەرچى نان لە
 جاخەکەمدا ھەبوو ھەمووم لە پێش دەمى دانا . لە پاشان سواری بووم و بى
 سى و دوو ڕەوکیەم و پێش خۆم دا و تا بەردەرگەى مالى مەنسوورم ڕەتاند ،
 ڕەو ئەسپەکەم بەخاوەنى گەیان دەو ، گوتم :

– فەرموو ، ئەو خۆت و ڕەوت ، بەلام ئیدى من ڕەوکیەوانیت ناکەم ، بەسە
 ئیتەر . ئەو چەند سالە بەحەلالى و زولالى خزمەتم کردى .

مەنسوور بەگ ویستى بەزۆر بمرگە پێنیتەو سەر ڕەوکیەوانییەکەى ، بەلام
 بۆی دەرکەوتبوو ، ئەگەر بە زۆریش بى تازە جارىکى تر خێرم لى نابینى و لە
 زیان و زەرەر بەولاولو چى دیکەى وەدەس ناکەوئ ، ئیدى بەرۆکى بەردام و
 دەستى لى ھەلگرتم . بەجیم ھێشت ھەر ئەو ھاوینە مەنسوور بەگ کتوپر بۆ
 خۆى کۆچى دوايى کرد .

ھیچ نەخۆشیش نەبوو . دەیانیگى ڕاوە ، جارىکى قلیانە شوانانە زۆر دەخوا ،
 ژانى دیتى و بۆ خۆى دەمرى . بەو ڕەنگە ھۆز و ەشیرەتانى لە چەنگال ڕزگار
 دەبن . کابرا زۆر شوڤار و لاپرەسەن بوو ، زۆردارى و دەسدرێژییەکەى لەویدا
 نەبوو . چەند جار لەگەڵ ئێرانىیان بەگژى یەکدا چووین ، ئەو خۆى دوورەپەریز
 دەگرت و ھەر مەمانانى دەناردە شەرى . ھەرکە ئیمە سەر دەکەوتین و

تالانچى زۆرمان لى دەگرتن ھەمووى بۇ خۇي گل دەداوھ و بزگورچىكى
خواسايىي بۇ نەدەھىشتىنەوھ. بەلى ئىمە خوئىنمان دەپۇشت و ئەو تالانى
دەبرد: كورد گوتەنى: «كردهى ئىمە و بردهى ئەو بوو» پاش مردنى مەنسور
بەگ، بەھارى بۇ كوئىستانى چووین. بەلام لەسەر لەوهر و پاوھن لەگەل
عەشیرەتى شكاك بەگژى يەكدا چووین و شەرىكى گەرەمان بوو.

نیوهى بانەمەرى بوو، گول و سۆسن خونچەیان کردبوو، گژوگیا تا چۆكان
ھاتبوو. لە مشور خواردنى كار و فرمانى خۆمان چ خەمىكى دىكەمان نەبوو.
ژيانكى بەختەوھرانە و سەر بەستانە دەژیاين. دەر بايىستى ھىچ نەبووین،
بەلام عەشیرەتەكەمان ھەر وھكو ئىستا ئاسايى كۆك و تەیار بوون و لە
بەرانبەر ھەموو ھىرش و مەترسیيەكى ناگەھان ئامادە بوون؛ چونكە شەرى
نێوانى ئىمە و پۆم و عەجەم ھەر نەدەبراوھ.

سبەینىيەك پىيان راگەياندين كە عەشیرەتى شكاك بەرپۆھن ھىرشمان
بکەنە سەر، باوم گورز و كەمەندى ھەلگرت، گوتى:

– كورپىنە ئەمپۆ پۆژى غىرەتە، ئىمە و وەستانیان نەگوتوھ. خانق تۆ چەند
سوارىك لەگەل خۆخە و پىشيان لى بگرە. لىيان دەن و دەستيان لى
مەپارێزن. ئەمنیش لەگەل چەند شەركەرىكى دىكەدا لە كن كانى ترشەوھ
ھەليان دەكوتىنە سەر و تىيان دەكەوين.

ئىمەش بەو قەرارەى باوم فەرمووى. لە دوژمنى چووینە پىشى و گەمارۆمان
دان و كوشتارىكى زۆرمان لى كردن، ئىدى لەوى پۆژىيەوھ و امان چاوترسین
کردن، جارىكى دىكە بېراى بېراى نەھاتنەوھ سەرمان، سەرەراى ئەوھش،
كاتىكى شا عەبباس لەشكرى تى بەردان و تالانى و پۆي كردن ھەر ئىمە
دەفريايان ھاتین و بەھاوارپا چووین. لەپاشان كە لەگەليان ئاشت بووینەوھ،
ليمان بىستەنەوھ كە شا عەباس دنەى دابوون بەگژماندا بىن، پىي گوتبوون:

– ھەرچى زۆزان و پاوھنىكى كە بەدەستى عەشیرەتى بەرۆدارەوھە،
پىشكەشى ئىوھى دەكەم، بچن لە عەشیرەتى بەرۆدارى بۇ خۆتان بستیئەوھ.
خانق، وھكو شتىكى وھبیر خۆي بىئىتەوھ پشوويكى دا، ئەوجا گوتى:

- ئىدى لە پاشى ئەو شەپەى، پۇژىكى، بەھار بوو، ماقوول و دەمراستی
 ھەردوو ەشیرەتى بەرۆدار و شکاک کۆبونەو و بانگیان کردم - شوکور
 ھېشتا زۆرتان ماون و شاهیدن - خانۆ سەیرىكى جەماوەرەكەى کرد، گوتى:
 كە بانگیان کردم چووم. سوورەنگىكى پیر لە پیش مەجلیسەكە وەستابوو،
 گوتى:

- خانۆ، ھېشتاكە مەنسور بەگ لە ژياندا بوو، راستە ھەر ئەو بەگى مە
 بوو، بەلام گەرناسى ەشیرەتەكەمان ھەر تۆى و لە تۆش بەولاولە
 كېشكچىيەكى راستەقىنەى وەكو تۆمان نىيە، تكات لى دەكەين مەزنایەتیی
 ھۆزەكەمان ھەر بەخۆت رەوايە و خواستمان رەت مەكەو.

منیش خواستەكەیانم پەسند کرد، بەگویم کردن و ئەو ئەرکە گرانەم
 وەئەستۆى خۆم گرت و بەم بەھارەو ئەو چل بەھارى بەسەردا پادەبرى.

خۆ بۆ خۆتان، گەورە و بچووك ئاگادارن، لەوەتى قەلامان بینا کردووە،
 چەند جاران شای ئێران لەشكرى لى کردین و ھێرشى ھێنايە سەرمان،
 بەچاوى خۆتان دیتتان: كە پار پایزى چ قۆشەنىكى ناردە سەرمان، بەلام
 پشت بەخوا و سايەى سەرى ەشیرەتەكەمانەو، نەمانھێشت ھێندەى
 پووشكەيەك سەرشۆربىن و نۆومان چلكن و لەكەدار بى.

ئېمە خاكى نىشتمانى كەونارای باو و باپیرانمان ھەمیشە پاراستوو و
 دەشیپاریزىن. بەلام دوور نىيە دیسان لەشكرمان لى بكړئ. پیاو چابن وەرن
 ھەموو سویند بۆ يەك بخوین، تا يەكمان ھەناسەى تیدا مابى كۆل نەدەين و
 خاكى خۆمان بە دوژمن نەدۆرین.

خانۆ كە لە قسەكانى بوو، سەرىكى ھەلبىرى، تەماشای جەماوەرەكەى
 کرد، ھەموو سویندیان خوارد تا ماون و خوین لە لەشیاندا بگەيژ بگەنگن و
 كۆل نەدەن و ژيانى خۆیان لە رێى نىشتماندا بەخت كەن و خاكى باو و
 باپیران لە دوژمن بپاریزن.

به‌شی‌ه‌وته‌م

قاسیدی شه‌مدینان

شه‌مدینان میرنیشنیکی که‌ونارای کوردستانه. ئەو میرنشینە قەت نەیدێشت دەستی دوژمن و زۆردارانێ بگاتێ و هەمیشە سەر‌به‌خۆ و ئازاد بوو. پادشای رۆم چەند جارێ لەشکری کردە سەر، بە‌لام ئیستا و ئیستاش نەیتوانی زە‌فە‌ری پێ ببا و شکستی پێ بێت. پاشان ریکی هە‌ل‌دە‌ستی قۆشە‌نێکی گە‌وره و گرانی بە‌تۆپ و جە‌به‌خانە‌وه دە‌کاتە سەر، چەند مانگ بوو، خە‌لکی شه‌مدینان بە‌رامبەر بە‌رۆمییان زۆر پیاوانە شه‌ریان دە‌کرد. بە‌لام ئەو جارە وا دیار‌بوو کوردان درۆستیان نە‌ده‌هاتن. هێزێ لەشکری رۆم لە وزە‌به‌در بوو، میر سادق، میری شه‌مدینان که‌ وای زانی، خێرا کۆ‌بوونه‌وه‌یه‌کی گە‌وره‌ی بۆ راویژ پێک هێنا: چ بکەن، چۆن میرنشینە‌که‌یان لە تالان و برۆ و دە‌ست‌درێژی جە‌ندرمە‌ی رۆمییان بپاریژن؟ میر سادق ر‌ووی لە مە‌جلیسێ کرد، گوتی:

– خۆتان دە‌زانن که تا ئیستا ژیان و گوزەرانی خۆمان ئازاد و سەر‌به‌ست پاراستوو و خە‌لکی ولاتە‌که‌شمان هە‌میشە بە‌خته‌وه‌ر و ئاسووده‌ بوون. بە‌لام پادشای رۆمی، وه‌کو هە‌موو ئاگادارن ئە‌وه چەند جارە، قۆشە‌نمان دە‌کاتە سەر و ئیمەش هیچ در‌ت‌غییه‌کمان نە‌کردوو و بە‌ست‌یکمان لە خاکی پیرۆزی ولات نە‌دۆ‌راندوو. بە‌لام ئە‌م جارە وێ دە‌چێ کار لە کار ترازابێ، قۆشە‌نێکی گران‌یان نار‌دووینه سەر و هێزە‌که‌ لە وزە‌دا نییه. دە‌م‌راست و ر‌دین س‌پینه: ئێ‌وه چ دە‌فە‌رموون؟ ر‌اتان لە‌سەر چیه‌؟ کۆمە‌ک و یارمە‌تی لە کێ بخوازین و

روو له کي بنډين و کار به چ باريکدا هه لسوورپښين و چوڼ ولات بپاريزين؟

هممو بڼي دنگ و کړي بوون و مته قيان نه کړد.

قازي بهگ تازه له مهيداني شهري گهرايووه. مير سادق ساليکي پتر بوو
سه رکړدایه تپي سوپاي بهم قازي بهگه ئه سپاردبوو. له پيشان ته نيا
سه روکايه تپي هوزه کهي ده کړد، هوزه کهشي له نيو هوزه کاني شه مدیناندا
هوزيکي زور گه وره و زهبر به دست بوو. قازي بهگ دوو هه زار سواري
به چه کي کوک و نه ياره وه بق ميرنشين ته رخان کړدبوو. خوښي بووبوو
به سه رکړد. له هه مو شهريکدا که له ميړدانه گوځي شه رهي بر دبووه و
هه ميشه به نه به زي و زالي له مهيداني شهري ده که راوه. نيوبانگي له نيو عيل و
هوزان به بوپري و گهړناسي پويبوو. هر بويه ش مير سادق په سندی کړدبوو
و کړدبوويه سه رکړدې سوپاي ميرنشين شه مدینان. پياو هق بلې، قازي
بهگ شياوي پتريش بوو، چونکه له کن پير و دهمراستان خوشه ويست و بهريز
بوو. له نازايه تي و چالاکيدا وينه نه بوو. وپراي نه وهش تا بلې ماقوول،
جوامير، چاوتير، دوستپه روهر و ژير و پياو بوو زوري هه ز له يارمه تي و
کومه کي هه زار و دهسته وسان و که ساسان ده کړد. هه رچي لاویش بوون خو
ئوه هر مهرسه، روحيان به سه سره يوه بوو. نيوي وپردی سه رازان بوو.
به سه ري وي نه با سوينديان به سه ري که سي دي نه ده خوارد، هاو دهميان بوو،
خه مخوريان بوو، له شايي و زهماونددا خوځي سه رچوپيکيشيان بوو. گهړان و
سه يراني نيوباخ و باخات، له ئاهه ننگيړاني جيژني نه ورورزدا قازي بهگ
به دم هه مو خوځي و شادي به کيانه وه ده چوو و بڼي هه و شايي له ته کدا
ده کړد، ئاهه ننگي له گه لدا ده گيړان. که زستانيش داده هات لاوه کان ده چونه
راوه ورچي. ئه وراوهش هر و سانا نيه و هه مو که سي پتي ناکري و زور
به ترسه؛ چونکه ورچ ئه و ده مي که ده که وپته چلووي زور برسپيه، کي ده وپري
توخني که وي، به لام قازي بهگ گوځي نه ده دا ترس و به ته نيا راوه ورچي خوځي
ده کړد و نيچيري خوځي ديناوه.

که مانگي ئادار دادې پوژ ده داته دريژي و به فر له ژير تپني هه تاودا

خانۆی لهپ زێڕینمان بهم زووانه فریا نهکهوئ، ئهوا پۆم ولاتهکهمان داگیر دهکا و ههموومان تالان و برۆ دهکا، چۆن زۆربهی عهشیرهتهکهی ئاویتینه ژێر باندووری خۆی ئهوهشمان که ماوین وامان لی بهسهردی.

میر سادق گوئی:

– ئهم پيشنیهاره قازی بهگ زۆر بهجی و ژیرانهیه. نابئی سی و دووی لی بکهین و دهبی ههر ئیستا قاسید بنیرین. بهلام کی بنیرین که دهم و دووی شیاوی بارهگای خانۆی لهپ زێڕین بی و هیند زۆرزان و ژیر بی دلی خانق نهرم کا و کۆمهککردنمان بهئهرکی سهرشانان بزانی؟

یهکی له جهماوهرهکه گوئی:

– بۆ مهلا محهمه نهئیرین؟ خۆ له خۆیندهواری خۆیندهواره و له ژیری و زۆرزانیشدا کهمی وهکو ئهومان ههیه.

قازی بهگ ئهم پيشنیهاره پهنسد نهکرد، ههلی دایی، گوئی:

– بهراستی، نارهواپیهکی زۆر گهوره له خۆمان دهکهین ئهگهر بیو ئهم مهلا محهمهده بکهین بهجی بروای خۆمان و کاریکی وا گرنگی پی بسپیرین. ئهگهر دهتانهوئ راستیی ئهم کابرایهتان له مست نیم: ئهم مهلا محهمهده دوژمنی گهلی کورده. ئهم کابرایه له نیو پۆمیان پی گهییوه و لهسه دهستی ئهوان مهشق دراوه و ئالقه لهگوئی ئهوانه، سههری زمان و بنی زمانی دهلی: «پادشای پۆم پادشای ههموو موسلمانانه، میللهتی کورد نابی که له وهکیشیی لهگهڵ بکا. دهبی حوکم و فرهمانی قبول بکا. دنیا ههموو له ژیر دهستی پادشای عوسمانیه، ئهم کابرایه جاسووس و پیاوخرایه».

یهکی گوئی:

– کهواتا له بهرچی له خۆمانی دوور نهخهینهوه؟ پیم نالین؟ ئهمه چییه؟ چ پتوهندییهکی به ئیمه وه ههیه؟ ئیمه شیخی خۆمان ههیه. ئهمه مان بۆ چییه؟.

پاشان بریاریان دا عهبدوهرزاقی برای میر سادق و شیخ زاده و دوو خولامان بنیرن. ئهم دووانه هیشتا له شهڕ نهگهراپهوه. میر سادق

فهرمووی له دوویان بنیږن.

د همدو تاریکاني بوو، جهاموهره که هیشتا بلاوهیان لی نه کړدبوو. هه موو زولم و زوری پادشای رومیان چیشتبوو. هه ریه که له لایه که وه کز و مه لول داماوون. بیریان له وه ده کړده وه: خوا نه خواسته ئه مانیش نه که ونه ژیر دهستی روم و تیدا بچن، به لام سویندیان خواردبوو که تا دوامین تنوکی خوینیان شه بکن و بستئ له خاکی باو و باپیران به داگیرکری زوردار نه دپړین.

وه زیری روم چند جار قاسیدی ناردبوو کن میر سادق، که به شکو بینه سهر ری و سهر بؤ دهسه لاتی پادشای روم دانه وین، دنا به قوشه نی گه وه و گران و توپ و توپخانه وه و لتمان خاپوور و ویران ده کړئ و خاکمان به تووره که ده پیرئ.

به لام میر سادق هه موو جارئ پیاوانه دهیگوت:

– ئه مه ولاتی کوردانه. خاکی باو و باپیرانه، ئمه زور له میژده نیشته جئی ئه م خاکه یین و هیچ جوړه حوکمرانییه کی بیانیمن به سهر وه نه بووه، قه تمان نه هیشتووه و ناشه یلین بیانی پی باو یته ئه م خاکه پیروزه وه و تاو کو یه کمان مابی شه ده که یین و ولاتی خومان ده پاریزین.

گزنگی به ره به یان تازه له نیو دیوه خانی ددا، میر سادق هه به جله کانییه وه سبیلکیشئ له سهر دوشه کی که هه لاژا، به لام هینده ی نه خایان باو نوکه ره خه به ری هینا: که شیخ زاده و عه بدوره زاق هه ردوکیان وا له به رده رگی وه ستاون.

میر سادق گوئی: «با به رموون». که شیخ زاده و عه بدوره زاق وه ژور که وتن. میر لئی پرسئ:

– ئه ری دنگوباسی شه له چ دایه؟

شیخ زاده گوئی:

– ده بی له چ دابی قوربان، هیزی دوژمن هینده زوره له کیشدا نییه. پیړئ

بەرتۆپانیان داین، ناچار لە قەلاچەیی وەدەرکەوتین بەلام دوینى ئیمە فرمان ئاویشتە وان، خۆمان بۆ لە بۆسەدان، لە پڕ نێزیکى سەد زەلامیتمان لى کوشتن. بەلام ئەوان ھەموو پۆژى کۆمەک و یارمەتییان پەیتا پەیتا بەسەردا دەپۆژى و بە بار تۆپ و جەبەخانەیان بەدواوێیە و بۆ ھىچ دانامین.

میر گوتى:

– من بۆیەم لەدوو ناردوون، بۆ قەلاى دمدەم، بۆ خزمەت خانۆى لەپ زیتینتان بنێرم، ھەرزى بکەن: «میر سادق دەستت ماچ دەکا، دەلى: تکیا، تا زوو بەھاوارمانی بگا و فریامان کەوێ حالەکەى یەکە یەکە بۆ پوون کەنەو. پێى بلین: خۆ خۆى ئاگادارى ھەموو شتیکی. ئەو چەند سالە پۆم بەقۆشەنى گەورە و گرانبە ھێرشیان بۆ دین. ئیمەش ھەمیشە مەردانە وەکو شوورەى پۆلا وەستاوین و قەت نایەلین پێى ئەو گەمارانە شەقلی خاکی پیرۆزى کوردستان بشکێن. بەلام لەگەڵ زۆردار چ دەکړی؟ کورد دەلى: «کە زۆر ھات قەوالە بەتالە». ئەمجارە لەشکرەکیان ئیجگار زۆرە و تۆپ و تۆپخانەکیان لە وزە بەدەرە و لە کیشى مەماناندا نییە. ئەگەر کوردستانی لە دلا شیرینە، ئەوا بیکا لە پێى خاکی کوردستان و کوردایەتیدا، تا زوو فریامان کەوێ و بەلەشکر کۆمەکمان بکا.»

«ئەگەر بێو بەم زوو بەھاوارمانی نەگا، ئەوا پۆم بەبى چەند و چۆن ورد و درشتان قە دەکەن و ولاتەکەشمان لى داگیر دەکەن، دەوجا بپۆن، دەى ئۆغرتان خێر بى».

– میر پایەدار بى، ئەگەر قەدەر نەپۆین لەوانەى زۆرمان پێى بچى و زوو نەگەینە قەلاى دمدەم. سیمۆنى فەلەى بازرگان زۆرجار کووتال و شەمەکی بۆ قەلاى دمدەم بردوو و لەو رێگاوبانە شارەزایە، ئەگەر بێو وەکو بەلە رەگەل خۆمانى خەین، لەوانەى کەلکی زۆرى بۆمان بى.

میر خێرا نۆکەرێکی لە دووی سیمۆن نارد. ھەر ھێندەى قەننەیکە بکیشى سیمۆن گەیشتە خزمەت میر و ئیکلامێکی بۆ کیشا و وەکو سەرباز وەستا.

میر گوتی:

- سیمۆن، خو تۆ بۆ خۆت زۆر چاکت ئاگا لێیه که پۆم چیاان بهسه رهتاین: له دیار بهکر هه رچی کورد و فه له بوون قه و قه لاجۆیان کردن و خاکی باو و باپیرانیان هه موو لێ داگیرکردن. ئیستاش نۆره هاتووته سه ر ئێمه و وا به چاوی خۆت ده بینێ چمان پێ ده کهن.

سیمۆن گوتی:

- به لێ میرم، ئاکام له هه موو شتیک هه یه. بهش به حالێ خۆم هه ر چیم له باردا هه یه و پێم شک ده به ی ئاماده م و فه رموو بلی، سه رم له پێناودایه و به لێنی پیاو بێ درێغی نه کهم.

- وه لێا بۆیه م بانگ کردووی، ده مه وێ له گه ل شیخ زاده و عه بدوله زاق بچی بۆ قه لای دمدم و به له دی رێگایان بی. رێگای کورت و قه دبیران نیشان ده و هاوار به نه به ر خانووی له پ زێڕین، به لکو ئه مه خودایه به هاوارمان را بگا.

سیمۆن گوتی:

- میرم، وه ی به سه ره ر دوو چاوان. هه ر ئیستا خۆم ئاماده ده که م و له ته کیاندا به ر پێ ده که وم. خوا یار بێ به لاری و قه دبیری وایاندا به رم، به زووترین کات بیانگه یه نه مه قه ل. خانۆ پیاوێکی قوچاخ و ژیره، له میژه به مه شفدانی سه ربازه وه خه ریکه، ده لێن سوپاکه ی له سه دان لاوی خوێنگه رم پیکه وه ناوه، ده توانی هه وته قای ئۆردووێکی پێ بکا. شای ئێران چه ند جار له شکری لێ کرد، به لām هێنده به پیاوانه و چالاکانه لێیان وه دهس هاتن فریا ن ئاوێته دوژمن و به ورد و درشتیان وه قه ری کردن و ئیدی قه ت به ستی رێگای سه ربازیکیان نه دا پێ باوێته خاکی کوردستان. شاری قه لای دمدم ئه و پۆ یه کێ له و شاره به ناویانگانه یه که به سه دان بازرگان و کاروانی کووتال و شمه کی هه مه ره نگه ی بۆ ده چی.

- سیمۆن، خو من تۆ بۆ بازرگانی و کرپن و فروشتن نا ئێرم، من بۆیه ت ده ئێرم را به ریی قاسیده کانم بۆ بکه ی.

– جا قوربان من چيم گوتووه، سهرم له پئناودايه. هر ئيستا ئهسپهكهم زين دهكهم.

له كاتتيكي خهلكي شهمدينان تازه له خرپهي خهوي شيريني سبهيني وهخه بهر هاتن، پينج سوار له بهر دهركاي كوژك و تهلاري ميري شهمدينانه وه بهرو قهلاي دمدم پتيان پيدا نا. چوون پهنا ببهنه بهر مروهت و پياوهتيي خانوي له پ زيرين. يهكيان عهبدو ره زاق، ئهوهي ديكهيان شيخ زاده و ئهواني تريان سيموني فله و دوو خولام بوون.

ئهو پوژي ههر پينج سوارهكه، ورته له دهمي كهسيانه وه دهرنه دهات، دهتگوت كه و لال، تا نيوهري، بي پشوو بهريوه بوون. بيريان له خاك و نيشتمان و ناموس و شهرف دهكرده وه. ئيدي نيوهري بوو، سيمون پهردي ئه كشمواتيهي دري، گوتي:

– ئهگر ههروا بهشارتياندا بريون لهوانهيه به پازده پوژيش نهگهينه قهلا. بهلام ئهگر قهدهري بريون، زووتر دهگهين.

ئاخر و ئوخري هاوين بوو. ئهو سالة دهغلوداني دهروبهري قهلاي دمدم رووي له نههاتي بوو، سههرهراي ئهوهش ناوچهي نيزيكي واش نهبوو كه ئازووخه بفرۆشتن لي دهس كهوي، ئهوهي ههشي بوو نهيدفرۆشت و عهباري كردبوو و بۆ پوژي رهشي شارديووه. زوريه عيلي بهرۆدار بۆ دهغلودان كرين دهچوونه ناوچه دووره دهستهكان. پوژيكيان، كارواني قهلاي دمدم بهرو شهمدينان بهري كهوت، چو لهوي ئازووخه بكري. چهند پوژ بهريوه بوو، تا پوژيكي دههونيوهري بووبوو و نهبووبوو، لهسهر كانياويكي سارد بۆ پشوودان لايان دا. چۆميك له بناري كانياوهكه وه دهكشا، كورگه ل تتي كهوتن، كۆمهلي ماسييان گرت. كوورهكه ئاگريان ههچني، چزه جز دهستيان بهماسي برژاندن كرد.

ههندي له لاههكان خهريك بوون ولاخه كانيان دهلهوه راند، تومهن پينج سواريان له نيو ليرهواره وه بهدي كردووه، بۆ كن ئهوان دين.

سەرقلە تارچى لالۆيەكى ڤدېن سىپىى دنيا دېتە بوو، كورگەل خەبەريان ھېنا كە حال لەو ھىكايەت لەو ھ. ئەوئىش گوتى:

– باشە سوار لەو لىڤرە چ دەكا؟ ڤېم وايە ئەوان ھەبن و نەبن ڤياوخراڤن و بۆ تالان و بړۆ ھاتوون.

كورڤىنە با چەند زەلامىك خۆيان لەنڤو ولاخەكاندا مەلاس دەن، ھەندىكى دىكەيان بچنە لىڤرەكە خۆ بشارنەو ھ، ھەركەسە شىر و مەتالى خۆى ھەلگري، ئەگەر ئەوان ڤېنچ سوارن ئىمە بىست و ڤېنچ ڤياوى عەشیرەتى بەرۆدارين. سا سوئند و قەرار بى ئەگەر ھەموويان قىرکردووين نايەلن تالانمان كەن.

ھەموو ڤىاريان دا وا بكەن. لالۆى پىر بە خۆى و دە زەلامەو ھە لە نڤو ولاخەكان خۆيان مەلاس دا و چەند زەلامىكىش خۆيان لە نڤو لىڤرەوارەكەدا شارەدو ھ، چەند كەسىكى دىكەش بۆ ماسى برژاندن لەسەر كووړە ئاگر مانەو ھ. ئىدى خۆيان بۆ ئەو ھە ئامادە كرد سەريان لە ڤېناوى نامووسدا بەخت كەن، نەبا تالان كړين و گۆى ڤياو ھەتى بدۆږين. سوارەكان وردە وردە ھاتن تا گەشتنە نڤو ولاخەكان، سلاويان كرد و پرسىيان:

– ئەمە كاروانى كتيە؟ لە كوئو ڤەن و بۆ كوئى دەڤۆن؟

لالۆى سەرقلە تارچى بەرەو ڤىريان چوو، گوتى:

– ئەمە كاروانى عەشیرەتى بەرۆدارە، لە قەلاى دىمەو ھە دېن. گەرەمان خانۆى لەڤ زېږينە. ئەمسال لای ئىمە نەھات بوو، خەلە و دان كز بوو، دەمانەوئى بەرەو شەمدينان بۆ گەنم كړين برۆين. چەند كاروانىك سىمۆنيان ناسىيەو ھ، لىيان پرسى:

– ئەرى كاكە تۆ سىمۆنى بازركان نى؟

– بەرى وەللا من سىمۆنم، بەراستى زىرەكن، ئەو ھە چۆنتان ناسىمەو ھ؟

عەبدوڤەزاق بەلالۆى سەرقلە تارچى گوت:

– دەغلۆدان لە كن ئىمە زۆرە و چەند سالە خەلە و خەرمانمان لە ھاتدایە، بەلام حەيفى ناتوانن چتان دەس كەوئ. چما نازانن پادشای ڤۆم ھىرشى

هیناوهته سەر شه‌میدیان و له‌شکر و تۆپ و تۆپخانه‌ی گه‌وره و گرانی کردووه‌ته سهرمان، ده‌یه‌وئ نیشتمانمان داگیر کا؟ ئیستا حاڵی حازر له‌وئ شه‌پێکی زۆر توند و سه‌خته. پادشای رۆم به‌شێکی زۆری له کوردستان داگیرکردووه و زۆری له هۆز و خێله‌کانی کورد به‌زۆر هیناوه‌ته گیر و خستوونیه ژێرده‌ستی خۆی. بێ رحمانه به‌رۆکی ئەم کورده داماو‌ه‌ی گرتووه و هەر به‌وه‌دا راده‌گا باج و سه‌ران‌ه‌ی لێ بستێنێ. هه‌ندێک‌ه‌ش ناپاک و به‌کرێ‌گیراوی ئالقه له‌ گوێی وه‌کو ئاغا و به‌گ و میره‌کانی ئیمه‌ش به‌هه‌موو بێ شه‌رمیه‌وه ده‌ستیان داوه‌ته غه‌یانه‌تی میلیه‌ته‌که‌مان و چوون بوون به‌نۆکه‌ری رۆم، ئە‌گه‌ر ئە‌وانیش وه‌کو خانوێ له‌پ زێرین و سه‌رداری جزیر و بۆتان چاکی مه‌ردایه‌تییان لێ هه‌ڵگرده‌با و لێی راپه‌رهبان نه‌زۆرداری رۆم، نه‌داگیرکه‌ری ئێران نه‌یانده‌توانی پێ باوینه کوردستان.

شیخ زاده گوتی:

– چ‌ه‌ند جار پادشای رۆم کردیه‌ سهر میری مه‌ نۆکه‌ری قبول کا و به‌حوکمی رۆم قایل بێ، میر قایل نه‌بوو، پاشا رقی هه‌ستا، ئە‌وه چ‌ه‌ند جاره قۆشه‌نی گه‌وره و گرانمان ده‌نێرتیه‌ سهر، ده‌یه‌وئ کورد له‌ نیو بیا، ئیمه‌ش تا ئیستا چ‌ درێغیمان له‌ خۆبه‌ختکردندا نه‌کردووه و به‌هه‌موو تواناوه شه‌رمان کردووه، به‌لام چ‌ ده‌که‌ی؟ که‌ زۆر هات قه‌واله‌ به‌تاله‌؛ له‌شکری ئە‌مجاره‌ی له‌ وزه‌ به‌ده‌ره. پادشای رۆم و شا‌عه‌باس په‌یمانیا به‌ستووه که‌ کوردستان له‌ نیوان خۆیان به‌ش بکه‌ن، نیوه‌ی ئێران هه‌لی لووشی و نیوه‌که‌ی دیکه‌ی رۆم. بۆیه هه‌ردوو ده‌ولت ته‌قه‌لای ئە‌وه‌یانه که‌ کوردستان داگیرکه‌ن.

یه‌کیان گوتی:

– به‌لێ راسته.

لالۆی سه‌رقه‌تارچی که‌ زانیی ئە‌م سوارانه پیاوخراف نین بانگی هاو‌پێکانی کرد: وهرن کورپنه وهرن.

عه‌بدوهره‌زاق ر‌ووی کرده لالۆی سه‌رقه‌تارچی گوتی:

– ئىمە قاسىدى شەمىنانىن، مىر سادق ناردووينى بچىنە خزمەت خانۆى
لەپ زىرپىن داواى كۆمەكى لى بگەين و زوو بەھاوارمان رابگا، نازانم
چەندمان بۆ قەللى دىدم ماوھ؟
لالۆ گوتى:

– ئىمە ئەوھ دوو رۆژە بەرپۆھەين، بەلام ئپوھ سوارەن، دىتوانن بۆ سبەينى
نىوھرپۆ بگەنە قەلا.

كاروانىيەكان لە لىرەكە وەدەرکەوتن و ھەموو ھاتنە كن سوارەكان،
سلۆيان كرد و لە دەورىان كۆپوونەوھ. سەرقەتارچى گوتى: «قاسىدە
بەرپۆھەكان، براينە فەرموون دابەزن، با ئەسپەكانتان كەمى پشوو بدەن. لاوھ
كاروانىيەكان لەو چۆمەى خوارى ماسىيەكى زۆريان راوكردووه و
برژاندوونيان، فەرموون جارئ نانمان لەگەل بخۆن، پاشان ئوگرەتان خىر و
خوداتان لەگەل».

شىخ زادە سەيرىكى عەبدورەزاقى كرد، وەك بلى. «دابەزىن يان نا؟»
عەبدورەزاق گوتى: «با دابەزىن».

ئىدى ھەموويان دابەزىن. لالۆ گوتى: «ئا كورە جەلەوى ئەسپەكانيان بگرن،
دەللى دنيا تان نەدىتووه.»

عەبدورەزاق گوتى:

– كاكە، ئپوھ زەحمەت مەكيشن، بلا خولامەكانمان بيانبەن، لەو دۆلە
بيانلەوھ پىن.

عەبدورەزاق كۆلۆسى لەسەر داکەند و بەدەستەسپەكەى ھەنيەى سىپىيەوھ،
تەمۆرىيە سوورباوھ چەقەل رەنگە لوولەكەى و بسكەكانى بەسەر لاجانگ و
دەموچاويدا شۆربووبوونەوھ، ھىندەى لى دەھات بەتۆبا نە بكەى و نە بخۆى
ھەر سەيرى تەمورى پىچ پىچ و چاوى شىن و بەژنى نازدار و سمىللى
قەيتانىيە بكەى.

سەرقەتارچى لە ژىرەوھ بەكاروانىيەكانى گوت:

– ئەمە لە پیاوی پەمەکی ناچى، ھەبى و ھەبى لە پياوماقوولانە،
پياوماقوولكى مەزنیش.

چەك و رىحالى عەبدوپەزاق و پىسىرى عەباكە بەنەخش و نىگارىكى زۆر
سەفەت تەرىب درابوو. خەنجەرىكى مشتوو زىوى بەبەر پىشتىنەو بوو.
كاروانىەكان كە سىمۆنيان ناسىيەو سونديان دا:

– تو ئىنجىل، ئەگەر پىمان نەلەي، ئەم شوپەسوارە كىيە؟

– ئەو مەر عەبدوپەزاقى براى مېرى شەمدينانە، بىست سالى پترە باوكيان
ئەمىرى خواى كردوو، بەلام هيشتا خوى مابوو كە مەر سادقى كورە گورەى
كرد بە مەر و لە جىي خوى دانا.

– ئەي ئەو تەنگەستورەى دىكەيان كىيە؟

– ئەو شىخ زادەيە. باوكى هيشتا ماو، تەمەنى سەد و دە سالى دەبى، ناو
بەناو لەگەل مەر سادق سەرگەرمى دامە و شەترەنج، ناوى شىخ شەمۆيە. تا
ئىستاش بە شىر و مەتال و پمبى گورە گورە لە شەرى پرميان ھەر خوى
بەگەلەمىردى مەيدان دەزانى.

شىخ شەمۆ دەلى:

– دوژمنى گەلى كورد پادشای پۆم و شای ئىرانە.

كورگەل ماسىيەكى زۆريان برژاند، لالوى قەتارچى گوتى:

– ميوانانى خوشەويست فەرموون نان بخۆن.

قاسىدەكان دەستيان بەنانخواردن كرد. تىر و تەسەل بوون.

شىخ زادە گوتى:

– زۆر سوپاس، خوا بەزىادى كا. بەراستى ئەمە چەند رۆژە زەوادمان
نەچووتە سەر زار، نەك لەبەر بى تۆشەيى، بگرە لەبەر بى وەختى كە
نەمانپەرژاووتە سەر نانخواردن. بەلام ئەمىر بەخوشىي ئىوھو تىروپىرمان
خوارد، ئىتر تىكمان وايە ئىزئمان بەدن، پىرۆين. بەدوعا.

لالی گوتی:

– خواتان له گهل، به خپرين به سهر هه ردوو چاوان. به لام به م ريگادا مه رۆن، كه مې به رمخواربنه وه، له و ديوه وه كوچه پټيه كه هه يه ريورا ست ده چټه نيو قه لاهه.

سواره كان پټيان پيانا رويشتن، ئه وئ شه وئ له هيج كوئ دان به زين ئه سپه كانيان ره وان ره وان ده رويشتن، تازه سپيده و دابوو، تهير و توو به جريوه جريو تازه له هيلانان وه در ده كه و تن، ئازاد و سهر به ست ده ياندا شه قه و بالان و له دواي بژيو هه لوه دابوون. به به به ره رۆژ رووناكتر ده بووه وه. ئه سپه كان به جاري شه كه ت بوو بوون، ناچار سواره كان له سهر كانيه كه دابه زين، خولامه كان لغاويان له دم ئه سپان ده رينا و پټشمه كانيان له مل ئالاندن و له كانياوه كه يان دوور خستنه وه تا پشوو بدن و به وه پټن. سواره كانيش ده ست و دهموچاويان له كانياوه كه پاك و خاوين شوست. زوري نه خاياند ئه سپه كان تيروپ له وهران، ئه مانيش پشوويكي باشيان دا. سهر كانياوه كه چند خوځ و دلگير بوو، له وه په كه و ده ور به ريشي هيند خوځ بوو. ئينجا سهر له نوئ سوار بوونه وه و پټيان پټوه نا. خوځ هيشتا دوو به ژنه زه لامي مابوو كه قه لاي دمدم له دوور را وه ديار كه وت. قه لاچ قه لا ده تگوت هيلانه و هه لويه به سهر لووتكه چياوه. له لايه كي پالي به سهر لووتكه و چياوه، له لايه كي پالي به چيايه كي گهره و گهر دنكه شه وه دابوو، پياو واي ده زاني: بويه له و شوينه سه خت و توو شه يان بينا كر دووه تا كه س نه تواني زه فهر و پي ببا. شووره كي قايمي دريژي بلنديان به چوار ده وردا به رز كر دبووه وه و ته نيا سي ده رگاي هه بوون.

سيمون گوتی:

– گهره م ئه گهر ئاره زوو ده فهر مووي، با هه نديكت له باره و بيناناني ئه م قه لاي دمدمه وه بۆ بگيرمه وه.

– جا تۆ له كوئ سهر به وردی ئه م قه لايه ده زانی؟

– سەر بهوردیم له کابرایهک بیستووه. ههز دهکەى با بۆتى بگێرمهوه، زۆر سهیره.

– ده بگێرمهوه، خۆ جارێ قهلا دووره با کهمى له سه رهخۆ برۆین، تا ئه سپهکانیش پشوو بهک بدن.

سیمۆن دهستی به گێرانهوهى سەر بهوردی قهلاى دمد کرد، گوتى:

– من له مێژه هاتوچۆى قهلا دهکههه، کووتالى بازارگانیم بۆ دههینا. ئهوى سالى که کووتالم له شامهوه ههنا بوو. کابرایهکى ئیشکچیم بهکرێ گرت ئیشک له کووتالهکانم بگرێ. ئیوار هیهکیان هاتمه کن کابرا، قه دهرى له ته نیشتى رۆنیشتم، بۆى بگێرمهوه، گوتى:

– وهختیکى قهلايان بیناکرد من منداڵ بووم. عه شیرهتى بهرۆدار و عه شیرهتى ئیمه، تازه هاتبوونه ئیره. هه ندێ دهیانگوت وه ستای ئه و قه لایه فه لهیه، هه ندیکى دیکه دهیانگێراوه، که گۆیا رۆمیه و شووره و نه خش و نیگار هکهى و هه ر سى ده رگا ئاسنه کهى و پتیلیکانه بڵندهکانى ئه و وه ستایه دروستى کردووه. کیشکچییان شه و رۆژ به سه ر قولله به رزه کانییه وه چاو یکى ده که نه چواران و له هه ر لایه کى تارماییى دوژمن وه ده رکه وت، هه ند چاویان تیژه، له هه ر کوپوه بێن، به دییان ده که ن و ده سته به جى خه به ر ده ده نه خانۆ و خیرا له شکر بۆ شه ی حازر ده کرێ. له خوار قه لاوه، هه شتا سه عاته رتیه کى ده مینى چه ند قولله ی بڵندى دیکه دروست کراون، هه ر یه که کیشکچییى خۆى هه یه و به نۆره کیشکى لى ده گرن و قه ت چاو له دوژمن خافل ناکه ن. کى ده ویرى سه رى ده رخوا، هه لۆ بى بالى ده شکپن، هه رکه هه ست به دوژمن ده که ن هه نده ی چاو داخه ی و بیکه یه وه خه به ر ده گاته قه لا و له شکرى خانۆى له پ زێړین له دوژمن راده په رێ و تیک و پتیکان ده شکپن.

ئه وه چه نده له شکرى شای ئیران هه ترش ده باته سه ر قه لای دمد، به لام ناتوانى بستیکی لى داگیرکا و به جارێ خۆى به قى ده جى و هه رچییه کیش ده میننه وه به سه ر و گوێلاکى شکاو و سه ره شوړى ده گه رتیه وه. شێخ زاده

پرسی:

– به قسه‌ی تو بئی ئیستا کیشکچییه‌کانی سهر قولله‌کان ئیمه‌یان لیوه دیاربئن؟

– به‌لئی لی‌یانه‌وه دیاربئن. وه‌کو کابرا بۆی گئی‌رامه‌وه گۆیا، ئه‌و سه‌روه‌ستایه‌ی که قه‌لای دروست کردوه له پێشدا سه‌روه‌ستای شای ئێران بووه. گه‌لێ قه‌لای بۆ شاعه‌باس له دژ رۆم دروست کردوه. له‌و ده‌می که دوژمن زۆری بۆ ئێران هینا قه‌لایه‌کی زۆر به‌رک و سه‌ختی بۆ دروست کرد، له هیچ شتیکی که‌م نه‌بوو: ئاو، ئازوخه، چه‌ک و چه‌ند جوړه شتی دیکه‌ی زۆر و زه‌ه‌ندی هه‌موو تیدا بوو. شا که هاته سه‌یری قه‌لای و به‌نیویدا گه‌را، بانگی وه‌ستای کرد و ئافه‌رینی کرد، به‌لام ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ شا له‌ دووی نارد، لیی پرسى:

– ئه‌م قه‌لایه‌ی بۆت دروست کردووم زۆر چاکه، به‌لام راستم پئی بلئی، ده‌توانی یه‌کیکی دیکه‌م له‌مه مه‌حکه‌متر بۆ دروس بکه‌ی؟
وه‌ستا هه‌ندێ بیری کرده‌وه، گوئی:
– شاهه‌نشا پایه‌داربئی، به‌لئی ده‌توانم.

شا مه‌ره‌خه‌سی کرد، وه‌ستا چووه‌وه مائی خۆی. به‌لام شه‌وئێ شا ئه‌مری کرده یاساولان: سبه‌ینئێ نیوه‌رۆ وه‌ستاباشی له‌نیو هه‌وشه‌ی قه‌لای به‌داردا بکه‌ن.

کابرا به‌ته‌نئێ چوو، گوئی:

– «خیره‌ومه‌ند له‌ هه‌موو جیگه‌یه‌ک هه‌ن، بۆچی هه‌ر ئه‌و ده‌می پیاویکی خیره‌خودا خه‌به‌ر به‌وه‌ستاباشی نه‌دا: حال له‌مه و حیکایه‌ت له‌مه. وه‌ستاباشیش ده‌ست ده‌با جوړکئێ زێری ده‌دات و کابرای خیره‌خواس ناکاته نامه‌ردی سه‌ری وه‌ستاباشی ده‌کړیته‌وه، ده‌جئێ ئه‌سپێکی به‌ زین و لغاوه‌وه بۆ حازر ده‌کا و هه‌ر ئه‌وئێ شه‌وئێ سئ و دووی لئ ناکا، پئی پیا ده‌نئ و پێوراست ده‌جئێ په‌نا وه‌به‌ر خانووی له‌پ زێرین ده‌با و حال و حیکایه‌تی ورد و

درشت بۆ دەگىرپىتەو، خائۇش وەستاباشى لە كەنە خۆى گل دەداتەو، دالەوايىيەكى پىاوانەى دەكا و پىتى دەلى: «من شا عەباس نىم، تۆ قەلایەكى چاكام بۆ دروست بکە بەلئىنى پىاوان بى، وەكو بىبىلەى چاومت بىپارىزم و دەسمزىكى چاكىشت بدەمى».

خائۆ پىاوتىكى زۆر دەولەمەند بوو، مىگەلە مەرى لە بەغدا، لە موسل، لە شام، لە بەسەر، لە ئەستەمبولۆ و شوتىنانى دىكە زۆر لە برەو و رمىندا بوون، دوو سى پەو ئەسپى بژاردەى پەسەنىشى ھەبوون. ھەوت قەتار وشتىرى بۆ گواستەنەو، ئازووخەى سالانەى سوپاى ھەمىشە بەپى ھەندەرانەو بوون. پىشان ناوى خان بوو، بەلام كە لە دروستكردى قەلا بوو ھەىناى بەدەستى خۆى دەسمزى وەستا و شاگردانى دا. چوار چەنگ بۆ وەستا، سى چەنگ بۆ ئەم، دوو چەنگ بۆ ئەو، ئىدى لەو پۆژىو ناوبانگى بە خانۆى لەپ زىرپىن پۆبى، لە ئىران بەپىاوى دەولەمەند و مولكدارىش دەگوتى خان؛ خانى كوردانىشى پى دەلئىن».

ھەر وا بەدەم قسەو ھەشتە قەلا.

شووورەى ئەم قەلایە ھىند درىژ بوو ئەم سەر و ئەو سەرى بەھال چاو ھەتەرى لى دەکرد. بەگاشە بەردى زلە زلەى داتاشراو بەرز كرابوو، سوار راستە پى بەسەر ئەسپەو وەستابا دەستى نەدەگەشتە سەرەو، كىشكىچى لە قوللەكانى چاويان لە ەبدورەزاق و سوارەكانى ھاوپى بوو، كە گەشتە بەر دەرگا ئاسنە بەرزە زلەكەى قەلا تەماشايان كرد لەسەر بەردە داتاشراوەكانى لای راستى شوورە، وینەى ورچ و لای چەپى ئى شىرىيان ھەلگەندوو.

ەبدورەزاق لە ژىر لىو، گوتى:

– ئەمانەى لە دروشمى شای ئىران وەرگرتوو، ئەو دەمىش دروشمى شاھەنشايەتیی ئىران ھەر شىر و خورشید بوو.

ەبدورەزاق و شىخ زادە كە بە چاوى خۆيان دىتيان چ وەستايەتى و

هونەرئیک لهو قوللهیهدا بهخهرج دراوه به سیمۆنیان گوت: «راست دهکهی...» ئینجا که له شوورهکه وهژوورکهوتن و هاتنه ئیوشاری و چاویان بهشەقام و مهیدان و دووکان و خان و بازار کهوت، بهجاری سەرسام بوون و خوشیان نهیانزانی چون گهیشته بهر کۆشک و تالاری خانۆ. مهیدانیکی ههراو لهپیش کۆشکی بوو، چهند پیره داریکی زهلام له پیش کۆشکی روابوو و ئاوێکی سازگاری روونی بهخوڕ بهبن ئەم دارانهدا بهرهخوار دهڕۆیی. خهڵکیکی زۆر لهبهردهمی کۆشکدا، له ژێر سیبهری دارهکان وهستابوون. ههندیک دهسته و جلەو چاوهنۆڕ بوون، کهس نهیدهزانی بهههویای چ وهستابوون. ههندیکیشیان وا دیار بوو که پالا و کریکار بوون. یهکیان بهو پیاوهی که تازه له کۆشکی وهدردهکهت، گوت: «کیانه، دوینی وهستاباشی پتی کوتین دهبی لیره حازر بین، تا لهگهڵ بازرگاندا برۆین بۆ کارگهی ئاسن، کوا بۆچی دیار نییه؟» چهند زهلامیکی دیکهش له ژێر درهختهکاندا دانیشتبوون و دیار بوو ئەوانیش چاوهنۆری شتیکیان دهکرد. لهنکاو سوارئیک له کۆلانهکهوه وهدرکهوت و بهتهکیاندا تی پهری، پرسى:

– برا، لهمیژه لیره؟

– بهآی له سبهینیوه لیرهین.

– فهرموون سواربن، با برۆین.

ئەوانیش سواربوون و بهگهآی کهوتن.

پیاویکی که لهگهتی وره بهرهی چوارشانه له کۆشکهوه بهدرکهوت که هاته پیشی، پرسى: کارتانه چیه؟ له کیهه تیره؟

شیخ زاده گوتى:

– شه‌مدینانین و میر سادقی شه‌مدینان نارووینى. له خزمهت خانۆی لهپ زیرین کارئیکی زۆر گرنه و بهپهله‌مان ههیه. شیخ زاده په‌نجه‌ی بۆ عه‌بدوپه‌زاق درێژ کرد، گوتى: «ئوه‌ش عه‌بدوپه‌زاقى براى میرى شه‌مدینانه، ده‌مانه‌وئى به‌خزمهت خانۆ بگه‌ین، راسپاردەى میرى پى رابگه‌ینین. کابرای

وربه له‌بەر به‌دهم و دوویدا بۆی به‌دیارک‌هوت که ئەم میوانانه هەر وا ئاسایی نین و له پیاو ماقوولان دەچن. دەستوبرد فەرمانی دا.

– خولامینه، خیرا جلّه‌وی ئه‌سپه‌کانیان بگرن و بۆ یه‌خته‌خانه‌یان ببه‌ن، به میر ئاخوڤ راگه‌یه‌نن: «سه‌ره‌ک دیوه‌خان ده‌لّی: درێغی له‌و ئه‌سپانه نه‌کا چاکیان داکا».

سه‌ره‌ک دیوه‌خان، سیمۆنی فه‌له‌ی ناسییه‌وه، پرسى:

– ئه‌رّ ئه‌تۆ سیمۆن نى، یاخوا به‌خیرتی، خیره؟

– به‌لّی قوربان، سیمۆنم، له‌گه‌لّ ئەم زاتانه هاتووم، ئەمانه قاسیدی میری شه‌م‌دینان. ئەوه پێنج شه‌ه و پێنج پۆژه به‌پیتگاوه‌ین و ئەو پیتگا دووردریژه‌مان به‌قه‌دبەر بریوه.

سه‌ره‌ک دیوه‌خان جارتیکی دیکه‌ش له چه‌ک و پیحاله‌که‌یان ورد بووه‌وه، گوتی: «بۆ وا وه‌ستاون؟ فه‌رموون بۆ دیوه‌خان».

سه‌ره‌ک دیوه‌خان وه‌پیشیان که‌وت بۆ دیوه‌خانێ. که وه‌ژوور که‌وتن، جیگه‌یان له‌سه‌ری سه‌ره‌وه بۆ ده‌ستنیشان کردن و دانیشتن.

دیوه‌خانه‌که دویتیکی پان و به‌رینی چوارگۆشه‌ی زه‌لام، عه‌رزه‌که‌ی به‌مه‌رمه‌ر په‌ش و سپی گۆڤ کرابوو، ده‌تگوت که‌زیی کیژانه و به‌په‌لکه‌هۆن هۆنراوه‌ته‌وه. که له راره‌وئ وه‌ژوور که‌وتن سۆله‌خانه‌یه‌کی بچووک له مه‌رمه‌ری سپی دروست کرابوو، ئاوی له کانێی به‌لوله له ژێر زه‌وییه‌وه بۆ راکیش‌ترابوو و ئاوه‌که‌ی دیسان هەر به‌ژێر زه‌ویدا ده‌چوو و نێو باخچه‌ی هه‌وشی. جامیکی پاک و خاوێنی قه‌لاییکراوی بۆ ئاو خواردنه‌وه له‌سه‌ر سۆله‌خانه‌که داندرا‌بوو. نیمچه مه‌سینه‌یه‌کی عاده‌تیش بۆ ئاوده‌ست و ده‌سنوێژ له ته‌نیشتی داندرا‌بوو. له راره‌ویدا له به‌رده‌رگه‌ی دیوه‌خانه‌که‌وه له چه‌ند جیگه‌یه‌ک ل‌باد راخرا‌بوو و خولام و پیش‌خان و پاکاری له‌سه‌ر داده‌نیشتن و هه‌میشه ده‌سته و نه‌زه‌ر چاوه‌نۆڤی کار بوون. خولام و نۆکه‌ران هه‌ره‌ک چاویان به‌ عه‌بدوڤه‌زاق و شێخ زاده که‌وت، ده‌سته و سینه له‌به‌ریان

هه‌لستان.

سه‌رهك ديوه‌خان به‌خولامه‌كاني عه‌بدوره‌زاقى گوت:

– ئيوه ليره رۆنیشن، تا گه‌وره‌كانتان دین.

ده‌رگا كراوه، فه‌رموویان لی كرا.

له پێشدا عه‌بدوره‌زاق، پاشان شیخ زاده وه‌ژووركه‌وتن. كه‌س له ديوه‌خان نه‌بوو، به‌لام به‌پیتی ریتورهم سلوویان كرد:

– سه‌لامون عه‌له‌يكوم.

سه‌رهك ديوه‌خان:

– عه‌له‌يكومه سه‌لام و به‌سه‌ر هه‌ردووك چاوان.

جێگه‌یان نیشان دان، چوون رۆنیشن، به‌لام سیمۆن به‌ره‌ژوور نه‌چوو، هه‌ر وا له خوارئ وه‌ستا. سه‌رهك ديوه‌خان گوتی:

– كاك سیمۆن، تۆش فه‌رموو به‌ره‌ژوور، ئه‌تۆش میوانتیکی خوشه‌ویستی ئێمه‌ی.

– نه‌ قوربان، ناماقوولیه‌ بۆ من، چۆن ده‌شی بۆ من بچم بيم به‌هاوشانی عه‌بدوره‌زاق و شیخ زاده. جێگای من ئیره‌یه، به‌لام ئه‌گه‌ر عه‌بدوره‌زاق ئیزنم بدا، دۆستیکم هه‌یه‌ هه‌ز ده‌كه‌م به‌سه‌ری كه‌مه‌وه، ئه‌وه‌ دوو ساڵه‌ نه‌مديوه. نازانم حالی چۆنه.

عه‌بدوره‌زاق گوتی:

– سیمۆن گیان یانی چی ئیزنت نادهم، فه‌رموو بچۆ دۆسته‌كه‌ت بیه‌نه، به‌لام زوو بگه‌رێوه.

سیمۆن له‌گه‌ڵ سه‌رهك ديوه‌خاند و ده‌ره‌كه‌وت. له‌ پارێهویی سه‌رهك ديوه‌خان لیتی پرسى:

– سیمۆن دۆستی تۆ ده‌بی كۆ بێ وا زۆری به‌په‌رۆشه‌وه‌ی؟

– خورشیدی بازاپاشیه‌یه.

– چاکه، مالیان دهنانی؟

– بهائی.

کاتی سیمۆن ریوی سهرهک دیوهخان له دلی خویدا گوتی: «ئهمه بوو به چی ههرچی بازرگان ههن دهیناسن و دهچنه کنی، تومسهس بهم رهنکه ئهو ههموو سامانهی پیکهوه ناوه».

دیوهخان زۆر فرهوان و گههره بوو، بلند بوو، پهنجهره و کلاوړۆژنهکانی ههرچهند تهسک و ترووسک و بچووک بوون، بهلام هتند زۆر بوون له ههموو لایهکهوه تیریژ و پرووناکیان دههاته ژووری و وهکو رۆژی نیوهیڤ وا بوو. دوو ریزه تهختی نهخشرای نهزۆر بهرز و نهزۆر نزم دانرابوون، ههر تهخته و لبادیکی بهسهرهوه بوو، سهر و قالیچهش لهسهر لبادهکان راخرابوو. ههر قالیچهیهک سهرینیکی په نهرمی لهسهر بوو. له پر دهرگا کراوه، کورپکی لای شۆخ وهژوورکهوت، دوو قهننه داگیراوه و دوو تهپلهکی بهدهستهوه بوو. قهننهیهکی له پیش عهبدوهره زاق و ئهوی دیکه له پیش شیخ زاده دانا، سهر و تهپلهکی له پیشیان دانا و بهنه زاکه تیکهوه، گوتی: «فرمۆن، میوانه ئازیزهکان قهننه بکیشن». کورپه ئهمه گیوت و خیرا دهستی بهگیرفانیدا کرد، بهرد و ئهستییهکی دهرینا، لهگهڵ ئهستی له بهرد دا دهستهجی پووشوو ئاگری گرت. ئاگری بۆ لهسهر قهننهکانیان دانا و پاشه و پاش کشاوه.

دیوهخان جگه له عهبدوهره زاق و شیخ زاده کهسی دیکه لی نهبوو. شیخ زاده له کورپه پرسی:

– کورپی باش، ئهو جیگا بهرزه کتی لهسهر دادهنیشی؟

– قوربان، ئهوه جیگای خانویه. ههندی جاریش مهزن و دهمراستی هۆزهکانیشی لی دادهنیشن، بهلام ههر یهکه بهپپی پله و مهقامی خوی جیگای ههیه.

شیخ زاده به ئانقهست پرسی:

– یانی چی بهپپی پله و مهقام؟

- يانی، هەرچی گه‌وره و مه‌زنی هۆزانی لای سه‌رووه‌وه دادەنیشن، پاشان ئه‌وانی دیکه‌.

عه‌بدوره‌زاق پرسى:

- باشه، خانۆی له‌پ زێڕین خۆی له‌ چ پله و مه‌قامێکدايه؟ به‌گه، ئاغايه، میره، چيه؟

کوره‌گوته‌:

- خانۆ، نه‌ به‌گه، نه‌ ئاغايه، نه‌ میره، کورده و هه‌یچی تر، به‌لام له‌ هه‌موو به‌گ و ئاغا و میری دنیا چاتره‌.

ته‌ماشای هه‌ر لایه‌کی دیواری دیوه‌خانه‌که‌ت ده‌کرد، ئه‌وه هه‌ر قالیچه‌ی چاک بوو و به‌داردا کرابوو. هه‌نده‌ چه‌ک و سیلاحی جو‌راوجۆر به‌سه‌ر قالیچه‌کاندا هه‌لواسرابوون ده‌تگوت جبه‌خانه‌يه. له‌ گورز و که‌مه‌ند، له‌ تیر و که‌وان، له‌ شمشیر، له‌ مه‌تال، له‌ پمب و نێزه، له‌ ده‌مانچه و کالۆزری و زرتیه‌ند. ئه‌وانه هه‌موو به‌داردا کرابوون. شمشیریکی گه‌وره‌ی که‌مى خوار هه‌لواسرابوو، مشتووکه‌ی به‌زێو ڕووکه‌ش کرابوو. کێلانه‌که‌ی له‌ زێڕ بوو، ده‌چریسکاوه‌.

له‌ کوره‌ی پرسى:

- ئه‌دی ئه‌و شمشیره‌ گه‌وره‌يه ئی کیه‌؟

- ئه‌وه شمشیری خانۆی له‌پ زێڕینه. ئای ئه‌گه‌ر ده‌زانی چه‌ند سه‌ری که‌له‌ که‌له‌ی عه‌جه‌مانی به‌و شمشیره‌ په‌راندوو.

شیخ زاده و عه‌بدوره‌زاق واقیان وێ مابوو، ته‌ماشایان ده‌کرد. له‌ سه‌رووی چه‌که‌کانه‌وه‌ش به‌ریز که‌له‌ی ده‌عبا و ته‌ره‌ولان به‌دیواریدا چه‌قیندرابوون. که‌له‌ی گورگ، ورچ، شیر، پلینگ، گا کێوی، بزنه‌ کێوی، به‌رانه‌ کێوی، که‌وله‌ ده‌له‌ک و که‌وله‌ پێوی و که‌وله‌ که‌رویشک به‌دیواریدا داکو‌ترابوو. به‌لام که‌له‌یه‌ک داکو‌ترابوو زۆر سه‌یر بوو. که‌س نه‌یده‌زانی ئی چ ده‌عبایه‌که‌.

دیسان پرسى:

ئەرى كاكە، ھۆ ئەو كەللەيە ئى چ دەعبايەكە؟

– قوربان، ئەو كەللەي كەمتيارە. با حىكايە تەكەيت بۇ بگىر مەو: جاران كەسى مردوويەكى ناشتبا، پاش يەك دوو پۇژان مردوو لە گۆردا نەدەما، مەلئ ئەم دەعبايە دەيبرد و دەيخوارد، ئىدى بوو بوو بەمىلئ ئەو عالەمە و زيانىكى زۆرى بە ھۆزەكەمان گەياند و گەلئ ساواي بەرمەكان و شيرە خۆرەشى دزى و خواردنى، چەند دايك و باوى جەرگسووتا و كردن و كۆستى زۆر كەسى خست.

ناچار نيچىرەوان شەو و پۇژ وەپەيدۆزى كەوتن، جىگە نەما نەگەپن، كون و كەلن نەما نەپشكن، بەلام بى سوود بوو، ئىدى واى لى ھات، خەلكەكە ھەموو ھاواريان وەبەر خانۆى برد و بە گريان و لالانەو دەستيان بە گريان كرد. ئەو دەمى خانۆ بىرئ تۆلە و تازىي وەدووى خۆى دا، بەلام ھەرچەندى كرد و كۆشا شوپن پىي ھەنەگرت. پايزىكى درەنگ بوو، پۇژىكى، ژنان بە ھەلەداوان خەبەريان ھىنا: كە كەمتيارەكەيان بەچاوى خۇيان دىتووه. ئەوى پۇژى بەفر باريبوو، ئىدى خانۆ كالۆكى لە پى كرد، لەگەل چەند پاوچىيەكى شارەزادا بىرئ سەكى گورىخيان رست كرد و وەدووى شوپن پىي كەمتيار كەوتن، بىر پۇ، تا شوپن پىيان گەياندە بەر زاركى ئەشكەوتىك، كاتىكى گەيشتنە بەر زاركى ئەشكەوت وشتيان لە سەگەل كرد، سەگەل خۇيان لە زاركى ئەشكەوت ئاوت، لەپ كەمتيار ھاتە بەر زاركى ئەشكەوت، سەگەل گەمارۇيان دا، خانۆش سى چەتالى لە گەرووى راكرد و تا ھىزى تىدابوو شمشىزىشى بە تەپلى سەريدادا و لە جىگەل خۆى خپى كرد. ئەوجا سەريان لى كەدووه، ھىنايانە مالى، جوان و زەريف وشكيان كەدووه و بەو ديوارەياندا داكوتا. ئىدى عالەمى لى پزگار بوو.

زۆرى پى نەچوو تەقەي دەرگا ھات، دەرگا كراوھ. خانۆ وەژوور كەوت. شىخ زادە و عەبدوپەزاق راستەوپى و دەستەنەزەر لەبەرى ھەلستان. خانۆ سلاوى كرد. سلاويان ئەستاندەوھ و ئىكلاميان بۇ كىشا، پۇنەنىشتن تا خانۆ پۇنىشت. ئەوجا ھەركەسە لە جىگەل خۆى پۇنىشت. خانۆ پياويكى

چوارشانه‌ی که له‌گه‌تی که‌ته بوو، هه‌رچه‌ند ته‌نگه‌ی ئه‌ستوو بوو، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌و که‌له‌گه‌تییه‌یدا لێ بووبوو به‌نه‌خش. هه‌رچی چاوی به‌ده‌سه‌وانه و پیل‌اوه‌کانی که‌وتبا ده‌یگوت کوتومت له ئی مرۆی سه‌رده‌می کۆن ده‌چی و هه‌ره‌ینه‌ده‌بوو زهنده‌قی لێ نه‌چی. به‌لام زۆر به‌هه‌یبه‌ت و به‌سام بوو. سمیل‌کی درێژی لoolی بوو، تا پشت گوێی ده‌هات، هه‌ر ده‌نگوت له‌خه‌نه گیراوه، هه‌ند سوورباو بوو. له‌ده‌مودوو و قسه و ئاخاوتندا زۆر له‌بز شیرین بوو، پیاو هه‌ره‌وه‌ نه‌بوو قسووتی نه‌دا. کلاویکی به‌رگنی له‌سه‌ردا بوو و جامانه‌یه‌کی دیاربه‌کریانه‌شی به‌سه‌روه‌ پتچا بوو. ریشووی جامانه‌که‌ی به‌سه‌ر شانیدا شوپ بووبوووه. قایشیکی به‌سه‌ر پشتینه‌وه به‌ستبوو، خه‌نجه‌ریکی به‌لا راسته‌وه به‌به‌ر پشتیدا کردبوو. مشتووی خه‌نجه‌ره‌که‌ی ماهی بوو. ده‌مانچه‌یه‌کی به‌قه‌ده‌وه بوو، ده‌سکه‌که‌ی وه‌کو تیره‌مار به‌زیو نه‌خش کرابوو. عه‌باهیه‌کی سپیی به‌شانه‌وه بوو. پتیسیره‌که‌ی به‌سورمه و قه‌یتانی ره‌ش چنדרابوو، هه‌نده‌ی لێ ده‌هات لێی بووبوو به‌نه‌خش. شه‌روالێکی پان و پۆری چۆغه‌ی له‌ پتدا بوو. هه‌ر له‌ ده‌رلینگه‌وه تا پزووی قه‌یتانێکی ئالی پتوه‌ دوورا بوو، جووتی قۆنده‌ره‌ی به‌غداویی له‌پتدا بوو. ئه‌و کورپه‌ی که‌ به‌رده‌ستی خانۆی ده‌کرد خیرا قه‌ننه‌یه‌کی بۆ خانۆ داگرته‌وه، بردی، له‌ پتیش ده‌می داینا، ئه‌وجا ده‌ستی به‌گیرفانیدا کرد به‌رد و ئه‌ستیی ده‌رینا و دوو جاری ئه‌ستیی له‌ به‌ردی دا پووشوو هه‌لایسا، قه‌ننه‌ی بۆ خانۆ هه‌لایساند. پاشان پاشه‌ و پاش کشاوه. خانۆ نه‌فه‌سیکی قوولی له‌ قه‌ننه‌ی دا، دووکه‌له‌که‌ی به‌ئاسماندا په‌رت کرد، گوتی:

- پتیاں کوتم: ئیوه شه‌مدینانین. ئه‌من هه‌ر جارێکم شه‌مدینان دیوه، ئه‌وه‌ش زۆر له‌میژه. ئه‌و ده‌می، له‌ هه‌ره‌تی گه‌نجیدا بووم و هه‌شتا ئیره‌مان ئاوه‌دان نه‌کردیوه‌وه. به‌راستی ولاتی ئیوه ولاتیکی خو‌شه و خاک و عه‌ززی وا له‌ که‌م شوینان وه‌چه‌نگ ده‌که‌وئ. ئه‌و ده‌شت و در و زه‌وی و زاوه به‌پیت و به‌ره‌که‌ته و به‌برشته‌ی له‌ شه‌مدینان هه‌یه به‌ده‌ست کۆ ده‌که‌وئ. وێرای ئه‌وه‌ش خه‌لکی ولاتی ئیوه هه‌موو وریا و تۆ گه‌یشتوو و خاوه‌ن ده‌ولت و سامانی

گران.

عەبدورەزاق گوتی:

– بەلێ قوربان، راست دەفەرمووی، دەلێن: «شەمەدیان بەشێکە لە بەهەشت». بەلام پۆمی ناهێلن پشوو بدەین. ئەو چەند جارە بەقۆشەن و لەشکری زۆر و زەوێندەوێ هێرشمان دێنە سەر، دەیانەوێ وڵاتەکەمان لێ داگیر بکەن و لە ژێر دەستی خۆیانمان خەن. بەلام وەللاهی هەر جاریکی لەشکریشیان لێ کردووین زۆر پیاوانە لێیان پاپەرپوین و نەمانهێشتووێ پێ باوینە وڵاتمان. چ دەکەوێ هێزی ئەو جارەیان هێند زۆرە لە سنوور بەدەرە و لە کێشدا نییە، دەرۆستیان نایەین.

– بەلێ پادشای پۆم و شای ئێران کوردستانیان لە ئێوان خۆیان بەش کردوو، نازانم میر سادق پێی زانیو؟ بۆیە شای ئێران لە لایەک و پادشای پۆم لە لایەک هێرشمان بۆ دێن. هەندێ سەرۆک خێل و عەشیرەتی کورد دەستیان داووتە بێ نامووسی و غایەنەتی میلەت، لە جیاتێ ئەوێ لایەکی خێر لە گەڵە داماوێکیان بکەن و ئەو کەچی بەهەموو بێ شەرمییەکەوێ دەچن دەبنە لایەنگری ئەم و ئەو و دەبن بە نوکەری پۆم و عەجەم و مافی میلەتەکە ی خۆشیان پێشێل دەکەن.

عەبدورەزاق گوتی:

– بەلێ قوربان، راست دەفەرمووی، میر سادق من و شیخ زادهی ناردووێتە خزمەتتان، دەبگوت: «پێی بلێن: دەستی رادەمووسم، ئێمە لە تەنگانە و دژوارییهکی زۆر گران و نالەبارداین، خۆم هاویشتە بەختی: دەبێ لەشکرمان بۆ بنێری و زوو بەهاواریمان پێ بگا، پۆمی دیاربەکرمان داگیرکردوو، هەرچەند عەشیرەتی ئەو ناوچانە هەن هەموویان بەدیل گرتوون و کردوویان بەژێر دەستە ی خۆیان ئێستاش هاتوونە سەر ئێمە و دەیانەوێ بەدەردی وانمان ببەن و وڵاتەکەمان لێ داگیرکەن. هەر کاتیکی توانیمان ئێمە ببەزێن، هەنگی بەسانایی دەچن بەسەر حەکاریشدا دەدەن و بەرە بەرە کوردستان هەموو

داگیر دهکهن، ئیدی تا زووه فریامان کهوئ.

خانۆ که ئهم قسانه‌ی عه‌بدوپه‌زاقی بیست، پرسى:

– ئه‌وه زانیم که ئهم زاته شیخ زاده‌یه ئه‌ی جه‌نابت کئی؟ عه‌بدوپه‌زاق نه‌ختی خۆی گرت، شه‌رمى ده‌کرد خۆی ئاشکرا کا، به‌لام شیخ زاده، گوتی:

– قوربان، ئه‌ویش عه‌بدوپه‌زاقه، برا بجووی میر سادقه.

– به‌خیرین، به‌سه‌ر هه‌ردوو چاوان. چه‌ند پۆژه به‌پۆهن؟

– قوربان، قه‌دبر هاتین، ئه‌مپۆ پینج شه‌و و پینج پۆژه به‌پۆهین.

کاتیکی خانۆ سه‌رگه‌رمى قسه‌ بوو به‌ره به‌ره دیوه‌خان قه‌ره‌بالغ ده‌بوو، هه‌رچی ده‌هات به‌ ئیکلامه‌وه سالاوی ده‌کرد و له‌ جیگه‌ی دیاریکراوی خۆی داده‌نیشت. مه‌جلیسه‌که‌ پیر و پدین سپی وای تیدا بوو ته‌مه‌نیان له‌ هه‌شتا – نه‌وه‌ت سال پتر بوو. هه‌رچیش وه‌ژوور ده‌که‌وت به‌چه‌ک و سیلاحه‌وه‌ بوون. ئه‌وانه‌ی پمبیان پئی بوو پمبه‌کانیان له‌ خوارى داده‌نا. بۆ پمبان جیگه‌یه‌کیان ته‌رخان کردبوو، بۆ گورز و که‌مه‌ندان جیگه‌یه‌کی دیکه‌یان دیاری کردبوو. به‌لام هه‌رچی شیر و مه‌تال و قه‌مه‌ و نێزه و ده‌مانچه و خه‌نجه‌ری پئی بوو به‌چه‌که‌وه‌ پۆده‌نیشت. ئه‌وجا که‌ مه‌جلیس هه‌موو حازر بوون پیاویکی که‌له‌گه‌تی ته‌نگه‌ستووری پدین سپی وه‌ژوورکه‌وت، مه‌جلیسه‌که‌ هه‌موو له‌به‌ری هه‌لستان. ئهم پیاوه‌که‌ وه‌کو ئه‌وانی دیکه‌ نه‌بوو، ئه‌وانی دی نه‌ختی پشت کۆم بوون، به‌لام ئهم ده‌تگوت لاویکی که‌له‌گه‌تی گورج و گوڵه، چوو له‌ سه‌رووی هه‌مووانه‌وه‌ لای راسته‌وه‌ به‌ته‌نیشت خانۆوه‌ دانیشته‌. شیخ زاده له‌وه‌ی ته‌نیشتی پرسى:

– ئه‌و پیاوه‌ پیره به‌پۆزه کتیه؟

– ئه‌وه‌ باوی خانۆیه. له‌ راویژی گرنگدا حازر ده‌بی و پای وه‌رده‌گیرى. پیاویکی چازان و زۆره‌انه، ته‌نانه‌ت هاوبه‌شی شه‌پیش ده‌کا و ئیستاش خۆی به‌زۆر لاو ناگۆرپۆته‌وه‌ و زۆر چاپکانه‌ ده‌چته‌ شه‌رئ. له‌ شه‌ردا ده‌مانچه و مه‌مانچه هه‌لناگرئ، ته‌نیا به‌پمب و میسرى و مه‌تال شه‌ر ده‌کا. جارێکی

چەند سەربازىكى ئىرانى گەمارپۇيان دا نىزىكەى بىست كەسى دەبوون،
گوتمان دەيكوژن، بەلام پىرەمىرد كارىكى پى كردن نىوہيان بەهەلاتن
رزگارىان بوو.

خانۆ سەرى بلىند كرد نۆرپىيە مەجلىسى، لە سەرەك دىوہ خانى پرسى:

– كەس ماوہ، ھەموو حازرن؟

– بەلى قورىان، ھەموو حازرن، تەنيا گەورەى ھۆزى كەشكۆر نەبى، دەلىن
نەخۆشە و حالى زۆر خراپە، ھەر ئەو دواكەوتووە.

خانۆ گوتى:

– مەجلىس، ئەم مىوانانە پەيكى مىر سادقن، لە شەمىدىنارى ھاتوون.
حالىان زۆر پەرىشان و شلۆقە، لەشكرى رەشى رۆم بەسەرياندا داون و
دەيانەوى ولاتيان داگىر بكن و بيانكەنە ژىر چەپۆكەى خۆيان. ئەمرۆ رۆزى
غىرەت و نامووسە، رۆمى گوندىان ويران دەكەن، سامانيان تالان و برۆ
دەكەن، ژن و مندالىيان بەدىل دەگرن، ئىوہ پاتان لەسەر چىيە؟ چ دەلىن؟
بەھاواريانەوہ بچىن؟ نەچىن؟

يەكۆ گوتى:

– ئىمە چ كارمان بەسەريانەوہىيە؟ شەمىدىنان لە كوۆ و ئىمە لە كوۆ، ئەوان
لە ئىمەوہ زۆر دوورن، ئىمە ھەر خۆمانمان پى دەبارىزى.

كەس گووى نەدا ئەو قسەى. پاشان درىژاى كىشا، ھەريەكە بىروراپەكى
دەردەبرى. لە پاشان باوى خانۆ گوتى:

– ئەگەر ئىمەش وەكو ھەندى بەگ و ئاغا چاو لە غىرەت و نامووس
بپۆشين، ئەوى ئەمرۆ بەسەر شەمىدىنان ھاتووە، سبەينى بەسەر مەش دى.
ئىمە نابى ھەروا دەستەپاچە راوہستىن، دەبى ھەر ئىستا بەھاواريانەوہ بچىن
و فرىايان كەوين.

خانۆ گوتى:

– منىش لەسەر ئەم پايەم: دەبى دوو ھەزار سەرباز ئامادەكەين و

به‌هاوريانرا بگهين؛ چونكه ئهم په‌يكانه له‌ميژه له شه‌مدينانرا به‌ري كه‌وتوون، كې ده‌زاني ئيستا شه‌مدينان چي لي به‌سهر هاتووه.

مه‌جليس وه‌راويژ كه‌وت: كې ده‌گه‌ل له‌شكري به سهركرده بننيرن، هه‌نديك گوتيان خانق خوي سهركرده بي، به‌لام باوي خانق گوتي:

– ئه‌وه چهند سالة هه‌مزه چاوه‌ش به‌سه‌دان سهربازان بو شه‌ر ئاماده ده‌كا، با ئه‌و سهركرده‌ي ئه‌و له‌شكره بي. ئه‌و نارده‌ي وي ده‌بيته ئه‌زموونيكش بو ئه‌وه‌ي كه تا چ راده‌يهك له مه‌شقي له‌شكر سهركه‌وتووه.

هه‌موو برياريان دا و خيرا له‌دوي هه‌مزه چاوه‌شيان نارد. كه‌س نه‌يده‌زاني مه‌جليسه‌كه‌ي خانق چندي له‌و راويژه گرانه‌دا ومخت خاياند، به‌لام تيريژي هه‌تاوي سهر له ئيواره له په‌نجه‌رانرا وه‌ژوور ديوه‌خان كه‌وتبوو، چه‌ك و سيلاح به‌ديواره‌كانه‌وه ده‌چريسكانه‌وه و ساپيته و بنميچي ديوه‌خاني ته‌واو روون كرديبووه. شيخ زاده سهری بلند كرد ته‌ماشايه‌كي ساپيته‌ي كرد هه‌موو به به‌ردی رهنگاوره‌نگي زهرد و سوور و ره‌ش و سپي نه‌خشينرا بوو. ده‌رگه كراوه سهره‌ك ديوه‌خان و هه‌مزه چاوه‌ش وه‌ژووركه‌وتن. هه‌مزه چاوه‌ش به‌ئيكلامه‌وه سلوي كرد گوتي:

– قوربان، له‌سهر فهرمانی جه‌نابت وا حازر و ئاماده‌م.

هه‌ندي له‌به‌ر خويوه پيكه‌نيني به‌چاوه‌ش هات؛ چونكه تا ئيستا رپورهمي واي نه‌ديتبوو، به‌لام هه‌مزه چاوه‌ش بيست سال بو له نيو روميدا ئه‌و جوړه رپورهمه‌ي له نيو وان فير بووبوو و سهربازه‌كانيش هه‌ر به‌و رپورهمه مه‌شق دابوو.

خانق به‌دنه‌گيكي نه‌رم، گوتي:

– من بويه‌م له‌دوو نارديوي. كه دوو هه‌زار سهرباز له‌گه‌ل خوت خه‌ي و به‌هاواري شه‌مدينانه‌وه بچي، ئه‌مانه په‌يكي مير سادقي ميري شه‌مدينانن، رومي ته‌نگيان پي هه‌لچنيون، گونده‌كانيان ويران ده‌كن و ژن و منداليان قري ده‌كن.

هه‌مزه چاوه‌ش که ئەو پراسپاردانه‌ی خانۆی بیست زه‌رده‌خه‌نه زایه لێوانی،
گو‌تی:

– ئۆخه‌ی، ئەوه منم ئاواتم وه‌دی هات. به‌سه‌رچاو، هه‌ر ئێستاکه حازرم،
برۆم.

خانۆ گو‌تی:

– به‌لێ، ده‌بێ هه‌ر ئێستا به‌رێ که‌وی، چونکه ماوه نه‌ماوه، ئەو په‌یکانه
ئەوه چهند پۆژه به‌پێوه‌ن، کێ ده‌زانێ ئێستا چ به‌سه‌ر میرنیشنی شه‌م‌دینان
هاتوه.

جه‌ماوه‌رکه له قسه‌کانی هه‌مزه چاوه‌ش سه‌رسام بوون، تێ نه‌گه‌یین، به‌لام
پدین سپی و چازان له مه‌به‌ستی گه‌یشتن، گو‌تیان:

– ئە‌ی نازانن پادشای رۆم ولاتی ئە‌ویشی وێران کردوه و هه‌رچی گو‌ندی
ئەو ولاته‌ش هه‌ن هه‌مووی سووتاندوون و مال و مندالێ ق‌ر کردوون.

هه‌ندێ لاو پارانه‌وه که ئە‌وانیش له‌م فریاکه‌وته‌دا به‌شدارین، خانۆ قایل
بوو، ئە‌مانه که‌سانیک بوون که داخی رۆمییان زۆر له‌ دلدا بوو و ده‌سه‌خه‌پۆ‌ی
زۆرداری و ده‌ستدریژیان بوون. که‌سانیک بوون که له‌ ولاتی خۆیان تار و
لانه‌واز بووبوون و په‌نایان وه‌به‌ر خانۆی له‌پ زێ‌رین هێنا‌بوو و له‌ ژێ‌ر دالده‌ی
ویدا بوون. هه‌ر ئە‌و ئێ‌واره‌یه دوو هه‌زار پیاو له‌ شه‌رکه‌رانی خانۆ به‌ره‌و
شه‌م‌دینان به‌رێ که‌وتن؛ هه‌مزه چاوه‌ش وای بریار دا، که له‌شکر هه‌موو
شه‌وێ سێ چوار سه‌عات ده‌بێ به‌سه‌پته‌وه و ئە‌سپان زۆر ته‌نگاو نه‌که‌ن، نه‌با
له‌ پێ‌ بکه‌ون، گو‌تی: ئە‌سه‌پیش گیانه‌له‌به‌ره، وه‌ک مرۆ ده‌چی، ئە‌گه‌ر زۆرت
ماندوو کرد، زوو له‌ پێ‌ ده‌که‌وێ و ده‌وه‌ستێ. وه‌ختی خۆی ئە‌فسه‌ره‌کانمان له
ولاتی بل‌غاریا هێنده جوان به‌سه‌ر چیاکاندا ده‌رۆ‌یشتن، خۆشمان سه‌رمان
سوور ما‌بوو. گه‌وره‌مان ده‌یگو‌ت:

– له‌ ولاتی وا نه‌ناسدا مه‌گه‌ر هه‌ر ئە‌سه‌پ فریامان که‌وێ.

پراسته ئێمه له‌ ولاتی غه‌واره و بیانیان نین و ئێ‌ره کوردستانه، به‌لام ئێمه

زۆر کارمان بەو ئەسپانەییە .

هەمزە چاوەش بە شەش پوژان گەیشتە شەمەدینان، لەشکر لە گەلییەکی تووش و سەختدا وەستا .

عەبدورەزاق و شێخ زاده و سیمۆنی فەلە دەبوو لە گەڵ خۆلامان چووبان خەبەرێان بەمیر سادق دابا . هەمزە چاوەش لە تەلەکەبازی و فیل و دەھۆی پۆم شارەزابوو، نەسحەتی کردن لە کەس کەس باسی گەیشتنی لەشکر نەکەن و نەھێڵن کەس بزانی سوپاکە لە کوێیە، بەکورتی دەبی بەدزییەووە خەبەر بەمیر سادق بدەن .

کە خەبەرێان بە میر سادق دا، میر سادق بۆ خۆی بەپیریانەووە چوو، تەنانت لە خۆشییان بە سواری نەچوو، بە پیادە چوو .

کاتێک نێزیک بوووەو هەمزە چاوەش بەپیریەووە چوو، پاشان گەراوێ کەن سەربازەکانی، گوتی :

– سەرباز پێز لە میر سادق .

بۆ جوولە ھەموو لە جێگەی خۆیان وەکو ماستی مەییو وەستان و لە میر سادق پامان . میر سەری سوپما؛ تا ئێستای شتی وای لە نێو کوردان نەدیتبوو، لە دای خۆیدا، گوتی :

– ئەمانە وەکو سەربازی پۆم دەچن کە لە ئەستەمبۆل دیتمن، پاشان ھەمزە چاوەش گوتی :

– بەخێرین میرم، بەسەرچاوان .

– ناوەڵلا خۆتان بەخێرین .

ھەمزە چاوەش گوتی :

– خانووی لەپ زێرین سلاوتان لێ دەکا، داوای تەمەنی درێژی خۆت و میرنشینی کەتان دەکا .

– سلاوی بەسەر سەرم، خوا تەمەنی درێژکا و بۆ کوردانی بەرخوردار کا .

پاش چاک و چۆنى، مير سادق نىچاوانى ھەمزە چاۋەشى ماچ كرد و
ئەوجا روى لە سەربازان كرد و دەستى لەسەر سنگى دانا، بەدەنگىكى بەرز،
گوتى:

– ھەمووتان بە خىربىن، بەسەرچاوان ھاتن.

ئەم قسانەى مير سادق ھىندەى دىكە سەربازەكانى دلخۆش كرد.

ئىنجا ھەمزە چاۋەش گەراۋە كن سەربازەكانى، گوتى:

– سەرباز، ھەسانەۋە! تەنگەى ئەسپان شل كەنەۋە و دەسكىش
بىانلەۋەپىتن.

ھەمزە چاۋەش پشووئىك مير سادقى لە خۆلامان دوورخستەۋە و چوون
لەسەر كانىاوئىك لەدەم ئەو گەلىيە پۇنىشتن، ھەمزە چاۋەش دەستى
بەپرسىاران كرد:

– قوربان، ئەوجا بۆم بگىرەۋە. حالتان چۆنە؟

– حالمان دەبى چۆن بى، قۆشەنى ئەو كافەرە پەيتا پەيتا ھىرشمەن بۆ
دېنى. ھىزەكەى لە دەشتى راستان و دەرنەين، ئىستا گەرمەى شەپ لەو
ھەلەتەيە، تۆپيان زۆرە، بەو خوايەى لە ژوور سەرانە تۆپيان ئەبا نەماندېشت
پى باۋىنە خاكى شەمدىنان.

– ببوورن، نىۋى خزمەتتان؟

– ھەمزە چاۋەش ميرم.

– ئەتو چى خانۋى لەپ زىپىنى؟

– قوربان، بەخزمەيەتى ناگەينە يەك، ئەمن مەشق دەرى سەربازانىم.

– ياخوا بەخىربىنى. بەراستى ئەۋە چەند جارى پادشاي رۆم لەشكرى
لەسەر دەكردين و ھەموو جارى قرمان دەكردن، بەلام لەشكرى ئەم جارى زۆرە
و لە كىشدا نىيە.

– باشە، چ جۆرە لەشكرە، چتۆ قۆشەنە، سوارەن، پىادەن؟

– سوارەشن و پیادەشن، تۆپیان زۆرە، ئەوئ پۆژئ چەند کەسێکمان لئ
بەدیل گرتن، یەکیان کورد بوو، هەرچەند بەکوردی قسەئ نەدەکرد، بەلام
لاویکی خۆمان ئاشکرای کرد.

– جا ئەو دیلە کورده ماوه؟

– بەلئ، ماوه.

– دەکەواتە، بینێرنە کن من، زۆرمان کار پئ دەبئ. جگە لەو، بەراستی
زۆر ماندووین، ئەو شەش شەو و شەش پۆژە بەرپۆهین، سەرباز هەموو
شەکەتن و پتووستییان بەحەسانەوہیە، دەبئ تێر بنوون. جا سبەینئ بۆ
ئەوہی بەچاوی خۆم سەنگەری سوپای دوژمن ببینم دەچمە مەیدانی شەپ،
هەنگئ پێتان دەلێم چ بکەین. بەلام لە پێشدا دە زەلامی ئازا و بوێرمان دەوئ،
شارەزای پێگاویان و کەل و بەندەنی چیاکانی شەمەدیان بن و بن بە بەلەدی
سەربازەکانمان، جا، دەبئ هەر ئێستا ئامادەیان بفرمەوون و هەر کاتیکی
داوامان کردن گورجئ بۆمیان بنێرن.

میر سادق گوتئ:

– زۆر بەجێیە، با جارئ بجینە مالئ.

– بەلئ دێم، تۆ فرمەو، من کەمێکم کار هەیه، پاش تۆژیکی دیکە دێم.

میر سادق پۆیئ. هەمزە چاوەش لە هەموو شوێنێکی پتووست ئێشکگری
راگرت، فەرمانی بە سەرکردەئ سەرلەقان دا کە عەسکەر هەموو بەسێنەو و
بنوون. بۆ هەر سەرلەقئ چەند ئێشکچیەکی دانا، کە بەنۆرە، یەکی سئ
سەعاتان ئێشک بگرن، تا ئێشگرەکانیش بەسێنەو.

فەرمانی دا کە دەبئ یەکی لە سەرکاری سەرلەقەکانیش ئێشکی
ئێشکگرانی بئ، گوتئ:

– پتووستە زۆر چاک بزەنن کە دە بەرانبەر لەشکری پۆمی وەستاوین و زۆر
بەتەلەکە و فیلان شەپئ دەکەن. دەبئ زۆر چاکمان ئاگا لە خۆ بئ، نەبا لە نکا
بەسەرماندا بەدن و لە ئاکامدا تووشی سەرشوێری و تیشکان بێن.

سەربازە شەكەتەكان زوو خەويان لى كەوت. جگە لە ئىشكگران، كە دەهاتن و دەچوون، كەس و مەخەبەر نەبوو، ھەمزە چاوەش لەسەر گاشە بەردىكى رۆنشتبوو، ئىشكگرىك لە نىزىكەو بوو، گوتى:

– «سەركرده، پياويك لە كن مير سادقەو ھاتوو، دەلى رىگام بدن، بۆ كن ھەمزە چاوەش ھاتووم، مير سادق ناردوومى».

ھەمزە چاوەش گوتى:

– رىگای بدن، با بى.

پياوھە ھات، ئىكلامىكى عەشايرەنەى كىشا و گوتى:

– ئەو كوردەى كە بەدیل گىراو، بەفەرمانى مير سادق بۆ ئەشكەوتەكەمان ھىناو.

ھەمزە چاوەش ھەستا چوو ئەشكەوتى، نۆرى كابرايەكى دەست و چاو بەستراو ھەستاو، فەرمانى دا دەست و چاوى بكەنەو. دەست و چاويان كردهو، ئىنجا لى پەرسى:

– تۆ سەربازى كام بلووكى و سەر بە كىتھە تابوورى؟

دیلەكە، كە بیستی بەرۆمییەكى رەوان لەگەلى دەئاخپو، ترسى رى نىشت و كرى بوو. ھەمزە چاوەش بەتوورەییەو پەرسىارەكەى لى دووپات كردهو و تى پاخووى:

– بۆ قەسە ناكەى، سەربازى كىتھە بلووكى؟ سەر بە كام تابوورى؟

– بلووكى چوارەم، تابوورى شەشەم.

– من پىتم وایە تۆ تورك نى، كوردىكى ھەكو منى، بەلام ھەرچى تۆى غەيانى میللەتى خۆتى، ئەمنیش بیست سالى رەبەق پاسەوانى پادشای رۆمى بووم، چاوەشكى دلسۆز بووم. ھىرشمان بۆ سەر عەرەب و یۆنانیان دەبرد، ئەو دەمى قوماندان و بینباشى و پاشاكانیان پتیان دەگوتین: كورد و تورك بران، ئىمەش بروامان پى دەكردن. بەلام لە پاشان قشونىكى گەرە و گرانیان لەسەر كردين، دپەت و شار و مال و مندالىان بەر گولە توپ داین و بەشیر و

پرم و سهره نيز قريان كردين، دياربه كريان داگير كرد، دهشتی «كهفانی كير»يان خاپوور و تهر و توونا كرد، منيش هر ئه وهنده نه بوو له داخان دلم نه توقي، ئيدي له مه پترم خو پي نه گيرا، هه لاتم و بو نيو ميلله ته كهی خوّم گه رامه وه و ئيستا خه باتی بو ده كه م.

كابرای ديل كه ئهم قسانه ی بيست خو ی به سهر ده ست و پي هه مزه چاوه شدا دا، گوتی:

– راسته، من كوردم. له عه شيره تی ئه ترووشم، ناوم (نه بی)یه، به لام په يمانت ده ده مي ئه منيش وه كو تو له مه وپاش پاسه وانی ميلله ته كهی خوّم بكه م و له پيناوی ويدا خه بات بكه م.

نه بی هه رچی سري له شكري پۆم هه بوو: چه ند ئۆردوون، چه ند بلووكن، توپ و جبه خانه يان له كویدا یه، هه مووی ورد و باريك بو ئاشكرا كرد.

له پاشان فرميسك به چاويدا هاته خوارئ گوتی:

– ئه فسهر، شهرت و په يمانی پياوه تی بي ئيدي له مه وپاش منيش وه كو تو به هه موو دلسۆزیه كه وه خزمه تی گه له كهی خوّم بكه م.

هه مزه چاوه ش هيشتا له ئه شكه وتيدا بوو، خه به ريان دايه، كه وا دوو سه ت شه كه نير و ده جوانه گايان بو سه ربازان هيناوه، له گه لی بيانكوژنه وه، باری چه ند وشتريكيش نانيان هيناوه. هه نديكي ديكه هه مزه چاوه ش نه بیی دواند، پاشان گوتی:

– ئه من تو له كنه خوّم گل ده ده مه وه.

بو پۆزی دوايي، ئيواري هه مزه چاوه ش له ديوه خانه كهی مير سادقی بوو، له گه ل مه زنی هۆز و خيله كانی شه مدنيان و ده مر است و گه وه گه وه كانی مير سادقا ده ستی به ته گير و پايی كرد، گوتی:

– پياو ماقوولان، برايان، من زۆر چاك هه ستم به وه كردووه كه هيز و چه ك و جبه خانه ی دوژمن مؤلی خواردووه. سه ركرده يان عوسمان پاشايه، به لام ئه و هيشتا به وهی نه زانيوه، كه هيزی دوو سي هه ندی جارانه، ئه و ئيستا

ئەرخاين و دلتيايه، ھەرچى سەربازەكانى منىشن ئەو ە دوو پۇژە ماندوويان
نەھەساوتەو ە. دەمەوئ ئەو شەو لە پشترا بەسەرياندا بدم، ئۆوھش لە كن
خۆتانەو ە تىيان كەون، من لەو بروايەدام، لە دەشتى شەمدينانى، ئەم جارە
دەتوانين جەندرمەن قەبكەين و دەرزىكى وايان بەدەينى جارىكى دى ەو لىرە
نەكەن.

تازە كەوتبووينە مانگى پايزئ، ھەوا ھىشتا خۆش بوو، ھەمزە چاوش
قوماندانە سەدلكەكانى كۆكرەو ە تىي گەياندن، كە چۆن ئەو شەو بەسە
دوژمندا دەدن. قوماندانە سەدلكەكان يەكەم جار بوو لە كۆبونەو ەيەكى وادا
ھاويەش بن و پراوئى شەرى تىدا بكەن. لە پاش پراوئەكە ھەركەس گەپراو ە
ئۆو پىزى خۆى.

شىخ زادە ھاتە كن ھەمزە چاوش، گوتى:

– مير سادق دەفەرموئ، بئى، نانى ئۆوارئ لىرە بخوا.

– شىخ زادە بە ميرى بلئ، خوا خىر و دەولەتى دنياى ھىندەى دى
بەسەردا ببارئىنى: قلىانى و گۆشتىكى مشەمان ھەيە، با بمبوورئ، لە
سەربازەكان جوئ نابمەو ە، خوا يا بئى لەگەل مىردا زۆر دادەنىشين و جامە
شەربەتان زۆر دەنۆشين.

برۆ، بە ميرى بلئ، لە بيرى نەچئ: لەشكرى خۆى تەيار بكا و بۆ ھىرشى
بەرەبەيانئ، من دەبئ لە كاتىكدا بەسەر دوژمندا بدم، كە ھىشتا لە پرخەى
خەوئدا بن، ھەركە بەسەرمەندا دان، ئۆوھش وەكو دوئنى شەوئ بپارمان
لەسەردا لە قۆلى خۆتانرا لتيان وەرئ.

عەبدو ەزاق، گورجئ، پاش پراوئەكە چو ە كن قازى بەگى، سەردارى
لەشكر پراى گەياندى كە خۆيان بۆ ئەو شەو ئامادە و تەيار بكەن.

– عەبدو ەزاق كئىيە؟ نايناسم.

– عەبدو ەزاق ئەو پياو ەيە كە پىكەو ە بۆ قەلاى ئۆو ھاتبووين.

پاش ئەو ەى كە شىخ زادە گەپراو ە، ھەمزە چاوش ھاتەو ە ئۆو

سہربازہ کانی، گوتی:

– جا ئو شہو بتانبینم، شہو پکھ لہ شہوان، بتانبینم. بتانبینم تا چہند
فیہرہ مہشقی سہربازی بوون، چلؤن شہر پئ دہکھن، چؤن ناوی خانو و
عہ شیرہتی بہرؤداری قارہمان لہ نیو میرنشینی شہمدینان و ہہموو
کورستاندا بہئاسمانی دہگہیتن.

شہو پکی تاریکی ئہنگوستہ چاو بوو، ہہور بہری ئاسمانی بہرہنگی
گرتبوو، دہنگوت بہلباد داپؤشراوہ، ہہمزہ چاوہش بانگی بہلہدی کرد، گوتی:

– ئیوہ سی لاوتان لہ پیشہوہ برؤن، تا دہمان گہیہنہ پشت لہشکری
رؤمی، دیلہکھی لہ مہر خؤشمان خہ بہرتان دہداتئ، کہ مؤلگہی دوژمن
بہتہواوی لہ کویدایہ. ئیوہ شارہزان، دہبی بہر پگاہیہ کماندا بیہن کہس
ہہستمان پی نہکا. ہہندیکتان لہ کن من ہمیتنہوہ. دہ بہر پئ کہون خواتان
لہ گہل.

ہہمزہ چاوہش، سہربازہ کانی چؤن تہمی دابوو، بہر پہنگی بہر پکوپکئی،
سہدلی سوارہ، بہرہ بہرہ دوا بہدوا ییہک بہر پئ کہوتن و رؤیشتن. ہہمزہ
چاوہش بؤ خؤی پیشہنگ بوو، شہبایشی کردبووہ پاشہنگ.

کاتیکئی بہر پئ کہوتن، بہہاوپکھئی تہنیشتی گوت:

– ئہم شہو لہ خہونمدا.

ہاوہلہکھی ہہلی دایی:

– خوا بہخیری بگپری، ہہوال.

ئہم شہو لہ خہونمدا چووبوومہ گہرماوئ، لہ گہلیہکدا مہلہی بکہم. ویستم
بہرگم فری دہم و خؤ لہ ئاوئ خہم، ہہر ئہوہندہم زانی دلہبری گیراویم
دہست بہمسینہ بہرہو سہراوی ہات. ئہمنیش خؤم لہ پہنا گاشہ بہردیکی
شیردہوہ، بزائم بؤ کوئ دی. نؤپیم ری و راست بؤ پہنا گاشہ بہردہکھی
ہات. ویستم بیگرم، لہ ئامیزتی کہم، بہلان لہو خہونہدا خؤم بہخؤم گوت:
«من ئہم کیژہ بؤ چ بتؤقینم» ئیدی دلہر کہ چاوی پی کہوتم، دہستی

به پیکه نینى کرد و گه راوه، گوتى: «پیت وایه ناتبینم، من هیشتا له رۆخ گه لییى بووم به دیم کردى، ئامان وریای خۆت به» لهم خهوندها گرتم ماچى کهم له حیلەى ئه سپه کهم ومخه بهر هاتم. کاتى سهیر ده کهم زینى ئه سپه کهم له باوه شى گرتووه که له بن سه رمدا بوو. به راستى هینده تووره بووم هر ئه وهنده نه بوو ئه سپه کهم وه بهر شیران بدهم، نه یه یشت لهو خه و نه دا دل بهر باش ببینم، به لام له پاشان بیرم کرده وه: «ئهم گیانه له بهر به سه زمانه گونا هى چیه؟ ئه سپه و ده حیل یى»، خۆشت ده زانى ئه سپه کهم چۆن ئه سپه که.

هر دووکیان دایانه قاقای پیکه نینى و هاوړیکه ی گوتى:

– مادام پى گوتى: «ورىای خۆت به» خوا له به لای ناگه هان و وهیت

ده پار یزى.

له شکره که به و شهوى وا تاريک رێگایه کى باشیان برى. هه مزه چاوه ش جار جار ده ی ئازوا، پيش له شکرى ده که وت، جار جار یش وه پاش ده که وت و له گه ل شه بابدا دوو سى ورته ی به نه رمى ده کرد، دیسان به ره و پيشى ده ی ئازوا. زۆرى نه خایاند له پر ترووسکه ی جگه ره یه کى* له لای سه ربازیکه وه به دى کرد. هه مزه چاوه ش خۆى پى نه گیرا هه لى کوتایه سه رى و تازیانه یه کى تى سه ره واند، گوتى:

– توله باو، من دوینى ته میم نه کردن، که نابى کهس ئاگر هه لکات. به ته مای

به و شه وه ئه نگوسته چاوه له دوژمنمان ئاشکراکى و وه بهر تۆپانمان دهن و قیرمان کهن. سه ربازه که جگه ره که ی کوژانده وه و تووړى هه لدا، گوتى:

– چاوه ش گیان، ببووره، نه مزانى، راستت ده وى ته میکه تم له بیر چوو بوو.

له شکره که له بهر گوژمیکدا مؤلى خوارد و هیتورا، کورپه به دیل گیرا وه که ی نیزیکی هه مزه چاوه ش، به قه ستى، هیدى هیدى به تورکی گوتى:

– ئه فهندى، له شکرى عوسمان پاشا وا پشت ئه و پهی چپای، تا چاوه ته ره

ده کا له شکره، تا ده که یه ئه و چپایه ی دیکه. هه مزه چاوه ش به کوردی گوتى:

* پیم وایه ئه و سه رده مى جگه ره و تووتن نه بوو – وه رگړي –.

– نەبى گيان، ئەتە زۆر چاكت ھىناين، بەلەدىي تۆ جىيى سوپاسە. ئىدىي
چاۋەنۇرى غىرەت و پياۋەتتەتم.

بايەكى نەرم لە چىايرە ھەلى كەرد، دەتگوت بۆيەي ھەل كەرد، ھەور و ھەلەي
ئاسمانى رامالى و بىكا بە سامال، مانگ لە دەم كەلەو تازە بەدىار دەكەوت و
بەرە بەرە كەورەتر دەبوو، تا ھىندەي سىنئىيەكى خىشتى لى ھات. ھەمزە
چاۋەش نەبىي لەۋىندەرى بەجى ھىشت، چوو بەسەرەك سەدلىكى گوت:
لە شىكر ئامادە بن و لەبۆي روون كەردەو كە كى لە كوئىيە و لە كىيە لاۋەي لە
دوژمن وەرئىن، لە پاشان كەراۋە شوئىنى خۇي.

ھەمزە چاۋەش نۆپىيە مانگ، ۋەبىرى ھاتەو كە ھىشتا منداڭ بوو، داپىرى
قسەي بۆ دەكرد، دەيگوت:

ھەمزە گيان، مانگ و پۆژ خوشك و بران، ھەردووكيان ھەزىان لىك كەرد،
ئەۋەش گوناھىكى زۆر كەورە بوو، خودا بەو گوناھى زانى و ھۆردووكيانى
لىك ھەلپىن و تا ئىستا ھەر بەدووى يەكدا وئىلن و بەھەويىي ئەۋەن بەيەك
بگەن، بەلام ھەرچەند دەكەن ناگەنە يەك. خوا نەخواسستە، ئەگەر ۋەيەك
گەيشتن، ئەۋە بەجارى شىرازە و كۆكى دنيا تىك دەچى و ئەرز و ئاسمان
ۋەردەگەپىن و كەس بەسەر رووى بساتەۋە نامىنى. مانگ تەۋاۋىك بلىند
بوۋبوۋەو، تريفەي مانگە شەۋ كەمى دنياي روون كەردبوۋەو. ئىدى بەرەبەيان
نيزىك بوۋبوۋەو، ھەندى لاۋ باۋىشكىيان دەھاتى، ھەمزە چاۋەش گوتى:
«نوستنى بەيانيان خۆشە، ئىستا دوژمن لە خرىيە خەۋىدان»، فەرمىانى دا
لە شىكر بەسەرياندا دان.

ئەۋى شەۋى سەربازى رۆمىيان ۋەكو مەرى كىژيان لى بەسەرھاتىبوو،
نەياندەزانى روو لە كوئى بگەن و بەرەو كىندەرى ھەلئىن. بەچاۋى خەۋالوۋەو
خۆ بەخۆ تىك بەرەبوۋىون، دۆست و دوژمنيان لىك ھەلئەدەپىن. لە شىكرى
ھۆزى بەرۋەداریان وا تى كەۋتبوون، تا دنياش روون بوۋەو ھەر شىنگەي شىر
ۋەمەتال و خرىيە رەمبان بوو و بەسەر تەپلى سەرى سەربازى رۆمى
داگىركەردا دەدرا. ھەمزە چاۋەش كە بەسۋارى تىيان دەكەوت، بەراست و

چەپدا دای دەپاچین و پیتی دەگوتن:

– ئەمە لە تۆلە دیاربەکر، ئەو لە تۆلە ھۆزەکم، ھۆزی خالیديان، ئەوھش لە تۆلە دەشتی بشیریان.

لەشکری رۆم سەری لێ شتوابوو، ئیدی تیک بەربووبوون و یەکدیيان قری دەکرد، سەربازەکانی میر سادق، لە قۆلی شارى شەمەدینانەو گەمارۆیان دابوون. ھەتاو لە دەشتی شەمەدینانی دەدا، کە دەتئۆرپیە ئەو دەشتەى، دەتگوت جندۆکە دەستیان لە سەربازی رۆمی وەشانوو: ھەندیکیان چەکیان فری دەدا، دەیانگوت: «بەن تەسلىم»، ھەندیکى دیکەیان خۆیان بە عاریددا دادەنوو، ساند، وەبەر رەمب و شیران نەکەون، بەلام بەو حالەشەو لە رەمب و شیرى کوردان رزگاربان نەدەبوو و بەراست و چەپدا ھەلەپاچران، ھەندیکیش ھەلەھاتن و لە بن دەست و پیتی ئەسپاندا گۆلۆلە دەبوون.

ھەمزە چاوەش لەم شەھەدا بۆی بەدەرکەوت کە رەنجى بێتەر نەبوو و مەشقەکانى بەفیرۆ نەچوو و سەربازەکانى سوودیکی زۆریان لێ وەچەنگ کەوتوو، بەراستى ھێندە جوان پێرەوى یاسا و دەستوورى شەریان دەکرد، دەتگوت لە بۆتەى زۆر شەری گەرە گەرەدا قال بوونەو. سەربازەکانى ئى وایان لێ ھەلکەوتبوو، کە ئەلەقى کەمەندیان لە قورقوراکەى دوزمان شەتەک دەدا و بەتاو کەمەندکیشیان دەکردن، سەربازی رۆم کە چاویان بەو دەکەوت لە پەلوپۆ دەکەوتن و بەجاری وریان بەر دەدا و لە ترسان نەیان دەزانى کێو ھەلێن. نەبى لە ھەمزە چاوەش دوور نەدەکەوتەو، گوتى:

– ئەفەندى، بنۆرە ئاشەکانى بنارى ئەو گوندە، کەمى لە خوارەو، ھا ھا، ئەو زەلامانە چۆن خۆیان چەماندووئەو بەماتە ماتە ھەلێن.

ھەمزە چاوەش کە لای کردەو تەماشای کرد چەند ئاشیک لە بنارى گوندەکە دیارن و چەند زەلامیکیش خۆیان مات داو، خەریکن لە جۆگەى ئاشەکانەو ھەلێن. ھەمزە چاوەش لەگەڵ نەبیدا ھەلێانکوتانە سەر، نوارییان چەند ئەفسەرێکی رۆمىن. ئەم ئەفسەرانە وایان زەندەق چووبوو،

نامه‌خوا هیچیان ده‌ستیان چه‌کی نه‌ده‌گرت. چونکه پروویان له هەر لایه‌ک ده‌کرد، کورد پێگای لێ ده‌گرتن و ده‌ورو به‌ریانی هه‌موو لێ ده‌ته‌نین. هه‌مزه‌ چاوه‌ش به‌زمانی تورکی تێی راخوړین:

– وا مه‌زانن ئێره‌ش دیاره‌که‌ره، روو له هەر کوێ بکه‌ن کورده، ته‌نانه‌ت په‌نا و په‌ستیوی به‌ردیش پرن له کوردان.

یه‌کیان نه‌بی ناسییه‌وه، نه‌بیش ئه‌وی ناسییه‌وه.

کاتێ هه‌مزه‌ چاوه‌ش ئه‌م دیلانه‌ی به‌نیو گونده‌که‌دا ده‌گیرا، ژنیک له سه‌ربه‌انه‌وه به‌ده‌نگ و ئاوازیکی خو‌ش و بلند ئه‌م لاوکه‌ی ده‌گوت:

برا، لێ دهن خزمینه لێدهن.

تۆله‌ی ولات، ئی ژن و مندالی کوردانیان لێ بستین.

شه‌پێک دا‌که‌وتوو‌ه‌ته‌ ده‌شتی شه‌مدینانی خواروو،

خوا خانووی له‌پ زێپرن له‌ به‌لا بیاریزی،

برا لێ دهن، خزمینه لێ دهن

تۆله‌ی ولات، ژن و مندالی کوردانیان لێ بستین.

شه‌پێک دا‌که‌وتوو‌ه‌ته‌ ده‌شتیکی راست و ته‌ختان

سه‌ربازی پۆم هه‌ناسه‌ برکینه‌تی وه‌کو کوچکان

براینه.....

تۆله‌ی.....

سوارێک سه‌له‌ف و سه‌ره‌رۆ بۆ کن هه‌مزه‌ چاوه‌ش هات، ده‌ستی درێژکرد، گوتی:

– ئه‌وه عوسمان پاشایه‌ و گه‌وره‌ی له‌شکری پۆمه‌ و له‌و دۆله‌دا چه‌ند کیژه‌ کوردیکی وه‌پیش خوی داوه‌ و هه‌لدی.

هه‌مزه‌ چاوه‌ش له‌گه‌ڵ چه‌ند سوارێکدا به‌ره‌و ئه‌وێ ده‌ستیان به‌ج‌له‌واندا هێنا، گه‌یشته‌ن دۆله‌که‌، که‌سیان نه‌دی. به‌لام کیژیک له‌ په‌نا گاشه‌ به‌ردیکه‌وه

وهديار کهوت، بازیکی دا، له پیش سوارهکاندا قوت بووه‌وه، گوتی: لیږه‌وه هه‌لاتن.

هه‌مزه چاوه‌ش له‌گه‌ڵ سواره‌کاندا به‌ره‌و‌گه‌لی چوون، به‌لام پاشا له‌وێش نه‌بوو. یاشا له‌ چه‌نگ سه‌ربازی کورد رزگار بووبوو. و هه‌لاتبوو.

مانگی پتر بوو کورد له دهشتی شه‌مدینان و چیاکاندا خه‌ریک بوون
سه‌ربازی پۆمیان پاو ده‌کرد، ئه‌وی کوژرا، کوژرا، ئه‌وی به‌ر هه‌لمه‌تی کوردان
نه‌که‌وت بۆ خۆی ده‌رباز بوو.

لهوئى پۇرژىتوھ كە شەباب بۇ شەرى شەمىدىن چوۋبوو، ماۋمىھىكى زۇرى بەسەردا تى پەرىپوۋ ۋ ھىچ سە ۋ سۇراخىكى نەبوو. كەس نەيدەزانى لەشكەرەكى چىي بەسەرھاتوۋە. دلبەر ھەمىشە بىرى دەكرەوھ، جاروبارىش لەبەر خۇپوھ دەگوت:

– خوا بیپاریزی و له‌گه‌ل هاوریکانیدا به‌سه‌لامه‌تی زوو بگه‌ریته‌وه.
چهند جارێ چوو بووه کن مه‌لا نوشته‌ی بۆ ده‌کرد، کتییبی بۆ ده‌گرتوه،
ده‌یگوت:

— بهم زوانه به سه لامه تی ده گه ریته وه.

ئیدی دنیا پایز بو، به لام شهباب هر نه گه راوه و کس سهرنجام و هه والی نه زانی. دلبر روژیکی ههینی چوو بو کن فالچییهک، کاتیکی وه ژور کهوت، تهماشای کرد پیریژنیکی سهر سپی، لاواز دانیشتبو قهندهی دهکیشا، پیریژن که چاوی به دلبر کهوت و روانی جلوهرکی پۆشتهیه، تیزووی شادی به له شیدا گهرا و له دلی خۆیدا گوتی:

– «دهنگ مهكه خوا پوژييهكي چاكي بو ناردين». قهندهكه ي دانا، گوتي:
– بهر ژوور وهره كچي خوځم، شهرم مهكه، ئيره مالي فالچيي به ناوبانگه.
ئوي پوي تي كردي به ئاوات و هويي خوي گه ييوه و به ناهوميدي
نه گه راو ته وه. دلبر هاته پيشي، گوتي:
– خوا مالت بر له خير و بتر كا.

- به‌خیربختی، به‌سه‌رچاومان، کچی خۆم.

پیریژن به‌دهست ئیشاره‌تی کرد، دل‌به‌ری له‌ ته‌نیشتی خۆی دانا، گوتی:

- شه‌رم مه‌که، پیم بلی چت له‌ دل‌دایه و بۆچی هاتووی؟

دل‌به‌ر سه‌یریکی ئه‌ملا و ئه‌ولای خۆی کرد، که‌سیکی دیکه‌ی به‌رچاو نه‌که‌وت، کچیکی چواره‌ سالان نه‌بی، ئه‌ویش پیریژن چاوی لی داگرت، وه‌ده‌رکه‌وت.

دل‌به‌ر گوتی:

- داپیره، وا هاتومه‌ خزمه‌تت و داخوازیکم هه‌یه.

- فه‌رموو، بیژه، به‌لام من ده‌زانم داخوازه‌که‌ت چیه و بۆ کیه.

دل‌به‌ر که‌ ئه‌مه‌ی بیست، وه‌کو گۆل گه‌شاوه، گوتی:

- ئه‌ری وه‌للا داپیره من له‌به‌ر وی هاتووم.

- ده‌ مادامیکی ده‌ته‌وی نیاز و داخوازه‌که‌ت بێته‌ دی و په‌مله‌که‌ت راستی بێنی، هه‌ندێ دراو باوه‌ سه‌ر ئه‌و په‌مله‌.

دل‌به‌ریش جۆرکیکی له‌به‌ر پشتینی ده‌رینا و چه‌ند دراویکی زیوی هاویشه‌ سه‌ر ده‌سمالی داپیره، داپیره که‌ چاوی به‌جۆرک که‌وت، دراویکی زۆری تێدایه، گوتی:

- کیژی خۆم، ئه‌من که‌ په‌ملان بۆ خه‌لکی دیکه‌ ده‌گرمه‌وه‌ زیرم بۆ داوینه‌ سه‌ر ده‌سمالی، که‌چی تۆ دراوه‌که‌ت زیویشه و که‌میشه. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی کارت سه‌ر بگرێ، نابێ درێغی بکه‌ی، ده‌ هه‌ندێ دراوی دیکه‌ش ده‌رینه و بۆمی له‌سه‌ر په‌مله‌که‌ دانێ. دل‌به‌ریش هه‌ندێ دراوی دیکه‌ی له‌ جۆرکی ده‌رینا و بۆی له‌سه‌ر ده‌سمالی دانا. داپیره دراوه‌کانی کۆکرده‌وه و ده‌گیرفانی هاویشه‌. ئه‌وجا پووی له‌ دل‌به‌ر وه‌رگیرا و پشتی تی کرد، هه‌ندێ ورته‌ ورتی لێوه‌ هات، گوتی:

- کچی کاره‌که‌ی لی ئالۆزانده‌وی، به‌لام من کاریکت بۆ ده‌که‌م، که‌ له‌به‌ر چاوی ره‌ش بی و له‌ تۆ زیاتر به‌نگیی که‌سی دیکه‌ نه‌بی.

دلبر به سهرسورمانه وه له داپیره ی نۆری گوتی:

– من بۆ ئه وه نه هاتووم، بهنگی بکههه. داپیره که زانی له داخوازی نهگهیشووه و رازی دلی ههلههینا، گوتی:

– ئه ی رازت چیه و بۆچی هاتووی؟

– من بۆیه هاتووم، رهملکههت باسی سهه و سهراخیم بۆ بکا، کهنگی دهگهپیتهوه.

داپیره دیسان پرووی خۆی لهولای کرد و بووهوه به ورته ورت، پاشان پرووی له دلبر کردهوه گوتی:

– شوکور ساخ و سهلامهته، پۆژی چوارشههمه دهگهپیتهوه.

دلبر رهزامهنیدی خۆی بۆ داپیره دهبریری و لیتی دا پۆیی.

پۆژی چوارشههمه هات، دلبر ئهوی پۆژی له مائی وهدهرنهکهوت بهتهما بوو ئهوی پۆژی شهباب بگهپیتهوه. گهلی چوارشههمه رابردن، بهلام شهباب ههه نهگهراوه، پاش ئهوی شهه له شهمدینان برابوووه، راسته له ههندی ماله کوپکوژراو و مپرد کوژراواندا کوپری شین دههسترا، بهلام له سههرانسههیری میرنشینی شهمدیناندا شایی و زهماوند بوو؛ چونکه خهلهکی شهمدینان له کوشتن و برین و ژۆرداری پۆمییان رزگاریان بووبوو. ئیدی گهلی پۆزی لهشکری خانۆی لهپ ژیرینیان گرت و هههچی شایان بوو بۆی کرا.

میر سادق له پاداشتی مپرخاسیی ههمزه چاوهشدا بهدهستی خۆی ورهیهکی میریتیی بهخهلات لهبهرکرد.

ههتاو زوو ههلاتبوو، ئیدی پۆژ چیتشتانکی تهواو بوو، بهگ و ئاغا و سهروک هۆز و تیرهکان و شیخ و مهلا زوو لهبهه دیوهخانهکهی میر سادقی ئاماده بووبوون، چاوهنۆری ههمزه چاوهش بوون، له دیوهخانهی وهدهرکهوئ.

ئهو بهیانیه خهلهکی شاری شهمدینان به ژن و منداڵ و پیر و کالهوه زوو هاتبوونه دهه، ههندی لهبهه دههکی، مائی خویمان، ههندی له سههرانی کۆشک و تالاره بلندهکانیانوه چاوهنۆر بوون، که میوانه خۆشهویستهکیان

بەرەوقەلای دمدەم بەرپۆ کەن.

لە مەیدانی کۆشکی میر سادقا، جگە لە خەلکی شاری شەمەدینان خۆی، گەلی پیاوی دیکەش لە گوندەکانەوه هاتبوون. هەندیکیان لە گوند و ناوچە دوورەکانەوه هاتبوون، هەم میوان بەرپۆ کەن، هەم بەچاوی خۆیان هەمزە چاوەش ببینن. میر سادق، شیخ زاده، عەبدورەزاق، هەمزە چاوەش، کۆمەکدارانی، چەند سەرپەل و سەرلکێکی و دەمریاست و گەورە گەورەکانی میرنشینی شەمەدینان لە دیووخان وەدرکەوتن. بەردەرکەیی کۆشکی میر سادق هێندەیی خەلک لی پراوەستابوون، دەرزی هەلدا بەر زەوی نەدەکەوت. بابی شیخ زاده، شیخی میرنشینی شەمەدینان هات، لە نێوهندی مەیدانی پراوەستا، گوتی:

– لاوهکانم، ئێوه ئێمەیی کوردی شەمەدینانتان لە زۆرداری و کوشتن و برینی پادشای پۆم پزگار کرد، خۆزی هەموو میر و بەگ و ئاغا کوردەکانی ئێمەش وەکو خانق و ئێوه بان – شیخ پووی لە هەمزە چاوەش و سەرپەل و سەرلکەکانی کرد، گوتی: برۆن، بە خانق بلین، بۆیهش خانق دەلێم؛ چونکە دەزانم خۆی حەز ناکا لە پ زێڕینی پی بلین، برۆن پی بلین، ئێمە گەورە و بچووکی شەمەدینان ئەم چاکە و پیاوەتییهیمان هەرگیز لە بیر ناچێتەوه، برۆن، سلاوی میر سادقی پی راگەیی، بلین میر سادق ئەم شیرە کەونا رایەیی باو و باپیرانی خۆی بەدیاری بۆ خانق ناردوو و شیریی وا هەر شیاوی دەستی ئێوه و بەس.

میر سادق بەدەنگێکی بلند گوتی:

– ئەرێ وەللا، ئەشەدویلا، راست دەفەرمووی.

شیخ شیریی دایە دەستی هەمزە چاوەش، شیرێکی زۆر درێژ نەبوو، شیرێکی کوور بوو، کالاکەیان بەزێر نەخشاندبوو، هەمزە چاوەش شیرەکەیی لە دەستی شیخ وەرگرت، گوتی:

– گەلی براپنە، پیاو ماقوولانی تیرە و هۆزەکانی شەمەدینان، راستە لەم

شهریدا چەند پیاویک لە سەربازەکانم بریندار بوون، بەلام من تۆلەى كۆن و نوێم لە پۆمیان ئەستاندەوه و داخى دلى خۆم بەجاری پى پشتم. ئێمه زۆرتان لى رازین، بەراستی گەلى شادم بەوه كه به ئابروو و ناموسه وه دهگه پێنه وه و ئێوه مان له زولم و زۆرى پۆمیان، له بى ئینساف و بى بهزه و دوژمنى كوردان رزگار كرد و به سەربەرزى بۆ ولاتى خۆمان و چىای دمدەم دهگه پێنه وه. له ریز و میوان پەرورەیتان بەزىاد بى.

هەمزه چاوهش فەرمانى به سەركردهیهك دا، گوتى:

– سواربن، به لهد وه پش خەن.

كه له شكر به رى كهوت، میر سادقیش له گەل دەسته و دایه رهكهى و سهروك هۆزهكانیدا سوار بوون، به پێیان بخەن. كاتى به كووجە و كۆلانهكانى شاردرا رادهبردن، خەلك هەموو هاتبوونه دهرى و گهوره و بچووکی شار دهیانگوت:

– خوا شیرى خانق هەمیشه هەر برا كا، خوا بۆ كوردانى به پلى و ته مەنى درىژ كا.

به لام كاتىكى گهینه قهراخ شار، ژنىكى سهرهى پۆپ سپى، په شپۆش هاته پش له شكرهكه، گوتى:

– براينه، مهردى خوا بن ئەوانه كاميان خانوى لهپ زىرينه، نيشانم بدهن. شىخ زاده گوتى: «دایه خانوى لهپ زىرين لىره نیه، ئەمانه سەربازى ئەون، چت دهوى بلى؟»

– له دهورت گه پیم، ئەمن هیچم ناوی، تاقه كورپىكم هه بوو، ئەویش لهم شهریدا پۆمیان كوشتیان، به قوریانى خانوى لهپ زىرين بى و خوا هیندهى دیکه دهسته لاتی پتر كا، له زۆر و ستهمى پادشای پۆمى رزگار كردین، خوا تهختى ژیر و ژوور كا، گەلى پیاوی لى كوشتین گەلى ژنى بیوهژن كردین، گەلى مندالى هەتیو و بى باو كردین.

میر سادق و دهسته و دایه رهكهى له شكرى خانویان تا سەر سنوور به رى

کرد و له پاشان گهړانه وه.

همه مزه چاوهش له گهړانه وه دا نه بیی دهگل خویدا بۆ قهلاى دمدم هینا، چونکه دهیزانی پوژیک دئ به کاریان بئ، له دلئ خویدا دهیگوت:

– ئهم کابرایه غایه نیه، دهوله تى تورک خۆم ئاسایى، به ناوى یاساوه بۆ سهربازیان بردووه.

ئهو ئیوارهیه که له شکر گهیییه قهلا، شه باب سرهوتى لئ برا، دهستبهجئ خۆى گه یانده کووچهى مالى دلبر. ماوهیهک بوو، به کووچه دا دهات و دهچوو، چاوى به دلبر بکهوئ، به لام هه رچى کرد و کوشا ئهو ئیوارهیه چاوى پئ نه کهوت و به په ژاره وه گهړاوه بۆ مال. له نانئى خوشكى پاراوه، گوتى:

– نانئى گیان، خوشكى خۆشه و یستم، زۆرم هه ولدا دلبرم نه دیت، سبه یئى به ییانووئ شتیکه وه بچۆ بۆ مالىان و به دزییه وه پئى بلئ: «شه باب دهیه وئ بتهیینئ، جا خۆى بریارى کوئ دها، له وئى بهیه که دهگهین».

نانئى بۆ پوژئى دوايئ چوو بۆ مالى دلبر. کاتئى ده رکه یان لئ کرده وه، چوو ژووئى سهیرى کرد هه ر دایكى دلبر و قه ره واشتیکى له وئى بوون، دلبر له مالى نه بوو، دایكى گوتى:

– نانئى، کیزئى خۆم، خیره به و به یانییه؟

– خیره، پوره ئایشئى، بۆ بهوشى مافوور هاتووم، دایکم به ته مایه سبه یئى ده زگه ی مافوور ته ونکردئى دامه زرتئى، به لام بهوشیکمان که مه.

– جا بهوش که مالى چیه کچى خۆم، بهوشئى نا دوو بهوشان به، ئیمه ئه مسال مافوور ته ون ناکهین. پار، دلبر دوو مافوورى ته واو کرد، به لام مافوور نه گالته، هه زئى ده که ی بیانیئى؟

– ئه رئ وه للا پوورئ، هه زئى ده که م، به شکو له بهر نه خشه کانیان بگره وه و مافوور هکانى خۆشمان له سه ر نه خشى هینه کانى ئیوه دروست بکهین.

ئایشئى به قه ره واشئى گوت:

– ئا کچئى، هه رۆ ئهو دوو مافووره ی که پار دلبر دروستى کردن له سه ر

ستیری مافووران داندراون بیانیهنه، بهلام وریا به لیت نهگۆرین، ئی دی مهینه، تۆ ههمیشه شتانت لی دهگۆرین.

– نا، ئایشی خان، چۆنم لی دهگۆرین، هر ئهوان دینم.

ئایشی له نانی پرسی:

– شهبابی برات شوکور بهسهلامهتی گهراوه؟

– بهلی پوره ئایشی، ئهري وهلا گهراوه. ئه مێرخاسی و ئازایهتییهی که هه مزه چاوهش لهو شهريدا لێی دهگێراوه نهبووه و نه بیستراوه.

– جا، چما هر لهم شهريدا، ئه دی ئهوي سالی که شای ئیران بهسهر کوندهکانیدا داین، شهباب هیشتا توولهک بوو و بهری سمیلی تازه بۆر بووبوو، ئهوي سالی ش میترخاسیهکی مهردانهی نواند، خوا دهستی بهبالییهوه بی.

قههرواش مافوورهکانی هینا له پێش ئایشی خانی دانان، ئه ویش پای خست و نیشانی نانی دان. نانی که چاوی به نهخش و نیگاری مافوورهکان کهوت واقعی ورمما. جا به راستی نانی هیشتا چاوی به مافووری وایاب نهکهوتبوو، که لهکیوی له کاتی بازدان و ههلاتندا لهسهر نهخش کرابوو. نیچیروانیش چۆکی دادا بوو تیری تی دهگرت.

نانی خوشکی شهباب چهند سالی که له شهباب مندالتر بوو، دایکی بهجیازی کردنییهوه سهری زۆر قالی بوو. دهبوو مافووری جیازی بۆ دروست بکا، بهلام وهکو ئه م مافوورانه نهبوو.

– پوره ئایشی، ئه م نهخشه جوانهتان له کوئ هیناوه؟ نهخشی وای له کن ئیمه نییه.

– کچم، ئهوه که پار بازرگانانی بلووچستانی بۆ شاری قهلا هاتبوون، مافووریکیان بهدیاری پێشکesh به مووسای خاوهن خان کردبوو. مێردهکه م لێی خواستبووهوه هینای، دل به ریش له بهری گرتوهوه. بهلام که مووسا هات مافوورهکهی بباتهوه گوتی:

– وەللا مافووری کچی ئیوہ زۆر لە مافووری من جوانتر و ڕەنگینترە. دەبا ئی من بۆ ئیوہ و ئی ئیوہ بۆ من، بەلام قایل نەبووین و نەماندای.

ماوەیەک نانێ خۆی بەئاخاوتنەوہ خەلافاند، چاوەنۆڕ بوو دلبەر بگەڕیتەوہ، بیبینی، بەلام ھەر دیار نەبوو، ئیدی نانێ بەوشەکەئە ھەلگرت، دوعاخوازی کرد و ڕۆیی. ھیشتا لە کووچەئە وەدەر نەکەوتبوو لە ڕیتی لوتی بوو بەلوتی دلبەرەوہ، گوئی:

– دلبەر گیان، ئەوہ چەند سەعاتە، لە مائی ئیوہ بووم، چاوەنۆڕت بووم، ئەوہ بۆ کوئی چوو بووی؟

– وەللا لە مائی نەنکم بووم، ئەوہ چەند ڕۆژە نەخۆشە.

– خوا نەکا، نەخۆشییەکەئە چییە، ھاواری کویتەئە؟

– دوور لە تۆ، دلێ دیشی. لەمێژبوو ھاواری دلێ دەکرد، بەلام گوئی نەدەدایە، تا پەڕیشانی کرد و وا لە ئیوہ جێ کەوتووہ. ھەنگوینی سبەینام بۆ برد، دلێن بەقسەئە ھەکیمی، مەگەر ھەنگوینی سبەینان فریای کەوئ. لەوہ زیاتر ھیچ شتیکی دیکە بەکار نایە.

– باشە ئەدی چۆن بۆ کن کۆچەک گولتان نەبردووہ. دلێن کەس وەکو وی مەلا شێخ قاسمی نەخۆش چا ناکاتەوہ، ھەر کەسێ پەنا وەبەر مەرقەدی شێخ قاسم دەبا بەساغی دەگەڕیتەوہ. پار نا پێراری کرێفی ئیمە نەخۆش کەوت، بابم بردییە سەر مەرقەدی شێخ قاسمی، مانگێکی پێ نەچوو چاک بووہوہ و گەراوہ مائی خۆی. دوو زێریان لە بەر مەرقەدی بۆ دانا و مەڕیکیشیان لە بۆ سەر بری و یەکیکیان بۆ بەرەللائی ئیوہ مێگەلەکەئە کرد.

– مێردی پووری من نە بەکۆچەک و نە بەشیخان قایلە، دلێ: «چاک و خراپ ھەموو بەدەست ڕەبولعەلەمینە، کۆچەک و شێخیش وەکو من بەندەئە خوان، ئەمانە چییان لەگەڵ کاری خوا پێ دەکرێ. ھەموویان درۆ دەکەن.»

– دلبەر دەزانی بۆچی ھاووم؟

– شەباب دوینی شەوئ کە گەراوہ، ھەر ئەوئ ئیواری لەم کووچەئەدا زۆری

لهسەر ئەم دووكانه خۆ خلاڤاند، كه بتبيني، بهلام تا تاريكيش داهات هەر نهيبينيت، ئەمنيش ئەمەرق بەبيانووی بهوش خواستنهوه سهريكي مالههوانم دا بتبينم.

كاتی كه نانی ياسی شەبابی كرد، دلەهر رەنگی سوور هەلگەرا و گەشاوه و بهنيوه پێكه‌نينيکه‌وه زاری كردهوه ددانه‌كاني وه‌كو مرواریدی سپی به‌دياركه‌وت، به‌تۆ با نه كردهات، نه‌خواردات هەر سه‌یری سای گەردنی دلەهرت كردها.

به له‌رزهی خرخاڵه‌كانیدا وا ديار بوو كه دلی به‌ته‌په ته‌پ و هاتوچۆ كه‌وت، ده‌ستی برد ئاوێنه‌یه‌کی له‌به‌ر پشتيني ده‌رینا و سه‌یریکی سه‌ر و پوخساری خۆی كرد، گوئی:

- من سه‌ينی به‌بيانووی كوڵه‌وه ده‌چمه‌ ئه‌و گەلييه، كه‌سی لی نیيه، هەر خۆم و قه‌ره‌واشه‌كه‌م ده‌چين. با بێ بۆ وينده‌ری.

- دلەهر، ئەو ده‌یگوت ده‌بی ئەمەرق بي‌بينم، جا چۆن ده‌توانی تا سه‌ينی نۆقره‌ بگري؟

- جا ئەمەرق چم پێ ده‌كري و چ بکه‌م؟

دلەهر نه‌ختی بی‌ری كردهوه، گوئی:

- ده‌كه‌واتا، دواي نيوه‌رۆ ديسان به‌بيانووی سه‌ردانی پوورمه‌وه بۆ گه‌ره‌کی وان ده‌چم. با بێ بۆ ئەوي، ئەوي چۆله و كه‌سی لی نیيه، له‌وي به‌یه‌ك ده‌گه‌ين.

نانی گوئی: باشه‌ وا ده‌چم پێ ده‌لیم، پاش نيوه‌رۆ بۆ ئەوي بێ. نانی لی دا رۆی.

هيشتا نيوه‌رۆ نه‌بووبوو شەباب خۆی گەيانده‌ گه‌ره‌کی قه‌لا چيای كه‌ مالی پووری دلەهری لی بوو، ماوه‌یه‌ك هاتوچۆی كرد و ئەملا و ئەولا گه‌را، تا دهنگی بانگی مه‌لا ره‌شید له‌ مناره‌ی مزگه‌وته‌وه بڵند بووه‌وه، ئیدی بۆی به‌دياركه‌وت، كه‌ وه‌ختی نوێژ و خواناسينييه، به‌لام دلەهر هيشتا هەر ديار نه‌بوو. شەباب

دهتگوت سهرمای زستانی بردوویه، هەر هه‌لده‌له‌رزى و چۆقه چۆقى ددانى
رۆژه ڕێشه‌ك ده‌رۆيى. پاش نيوه‌روانىكى دره‌نگ بوو، له‌ نكاو دلبه‌ر له‌سه‌ر
سيله‌ى كووچه‌وه به‌دياركه‌وت. شه‌باب داپه‌رى چووه‌ پيشى، دلبه‌رى گرت له
باوه‌شى كا، به‌لام دلبه‌ر نه‌ختى پيى هه‌لبه‌رى و سه‌يرى ده‌روبه‌رى خۆى
كرد، گوتى؛ شه‌باب كۆره‌ تۆ چهند چاو قايمى، له‌وه ناپرينگيسته‌وه يه‌كى
بمانينى، لاچۆ.

– دلبه‌ر گيان، چۆن چاوقايم نه‌بم، ئه‌مه ماوه‌يه‌كى دووردرێژه ليك
داپه‌راوين و له‌و ساوه، ئه‌وه يه‌كه‌م جاره چاومان به‌يه‌كدى ده‌كه‌وئ.

– ئاخ‌ر تۆ بير ناكه‌يه‌وه، خه‌لك بمانينى، شه‌رمى ناكه‌ى، له‌وه ناترسى
ده‌ستبه‌جئ نيموان له‌ نيو خه‌لكدا بزړئ و بۆسۆ و به‌دناو بين و بلين:
«دلبه‌رى كچى مه‌خسوود بئ ناموسه و هه‌ميشه له‌ كووچه و كۆلانا‌ندا له
پياوان ده‌گه‌رئ و ماچى ده‌كه‌ن».

وه‌ره با بچين بۆ سه‌ر ئه‌و گوئ ئاو و رووبارانه‌ى ده‌روبه‌رى شار له‌وئ
چاتر يه‌كدى ده‌بينين.

– كچه‌ گوئ ئاو و رووبار؟

– هه‌ى، ئه‌ى تۆ چۆن شارستانيه‌كى كه‌ باش شارمه‌زاي شارمه‌كه‌ى خۆت
نه‌بى؟

– وه‌للا، نازانم كام گوئ ئاو و چه‌م ده‌لتى؟

– ئه‌و بازرگانانه‌ى كه‌ بۆ شارمه‌كه‌مان دين و به‌بار كووتالى بۆ دين،
وشت‌ره‌كانيان به‌رۆژ له‌ دارستانه‌كاندا ده‌له‌وه‌رپين، كه‌ شه‌و داها‌ت دين، تا
به‌يانى رۆژ ده‌بيت‌ه‌وه له‌وئ دهنوون، له‌ پاشان وشت‌ره‌وانه‌كان ديسان
وشت‌ره‌كانيان بۆ دارستانه‌كان ده‌به‌نه‌وه به‌له‌وه‌رپين. من بۆ ئه‌و جيكه‌يه‌ ده‌رۆم،
جا تۆش دوا به‌دواى من بۆ ئه‌وئ وه‌ره له‌وئ كه‌س نامانينى.

كاتى هه‌ردووكيان گه‌يشته‌ن وئ، شه‌باب ديسان ويستى دلبه‌ر له‌ باوه‌ش
كا، دلبه‌ر ئه‌مجاره‌ش هه‌ر نه‌په‌شت، گوتى:

– پهله مه‌که، ئه‌مه‌ش ومختی خوځی دئ. تۆ به‌باوت بلّی که‌ی بۆ خوازینیم دئ. باوکم ده‌لّی: تا نانّی به‌مێرد نه‌ده‌م خوازینیی کچی مه‌خسوود ناکه‌م. ئیمه‌ گفتمان له‌ ده‌م مه‌خسوود وه‌رگرتوه‌ و پراوته‌وه‌، تا کارێک جیبه‌جی نه‌که‌ین ده‌ست به‌ کارێکی دیکه‌ ناکه‌ین.

– حه‌ی، جا نانّی که‌ی به‌مێرد ده‌ده‌ن؟

– دایکم پتی گوتم: کورم ئه‌م پایزه‌ وا بپیاره‌ بێن و شیربایی به‌ن، نانّی به‌ن. به‌لام باوکت نا‌قایل و ده‌لّی نا، من چۆن ده‌توانم به‌م زستانه‌ ئه‌م په‌زه‌ شیرباییانه‌ به‌خێوکه‌م. با شیرباییه‌که‌ بکه‌ویتته‌ به‌هاری و ئه‌وسا بووکی خۆیان بگوێزنه‌وه‌.

دلبر هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکێشا، گوتی:

– که‌وابوو ئه‌مه‌ سالتکی تریش ده‌خایه‌نّی.

– ده‌که‌وايه‌ با هه‌ر ئیستا رهدووت خه‌م و بۆ مالتی خالته‌ به‌رم، تۆ خۆت ده‌زانی خاله‌کانم هه‌موو قاره‌مان و مێرخاسن.

– نا، نا، تۆ چۆن شتی وا ده‌لّی، ئیمه‌ باوکمان دۆستی یه‌کن، شتی وا بۆ ئیمه‌ نا‌ره‌وا و دزیوه‌، ئه‌ی نازانی خورشیدی بازارباشی چه‌ند جارێ خوازینیی له‌ باوکم کرد و چه‌ندین نیشانی به‌نرخێ بۆ نارد که‌چی باوکم هه‌ر قایل نه‌بوو؛ چونکه‌ به‌لّینی به‌باوکت دابوو...

کاتێ دلبر به‌م جوړه‌ ئامۆژگاریی شه‌بابی ده‌کرد، شه‌باب سه‌یری دلبرێ ده‌کرد، به‌رچاوکه‌یه‌کی زێړی پۆمی به‌سه‌ر ناوچه‌وانیدا به‌ردابوووه‌، فێسته‌که‌ی سه‌ری هه‌مووی دراوی زێو بوون، ریشووی ره‌ش که‌وتبووه‌ سه‌ر روخساری و به‌لای راستیدا شوێر بووبوووه‌ به‌رچه‌نه‌که‌ی حه‌له‌بی بوو، به‌لاجانگی راست و چه‌پیدا توند کرابوو و ده‌هات ده‌که‌وته‌ سه‌ر خوبابی خال خالێ به‌فرینی. لووته‌وانه‌یه‌کی بچووکی نقیمداری به‌غداييی به‌لووته‌وه‌ بوو. شرکه‌که‌ی تا به‌ر پشتینی شوێر بووبوووه‌، موموورووی ملی له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌ ده‌بري‌قاوه‌. گواره‌کانی گوێی به‌زێر گۆیک کرابوون، ئه‌نگوستيله‌یه‌کی قاش

سوور له پهنجهی دهستی چهپیدا بوو. دلبر چاو و برؤی خوئی قهت به کلی سوبحانی ندهرښت، چونکه قژ و چاو و برؤی هینده رښ و جوان بوون، نه ناس بیدیا سهری لی سوړدهما و دهه په سا.

که قسهی دهکرد لیوه ناله تنکه کانی به حال ده بزوتن و پیاو خواخوای بوو سهیری بکا. له قسه کردندا جار جار چاوی لیک دنا و دیسان دهیکردهوه، لووتی که می قولینگانه هه لکه وتبوو، دهنگوت دهنوکی قولینگه.. دیسان شهباب په لاماری دلبری دا ماچی بکا، به لام دلبر خوئی راپسکاند، خوئی به دهسته وه نهدا و هه لات. شهباب وه دووی کهوت. پاشان دلبر وهستا، کاتی لئی نیزیک بووه وه دلبر گوتی:

– ئه گهر دته وئی هه میشه یه کتر ببینن، ئیدی وه دووم، مه که وه، ئه گهر جاریکی دیکم وه دوو که وی سوتندم به (داری مران) ئیتر جاریکی دی وه دووت ناکه وم به لام توخوا لیم که ری با تیرت ماچ که م.

– شهباب، به راستی تو ژور چاو قایمی و ده لئی که می ته قلښت سووکه. کوره که سی لیره بمانینن داخوا چ قسه و قسه لؤکیم وه دووخوا، ده زانی؟
– باشه ئهی له کاتی مازو وچنیندا بوچی باکت نه بوو.

– له کاتی مازو وچنیندا که س لیمان ناگرئ و به شووره یی داناندرئ، چونکه بووه به ده ستووری هه موو لایه ک. هه ر بویش جحیل و کور و کالان به سه ربه سستی بو مازو وچنین ده چن له وئی به یه ک بگره. جگه له وهش خو مازو وچنین وه نه بی ته نیا هه ر کوریک و کچیک، به لکو سهدان کور و کچی لی کؤده بته وه و کهس له کهس ناگرئ، نه ک وهکو من و تو، ئیستا که سی چاوی لیمان بی، ئاخو چیمان وه دووخوا.

دلبر هم قسانه یی کرد و لئی دا رؤیی.

شهباب قهدرئ له به ژن و بالای روانی، تا له به رچاوی ون بوو. ئینجا بیري کرده وه، گوتی:

– قسه کانی دلبر هه موو راستن، به راستی که سی چاوی لیمان بی، ئاخو

چ ناو و ناتۆرهیهکی دزیو و پیسمان وهدوو خا، ئهوه بهش بهحالی من، کورم و
قهی ناکا بهلام بۆئو، کچه و دهسته پاچهیه. ههندیکی تر وهستا، ئهویش لێی
دا چوو بهلام بهریگایهکی تر دا رویشت.

بەشى ھەشتەم

قولپخان

پايز بوو، كۆچەر و رەھەندەن، زوو لە زۆزان و كوستانى سەر چيا بلندەكان و رەشەلەكە بەفرەكانەو بە گوندەكانيان گەراپوونەو و چووبوونە ئارانان تا بۆ پەزەكانيان ئاخەلى زستان دروست كەن. ھەندى ھۆلى تازەيان بۆ پەزى نەخۆش دروست دەكرد، ھەندى جىگای ھەسانەو ھيان بۆ شوانان بە چەپەر و تەيمان دروست دەكرد، ھەندى كىش كۆنە ئولكيان بۆ ئاژەل نوئ دەكردەو تا سارد و سەرما و با و بۆرانى زستان زيانيان پى نەگەيەنى. ھەندى كۆزى بەرخيان پاك دەكردەو، ھەندى ھى نوپيان دروست دەكرد، بۆ ئەو ھى كە بەھار ھات و پەز بەزاوئى كەوتن جىگای گەرم بۆ كار و بەرخى ساوا ئامادە بى.

ئەو دەشتانە قەت بەفرى لى نابارى، ئەگەر جار جار بشبارى، دەستبەجى دەتوئتەو و لە پايزەو تا بەھارى پەز ھەموو وا دەلەو ھى ئىدى دەلىى گيا ناخۆن و ھەموو پۆزى تىرن؛ چونكە بەھارى كە بەفر دەتوئەو لە لاپالى چياكاندا شىنايى تازە دەروا و گەرماش لەو دەشتە ھەلى دەقراچاندن، ئىتر پەز ناتوانى بلەو ھى، ئەوسا كورد پەزەكانيان بەرە بەرە بۆ ئىزىك بەفر دەبەن و بەرەو جىگای فىنك و لەو ھى خۆش دەرو. ئەو ئارانە لە بەھارەو تاو ھى پايز ھەروا بەچۆلى دەمىنەتەو و پى ئاژەلىكى تى ناكەو، تا پايز لەو ھى زۆرى لى شىن دەبى. سەردەمى لەسەر ئەو ئاران و زۆزانە گەلى شەر و شۆر

دهقهوما، تهنانهت پياویشیان تیدا دهکوژران و خویندکی زۆر دهپژا. ههرکهسی پیاوی زۆر بهدهستهلات با لهوهپرگه و پاوان و زۆزانی چاک نهو داگیرى دهکرد، ئەمەش لهو سهردهمهدا بوو که شای ئێران دهستی بهسهه ئێردها دهپۆشت. بهلام لهوتهی ولات له ژێر دهستی خاندا بوو هیشتا شتی وانهقاوماوو و نهشدهقهوما. راسته، جاروباری قورتمی یهکیان دهگرت، بهلام نهک وهکو جارێ سهرېشکێن، مل بیههپین، یا پیاو بکوژن و خوین برپژن. شتی وانهبوو. خانۆ پێگای نهدهدا کهس دهست بۆ کهس بیا. که ناو بهناویش یهخی یهکیان دهگرت، خانۆ زۆری پێ تیک دهچوو و پێی دهگوتن: «بهقوربان، خو ئیوهش نهبوون به شای ئێرانی، یا پادشای پۆم بهزۆری زهوی له یهک داگیر بکن. من شتی وانهبوول ناکهم، شوکور زهوی زۆره، ئیوه ههر ئاگاتان له خۆتان بێ شای ئێران و پادشای پۆم لیتان داگیر نهکا. ئەوا پیتان دهلیم ههر کامیکتان دانهنیشی له نێو عهشیرهتی دهردهکهه و بۆ کوێ دهچێ بچێ. خۆتان زۆر چاک دهزانن، ههر کوردی له عهشیرهت یا له خێلهکهی دهرکرێ، ئێتر جارتیکی تر ههچ عهشیرهت و خێلێکی دیکه کوردهواری قووبوولی ناکا، ئەوا پیتان دهلیم: ههرکهسی رحهت دانهنیشی خوێ پهشیمان دهبیتهوه.»

جا بهراستی، ههر کوردی له عهشیرهت دهرکرێ ئێتر عهشیرهتیکێ تر نایگرێته خوێ.

همهزه چاوهش پاش ئەوهی له شهمدینان گهرا بووهوه جحیلهکانی کۆ دهکردهوه و مهشقی سهربازی پێ دهکردن. خوێ و جهوزۆ چووبوونه ناوچه دوورهکانی قهلا، دهسته دهسته جحیلان رێک بخهن و فێره مهشقیان بکن. ئەو لاوانه که له پێشدا له کن همهزه چاوهش فێره مهشق بووبوون و لێ بووبوونهوه، جحیلانی قهزاکانیان مهشق دهدا.

جگه لهمه ئەو کوره کوردهی که له شههري شهمدیناندا بهدیل گیرابوو و ناوی نهبی بوو دهیاننارده ناوچهکان تا بزانی ئەو لاوانه چۆن جحیلان مهشق دهدهن و ههر کوێهک پێویستی بهمهشق با چهند پۆژیکی لێ دهماوه و خهڵکی فێر دهکرد و پاشان دهگهراوه قهلا، چونکه ئەو خوێ له نێو سهربازی

رۆمیدا فېرە مەشق بووبوو و گەشتبوو پلەي ئۆنباشى و سەربازى ناشىي
فېرە مەشق دەکرد.

پۇژىكيان خانۇ لە ناوچەيەك تووشى نەبى ھات، جىتلىنى مەشق دەدا.
مەشقىكى زۆر دىلسۆزانەي دەدان و خانۇ زۆرى پىي خوش بوو، گازى کردە
پەنايەكەو، گوتى:

– كۆرى خۆم، تۆ دەزانى ھەموو كوردستان سوپىند بەسەرى ھەمزە چاوش
دەخۇن، چونكە بۇ ئەو ھاتوو نەتەو و نىشتىمانى باو و باپىرانى بپارىزى.
نەبى لە پىش خانۇ راوہستابوو، گوتى لە ورد و درشتى ئامۇزگارپىيەكانى
خانۇ بوو، لە پاشان گوتى:

– گەرەم، ئەمەن خەلكى چىاي مووسلم، راست دەوى ئەگەر گەرە
كوردەكانى كەنە مەش ھەموو وەكو جەنابت بان و سوپىندىان بەسەرى گەلى
پىايى وەكو ئىو و ھەمزە چاوش خواردا، ئىمەش وا دىل و يەخسىر
نەدەبووين، بەلام چ بلىين، خوا مالى غايەن و خۇفرۇشان خرا كا.
خانۇ تى گەشت كە ئەم كۆرە نا تىگەشتوو نىيە و وريايە، پرسى:

– چاكە، ئەدى چۆنت سەربازىي پۆمپيان دەکرد؟

– چتان لى وەشتىرم، خوا خۆي ئاگادارە، بەر رەشېگر كەوتم، بەلام پاشان
ھەلاتم و چوومە دەشتى بشىريان، ھەر ھىندەم زانى قايمقامى پۆمى گرتى
و ديسان تەسلىمى كردم، نۆرىم ئىدى بى سوودە، مامەو تا بەدىل گىرام.
بەلام زۆر شادم بەوئى كە پارىزگارىي نەتەوئەكەي خۆم دەكەم.

– ئافەرىن كۆرى خۆم. مادام ھەز بەخزمەتى نەتەوئەكەي خۆت دەكەي، خوا
دەستى بەئالتەو بى.

ئەوى سالى خەلك نەھەسابووەو، لە نكاو زستانى ھات و سەرما و سۆلە
دەستى پىي كرد. نەختى باران بارى، بەلام لە پاشان بەفرىكى زۆر بارى و
شوپىن نەما تىي نەكا و ھەر نەشەمچووەو.

گەلى سال ئەو چىايە تووشى زستانى وا سەخت و تووش دەھات.

هاوینی رابردوو دهغللودانیکی چاک و مشه له نیو عیلى بهرۆدارى
هه لگه وتبوو. هه رکه سه خهرمانى خۆى کوتابوو و دان و زمیرى خۆى له چال
کردبوو، زه خیره و باراشى زستانى هاریبوو و کهندوو و تیریان لى پر
کردبوو.

پاش شه پرى شه مدینانى پادشای پۆم بۆ شای ئیرانى نووسی: «شا
عهباس ئەتوو چ دهکەى؟ ئەدى ئیمه کوردستانمان له نیوان خۆماندا
نه بهشییه وه و بریارمان نه دا که ئیوه له کن خۆتانه وه لى دهن و ئیمه ش له
قۆلى خۆمانه وه، به لکه ئەم خیر و بهرکه ته له چهنگ ئەم بیانیا نه ده رینین؟
ئەوا من له سهر ئەوهى که بریارمان دابوو له شکرى خۆم هه نارد ه سهر
شه مدینان، به لām ده لاین خانۆى له پ زیرین له ولاتى تۆدایه و له جیای دمدمه،
له شکرى کۆمه کی میرى شه مدینانى کردوه، نه یه یشت میرنشینه که
برووخیتم. کوا تۆ چ دهکەى؟ بۆچى په یمانه که به جى ناهینى؟»

شا عهباس که کاغه زى پادشای پۆمى خۆینده وه، تووره بوو، گوتییه
خولامان:

- خیرا، قولى خانم بۆ بانگ کهن.

خولامان راپه رین، چوون، قولى خانیان بانگ کرد. قولى خان که
وه ژوورکه وت نواریى شا دیسان فیى لى هاتوه، سى جار ان ئیکلامى بۆ
کیشا، گوتی:

- شا پایهدار بى ئامدهم، چ ده فهرموون؟

شا عهباس به بابنۆکه رى گوت:

ئهو کاغه زه ی پادشای پۆمى بدهنى، با بیخوینتیه وه.

قولى خان که کاغه زه کیى خۆینده وه، واقى وړما و سه رى بادا، گوتی:

- شا خوش و پایهدار بى، ئەوه چهند ساله نه خه رج و باج و بیش دایین و
سه رانه دها و نه بیگار و سوخره کیشیش قوبوول دهکا. فه رمانتان چیه
به سه رى دا بدهم، هه ر وىستا بچم قه لاکه ی ویران کهم و به دیلى بگرم و بۆ

كوردەكانى دىكەشى بىكەم بەپەندى زەمانە و ترسىكى واپان باوئىمە دلەوہ
ئىدى ورد و درشتيان چۆكانت لەبەر دادەن و ببەنە دەستدات ھەتا ھەتايە.

شا عەباس پى گوتى:

– بەئىمامى عەلى قسەكانت راست و بەجىن، دە تا زووہ خۆت كۆكەوہ بچۆ
بەسەريدا بەدە.

راستە، قولى خان ئەم قسانەى كرد، بەلام، پاش ئەوہى چووہ دەرى،
پەشىمان بووہوہ، نەچوو. نيزىكەى مانگى خۆى پاش خست، تا رۆژىكيان شا
عەباس ديسان بانگى كرد، بەتەوسەوہ پى گوت:

– كوا، خانى كوردانت بەدىل گرت؟ دە بىھيتنە، بزەنم گورگى كىھە چيايە.
ئەدى قەلاکەيت چ لى كرد؟

قولى خان كە ئەم قسانە شای بىست، لە ترسان تەزوو بەلەشىدا ھات و
لەرزى، چونكە بۆى و دەدەرکەوت كە شا عەباس گالتەى پى دەكا و ئەم قسانەى
بەتەوس و تيزەوہ پى دەلى. قولى خان زۆر چاك دەيزانى كە شا عەباس ئەم
جۆرە قسانە بەخۆپايى ناکا و سەرى زۆر كەسى پەراندووہ و مى زۆرى
دىكەشى بە پەتى سىدارەوہ كردووہ. ئىدى دەستبەجى بەرچاوى تاريك بوو،
بەلام گورجى فرىاي خۆى كەوت، گوتى:

– شا پايەدار بى، ئەو دەمى ئەو چيايانە ھەموو بەفر بوو، بەلام وىستا
ئامادەم سبەينى زوو بەپى كەوم.

شا عەباس نەختى ساردبووہوہ، گوتى:

– دە كەوايە، سبەينى زوو بەپى كەوہ. بىر قەلاکە خاپوور و وىران كە و
خانى كوردانىش يا خۆيم بە دىل، يا سەرىم بۆ بۆنە. بەلام تۆش وەكو سلىمان
خان نەكەى، كە نارىم، پاش بەينى كەراوہ، گوتى:

– خانى كورد دەلى: «پارچە زەوييەكمەن لەسەر ئەو چيا روتانە لە بۆ
خۆمان ئاوەدان كردووہتەوہ، چما شا عەباس عاردى كەمە؟ ئىمە ھىچ
زبانىكمەن بۆى نىيە». ئەويش پى و راست گەراوہ و ھىچى بەھىچ نەكرد.

ئەگەر ئۇ دەمى كۈن و كەلنى قەلای بۇ پشكەنبایان و پىگای ھەلمەتېردن و داگیرکردنى بۇ كىشاباين، ئىستا لەمىژبوو خانمان لەناو بردبوو؛ چونكە ئۇسا قەلەكەى ھىشتا بەتەواوى دروست نەكردبوو، ھىزىشى ھىندە پەرەى نەستاندبوو. دەلەن ئىستا لە ھەر چوار كەنارەوہ كوردى تى ورووكاوہ و زۆر بەھىز بوو. نابىنى چ كەلەوہكىشى و سەركىشىيەك دەك؟ زۆر چاك پىگای لى گرتووين و كى دەوئىرى پى باوئتە كوردستانەوہ.

قولى خان ديسان ئىكلامى بۇ كىشا پۆيى، خۆى ئامادەكرد و بۇ سبەينى زو ھىشتا خەلكى تاران لە پرخەى خەوئدا بوون دوو ھەزار سەربازى وەدووى خۆى دا و بەرەو قەلای دمدەم بەپى كەوت.

چەندىن پۆژ بوو قولى خان و لەشكرەكەى بەپىوہ بوون، سەرباز ھەموو پرچەك: بە شىر و مەتال و تىر و كەوانەوہ دەجمىن. مەتالەكانيان وەكو تەشىى خىر وابوون، بەلام بى كەوى بوون و جەنگاوہر كە خۆى پى دەپاراست ھىند گەورەبوون، دەتگوت خۆى لە پشت دەرکەيەكەوہ دەشارتتەوہ. ئىدى بەو پەنگە لە ھەموو تىر و شىرىكى دەپاراست.

نيوہرۇ بوو، كاتىكى گەينە چياكان، ئىدى فەينكى كرد، شەنە و كزەباى سارد و خۆش دەستى پى كرد، ئىدى لە دەشتى ئىرانى دەرچو بوون، بەشويىنىكدا دەپۆشتن ناو بەناو دەشت و ناو بەناو زستانەوار و ئارانى كوردان و ناو بەناو چيا و نەوال و گەلى بوون.

كوردەكان كە چاوبان بەم سەرباز و قۆشەنە كەوت، ھەموو پەنگ پەريو وەكو نەخۆشى تى لىھاتوو، بەپاخابى قووج و درىژەوہ و دەست بەمەتالى گەورە و ھەراوہوہ، دەستبەجى ناسىيانەوہ كە سەربازى ئىران، بەلام بۇ كۆى دەچوون، كەس نەيدەزانى. پىاوئىكى بە شان و شكۆ لە پىش لەشكرەوہ دەپۆيى، ھىندەى خەنە و پەنگى لە پەينى دابوو دەموچاوى پەش دەچوہوہ.

پەينى ھىندە درىژ بوو تا سەر سىنگى ھاتبوو و گەيشتبوو قايشى پىشتى. پاپاخەكەى سەرى وەكو پاپاخى سەربازەكانى دى نەبوو، كورىشك و لۆچ و

لۆكەنى تا بۆلۈپ جان و كاو بوو، دەرگوت زېرە و لەبەر تېشىكى ھەتاوئ
 دەرگىسكىتەو، شېرىكى بەشەنەو بوو، دوو پىشتووشى بەبەر پىشتىنەو بوو،
 مېشتووكانىيان سېي دەچونەو. ۋەكو سەربازەكانى دېكە لەر و لاواز نەبوو،
 دەمۇچاۋى چىرچ و لۆچاۋى بوو، ۋرگن بوو، سىكى دەرگوت مەشكەي
 ھەلمساۋە. كەمى بەسەر زىنى ئەسپەكەيەو سەنگەلابوو. لەو دەچوو
 سەرلەشكر بى. يەكى دى بەتەكەيەو بوو نەختى لەو لاوتر و لاوازتر بوو،
 چاۋى بچووك بوو. كاتى لە پىشىنى دەرگوتى دەستى بە ھەنيەو دەرگوت،
 ئەوچا تەماشاي دەرگوت دەرگوت سىبەر بۆ چاۋى دەرگوت، كەچى نە ھەتاو بوو و
 نە ھېچ. لەشكر لە گوزمى خوارى شۆر بوو ۋە نەبوو ۋە تووشى مېگەل و
 رانەمەرى كوردان ھات. سەرلەشكر فەرمانى دا، سەرباز چوون مېگەليان كۆ
 كردهو، بېانەن، سەگى دى و گوزمى شوانان نەيانكرده نامەردى، لە ھەموو
 لارا گەمارۆيان دان، بەلام سەرباز دەستيان لى كردهو كوشتيان. شوان
 توورە بوون، گوتيان:

– ئەو پەزەنە بۆ دەبەن؟ نازانن ھى ئېمەن و بى خاۋەن نېن؟

سەربازەكانى ھېچ گوتيان نەدانى و پەزىان بىرد. شوانىك راپەرى چوو لە
 كەن سەرلەشكرى شكايەتى كرد، گوتى:

– سەربازەكانت پەزەكانم دەبەن.

سەرلەشكر گوتى:

– پەزىش ھى مەيە و زەۋىش ھى مەيە.

شوان كە زاننى سەرلەشكر شكايەتى ناپرسى، دەستى دا گۆچاننى، چوو
 پىشى لە پەزان گرت، نەيەشت پەزان بېەن، قولى خان، فەرمانى دا: بېرۆن
 ئەو سەگە بكوژن، بىنۆرە، بىنۆرە چۆن پىشى پەزەكانى گرتوۋە.

دوو سەربازى لى راپەرىن شوانيان ۋەبەر شيران دا و ھەلاھەلايان كرد و
 پەزىان تالان كرد.

قولى خان ھەندىكى دى بە لەشكرەو چوۋە پىشتەر، نوپى ئەو گەلى و دۆل

و دهرانه له قهرهبالغیيان ژاوهيان دئ، پرن له كورد و ئاژهل. فهرماني دا:

– خپرا، ئو په زانه كوڅكهنوه، ئهوانه ئازووخه لېهشكرن.

خاوېن پېز و شوانان پهزيان نه دا، له گهل سهربازي ئيرانيدا تيك چرژان،
بوو به شهړ و ههللا.

بهلام كوردهكان له بهرانبهر ئو لهشكره گرانه دا چييان پي دهكرا. قولي
خان فهرماني دا:

– هر كه سي پېزي نه دا، بي سي و دوو ليكردن بيكوژن.

زور كورد كوژران. دهنگي شهړ بهنيو ئاران و زستانه وارهكاندا پهرت و بلاو
بووهوه. ههندي هاواريان وهبر خانق برد: كه لهشكريكي گهوره و گراني
ئيران بهرهو قهلا دي و هرچي تووش دي تالان و برؤي دهكا و دهيبا، هر
كه سيكيشي وهگر دهكوي ديكوژي. خانق بانگي جهوزؤي كرد، گوتي:

– ديسان هاواريان وهبر هيناوم كه لهشكريكي گهوره و گراني ئيران
بهرهو قهلايي دي. گورجي تا لهشكر كو دهكهيوه، جاري چهند سوارؤي بو
ئارانان بنيره، بزنان چ باسه؟ شتق لهشكره، بهكيه پيدا دهروا؟ زو
خه بهرمان بو بيتن. نابي بهيلين له دهشت بهرهوژوورتر بين و پي باوينه نيو
چيكانمانهوه.

خانق هر كه له ديوهخاني وهدركهوت، غلبه غلبي جحيلان له پشت
شوورهي قهلاي دههات، پي دهكهنين، خانق بهرهو غلبه غلبي چوو، كه له
شووره سهركهوت، له قوللهيهكهوه تماشاي كرد، له بهستي پشت شوورهكه دا
جحيل سهرگرمي مهشقين، جووت جووت يهكدي وهبر جريدان ددهن و
ركيفان ليك دهكهن و شيربازي دهكهن و زرينگي شير و مهتالانه، دهتگوت
مهشق نييه، شهري راستهقينيه و هر ئوه نييه يهكدي ناكورژن، جار
جاريش يهكدييان وهبر شيران ددها و به مهتالان خويان دهپاراست و
شيريان وي نه دهكهوت. ههمزه چاوهشيش له دوورهوه راوهستابوو فهرماني
ده دا، ههندي جاريش كهسانكي بهنيوي خوianeوه كاس دهكرد:

– كەلەش، پۈستەم، وا نابى.

خانۇكە چاۋى بەۋ مەشقە كەۋت، جىيىلان وا بە دىل و بە گيان فېرى دەبن،
زۆرى پى خۇش بوو و لە دلى خۇيدا گوتى:

– پىم وايە ھەموو دەستتان دەخورى و خويىشتان ھىندە گەرمە ھەر
و ەختە بكوئى و خوا خواى ئەۋەتەنە ھەر ئىستا بچنە شەرى و ھەريەكە
چاۋەنۆرى ۋەيە كەنگى گەرناسى و بوپرى خوى ئەزموون كا . خوا كاريكى
وات كىردبا لەو پۇژانەدا توۋشى دوژمن ھاتباين و ھەنگينى چاۋم
بەمىرخاسى لاۋى كورد كەۋتبا .

خانۇ بەدەم ئەم بىر كىردانەۋە لىتى پاكشا و نوست . ئەۋى پۇژى درەنگ
ۋەخەبەر ھات، تىشكى ھەتاۋ لە پەنجەرەكانەۋە كەۋتبوۋە سەر نوپنەكانى،
ژنەكەى مسينە و دەستشۆرى ھىنا، ئاۋى بەدەستىدا كىرد، گوتى: لە
سبەينىۋە سى سوار لە دەرەۋە ھاتوون چاۋەنۆرتن، خانۇ لە ژنەكەى توۋرە
بوو، گوتى:

– جا بۇچ زووت ۋەخەبەر نەھىنام، دە زوو ئاۋم بەدەستىدا كە .

– جا گوناھى من چىيە، تۇ بۇ خۆت كەم دەنوۋى، شەۋ و پۇژ سەرقالى و
ھەر بەسەر پىۋەى، مال ئاۋەدان .

– كوا سوارەكان لە كوپن؟

– لە ديوەخانن، لە كن سەرۆك ديوەخانن .

خانۇ گورجى سەر و چاۋى سىپىيەۋە، چوۋ بۇ ديوەخان، كە گەيشتە
ۋىندەرئى، ھەموو لەبەرى ھەلستان، خانۇ سلاۋى كىرد، گوتى:

– سەلامون عەلەيكوم .

– عەلەيكومە سەلام .

– ئىۋە لەمىژە ھاتوون؟

– قوربان، ماۋەيەك دەبى ھاتووين .

- راستستان دهوئى خەتاي گەورئ بوو، زوو ومخەبەرى نەههتنام.

- دە بلئن، دەى چتان ديت، هەستتان بە چ کرد؟

- قوربان، کەس نازانئ ژمارەيان چەندە، بەلام وئ دەچئ چەند هەزارئک بن، هەندئکيان بەرئوون و هەندئکيان لە دۆل و دەران و هەندئکيشيان لە کن کاني ترشئ و شوئناني دیکەن. کە چاويان پيمان کەوت، وەدوويمان کەوتن، بەلام ئەسپەکانيان وەکو هينەکانئ ئيمە توندوتۆل نەبوون، نەمانگەيشتنئ.

- هەموو سوارەن، يا پيادەشن؟

- ئيمە هەر سوارەمان ديتن، پيادەمان نەدیت، وا ديارە هەموو سوارەن؟ چونکە ئيمە چاومان بەکوردئ قشلاخەکان کەوت، دهيانگوت: کوردئ گوندەکانئ خواريمان شەر دیکەن، بەلام چيان پئ دەرئ، لەشکرەکە زۆرە و لە کيشەدا نيبە، دوو بەشى قشلاخەکانيان تالان و برؤ کردووە و ئەوہى ماويشن ئەوانەن کە هەلاتوون و پرووى لە چيا و جيگەئ تووش و سەخت و ئاسئ کردووە.

خانؤ سەرئکئ مەجليسەکەئ کرد، گوئئ:

- ئيوە چ دەلئن؟ شا عەباس لەشکرئ لئ کردووين. پياومان دەرکۆئ، تالان و برؤمان دەکا.

هەموو کرپوون، ورتە لە دەمئ کەسەو نەهات، ئەوجا جەلال مەزنى هۆزئ ماسيخۆزان گوئئ:

- با لئيان گەرئين، تا دەرگەنە نئو چياکان، پاشان تئيان دەرکەوين، قەلاچۆيان دەرکەين، خانؤ قسەئ جەلالئ پئ خوئش نەبوو.

راستە جەلال پياوئکئ دەولەمەند بوو و لەبەر دەولەمەندييەکەئ بووبوو بەمەزنى خيلەکەئ، بەلام نە پياوئکئ ئازا و مئرخاس بوو و نە شەرپيشئ پئ دەرکا. هەميشە خوئ لە شەرئ دەدزيبەو و زەغەلئ دەرکرد. خانؤش لەمئژووە هەستئ بەو کردبوو و هيچ دەنگئ لەگەل نەدەرکا، لەبەر وەئ هيچ گومانئکئ لەوہا نەبوو کە بؤ رۆزئ تەنگانە بەکار نايە و لە شەرپا مەردانە

خۆی ناگرئ.

له پاشان پۆستۆ ناوئىكى سەر به هۆزى ماله رهند هه لى دايه، گوتى:

– قوربان، لهو قسانه ي جه لالم سهر سورماوه، دوزمن وا عهشيره ته كه مان
قه لاچۆ دهكا، تالان دهكا، كه چى ئهو ده لئى: «با لئيان گه رئين تا ده گه نه نئو
چيا». ئه گه ر به قسه ي ئهو بئى، خو تا ده گه نه ئيره نيوه ي خه لكه كه قه ده گه ن.
كه نيوه ي ئهو خه لكه ش قه كرا، ههنگى ئيمه بچين چ بكهين؟ ئه وه چه ند ساله
شا عه باس له شكرمان لئى دهكا، به لام ئيمه پياوانه نه مانه پيشتوو ه پئى باوئنه
خا كمانه وه. ويستاش ده بئى سئى و دووى لئى نه كهين و بچين لهو ده شته تئيان
كه وين.

خانۆ ئيدى ريگاي ئاخاوتنى كه سى دىي نه دا، گوتى:

– ئه من به قسه كاني پۆستۆ قايلم، ئيوه چ ده لئى؟ كه س دهنگى نه كرد، ريش
سپيه ك نه بئى، گوتى:

– گه ورم، تا ئيستنا هه ر خو ت پاراستووتين و ريگات پيشان داوين، تو چ
بكه ي، ئيمه ناتوانين بلئين نا؛ چونكه بۆ ئيمه ي دهكه ي.

مه جليسه كه هه موو به يه ك دهنگ گوتيان:

– وه للا ردين سىي راست ده لئى، ئه شه دو بيللا تو پاراستووتين، چو نت
ده وئى وا بكه، له تو فه رمان و له مه به جي پئان.

– ده كه ئيوه قايل بن، وه للا منيش قايلم، ئه وجا به جه و زوى گوت:

– پئنج سه د سوارم له بۆ ئاماده بكه، سبه ينى زوو به رئى كه وم.

هه ندئى له مه جليسه كه گوتيان:

– تو چ دهكه ي؟

– چو ن چ دهكه م؟ خو م ئاماده دهكه م، بۆ شه ر بچم.

– ئه دى نالئين: له شكرى ئيران چه ندين هه زاره؟ تو به پئنج سه د سواره وه

چت پئى دهكرئ؟

– پېنج سەد سوارم بەسە .

پاشان ديسان بەجەوزۆي گوت:

– مرازی چاوەشم بەدەھۆل و زورنا و توولۆومەو ڕەگەل خە . لە سەرۆک
هۆزان با ئەسۆي لاکانم دەگەل بۆ .

وہختی کۆپی خانۆ کۆدەبووہوہ، دەستوور وابو لە دیوہخان نان دەدرا و
میوانداری دەکرا . ئەوئ پۆژئ چەند مەڕیکیان سەر بریپوو، لە پێشان
گۆشتی برژاو، پاشان تاس کەباب، بەدووی ئەودا قلیانیی سەر سیلیان بە
سیر و ماستەوہ بە سینی دابەشییەوہ . نۆکەر بەسووراحی شەربەتیان
دەبەشییەوہ .

پاش نانخواردنی خانۆ فەرمانی دا، کیشکچی سەر قوللان پترکەن و
وریاین . بەفەرمانی خانۆ بانگی تۆپسازیان کرد، ناوی خاچۆ بوو، بەلام خانۆ
پێی دەگوت: خێچۆ . کە هات لێی پرسى:

– خێچۆ، بیستووتە شا عەباس ديسان لەشکری لێ کردوین . ئەو دەمی کە
هیشتا تۆپت بۆ ساز نەکردبوین، بەزاندمان و ھەلاتن بەلام لەو بروایەدام
ئێستا پتریان دەڕۆست دێن، دە تۆپمان ھەن .
– نەخێر، قوربان ھەر نۆ تۆپمان ئامادەن .

– چاکە تۆپی دەپەم چۆن بوو، ئەدی ئەوئ پۆژئ تاقیمان نەکردەوہ؟ .

– بەلێ، ئەوئ پۆژئ لە پاش ئەوہی جەنابت پۆیشستی نۆڕیم ھەندى
کەموکورتیی ھەییە، پتویستە چاکى کەم .

– کەموکورتیی چی؟

– جیگا پلێتی ئاگردانەى ساز نییە، خەمت نەبۆ، چاری دەکەم .

خانۆ فەرمانی دا تۆپەکانیش ئامادە کەن . پاشان ئامۆژگاریی
مەجلیسەکەى کرد، گوتی: «ئێوہ خۆتان زۆر چاک دەزانن کە شای ئێران زۆر
جاران کوردی غەیانی بەجاسووسى بۆ نێو ناردوین، تا لە ھەموو راز و
نیازیکمان بگا . بەلام ئەوہ چەند جارە خەلکەکە زوو ھەستیان پێ دەکەن و

ئاشكر ايان دهكهن.»

دوو پوژ بوو ئەو پياوانەى خانۆ ناردبوونى، هيشتا نهگه رابوونهوه. رۆژيكيان خانۆ دوو سواری وەدووی خۆى دا و له قەلا وەدەرکەوت. له ريتگا که لای دا و دابهزى، چەند هەنگاویکی بەنیو بەفردا هەلیناوه و لەپاشان گەراوه، ئەوجا سواری ئەسپەکهى بووهوه، گوتى:

– من وام دەزانی هیند بەفر باریوه ئەسپ له شەرتدا دەرناچى، بەلام وا نىیه، دەردهچى.

خانۆ کاتى گەراوه، پیاوەکانى هاتبوونهوه، چاوەنۆرى بوون. خانۆ لێى پرسین:

– بلین، چ باسه؟

– قوربان، چ باس بى، له شکرىکى گهره و گرانه. کهوتوونه نیتو ئەو گوند و قشلاخانه، پیاو دەرکۆژن و تالان دهکهن. گوندییهکانیش ورده و مورده و شر و شیتالى خۆيان کۆ دهکهنهوه و ژن و منداڵان دهگوزینهوه لێرهواران، مرۆ بههر لایهکیدا دهچوو گوێى له گریان و واقى منداڵانه، هەندیکيشيان هەلاتوون و خۆيان له گەلى و ئەشکەوتان شاردووهتهوه.

– زۆر بهرهو ئێرهوه هاتوون؟

– نا هيشتا تازه گەشتوونه گوندهکانى خوارى.

– ئیدی نابى راولهستين، دهبى هەر ئەم شەو بهرێ کەوين.

پوژ له پشت چپای له ئاوابوونیدا بوو، تاریکی وەکو دز هیدی هیدی و له سههرەخۆ زهویی دهشێردهوه، کۆر بلاوهی لى کرد و هەر کەسه گەراوه ماله خۆى. تهنا خانۆ و ئەسۆى لاكان نهبى، ئیدی کەسى دى نهماوه. ئەوئى شەوئى بهدوورودرێژى خەرىکی تهگبیر و را بوون: چۆن و به چ پەنگى پێش له دوژمن بگرن. ئیدی دەنگى کهلهشێرى نیوهشەوئى دههات، خانۆ وەدەرکەوت، سستیر بهئاسمانهوه جریوه جریویان بوو. دنیا هینده کپ و خامۆش بوو، دهتگوت کەس بهخهبر نىیه و هەموو له شیرنى خەویدان بهلام وا نهبوو، کەس

نه نووستبوو. خه لکی قه لا هه ستیان به هاتنی ئیران کردبوو، جگه له مندالی بچووک و ساوای بهرمه مکان، کهس خه وی لئ نه که وتبوو. ومختی پینج سه د سوار به سه رۆکایه تیی خانۆ ریکوپیک و له سه ره خو به ریی که وتن و رۆشستن، خه لکی قه لا هه موو هاتبوونه ده ری له کووچه و کۆلان و سه ربانان وه ستابوون، ده یانگوت:

– شای ئیران خوا بکا تهختت وهرگه ری.

سه ربازه کان هیند بیدهنگ و جوان ده رۆشتن، کهس دهنکی لیوه نه ده هات، ده تگوت هه ر کهس به و ریکاشدا ناروا، جار جار پرمه ی ئه سپ نه بی، ئیدی سرته له هیچی دیکه وه نه ده هات. خانۆ که له قه لا دوور که وته وه فه رمانی دا ئاوه زهنگی ته قین وه سه له ف که ون. خانۆ هیند خیرا ده رۆیی به رۆژ و تاقیکی گه ییه ئه و جیی که دوژمن سنووری کوردیان لئ شکاندبوو و به م دیودا هاتبوون.

له خوارۆی شه ریکی گهرم بوو. خه لکی قشلاخان چه ند سه ربازیکیان له جیگه یه ک ئاسی کردبوو، گاشه به ردیان به سه رد غلۆر ده کردنه وه. کاتیکی خانۆ چاوی به م په ریشانییه که وت که به سه ر هۆزه که ی هاتوه، کزه له هه ناوییه وه هات و له دلێ خویدا، گوتی:

– ئه مانه چییان به سه ر هۆزه که م هیناوه؟ خانۆ بیرى کرده وه له کویرا دوژمن داپلۆسی. پاشان هاته خوارۆی و سه رلکه کانی کۆ کردنه وه، گوتی:

– ئیمه ده بی له سی لاوه له دوژمن وه ریین. له لای راست و له لای چه پ و له پیشه وه. له چه په وه سه د پیاو و له راسته وه سه د، به لام له پیشه وه سی سه د پیاو؛ چونکه هیژی گهره ی دوژمن وا له پیشه وه. عه زیز تو له گه ل سه د سه ربازدا له راسته وه برام ئه تۆش له گه ل سه د سه ربازدا له چه په وه، منیش له پیشه وه، ده با جاحیلان جگه له شیر و مه تال و رمبان، که مه ندانیش ئاماده بکه ن و که مه ند له ملی دوژمن بکه ن و که مه ند کیشیان بکه ن. هه مزه چاوه ش که مه ند کیشکردنی چاک فیتر کردبوون، ده بی ئه وه بزانه که به زیندوویتی

كەمەند كېتىشكەردن ترسىكى گەورە داۋىتتە دلى دوژمنان و بەجارتى ورەيان پى بەر دەدا .

لە نىۋ سەربازەكانەو دەنگى پىكەنەن ھات، يەككى گوتى:

– لە شەپى شەمەدیناندا بەو كەمەندانە ترسىكى وامان خستە دلى سەربازى رۆمىيەو زۆرجار ئەسپەكانيان بەجى دەھىشت و ھەلدەھاتن. جگە لەو ھە خانق گوتى:

– كەس ھەلنەكوتتە سەر دوژمن تا گویتان لە دەنگى تەپل و زورپناى مىرزا دەبى، ھەركە دەنگى تەپل و زورپانان بىست، تىيان وەرپىن و بستى دەرەتەيان مەدەن. دەبى واش برۆن كە كەس ھەستەن پى نەكا. دە برۆن ئوغرتان خىر بى.

كاتىكى عەزىز و برايم رۆيشتن، خانق نىزىكى ئەسقى لاکانەو بوو، گوتى:

– نازانم چ بلىم، ئەو ھە چەند جارە رۆزانى زۆر سەخت و دژوارمان دىون، زۆرت پى پىشت ئەستوروم. من وا لىرەو ھىرش دەبەم. – قوربان، تۆ لىرە بىنەو، من ھىرش دەبەم.

– نا، ئەسقى گيان، من ھىرش دەبەم، تۆ لەگەل سى سەد سوارەكەدا لىرە بىنەو، بۆ خۆت لەسەر ئەو لووتكەيە راوەستى، بنۆرە، لە ھەر لايەكى دوژمن زۆرى بۆ ھىناين و دەرۆست نەھاتىن، گورجى پەنجا سواران بنۆرە و خۆشت لە جىگەى خۆت مەبزوو، ھەمىشە بنوارە و وريا بە. بەلام ھەر كاتى زانیت لە تەنگانەداين و كارمان شلۆقە، ھەنگى خۆشت وەرە. من لەو برۋايەدام كە بەشەرەف و ناموسەو دەوژمن دەبەزىن.

پاش ئەو ھى كە خانق لە قسەكانى بوو، سەد و پەنجا سوارى وەدووى خۆى دا و لى دا بەرپى كەوت، نەختى نىزىك بوو. سەزەندىشيان لەگەل خۆدا بربدبوو، خانق ھىدى، ھىدى بەرەو لەشكرى دوژمن وەستا، چادىر قولى خان دەورۋەرى تەيمان كرابوو.

ئىوارە بوو، ھەتاو ھىشتا بەتەن بوو، بەلام دار و درەختى لىرەوارەكانى سىنگى چىپكان كە بەرەو رۆژ بوون سىتەر بوون. خانق بەمىرزى گوت: «ئىنجا لى دە». لەپەر دەنگى دەھۆل و زورپناكەى مىرزا ھات. بەلام چ دەھۆل و زورپنايەك، كە لە نىوئەوگەلى و قات قاتانەدا دەنگيان دەداو دەتگوت يەك دەھۆل و زورپنا نىيە، بگرە سەد دوو سەد دەھۆل و زورپنان. قولى خان لەو كاتەدا گرتكە گۆشتىكى بەرخى بەدەستەو بوو دەيخوارد، كە گرم و ھۆرى دەھۆل و زورپناى بىست واقى ورمە گوتى:

– وا ديارە ئەم كوردە بيانىيانە شاىى دەكەن، ئەم ھەموو دەھۆل و زورپنايەيان لە كوئى پەيداكرەووە.

مىرزا نقامى زەلولى گۆرى و كردى بەنقامى ھاوار و ھەندى دەنگى بىلندتر كەردەو.

سەربازە پاسەوانەكانى قولى خان ھاتن خەبەريان بە قولى خان دا، گوتيان: «خانق پايەدار بى، لەشكر لەلاى راستەو شكاو و ھەر سەربازە و ھەلدى...» خان ديسان پارە گۆشتىكى ناسكى دىكەشى لە دەمى ئاخى، دووبارە خەبەريان ھىنا كە لاى چەپىش پەرىشانە و سەرباز ھەرچەند دەكا خۆى پى راناگيرى، ئىنجا تى گەپشت كە شتى قەوماو. گرتكە گۆشتەكەى داناو لە چادرەكەى وەدەرەوت خانق لىپ زىپىن لەشكرى عەجەمى چنگ لەسەرشان راپىچا و قولى خانى لەنىو چادردا وەگىر ھىنا.

قولى خان ھەر ھىندەى پى كرا سوارى ئەسپەكەى بى. ئەم ھەلمەتەى خانق بەجارى پەركالى لەشكرى ئىرانى شكاند و ترسىكى واى لە دليان ھاوېشت كە زۆريان ئەسپەكانيان بەرەللا دەكرد و ھەلدەھاتن. كوردى گوندەكانى خوارى و ئاران و گەرمەسىرەكان كە بىستيان خانق لەشكرى قولى خانى وەگىر ھىناو، ئەوانىش نىرانە لاى خۆيانەو لىيان دان بەلام لىدان نەگ گالته.

دوو رۆژ بوو، لە لاپالى چىپكانى دمدەم و لە نىو بېشە و چىستانەكاندا خانق

و لهشکری ئیران شه‌پړیکی گهرمیان کرد. رږژی سپیهم خانق و قولى خان
 رپووه‌پرووی یک هانن. خانق که چاوی به‌جلوبه‌رگ و چه‌ک و رپحالی قولى
 خان که‌وت، ده‌ستبه‌جی گوتی. ئه‌مه سه‌رږکی له‌شکره و تیتی خوری:
 - تو بوجی تالان و کوشتار ده‌که‌ی؟ چما نازانی ئه‌مه خیلې به‌روداره و
 مه‌لېه‌ندی کوردانه؟

قولى خان که چاوی به‌شان و باهوی خانوی که‌وت به‌جاری قه‌له‌می ده‌ست
 و پتی شکاو له‌دلی خویدا گوتی: «من به‌ده‌ستی ئه‌م پیاوه ده‌کوژیم» خانق
 پرووی جل‌ه‌وی تی کرد و شیریکی تی سره‌واند، به‌لام شیر هیچی له‌قولى خان
 نه‌کرد. ئینجا پاشه و پاش کشاوه و ئاوزه‌نگی له‌ئسپ توند کرد و به‌تاو
 هه‌لی کوتایه‌سهری و شیریکی به‌هه‌موو هیژیکیه‌وه لی دا. شیر به‌رشانى
 که‌وت و دیسان هیچی لی نه‌هات. ئینجا قولى خان گورج ده‌مانچه‌یه‌کی له‌به‌ر
 پشتینه‌که‌ی هه‌لکیشا و له‌نیوچاوانی خانوی توند کرد، به‌لام ئه‌سوی لاکان
 پیش ئه‌وه‌ی قولى خان په‌نجه به‌په‌له پیتکه‌که‌یدا بنی نووکی رمبی له
 قورقورایگی گیر کرد. ده‌مانچه له‌ده‌ستی قولى خان به‌ربووه‌وه و له‌سه‌ر
 عه‌رده‌که ده‌رچوو. کاتی له‌سه‌ر عه‌رده‌که سه‌یری له‌شی قولى خانیان کرد،
 ته‌ماشا ده‌که‌ن زری له‌به‌ردایه و تومه‌س بویه شیرى خانق کاری تی نه‌ده‌کرد.
 هه‌وتووێک پتر بوو، خانق له‌گه‌ل سه‌ربازه‌کانی خوی و کوردی قشلاخه‌کاندا
 له‌شکری قولى خانیان له‌و بیسه و گه‌لیانده‌دا بر بر کردبوو، تیان که‌وتبوون
 و قریان ده‌کردن، به‌لام پاش شه‌ر برانه‌وه، خانق یازده سه‌ربازی کوژران و
 پینجیش برینداربوون. مانگی پتریوو قولى خان به‌دوو هه‌زار سه‌ربازه‌وه
 هاتبوونه سه‌ر قه‌لای دمدم. شا عه‌باس هه‌ر رږژی ده‌ژمارد و له‌دلی خویدا
 ده‌یگوت:

- ئیستا قولى خان گه‌یشته‌وته چیای دمدم و خاپووری کردووه و ئه‌و
 کوردانه‌شی به‌دیل گرتوون و ده‌یانیه‌ینی. ئیدی به‌جاری پښگامان بۆ
 کوردستان سانا ده‌بی.

ئەو بۆيە باوەرى واپوو، چونكە قولى خان كەلەمىردىكى بەناوبانگ بوو. لە زۆر شەپى گەورەدا ھەميشە زال و سەرکەوتوو بوو و ھىچ شەپى نەبوو قولى خانى تىدا سەرئەكەوئى. بەلام ھەندى جارىش شا بىرى دەکردەو كە خانى كوردانىش پياوئىكى دپە و لە شەپشدا زۆر لىزان و چازان و پسپۆر و شارەزايە و لەوانەيە شتەك بەسەر قولى خان و لەشكرەكەى بەئىنى. بىرى لەو دەکردەو چوئى كۆمەك بكا. كۆمەك بۆ چ لايەكى بنىرئ، قولى خان بە چ رىگايەكدا چوو، ھەرچەندى كرد، ھىچى بۆ نەكرا و نەيتوانى كۆمەكى بۆ بنىرئ و فرىاي كەوئى. لەو رۆژانەدا مزگىنييان بە شا عباس دا، كە كورى بوو. شا وەجاخ كۆيەر و ئەستىور بوو ھەر سەبارەت بە وەجاخ كۆيەبەشى بوو كە كچى شاي ئەفغانستانى ھىناوو. كەچى ھەر مندالى نەدەبوو، بەلام ئەم مزگىنيە شادمانىيەكى بى سنوورى خستە دلبيەو. چەند رۆژ بوو لە خۆشى و شاديدا بوو.

وەزىرەكانى خانق، مەزنەكانى، دەولەمەند و بازرگانەكان بەپىرۆزبايىيەو دەھاتن و ئەم دەھات و ئەو دەچوو. بازرگانىكى دەولەمەند ھىشتا (فەيزە) خانم سكى دوو مانگان بوو لانكىكى زىرى لە شارى بەغدا بۆ بەرادان دابوو، كاتى دەنگ بۆلەبوو ھەو كە شاژن كورى بوو، لانكەكەى بەديارى بۆ شا ھىنا. شا خۆى و ميوانەكانى لە لانكەكەيان دەروانى و لە جوانى و نايابىيەكەى سەريان سوپ ماوو. نۆكەر و كوئخادەركان خەبەريان بە شاعەباس دا، كە سى سوارى قولى خان گەرانەو و داوا دەكەن بە خزمەتى شا بگەن.

شا عباس بەو بۆنەو كە خوا كورى پى بەخشيەو و وەجاخى شاھنشايەتتى ئىرانى پى روون كردووەتەو خەم و خەفەتى دىيائى لە بىر چووبووەو و بەگەرانەو سى سوارەكەى قولى خانىش دلى ھىندەى دى خۆشتر بوو. مالى وەكو پوورەى ھەنگ ميوانى تى پزابوو، شەو و رۆژ بەزم و رابواردن بوو. بەردەرگای خۆشى و ئاوەدانى وای بەخۆيەو نەديتبوو. چەندىن رۆژ بوو ميوان دەستە دەستە لە ھەموو شار و ناوچەكانى چوار كەنارى ولانەو دەھاتن و دەچوون.

شا به بهردهستانی گوت:

– به سوارهکانی قولى خان بلّین سبهی نا دوو سبهی یین. سوارهکان لییان دا رۆیشتن. بۆ دوو بهیانی سوارهکان بهفهرمایشتی شا هاتنه بهردهرگا.

مالی شا ئەوێ رۆژیش له رۆژانی پێشوو گهلی ئاپۆرتر بوو، هه‌موو به‌ئالا و والا رازابوووه و که‌یف و رابواردن و عه‌یش و نۆش بوو. شا دیسان رینگای به‌سوارهکان نه‌دا بیبین.

له‌و رۆژانه‌دا له‌شکری کورد له‌ ژێر فه‌رمانده‌ی خانۆی له‌پ زێڕین، له‌شکری ئێرانی له‌ دۆل و لێره‌وار و لاپالێ چیاکاندا له‌توبه‌ت کرد و ق‌ری کردن، کوردی ق‌شلاخ و گونده‌کانی خوارێ و‌ه‌کو ئیچ‌یروان و‌ه‌دوو‌ی سه‌ربازی ئێرانی که‌وتبوون و ده‌یانگرتن و ده‌یانکوشتن. پاش ئەوه‌ی میوانه‌کان رۆیشتن و به‌زم و رابواردن که‌مێ سووک بوو. شا رینگای به‌ سێ سه‌ربازه‌که‌ دا که‌ یینه‌ خزمه‌تی. هه‌رکه‌ سه‌ربازه‌کان هاتنه‌ ژووره‌وه‌ پێش ئەوه‌ی ئیکلام بک‌یشن، شا پرسى:

– چ‌تان کرد، قه‌لاتان وێران کرد؟ ئەو کورده‌ بیانییه‌تان گرت، سه‌ره‌که‌تان ه‌یناوه‌؟

– شا پایه‌دار بێ، خانۆی له‌پ زێڕین له‌شک‌ره‌که‌مانی به‌جاری ق‌رکرد، سه‌ربازه‌کانی و‌ه‌کو پ‌لینگ خۆیان پ‌یدا ده‌داین و تیک و پ‌یکیان ده‌شکاندین و سه‌یر ئەوه‌ بوو پ‌یاو نه‌یده‌زانی له‌ بن کام به‌رد، یا کام دره‌خت خۆیان مات دا‌بوو. له‌شک‌ره‌که‌مان له‌ ئیو ئەو گه‌لی و ب‌یشه‌ و دار و به‌ردانه‌دا پرش و بلاو بوونه‌وه‌ و خۆشیان نه‌یانده‌زانی روو له‌ کوێ بکه‌ن.

– ئە‌ی قولى خان کوا؟

– له‌ شه‌ردا کوژرا.

ئ‌هم خه‌به‌ره‌ کارێکی وای له‌ شا عه‌باس کرد له‌ داخان ده‌موچاوی که‌مێ خوار بوو، ویستی شتێک بلّی، له‌ پر پاسه‌وانه‌کان خه‌به‌ریان ه‌ینا:

– شای ئەفغان هاتوو و چاوه‌پێی دیدەنییەتی.

– با بێنە ژوورەو، دەی ئێو ملتان بشکێنن بڕۆن. هەر بە کەس نەوێرن بەکوردی بیانیشت نەوێرن، دەک خوا لەو خراپترتان بەسەر بێنێ. هەرسی سەرباز بە شەرمەزارییەو هاتنە دەرەو و روۆشتن. شا عەباس بەبۆنە میوانداریی خەزوورییەو دیسان کەوتە شادی و بەزم و رابواردنەو؛ چونکە خەزووریشی شای دەولەتیک بوو. خێرا ئەمری کرد چەند کار مامزێکی لەنتو باخدا بەخێو کردبوو، سەریان بڕین. ئێتر شا عەباس هەر لە کەیف و رابواردندا بوو تا چلووی زستانی بەسەرچوو.

به‌شی نۆیه‌م

حوسین خان

پاش ئه‌وه‌ی که چلوان به‌سه‌ر چوو، ژنه‌که‌شی به‌داو و ده‌ستوور له‌ چلوان ده‌رچوو ئیدی به‌زم و شاییی و رابواردنیش ته‌واو بوو. شا هه‌میشه‌ بیرری ده‌کرده‌وه‌ چۆن تۆله‌ی خۆی له‌ خانی کوردان بکاته‌وه‌. له‌دووی حوسین خانی هه‌نارد، خیرا پتیاان گوت بیت:

حوسین خان خه‌زووری شا عه‌باس بوو، به‌لام شا خوشی به‌چاره‌یدا نه‌ده‌هاته‌وه‌ و زۆری پک لی ده‌بووه‌وه‌ و که‌م بانگی ده‌کرد. جارێکیان، وه‌کو له‌ دواییدا ئاشکرا بوو، شا ویستبووی خه‌زووری له‌ سێداره‌ بدا. که‌س نه‌یزانی له‌سه‌ر چ بوو. فه‌یزه‌ خانی ژنی ده‌لی شتیک به‌سه‌ر باوم بێنی یا خۆم ده‌رمانداو ده‌که‌م، یا خۆم ده‌خنکینم، ئیدی به‌مه‌ پزگاری بووبوو.

به‌لام ئه‌م جاره‌ که‌ خه‌به‌ریان دایه‌ شا و بانگی کرد، دلی وه‌ په‌ژاره‌ که‌وت و له‌ پێگا هه‌ر بیرری ده‌کرده‌وه‌:

– کوپینه‌، خیره‌، ده‌بی بۆچی له‌ دووی ناردبم؟ من نازانم ئه‌م پیاوه‌ بۆچی هه‌زم لی ناکا؟ خوا نه‌خواسته‌ خۆ هیچ خراپه‌یه‌که‌م بۆی نه‌بووه‌ و ناشبی ئه‌ی باشه‌، ئه‌و هه‌موو بی چاره‌ و کۆلۆلانه‌ گوناھ و تاوانیان چ بوو که‌ له‌ خوتو خۆپایی سه‌ری په‌راندن.

حوسین خان به‌ده‌م بێرکردنه‌وه‌وه‌ هۆشی له‌به‌ر برابوو، خوشی نه‌یده‌زانی چۆن گه‌یشته‌ به‌رده‌رگای مالی شای ده‌رکه‌وانان ده‌رکه‌یان لی کرده‌وه‌ و به‌بی

خه بهردان حوسپن خان چوو ژووری بۆ خزمهت شای. چونکه هه موو دهیانناسی که باوی فهیزه خانه و خه زووری شا عه باسه. حوسپن خان که گه یشته بهر دویری دیوه خانی شا، به پیی رپوره سم، ئیکلامی کیشا. شا ئەم جاره بهرووخۆشییه وه جیگهی پیشان دا و له تهنیشت خۆیه وه داینا، گوتی:

– بیستووته، ئەو کورده بیانیا نه چیا نه به سهر له شکره کهم هیناوه؟ حوسپن خان که ئەوهی بیست گورج تی گه یشت که بۆچی له دووی نار دووه. – پرشنگی شاهانه تان هه می شه چهتری سهر سه رمان بی، بیستوومه.

ئیمه نابێ له مه بیده نگ بین، کوردیکی بیانی وا چۆن ده بی له پرووی شاهه نشا چه که هه لگرێ و سه رکیشی و که له وه کیشی بکا.

وهختی قولی خانم نارد، گوتی: «ده بی له زستاندا قه لاکهی وێران بکهی چونکه کورد ئەو ده می باوه ر ناکه ن که س هیرشیان بۆ ببا»، تۆ ده زانی قولی خان چ شه ریکه ریکی زۆره ان و شاره زان بوو.

– به راستی، قسه که ی قولی خان راست بوو، وا چاکه پیاو له م رۆژانه دا به سه ریدا بدا؛ چونکه ئەو ئیستا پاش به زاندنی له شکری قولی خان دلیا و ئەرخاينه و پیدهشت و چیاکانیش به جاری به فر و سه هۆلبه ندانه.

– ده ماده م ئەتۆش باوه رت وایه، وهره تۆش له شکری له گه ل خۆت بخه و بچۆ سه ری، خۆ تۆ له قولی خان که متر نی و گه لی شه ریشته بردووه ته وه.

– تکام وایه چه ند رۆژیکم مۆله ت به ره موون، خۆم خه به رتان لی ده گیرمه وه. کاتی حوسپن خان ئەمه ی گوت، شا عه باس که می پاما. پاشان ئیزنی دا، که دوا ی چه ند رۆژی خه به ری لی بگیری ته وه. حوسپن خان دیسان ئیکلامی کیشا هاته ده ری، له هاتنه ده ری دا له بهر سفده ری تووشی فهیزه خانی کچی هات. فهیزه خان که چاوی به باوکی کهوت خۆی هاویشته ئامیزی ماچی کرد، گوتی:

– باوه گیان، ئەوه لی ره ی، ئەی ناته وی چاوت به نه وه ی خۆت بکه وی کچه له رهنگی باوی نۆری، سهیری کرد رهنگی په ریوه. پرسى:

- ئەيەزۆ، چت لى قەوماوۋە باوۋە گيان؟ ئەوۋە بۆچى وا رەنگت پىرووكاۋە؟ تو
ھەزرىتى ەلى راستىم پى بلى كى؟

- كچم ھىچ نەبوۋە.

حوسىن خان ھەزى نەدەكرد ھىچ لە كن كچەكەى بىدركىنى.

- نا، باوۋە گيان، بى سى نىيە و لىم دەشتىرىيەۋە، بۆچى بانگى كردى؛
راستم پى بلى؟

حوسىن خان كىرۋو، ورتەى لىۋە نەھات، فەيزە خان دەستى بەگىيان كرد و
گوتى:

- باوۋە گيان، خوا لە نىرىنەى بى بەشى كىردوۋى و منت بە كورى خۆت
داناۋە و زۆرت خۆش دەۋىم، كەچى قسەى دلى خۆتم پى نالىى، ئەو ناپاكە
بۆچى بانگى كىردوۋى و بۆ وا رەنگت ھەلپىرووكاۋە؟

باو، دىسان ۋەلامى كچەى نەداۋە، دەستى گرت و بەرەو ھەرەم سەراكەى
چوون لەۋى باۋەشى بەكچەكەيدا كرد و بەسنگى خۆيەۋە گوشى و ماچى كرد،
پاشان بەرەو لاي لانكە زىپىنەكەى نەۋەكەى چوۋ. نەۋەكەى نوۋستبوۋ،
دەموچاۋى بەدەرەۋە بوۋ، جوانىيەكەى چوۋبوۋەۋە سەر دايكى.

حوسىن خان بەسەر نەۋەكەيدا شۆر بوۋەۋە و بەھىۋاشى، بۆ ئەۋەى لە
خەۋى نەكا، گوتى:

- خوا بەساغ و سەلامەتى گەۋرەت بكا، بەلكو تۆ بىى بە شاي ئىران، بەلام
قسەكەى تەۋاۋ نەكرد، فەيزە خان تى گەيشت، گوتى:

- بەلام نەك ۋەكو باوكت بى.

حوسىن خان بەترسەۋە سەپرى چاۋى كچەكەى كرد و گورج زانى كە تىي
گەيشتوۋە، پىي گوت:

- نازدارتى باۋى، وا ديارە ھەلت ھىنا.

حوسىن خان لە كچە نىزىك بوۋەۋە و جارىكى دىكەشى لە ئامىز كرد،
گوتى:

- کچی خۆم له تۆ زیاتر منداڵی دیم نییه چ له تۆ وهشێرم و چ له خوا:
شا بانگی کردم که له شکر هه لگرم و بۆ شه‌ری کوردان بچم. خۆت
بیستووته که له شکره‌که‌ی قولى خان ئه‌و کورده قری کردن و له بنی هینان و
قولى خانیشیان کوشت. ئیستا زستانیکى سه‌خته و سه‌رمای ئه‌وئى ئه‌ندازه‌ی
نییه. ئیتر و ئیدی چۆن ره‌نگ و پرووم پى بمینى کچم؟

حوسین خان به‌وه‌ی زانیبوو که ئه‌گه‌ر کچه‌که‌ی نه‌بوايه شا عه‌باس
له‌مێژبوو له‌ سێداره‌ی دابوو، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شى باش زانیبوو که له‌و رۆژه‌وه
شا عه‌باس کچه‌ چواره‌ سالانه‌که‌ی شای ئه‌فغانستانی به‌سه‌ر فه‌یزه‌ خان
هینابوو، فه‌یزه‌ خان وه‌کو جاران هه‌زی له‌ شا عه‌باس نه‌ده‌کرد.
فه‌یزه‌ خان ده‌ستی به‌گریانی کرد و خۆی هاوێشته باوه‌شى باوکیه‌وه،
گوته‌ی:

- چاره‌ره‌شى من و کلۆلى تۆ نه‌بوايه، ئیستا کورپکت ده‌بوو له‌م ته‌نگانه‌یه
فریات ده‌که‌وت و له‌ جیاتی خۆت بۆ شه‌ر ده‌چوو، یا له‌ پشتت بوو، به‌لام پرووی
بى به‌ختی ره‌ش بى.

فه‌یزه‌ خان سه‌ری له‌سه‌ر سنگی باوکی داناوو فرمێسک وه‌کو بارانی
به‌هار له‌ چاوانی ده‌باری و باوکیشی توند به‌خۆیه‌وه‌ی گوشیبوو، له‌ پاشان
گوته‌ی:

- باوه‌ گیان، وا ده‌چم لێی ده‌پاریمه‌وه به‌لکو تۆ نه‌نێرئ.

- بۆ خاتری خوا و هه‌زه‌رتى عه‌لى شتى وا نه‌که‌ی کچم، تۆ به‌مه‌ کارم
خراپتر ده‌که‌ی؛ چونکه‌ وا ده‌زانى من پیم گوتوو، جا نۆره‌ی ئه‌وه‌مه
بیانوویکی دیکه‌م پى بگرئ و بمکوژئ.

- کچی خۆم شتى وا نه‌که‌ی ده‌خيلت بم، برۆم چاکتره‌، به‌لکو خوا ده‌رووی
به‌زه‌بیم لى بکاته‌وه، به‌ ساغ و سه‌لامه‌تى بۆ مالى خۆم بگه‌ریمه‌وه.

حوسین خان له‌ کن کچه‌که‌ی هاته‌ ده‌رئ، ئیتر سه‌ره‌له‌ئواره‌ بوو بۆ مالى
ده‌چوووه‌.

چيای دمدم چيايه کي ئيجگار گه وره و بهر فراوانه، له نيو چياکانی کوردستاندا چيايه کي دیکه ی وا که مه.

ئو چيايه سهرانسهری جهنگه ل و بيشه لانه. پره له گه لى قوول قوول، گه لى جيگه ی پیدهشت و راستانىشى هه يه، بههر لایه کدا بچی کانی و کانیاو و میترگ و چیمه ن و سه وره. شوین شوین، باخ و باخاتی میوه جاتی هه مه رهنکه، جى جى گولاوی پان و بهرینه. گوئ گولاوه کان و نيو دۆرگه کانیا ن پرن له قاز و مراوی و قولینگ و هه وێرده و تهیر و تووی دیکه. پیاو که دهچته ئو گوئ گولاوانه، مهستی دهنگیان دهبی. ئه گهر زۆریان لى ئیزیک دهبییه وه له ترسان خویان له گۆل داوین و بیچوووه کانیا ن دوايان دهکهن.

خێلى بهرۆدار دهغلودانیا ن هه ر هینده دهچاند بهشى خواردنى خویان بکا، بهلام پز و گا و گۆتال و ولساتی زۆریان بهخيو دهکرد؛ چونکه ئو چيا و چۆلانه له وه پرى زۆر خووش بوو، بههر لایه کدا دهچووی میترگ و چیمه ن بوو.

پز له پایزتیا تا بههارى له قشالاخاند دهماوه، بۆ رهشه ولاخ و ماین و ئه سپیش هیندیا ن گژوگیا دهدوورییه وه تا پاش به هاریش هه ر تهواو نه ده بوو.

کورد په زیان ته نیا بۆ گۆشت و شیر و پۆن نه بوو، بگره له خورییه که شى گه لى سوودیا ن وهرده گرت: دهیانفرۆشت، مافوور و قالچیهیا ن لى دروست دهکرد، بهر و لباد و جاجم و پۆیه ژمیا ن لى دروست دهکرد، خورج و تیر و جهوال و گوریس و که ژوو و گه لى شتى دیکهیا ن لى دهچنى.

قالچیه و مافوورى کوردستان له تاران و بهغدا و شام و بیرووت و ئهسته مبول زۆر به نرخ بوو و به دهست نه ده که وت. بازرگانانى ئو ولاتانه هه موو سالى دههاتن، خورییا ن دهکړی، مافووریا ن دهکړی، بهر و جاجم و شتى تریا ن دهکړی و به کاروانه و شتر و هیستر بۆ ولاتی خویا ن دهگواسته وه.

پایز بوو، سه رچیا بلنده کان له میژ بوو بهفر گرتبوونى، بهلام له پیده شتى ئیرانى دهنگوت تازه به هاره. له م ولاته زهوى دووچار دهخه ملى: جارێ له سه رهتای به هاریدا که دار و درهختی نيو باخ و باخات و بیستانان گولیا ن

دهكرد و تارای رهنګاورهنگيان دهپوشي، جارټكيش پايزيكي درهنگ ومختي دار و درمختي باخ و باخاتي دهشتي ئيران گهلاي هاويناڼي دهوهری و سهړلهنوئ گهلاي تازه و هچي دهكردهوه و له ههمهړهنگه گوليان دهپشكوت پياو خواخواي بوو سهپريان بكا.

ليږه. له قهلاي دمد، له زووهوه بهفر باريبوو، سهرما و سوله بوو، پوژگار تا دهات له كورتيي ددها و شهوگار دهيدايه دريژي، خيلي بهرودار له قهلا و گوندهكاندا هرهوهزي زباره و دهسهواي خوري پشكنين و خوري شووشتهوه و خوري شيكردنهوه و خوري رستنيان دهكرد، مالي وا له قهلاډا ههبوو، هه دوو ههوتوو يا سي ههوتوو هرهوهزي تيدا دهكرا. مالي عهدش داواي ههروهزيان دهكرد. نانتي خوشكي شهباب بهشوين دلبر چووبوو. گوتبوي: - ديم، تو برؤ.

شهبابي كورې عهدی له خوشيياندا پتي به زهوي نهدهكهوت و نارامي لهبهر بربوو له دلي خويدا دهیگوت:

- كوپنه، كهی ئيواري دادئ، چاوم بهدلبري خوشهويستم بكهوئ؟ بهجاري نارامي لهبهر بربوو ههچهندي دهكرد نهدهسرهوت، جاروبار له خوشكي نيزيك دهبووهوه، دهیگوت:

- نانئ، تو نهتگوت، دلبر گوتوويه: «تو برؤ، من ئيواري ديم» ئهدي كوانئ بو نههات؟

نانئ پي دهكهنئ، دهیگوت:

- برا بوچي تو تازه زباره و ههروهزي دهبيني، هيشتا دنيا پرووناكه، با تاريك دابيت ئينجا كچان بهره بهره ديئ.

- جا بوچي دهبي ئيواري كو بنهوه، ئهي پار بوچي له بهيانپيهوه كو دهبوونهوه تا نيوهشهوي له مالي ئيمه دهمانهوه.

نانئ تووره بوو، گوتي:

- برا تو بهراستي پياويكي سهپري، ئهي نازاني ئهمرؤ يهكه م پوژي

ههروهه زیه و کچان له یه کهم پۆژدا تۆژی درهنگ دین، چونکه ئەم ئیواره یه کابانی مال، یه عنی دایکی من و تۆ، کاریان به سهردا بهش دهکا: چهند کچ له خوری پشکنین بن، چهند کچ له سه خوری شیکردنه و بن و چهند کچ خهریکی رستن بن، به لام رۆژی دوايي ئیتر هه موو پۆژی به یانیان دین. تۆ گه یشتی؟ ده برۆ ئیتر، لیم دوور کهوه، با خهریکی کاری خۆم بم.

هیشتا دنیا پرووناک بوو. شه باب چوو بۆ ده لاخانه سهری خۆی تاشی، به لام هیشتا ریشی گوێزانی نه دیتبوو. کاتی له ده لاخانه گه راوه دایکی و خوشکی له نێزیکه وه پێ ده که نین و دایکی له خۆشی کوره تاقانه که ی که ز گه ز بالای ده کرد و شاگه شکه ده بوو. دایک و باوکی شه باب نه که ته نیا له بهر نه وه خۆشیان ده و یست، چونکه جگه رگۆشه ی تاقانه یان بوو، بگره له بهر نه وه ش، چونکه له نێو هاوژا و هوگری خۆیدا چ له نیچیروانی و چ له کار و خهبات و چ له شهردا هه می شه خاوه نی پایه ی هه ره بلند بوو و گوێ گره و نه وه ده بیر ده وه. چهن دین جار خانق خۆی له پێش هه موو جیئ له کان به می رخاسی و ئازایه تی شه بابیدا هه ل ده دا و په سنی ده دا.

ئیترا دنیا تاریک داهات، چ راش هه لکران. کچان به ره به ره هاتن، به لام دل بهر هیشتا نه هاتبوو. شه باب ئارامی له بهر برابوو، ده هاته کن که چه کان، ده پیروانی هیشتا دل بهر نه هاتوو و راست ده گه راوه و ده رپۆشیت. پاشان دیسان ده هاته وه کن که چه کان داده نیشت. دل بهر پاش هه مووان هات. جوانی وه کو دل بهر، نه که هه ره له قه لا، بگره له نێو هه موو خێلی به رۆ داریشدا هاوتای نه بوو. رۆخساری وه کو به فری یه که شه وه پاک و پروون بوو. برۆی ره شی قه ی تانی بوو، قه تی کل له چاو نه ده کرد، ناوچاوانی پان و خشت بوو، لیوی که می گوشتن و ئال بوو، لووتی تۆژی به رانی هه لکه و تپوو، به لام ریک و راست بوو، گو ئا کانی وه کو گولا له سووره وابوون. خالێکی به گه رده نه وه بوو، هینده ی دیکه ی جوان کردبوو. جل به رگی پۆشته و نوێ و گرانبای بوو، بازنی ده ست و مه چه کی له و بازانانه نه بوون که له کن وه ستای قه لا دروست ده کران، هی شاری به غدا بوون، پێلاوه کانیشی هه ره ده ست کردی به غدا بوون.

كاتى دلبەر بەدەرکەوت، شەباب لە ناو کچەکان دانیشبوو، ھەستا ڕۆیشت. کچەکان تى گەیشتن، بوبە پرمەى پێکەنین. دلبەر لە پێکەننەکەیان گەیشتن و ئەویش سووکە زەردەخەنەىھەى ناسکى بەلێودا ھات.

وھختى شەباب چوو ھەرئى کچى دەم ھەراش بەقەستى بەدەنگىكى بلند بۆ ئەوھى گوتى لى بى گوتى:

– شەباب لى دا ڕۆیشت، وا دیارە کورێكى چاوتىر نییە وھەكو کورانى دیکە ناچى پستە بۆ کچانى زىارە بکړى بۆیە ڕۆیشت؟

شەباب ھىشتا لەبەر دەرگا بوو، کە ئەم توانجەى بیست، دەستبەجى بەفرکان چو بۆ دووکانى (قیریاقۆس) سى ھۆقە کشمیش و نوکی برژاوى کرى و ھىناپەوھە دای بە ناڤى خوشکى. ناڤى پستەکەى لەبەردەمى کچەکان دانا و گوتى:

ئێوھ لە ناھەق ئەم قسانەتان بە براى من گوت، ھا فەرموون ئەو پستەى بۆ کرپون تا دەتوانن بخۆن.

کچە دەم ھەراشەکە کاتى دەمى کیسە پستەکەى کردوھە و چاوى بەنۆکەکە کەوت دیسان دایە تریقەى پێکەنین، کچەکانى تر نەیان دەزانى بۆچى پى دەکەن، بەلام ئەوانیش ئاخىرکەى دایانە تریقەى پێکەنین، پاشان کچە گوتى:

– ھەى، ئەمە چییە؟ خو ئێمە منداڵى ھەوت سالا نین بەنۆک دلمان خوشت کړى، بریا خورماى بۆ کرپابین.

دلبەر کە ئەم توانجە درێو و قسە کال و کرچانەى بیست خوێ پى نەگىرا گوتى:

– کنا، باوانتان نەشیوئى، ئێوھ بۆ ئەوھندە سەیرن، چما نوک لە خورما و کشمیش چاکتر و خوشتەر نییە. ئەى تۆ نازانى نوک بابەتى پستەىھە و کشمیش و خورما شیرینییە. خو ھەرچى مالا گەورەکان ھەن بۆ شەو بوێرى نوک دادەنن، وەلا من ھەز لە نوک دەکەم.

کچەکان سەرگەرمى لاقرتى و دەمەتەقى بوون، کابانى مال ھات بۆ لایان و

دوو کور بۆيان به گۆرانى دهگيرايوه:

گولّى نيريمى هاى نيريمه، گولّى نيريمى هاى نيريمه.

گولّى نيريان خنگه خنگه، گيانى نيريان خنگه.

كچ و كورهكان به نۆره چهند جاريك ئەم نقامهيان گوت. له پر ديسان
تۆلومى مراز بئيدەنگ بوو، ئنجا دەستى له بناگويتى نا و دايه چريكهى
گۆرانى:

كوردستانه، كوردستانه، كوردستانه.

پرېت چيا و لير و دهشت و ميرگ و چيمەن و گولانە»

جىگاي ژيانى خوش و شاديى و كهيفانه

جىگاي شايى جحيل و كيژ و كورانە

خو وەرگەرپى تهختى پادشاي پۆمى و شاي ئيرانە

هه مو سالى به سه زماندا ددهن به قوشەن و له شكرانه

هەر شينگهى شير و مه تال و كۆسه ميسريانه،

هەر بۆ وهى مه له بن چهنگالى خو ئاوين ئەو زۆردارانه

(به لام ههيه، ئەوه خهونه و قهت بهدى نايه بۆيانە)

ئەگەر له جىگهيهك شايى و زهماوهند با و مرازى سازبهند نه يگيراي با - با

خاوهن شاييه كهش زۆر به دهست و خزمهتيش با - خه لکه که دهيانگوت:

- ئەمه چ شايى و زهماوهنديکه مرازى سازبهند به تۆلوم و دههۆل و

زوپناكه وهى نه يگيراي.

جا سه بارهت به وه كه، مراز شايى و هه لپه پکى دهگيراي كوروكال و

هه رزهكاران له خو شسيان پتيان به زهوى نه دهكوت و كهيف كهيفى وان بوو.

شه وگار راشكا جحيلان تازه له مالى عهدى دههاتنه درى، له بهردهرگاش

بهينى كۆچهريانه* دايان مه زاندهوه و تيروپ هه لپه رين، ئنجا بلاوهيان لى

* كۆچهري: جۆره شاييه كه.

کرد و ههركهسه بۆ مالى خۆى گهراوه.

پاسته خيلى بهرۆدار، لهو پۆژانهى زستاندا، سهربهستانه شايى و بهزم و ئاههنگيان دهگتيا، بهلام خانۆ زۆر چاكى دهزانى كه شاعهباس له كوشتنى قولى خان و لهتوپهتكردنى لهشكرى ئيران خۆش نابى و ههروا بهبيدهنگى نايبريتهوه و ههر پۆژى بى، ئاخرييهكهى، لهشكرىكى گهوره و گرانى ديكهش دهكات ههسهر قهلاى دمدم. لهبهه ههندى خانۆ چوار سهه پياوى له ژير فههماندهى لاكاندا بۆ گوندهكانى خوارى ناردبوو، شهو و پۆژ بهسهه ريكاكانهوه بوون، كيشكيان دهگرت و ئهگهه شتيك پرووى دا لى پاپهپن و گورجى خهبهه به خانۆ بهدن.

ههه لهو پۆژانهدا هستين خان له شارى تاران خۆى تهيار و ئاماده دهكرد بهسهه قهلاى دمدمدا بدا. حوسين خان بىرى لهوه دهكردهوه كه سوتۆ بهگى كورديش لهگهه خويدا ببا، چونكه سوتۆ بهگ شارهزاي ههموو ريگاوبان و كون و كهلينيكي بوو. حوسين خان چهند خولاميكي بهداويدا نارد. سوتۆ بهگ هات و ئيكلامى بۆ حوسين خان كيشا. حوسين خان گوتى:

- سوتۆ بهگ، ئيمه زۆر چاك دهزانين كه چهند دلسوزى شاههنشاي و بهئههمى شا دهبي بۆ سهه قهلاى دمدم بچين و تۆش دهبي لهگهلمان بىي رابهريمان بكهى، ئيمه بهلههدين.

سوتۆ بهگ گوتى:

- وهى بهسهه ههردوو چاوم، قوربان من ئهو چيا و چۆلانه بست بهبستى بهلهدم و خوا يار بى و شا خۆش بى دهبي رى بهلهديهكى واتان بكهه بهداستان بگيردريتهوه.

حوسين خان ههه ئهوي پۆژى له تاران بهري كهوت، دنيا زۆر خۆش بوو، دار و درهختى باخ و باخاتهكان گهلايان كردبوو، دهتگوت سهههتاي بههاره.

حوسين خان چهند پۆژ بوو لهگهه لهشكردا بهرهه قهلاى دمدم بهپتوه بوون، تا گهيشتنه جىگايهك بهفر گرتبووى.

حوسپن خان زور به ترس و پاريزه وه به ره و قه لا دهات، چونكه له چهند سه ربازيكي قولى خان، له وانه ي كه هه لاتبوون و به سه لامه تي گه رابوونه وه، بيسنبووي، كه كورد چ پت په تي و چه رمه سه رتيه كيان به سه ر له شكري قولى خان هينا بوو. ئيواره يه ك حوسپن خان بانگي سوتو به گي كرد، گوتي:

- سوتو به گ، تو ناتواني له شاريمان لاده ي و به ريگايه كي قه دبهرماندا

ببه ي؟

- چون ناتوانم گوره م. سبه يني به چه په ريگايه كي قه دبهرتدا ده بم. بو سبه يني سوتو به گ له شكري حوسپن خاني له راسته شار ي لادا و به ريگاي ره وند و كوچه رانيدا بردن، ئه م پتيه، له راسته شه قام و شار ي نزيكتر بوو، سوتو به گيش خو شي له راسته شار ي دهرسا، چونكه زور چاك ده يزاني: هه ر كه بگه نه قشلاخي كورده كان ده سته جي قه ره لو و پاسه وانان هاوار بو خانو ده به ن و هه ر له و ريگايانه قريان ده كهن و ته فر و توونايان ده كهن و هه رگيز نايه لن به گونده كان بگه ن و هيچيان به ساغي دهر بچن. به لام ئه گه ر ئيمه كوتوپر به سه ر قه لادا بدين خان ئاگاي له هيچ نابي و به ئاساني قه لا داگير ده كهن. ئيتر له سه ر ئه م پيلانه سوتو به گ ملي ريگايه كي قه دبهرى گرت و له شكره كه ي به و ريگايه دا هينا. دوو روژ بوو سوتو به گ له پيش له شكره وه به و ريگا قه دبهردا ده هاتن. ريگا كه به فر و به سته له ك بوو، به لام سواري لي دهر ده چوو، هه ندي جار سوتو به گ ريي هه له ده كرد و له پر ده كه وته گه ليه كه قووله وه، پاشان به هه زار شه ره شه ق رزگاري ده بوو، چونكه به فر هه موو ريگا وباني داپوشيبوو به ته مومژيكي و ريگاي كوچه رانيش به دي نه ده كرا. جاريكيان له شكره كه ي گه يانده سه ر گه ليه كه قوولي هه زار به هه زاري و، پياو كه له سه ره وه ته ماشاي خواره وه ي ده كرد بن گه ليه كه به چاو نه دبهرنا. پيشه نكي له شكره كه خبه ريان به حوسپن خان دا و گوتيان:

- كه سه له م گه ليه به ساغي دهر ناچي. چونكه هيچ جيگه يه كي وانيه كه ئه سب به حال سمى لي گير بكات.

حوسپن خان به په زاره كه وت و له دلي خويدا گوتي: «تو بلتي سوتو به گ

ئىمەي بە غايەنەتى بەم پىگايەدا ھىنابى و مەبەستى قىرکردنمان بىت؟» گورج سوارىكى بەدواي سوتۇ بەگدا نارد، سوتۇ بەگ پىشەنگ بوو، خىرا ھات بۇ لاي حوسىن خان و كەمى سەرى بۇ كەچ كرد و حوسىن خان گوتى:

– كەواتە تۇ بەم ئەقلە كوردەوارىيانەي خۇتەو بەتەماي فريوم بەدى و بەلەشكرەكەمەو لەم گەلىيەدا نوقم بەكى؟

ئەم قسانەي حوسىن خان سوتۇ بەكى ترسان و لە دلى خۇيدا گوتى: «كابرە لە خوتو خۇرايى نەمكوژى».

سوتۇ بەگ يەكسەر لە نىو ئەو بەفرەو بەزىكى بۇ دا، گوتى:

– حوسىن خان، ئەو زەوى و ئەو ئاسمانە، لىرەدا ھىچ پىچ و پەنا و فريويك نىيە، خان بەرقەرار بى، خۇت دەزانى ئەو چەند سالە بەندە خىلەكەي خۇم بەجى ھىشتووە و ھاتوم بەو پەرى دلسۆزيەو خزمەتى شاھەنشا دەكەم، ئىستا تۇ لە خۇرايى بۇچى تاوانبارم دەكەي؟ حوسىن خان گوتى:

– دە كە پياوتكى وا دلسۆزى، وەپىش لەشكر كەو و زو لەم گەلىيەمان رىزگار بەك و بمانبە سەر پىگايەكى كورت، زو بەگەينە قەلا. سوتۇ بەگ ديسان وەپىش لەشكر كەوت، لەشكر ھەمدىس داى كىشا بەرى كەوت. تەمومژ دىياى وا تاريك كىردبوو، سوتۇ بەگ خۇشى نەيدەزانى لەشكرەكە بەرەو كوئى دەبا، گەيشتە جىگايەكى ھىند توش و سەخت ئىتر نەيتوانى ھەنگاويك بەرەو پىشەو بەروا. جىگا كە چىايەكى ھىند بلىد بوو، پىاو كە سەرى ھەلدەبرى سەرى بكا، كلاو كە سەرى دەكەوتە خوارى، كە سەرى لاي چەپىشت دەكرد گەلىيەكە ھىندە قوول و ھەزار بەھەزار بوو خوارەو ھى بەچاۋ نەدەبىنزا و چۆمەكەي ھەر خورە خوړ و ھاژەي دەھات و دەرۆيشت، سوتۇ بەگ سەپىركى دەرو بەرى خۇى كرد، وەخت بوو لە ترسان بئوقى و ئىتر چاۋى دەستى بەرەشكە و پىشكە كرد و تەمومژ ھىندەي دىكە دىياى لە بەچاۋ تاريك كرد و سەربازەكانى دەرو بەرى خۇى نەدەبىنى، سوتۇ بەگ

زۆر چاکی دەزانی که خانه‌کانی ئێران گەلی کوردیان هەروا بەخوتو خۆراپی
کوشتوو،

پێشەنگی لەشکرەکه دیسان هاواریان بۆ حوسین خان هینا، که سوتۆ
بەگ بەجیگایەکی وایدا هیناون. نه به‌لای راستدا ده‌توانن ب‌پ‌و‌ن و نه به‌لای
چه‌پدا، پێشەوه‌ش شاخێکی هینده ب‌ل‌نده لووتکه‌که‌ی به‌چاو نابیندری. ئینجا
حوسین خان هیچ گومانێکی له‌وه‌دا نه‌ما که: «ئەم کورده غایه‌نه» ئەمری کرد:
- زوو، ئەو به‌رازه‌م ب‌و‌ ب‌ین.

وه‌ختی سه‌رباز به‌شوین سوتۆ به‌گیدا چوون، حوسین خان
به‌پاسه‌وانه‌کانی خۆی گوت:

- کاتی قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌که‌م، چاوتان ل‌ی هه‌ل‌ده‌ته‌کینم، له‌پ‌ر ل‌یی ده‌ن
بی‌ک‌و‌زن ئەم سه‌گه‌. پێشینه‌ان ده‌ل‌ین: «گورگ پ‌و‌چی خۆتی ب‌ده‌بی ه‌ر چاوی له
پێشه‌لانه».

سوتۆ به‌گ که هاته به‌رده‌می حوسین خان، پاسه‌وانه‌کانی چوارده‌وریان
ته‌نی. سوتۆ به‌گ گورج ت‌ی گه‌یشته چوارده‌وریان ب‌و‌چی گرت، پ‌ه‌نگی زه‌رد
هه‌ل‌گه‌را و د‌لی ده‌ستی به‌ ته‌په‌ ته‌پ کرد و ده‌له‌رزى و ئا‌پ‌ری ده‌ورو به‌ری خۆی
داوه.

حوسین خان گوتی:

- ئەگه‌ر تۆ، وه‌کو خۆت ده‌ل‌ینی، پ‌یا‌و‌یکی د‌ل‌سو‌زی، کوا ر‌یگا؟ تۆ ئیمه‌ت
ب‌و‌چی ه‌ینا ل‌یره‌دا ئاسیت کردین؟ ئەى ئەمه‌ خاکی ولاتی خۆت نییه؟ خۆ تۆ
به‌ناخ‌پ‌ری خۆت ل‌یره‌ گه‌وره‌ بووی و به‌هه‌موو بن به‌رد و که‌نده‌لان و گه‌لییه‌کی
ئاشنای.

سوتۆ به‌گ زمانی چوووه‌ کلێله و هه‌رچه‌ندی کرد نه‌یتوانی وه‌لامی حوسین
خانی ب‌داته‌وه، زمانی به‌یه‌کدا ئالا و گوتی:

- ر، ر، ر...

ئێتر هه‌رچه‌ندی کرد نه‌یتوانی قسه‌که‌ی ته‌واو بکا. له‌ ئەسپه‌که‌ی دابه‌زی و

خۆی بەسەر ئاوزهنگیەکی حوسین خاندا دا و دەستی بەپارێهوه و
ئاوزهنگی ماچ کرد و گوتی:

– خوا هەلناگرێ، بۆچی لە خۆرایێ دەمکوژن. من دەسەلەتم چیبە، پیاوی
چاک بە، وەللاهی نیهادم خراپ نییه و بەقەستی ئەمەم نەکردوو. وا بەچاوی
خۆت دەبینی: چ تەمومژیکە؟

حوسین خان یەک دوو ئاوزهنگی لە دەم و قەپۆزی دا و یەک دوو ددانی
شکاند و خوین فیچقەیی کرد، بەلام سوتوق بەگ ئاوزهنگیەکی هەر بەر
نەدەدا.

پاسەوانەکانی حوسین خان پریان دایی، سوتوق بەگ شیرێ هەلکێشا و
بەدەستی چەپی مەتالەکی گرت و بەدەورووبەری خۆیدا نواری. حوسین خان
لە پاسەوانەکانی خوری:

– بۆ بەرانبەر ئەم سەگە وەستان؟ نابین شیرێ هەلکێشاوه، لێی دەن.
پاسەوانەکان بەبێ سۆ و دوو بە شیر دایان پلۆست، بەلام سوتوق بەگ
هێندە بەدەستوێرد خۆی بەمەتالەکی دەپاراست هیچ شیریکێ بەر
نەدەکەوت. ئەو لایەکی که لە حوسین خان بوو دەستیان بۆ نەدەوه‌شاندا نەبادا
بەر خان بکەوێ، حوسین خان هەستی بەمە کرد و گورج لێی دوور کەوتەوه،
بەلام پاسەوانەکان دیسان هەر نەیانوێرا دایپاچن. سوتوق بەگ شیریکێ لە
شیری یەکیان دا و شیرەکی لە دەستی پەراند. ئینجا کەمێ بزووت،
دەبیست بەرهو گەلییی برۆا، بەلام پێی لە بەردێک هەلکەوت، لەپەر لێیان دا و
کوشتیان.

حوسین خان ئەمری کرد:

– سەری ئەم سەگە ببرن، دە تا خورجیکێ باوێن پیشانی شای بدەین.
لەشکری حوسین خان ناچار هەر بەو رچەیه‌دا پێیدا هاتبوون پێوراست
کەپارێهوه سەر شاپێتی.

ئەو سەربازانەیی که خانۆ بۆ سەر سنوورەکانی نارەبوون، شەو و پۆژ

به لاکانه وه به سهر به فردا ده خلیسکان و به هه موو لایه کدا ده هاتن و ده چوون.
له شکره ماندوو ده که ی حوسین خان، لۆژه لۆژ وه کو قه تار به ریگا که دا
ده کشا. سهر بازه کانی خان له پیر تووشی پیتشه نگی له شکره که ی حوسین خان
بوون، ده سته به جی چهن سوار یکیان به بهر تیران دا و کوشتنیان. ئیتر شه
له نیوان کورد و له شکری حوسین خاندان دهستی پی کرد. سهر بازی حوسین
خان رووی رکیفیان له کوردان کرد. به لام هه رکه له راسته ریگا که ده رچوون
له به فردا نوقم ده بوون نه یانده توانی پی شتر که ون، هه رچی لاکانچییه کانی
خانق بوون به سهر به فیه که دا فیه که یان ده هات و خه می نوقم بوونیان نه بوو.
کورد هکان نیزی که ی په نجا که سیکیان له له شکری دوژمن داپاچی.

حوسین خان بیری له وه کرده وه چۆن بگه ریته وه؛ چونکه سهر بازه کانی
هیچیان پی نه ده کرا و نه شیانده توانی خویان له شیر و نووکه نیزی که ی کوردان
بپاریزن که وه کو که رمۆزی هاوینان له پیر به پیا وه وه ده دن ون ده بن. شهاب
له م شه ره دا میتر خاسیییه کی نیرانه ی نواند، ئالقه ی که مه ندی له ملی
ئه فسه ری که توند کرد و رای پیچا. ئه و کوردانه ی که چهن مانگی له وه پیتش
له شکری ئیرانی ئازار و چه رمه سه رییه کی زۆریان دابوونی، به شه ره که یان
زانی و هه موو ده ستیان دا چه ک و له له شکری حوسین خان وه ربوون.
له شکری حوسین خان به هه لاتن و هه زار ئه ملا و ئه ولا ئینجا له دهستی
کوردان رزگاری بوو؛ چونکه کورد هکان له په نا و پاسار و بن به رد و نیو
بیتشه لانه کانه وه له پیر لییان راده پهرین و ده یانکوشتن. ئیدی حوسین خان له
نیو ئه و به فر و به سته له کانه دا هیچی پی نه ده کرا، سهر بازی کورد وه دوویان
ده که وتن و چنگ له سهر شان راویان ده نان و نیرانه دهستی خویانیان لی
ده وه شاندن تا که یانده یاننه ره شایی و پاشان گه رانه وه.

وهختی حوسین خان گه یشته نیو شار هیتشتا زهر ده پیر مابوو، هه تاو
په نجه ی له گومه ز و مناره ی مزگه وته کان ده دا و وه کو زێ ده بریقانه وه.

حوسین خان به خۆی و چهن سوار یکییه وه به ره و ده رگای مالی شای
ئاژۆت و به رده ستیییه کانی خه بهریان به شا عه باس دا، که حوسین خان له

شەپ گەراوه.

شا عەباس لە بەردەسییەکانی پرسى:

– حوسێن خان بەتەنیاپە؟ یا دیلیشى پتیه؟

– نەخێر، تەنیا حوسێن خان خۆى و پاسەوانەکانى گەراڤەوه. دیل و میلیان پت نییه.

– دە پتگای بدەن با بێتە ژوورێ. حوسێن خان کە هاتە ژوورێ بۆ بەر بارەگا، شا لەسەر تەختى شاهەنشاهی دانیشتبوو. حوسێن خان وەکو هەموو جارێ ئیکلامى بۆ شا کیشا.

شا عەباس چیکەى بۆ حوسێن خان دەستنیشان کرد و چوو دانیشت، شا پرسى:

– بۆ، بزائم چت کرد؟

– شا پایەدار بۆ، پتگا کەمان تا دەشت و راست و پەوان بوو کارمان باش بوو، بەلام کاتێ گەیشتینە لاپالێ چیاکان، ئێتر هەموو بەفر و سەهۆل بوو پتگاویان بەئاستەم بەدی دەکرا. زۆر جار پتگامان ون دەکرد و سەرمان لێ دەشیوا و خوشمان نەماندەزانى بە چ لایە کدا دەپۆین. من سوتۆ بەگى کوردم لەگەڵ خۆ بۆ پت بەلەدێ بردبوو.

– وەللا بیرىکى باشت کردوووەتەوه، پەنگە چاک کۆمەکی کردبیت و پت بەلەدییهکی باشى بۆ کردبیت، چونکە ئەو کورده هەموو کون و کەلەبەریکی ئەو ولاتە بەلەد و شارەزایە.

– نا، شا پایەدار بۆ، غایەنەتییى لێ کردین.

– «چۆن؟» شا عەباس بە سەرسامییە کەوه پرسى: «سوتۆ بەگ چۆن غایەنەتییى کرد.»

– بەلێ قوربان غایەنەتییى لێ کردین، لەو نێو چیاپانەدا پۆتیکیان بانگم کرد گۆتم: «سوتۆ بەگ ئەمانە چیاى تۆن و تۆ خۆت لێرە گەورە بووى هەموو کەلى و دەرە و دۆل و کون و کەلەبەریکی بست بە بست شارەزایت

به پرتگایه کی کورت و قه دبردا بمانبه زوو بگهینه قه لا، «ئویش گوتی: به سه رچاو، به پرتگایه کی واتان دهبه م که به زووترین کات بگهینه قه لا. ئیتیر سوتۆ به گ وه پیش له شکر که وت، به لام به قهستی به گه لی و جیگه ی و سه ختیدا دهبردین که سه ر بازه کان به حال لای دهرچوون، چه ند جارم بانگ کرد که چی ههر دهیگوت: «تۆ دَلْیا به» ته نانه ت جار پکیان گه یان دینییه جیگه به ک که ئیدی نه مانده توانی نه به لای راستدا و نه به لای چه پدا ههنگاو یک هه لئینه وه، ئیتیر به مه غایه نیتییه که ی ئاشکرا بوو.

حوسین خان سه ری سوتۆ به گی له تا خورجیک دهر پنا و له به رده می شا عه باسدا داینا، دهموچاوی سوتۆ به گ شتیکی زۆر ناحه ز و دزیو بوو، چونکه کوشتنی خۆی به چاوی خۆی دیتبوو. له به ره وه کابرا به جار ی بوو بوو به عیبه رت. دهمی کرابوو وه و خوار ببوو، چه ناگه ی گیر و گه و پیر بوو بوو، چه ند تالیک له ریشی پزنبوو به حال دیار بوو، چاوی ئه بله ق بوو بوو، پباو که ته ماشای سه ری ده کرد سامی لئ دهنیشت، جگه له مهش بۆگه نی سه گی تۆپیوی لئ ده هات. به لام شا عه باس له دیمه نی سه ری سوتۆ به گ نه سه لمیه وه و به شتیکی زۆر خوا سایی زانی، چونکه گه لی سه ری برای وای دیتبوو که به فهرمانی خۆی خاوه نه کانیا ن کوژرابوون.

شا به و په ری خوین ساردیه وه سه ری سوتۆ به گی به دهسته وه گرت و ئهم دیو و ئه و دیوکی پی کرد و تپی روانی، ههر ئه وهنده ی گوت:

– تۆ له ناهه ق ئه و سه گه ت کوشتوو، چونکه هیشتا ههر به کارمان ده هات. به لام نه که ن به کوپه که ی بلین که باوکی کوژراوه.

– باشه ئه ی چی پی بلین؟

– بلین وه ختی له پیش له شکره وه دهر ویش، دنیا ته مومژ بوو، کرپوه و با و بۆران بوو له پر له به ر زایییه که وه که وته خوار ی و ته مه نی درێژی به تۆ به خشی.

حوسین خان دیسان ئیکلامی کیشا و دوعا خازیی له شا کرد و گه راوه

بۆ مالى خۆى.

ئەوئ ئىواری شا عەباس بریاری دا که بهەر جۆری بی له ئاخر و ئۆخری به هاری لهشکر بنیتریتتهوه سەر قه لای دمد.

راسته، شا عەباس تازه زاوا بوو، زلیخا خانی چوارده سالی کچی شای ئەفغانی هینابوو، به لام هیشتا دلی له فهیزه خانی سارد نه بووبوووه، ههزی به دیده نیی کوره کهی دهکرد. ههستا چوو هه ره مسه رای فهیزه خان. لهو کاته دا فهیزه خان کوره کهی له باوه شدا بوو مه مکى ده دای. له پر ده رگای هه ره م کراوه، فهیزه خان که ئاوری داوه ته ماشای کرد شا عەباس دهم به پیکه نینه وه هاته ژوورئ، هیچ دهنگی نه کرد، وهکو جاران به خیرهاتنی نه کرد، ته نیا هه ره له بهری ههستا به لام پشتی تی کرد.

شا عەباس هه رچه نه ده زلیخای چوارده سالانی به سه هینابوو، به لام فهیزه خان شا عەباسی هه ره خۆش دهو یست، چونکه شا عەباس هه ره له سه داو و دهستووری باو و باپیرانی دهویشت. شا کان ژنیان زۆر ده هینا، به لام له وه تهی شا باوی بۆ شه پئ نارد بوو، به ته واوی دلی سارد بووبوووه و نهیده دواند. شا عەباس دهیزانی فهیزه خان له سه ره باوی لئی تووړه بووه و تۆراوه.

هه رچه نه ده بیینی خۆی لی دهشارده وه. شا عەباس فهیزه خانمی زۆر خۆش دهو یست، چه نه مانگ بوو نهیدی ت بوو، قسه خۆشه کانی نه ده بیست، ئیجگار بۆی به په رۆش بوو، ویستی بهر بکا به لایه وه، دیسان پرووی خۆی لی وه رگپرا، شا له دلی خۆیدا گوئی: «په رییه... حۆرییه، وه لّلا باوه من نا هه قم». لئی نیزیک بووه وه و دهستی له ملی کرد و پاشان گه ردنی ماچ کرد، گوئی: - پرووناکی چاوم من ده زانم له سه ره باوت لیم زویری و دلت شکاوه، به لام شوکو ر باوکت به ساغ و سه لامه تی گه راوه.

- هه ی هوو، هه ی هوو، من هینده به خته وه ر نیم، ئەگه ره به خته وه ر بووما باوکم کورپکی ده بوو و بهم ئاخری پیرییه ی ئەم هه موو کلّۆلی و ده ردی

سه‌رییه‌ی تووش نه‌ده‌بوو، خوا ده‌زانی چیی به‌سه‌ره‌هاتوو، ئاخۆ ئه‌و کورده
بیانیانه‌ ده‌رده‌که‌ی قولی خان چییان به‌سه‌ر هینابی، که تهرمه‌که‌شی ده‌ست
خواه‌نی نه‌که‌وته‌وه.

– به‌حه‌زه‌تی عه‌لی ئیستا زۆر نییه‌ باوکت له‌لام بوو گه‌راوه‌ بۆ ماڵ، فه‌یزه
خان که بیستی باوکی به‌سه‌لامه‌تی گه‌راوه، ئینجا به‌ری به‌لاوه‌ کرد،
به‌زمانیکی شیرین و ناسک گوتی:

– ئه‌ی بۆچی بێت نه‌گوتم هاتبام دیبام.

– له‌ پێگای دوور گه‌را‌بووه‌وه‌ زۆر ماندوو بوو، من خۆم ئیزنم دا.

– وه‌للا سا من پاش ئه‌وه‌ی رۆسته‌می کورم تیر شیر ده‌کم ده‌چم بۆ
دیده‌نیی باوکم.

شا عه‌باس فه‌یزه‌ خانی نازداری له‌ باوه‌ش کرد و به‌ دلێکی شاده‌وه‌ ماچی
کرد، پاشان به‌سه‌ر کوره‌که‌یدا شۆڤ‌بووه‌وه‌، گوتی:

– کورم له‌و باوه‌ره‌دام که تۆش وه‌کو رۆسته‌می زāl بیت.

کاتێ شا عه‌باس ئه‌م خۆزیه‌ی کێشا فه‌یزه‌ خان ئه‌و قسه‌یه‌ی به‌ بیر
هاته‌وه‌ که باوکی جاریکیان به‌ نه‌وه‌که‌ی گوتبوو: «خوا زووت پێ گه‌یه‌نی به‌لام
نه‌ک وه‌کو باوکت».

شا عه‌باس لێی دا رۆیشت، فه‌یزه‌ خان کوره‌که‌ی تیر مه‌مک کرد و
خستیه‌ ئێو بێشکه‌ زێڕینه‌که‌یه‌وه‌ و دا‌پیره‌که‌ی ته‌مێ کرد ئاگاداری بێ و
چوار که‌نیزه‌که‌یشی له‌گه‌ڵ خۆیدا برد و چوو بۆ ماڵی باوکی.

بەشى دەيەم

هېرش بۆ سەر قەلا

جەژنى (تۆ بەردانى) خۆشەويست لەمىژبوو بەسەر چووبوو، مىگەل و رانە پەز ئىدى ھاتبوونە سەر ئەو چيا بلندانەى كە لەوەريان خۆش بووبوو و شىنايىيان زۆر و مشە بوو و تا چۆكان دەھات. ئەو بەرخە ساوايانەى كە لە رۆژانى «تۆ بەردان»دا تازە پتەرەوكە ببوون و ھىدى ھىدى وەدووى دايكيان دەكەوتن، گەورە بووبوون و ھەر يەكە ھىندەى كاوپىكى لى ھاتبوو و بەھال لە دايكى جوئ دەكرایەو. زۆر كەس ئەو جىژنەى لە بىر چووبوو، تەنيا جىئەل و لاوان وەبىريان دەكەوتەو كە چۆن لەو رۆژە خۆشانەدا، لە گۆوھند و شايى و رەشەلەكدا دەكەوتنە دەستى دلدارەكانیانەو و بەدزىيەو قەول و قەرارىيان بەيەك دەدا و پەيمانىيان نوئ دەكرەو كە تا مردن يەكترىيان لە بىر نەچىتەو.

يەكەم مانگى ھاوین بەسەرچوو بوو، خەلك پەلەيان دەكرە گيا و گۆل بدوورنەو و ھەر لە ئىستاو دەبار و ئازووقەى زستانى بۆ ئاژەل و ولسات دانئەن. مالى خانۆش خەرىكى گيا دوورینەو بوون. ھەر پىنج كورەكانى لەگەل چل خولامدا لەو چيا و زوورگانە گژوگيايان دەدووريبەو، بەلام سەيفەدىنى كورە گەورەى ھەميشە لەگەل باوكيدا بوو و لە رۆژى لىقەومان و شەرى و شۆرى زۆر سەخت و چەتووندا بستى لىتى جوئ نەدەبوو، باوكى ھەميشە خەرىكى بوو فىترى شارەزايى و بەلەدى و فەند و فیللى شەرى دەكرە، فىترى ئەو ھى دەكرە كە چۆن مەزنايەتیی ھۆزەكەى بكا، چۆن يەكیتىيى بپارىژى،

چۆن سەرۆك ھۆز و تیرەكان و گەرەكانى مەجلىس و دەمرىست و ریش
سپىيەكان بكا بە ئىنگوستىلەى پەنجەى و مەزنايەتییان بكا، چۆن كێشە و
ناكوکى و ئالۆزىي نىو ھۆز و تیرەكان چارەسەر بكا و چۆن دادپەرەرىش بى.
خانق ھەندى جار دەيگوت:

– لاو، دادپەرەرى شتێكى يەكجار گەرە و چەتوونە؛ چونكە ئەگەر
ھاتوو يەكێك سزا دا دەبى سزاكەى ھىندە رەوا و پر بەپىستى بى كە
گونابارەكە خۆى پر بەدل ھەست بەو بكا كە تۆ چاكى دەرۆست ھاتوو.

سەيفەدین خۆيشى لە ھەر پىنج براکەى و ھەموو جەللەكانى بەرۆدار
ورىاتر و زنگتر بوو، باوكى لە كەن مەلا رەشىد لە بەرخویندى داناوو،
قورئانى پى خەتم كردبوو. فەرى زمانى فارسى و خویندەنەو و نووسین
بووبوو. زۆرجار كەوتبوو نىو شەرى گەرە و گرانەو و لەو شەرانەدا چەند
كەلەمىردايەتى و ئازايەتییەكى نواندبوو. لە نىو ھۆز و خیلەكاندا بە لاویكى
بى خەوش و چاوەتەرس و بەجەرگ ناوى دەرکردبوو. ریش سبى دەیانگوت:

– سەيفەدین مەگەر ھەر لە خۆى بى جێگەى باوكى بگرێتەو.

ئەو رۆژانە ھەتاو ھىندە گەرم و خۆش بوو، ھەرچى گىا و گۆلێکیان
دەدروو ھەو دەستبەجى وشك دەبوو ھەو و ئینجا گورزە گورزە لە نىزىك گۆم و
تەویلەكانەو لە لۆدەیان دەکرد.

پەز و ولاخ ئیدى كۆك بوون، خەلک خەرىك بوون دەست بەحەيوان فرۆشتن
بکەن. خانق ھەموو سالى لەم دەمەدا پەزى خۆى بۆ ولاتى دوور دەبرد و لەوى
دەيفرۆشتن، بەلام ئەم سالى كریار لە ھەندەرانرا خۆیان ھاتبوون پەزەكان
بکرن. خانق خۆى كۆکردەو لەگەل كریارەكاندا بۆ نىو پەزەكان بچى لەو
چىايانە، بەلام لە پر جاسووس لە شارى تارانەو خەبەریان ھىنا كە شا
عەباس لەشكرى گەرە و گرانى ئامادە كردوو و بەم زوانە بۆ سەر قەلاى
دەنێرى. ئەم خەبەرە شوومە وەكو زەریان لە نىو خەلکدا بلاو بوو ھەو. ئەوى
دەستى چەك بگرى خۆى بۆ شەپ ساز کرد. ھىشتا بەیانى بوو، پەيكى خانق

به‌نیو هه‌موو هۆز و خپله‌کاندا بلآو بوونه‌وه و بانگی سه‌رۆکه‌کانی هه‌ر چل و چوار هۆزه‌کانیان کرد. سه‌رۆکه‌کان هه‌موو به‌چه‌ک و پیاوی لینه‌اتوو و خوڵامی خوێانه‌وه له‌قه‌لای دهمدم کۆبوونه‌وه. ئه‌وی پۆژی دیوه‌خان واپر بووبوو جیگه‌ی یه‌کیکی دیکه‌ی تیدا نه‌دبووه‌وه و زۆر که‌س به‌پێوه راوه‌ستابوون، جه‌وزۆ و ئه‌سۆی لا‌کان و هه‌مره‌ چاوه‌ش و پۆستۆ و قاره‌مانه‌کانی دیکه هه‌موو به‌ته‌نیشته‌ خانۆوه دانیشتیبوون.

خانۆ رووی له‌مه‌جلس کرد، گوتی:

– ئیوه‌ وا ده‌زانن که‌ بۆ کاروباری هۆزه‌کان بانگم کردوون؟

– نا، قوربان، ئیمه‌ش ئه‌وه‌مان بیستوووه‌ که‌ شاه‌عباس دیسان له‌شکرێکی گه‌وره‌مان ده‌نێرێته‌ سه‌ر– ئه‌م قسانه‌ لاویکی خوێن گه‌رم کردی.

خانۆ گوتی:

– پار پایزی به‌چاوی خوێتان دیتتان دوو جار له‌شکری لێ کردین، به‌لام پشت به‌خوا تیکمان شکاندن و له‌خاکی خوێمانمان وه‌ده‌رنان، ئیستاش وای جاریکی دیکه‌ خه‌ریکه‌ له‌شکرمان لێ ده‌کا. به‌لام ئه‌م جاره‌، به‌قسه‌ی جاسوسه‌کانمان، له‌شکره‌که‌ له‌کێشدا نییه‌ و یه‌کجار گه‌وره‌ و گرانه‌ و چه‌ک و جبه‌خانه‌که‌ی له‌ وه‌دا نییه‌. ده‌لێن، ئه‌م جاره‌ ته‌نیا هه‌ر سواره‌ نییه‌، پیاده‌یه‌کی بێشوماریشی له‌گه‌ڵدایه‌.

مه‌جلسه‌که‌ هه‌موو کړبوون گوێیان له‌قسه‌کانی خانۆ گرتبوو و له‌وه‌ باش گه‌یشتیبوون که‌ له‌باریکی زۆر دژوار و چه‌تونندان، چونکه‌ به‌قسه‌کانی خانۆدا دیار بوو، هه‌موو قسه‌یه‌کی زۆر روون و ئاشکرا ده‌کرد و یه‌ک دوو جاری دووپات ده‌کرده‌وه‌ و سه‌یریکی کۆره‌که‌ی ده‌کرد. کۆره‌که‌ شاره‌زای په‌وه‌شتی خانۆ بوو و جووری گه‌فتوگۆ و ده‌مودوویان هه‌ریه‌که‌ له‌باری خوێ و قافی خویدا هه‌ڵده‌سه‌نگاند و ده‌یانزانی چ ده‌لی.

هه‌رکه‌ خان له‌قسه‌کانی بووه‌وه‌ یه‌کی له‌جه‌ماوه‌ره‌که‌ هه‌لی دای، گوتی:

– له‌ولاتی پۆم، وه‌ختی له‌وی بووین، هه‌موو سالی پۆم له‌شکری لێ

دەکردین، ئەو بوو ناچار ھاتینە ئێرە، لێرەش وا شای ئێرانى ئەم بەزم و
پەزمەمان پێ دەکا. وا دیارە نیازیان وایە لە ریشەمان دەربێت و هیچمان
نەهێلن، بەلام تا یەكمان بمینى دەبى ھەر شەڕ بکەین، بەراستی مردنمان لەم
حالە چاکترە.

ئەو پۆژە لە بازارى قەلاى دەمدا، لە مەیدانى ئازەل و وڵاخ فروشتندا، لە
خانەکاندا لە دووکان و کۆلانەکاندا، خەلک ھەموو فەسک فەسک و چرپە
چرپیان بوو و باس باسى ئەو لەشکرە گەورە و گرانبە بوو کە بەرەو قەلا بەرێ
کەوتبوو. ھەندى دەیانگوت: «خەلک بەچاوى خۆیان دیویانە کە لەشکرەکە دوو
پۆژە لە تارانەو بەرێ کەوتوو، بەلام ھێشتا دوايیەکی لە شارە و خەلاس
نەبوو».

نیوەرێ بوو. خەلک بۆ نوێزى نیوەرێ لە مزگەوت کۆبوویوو. مەلا رەشید
لەسەر منارەکە دابەزى، ھێشتا نوێژ دانەبەسترا بوو گوتى:

– ئەم شەپە شەپەى دوژمنى ئاینە، شاعەباس نیازی وایە لە ئاینى
سونییەتیمان وەرگیرێ و شیعەییەتیمان بەسەردا بسەپێنێ، ھەرکەسى لە
پێناوى ئاینى خۆیدا شەڕ بکا و لەو شەپەدا بکوژێ شەھیدە و بەھەشتییە.

جەماوەرەکە ھەموو سوێندیان خوارد: کە لە پێناوى ئاینى خۆیاندا، لە
پێناو نیشتمانى باو و باپیرانیاندا سەرى خۆیان دابنێن و وڵاتەکیان لە
دوژمن بپاریزن.

خان زۆر چاکی دەزانی کە دواى ھەردوو شەپەکەى پایز و کوشتنى قولى
خان و قرانى لەشکرەکەى ئێران، شاعەباس ھەروا بەسانایی واز ناھێنێ و
ھەر وەختى بى بەسەریاندا دەدەن و ئەو تۆلەییەیان لى دەکەنەو. جا سەبارەت
بەمە، خانۆ ھەر لە پایزەو ھەرمانى دابوو کە لە کارگەکاندا بەپەلە چەک ساز
بکەن: نەجاخ، شیر، مەتال، تیروکەوان، کۆسە میسرى و گورز و کەمەند و
پشتوو دروست بکەن. کارگەى پشتوویان سالتیک بوو دامەزراندبوو. وەستای
پشتوو کوردیکى پیرى ھەفتا ھەشتا سالەى خەلکى سلیمانى بوو، خانۆ

بانگی کرد، لیتی پرسی کار له چ رادهیه کدایه، وهستا به لیتی دایی گوتی:
 - قوربان من خه لیل نه بيم، ئه گهر خۆم و ههردوو کوربه کهم شه و رۆژ لیک
 نه دهین و پشتوو بۆ سهربازه کانت ساز نه کهین. من هه ر تکای ئه وهتان لێ
 ده کهم که چهند پیاویکم بۆ بهردهستی بدهنێ و تا دهشتوانن ئاسن و پۆلام
 فریاخن.

به فهرمانی خانۆ ده پیاوی شارهزا و زیرهک خرا نه ژیر دهستی وهستا
 خه ليله وه و دهست به کار کرا.

پاش ئهم خه به ره به دووم و شوومه ورد و درشتی خێلی به رۆدار بیربان له وه
 ده کرده وه که تا دوا هه ناسه خاکی خۆیان له دوژمنی زۆردار بیاریزن و
 نه هێلن داگیری بکهن. هه ندێ چه کیان له کن وهستای دیکه به رادان ددها.
 وهستایه ک له میژبوو، له دیار به کره وه هاتبوو، ناوی وه لی بوو، زرتی چاکی
 دروست ده کرد. شه باب چوه کنی، گوتی:

- هاپۆ وه لی، ده مه وێ زرتیه کی چاکم بۆ دروست بکه ی.

وهستا وه لی هه ستا سێ زرتی له سندوقیک ده رهیتا و له پیش شه بابی
 دانان. شه باب یه کیانی له به رکرد. که می به له شه زراو و ناسکه که ی گه وره و
 ده لب بوو، گوتی:

- هاپۆ وه لی، ده مه وێ زرتیه کی نویم بۆ دروست بکه ی، ئه مه به ته نگه و
 به ژنم گه وره و ده لبه .

وه لی گوتی:

- وه ی به سه ره چاوان شو ره سواره کهم، هه ر پاش چهند رۆژیک دیکه
 زرتیه کی پر به به ری خۆت بۆ دروست ده کهم. به لام بستی درێژتری دروست
 ده کهم.

له وه تی هه مزه چاوه ش هاتبووه قه لای دمدم بۆ کن خانۆ، ته نیا هه ر
 سه ربازی مه شق نه ددها، به لکه له ماوه ی ئه و چهند سالانه دا، سوپایه کی
 ریکوپیک و له باریشی له سه ر شیوه ی سوپای رۆم پیکه وه نابوو و سه دلک و

تابوور و بلووک و ئۆردووی چاکی لی ساز کردبوون.

چەندین پوژ بوو، لە ھەموو ناوچە و قەزا و گوندەکانەوێ سوارە و پیادە بەرەو قەڵا دەھاتن. بەستەکەیی پێشێ ھێندەیی خەلک لی کۆبوو بوو ھوێ دەرزیت ھەڵدایا وە زەوی نەدەکەوت، ئەو ناوێ بوو بوو بە ئۆردو و گایەکی گەورە و گران و شەو و پوژ ژاوەی دەھات:

ھەندێ بێ چەک بوون، دەپارێنەوێ چەکیان بدریتێ و بەفەرمانی خانۆ چەکیان دەدرایە و بەزۆری بەو کەسانە دەدرا کە لەگەڵ سەرەک ھۆزەکانیاندا ھاتبوون.

چەکەکان ھەریەکە لە پەنگی بوون، ھەندێ ھۆز نەجاخ بە دەست بوون، ھەندێ بەتیر و کەوانەوێ، ھەندێ شیر و مەتالیان پێ بوو، ھەندێ پرمبیان ھەلگرتبوو. ئەو چەکانەیی کە تازە کوورەبوون لە بەرھەتاو دەچریسکانەوێ. خانۆ بەخۆی و دەستە و دایەرھێوێ بەنیو خەلکەکاندا دەگەرا و لە سەرۆکەکانی دەپرسی: «چەند پیاویان لەگەڵ خۆیاندا ھێناوێ؟» کاتب و دەفتەردار دەیاننوووسی، ئەو ھەندە چەک لە فلانە جوێ بەسەر فیسارە ھۆزدا دابەش کراوێ و ئەو ھەندە جوێ دیکە بەسەر فلانە ھۆزی دیکەدا دابەش کراوێ.

کاتی خانۆ لە ناو خەلکەکان و دەدرکەوت و بەرەو ئۆردو و گاکە پوژی، سەیری کرد لە خوار بنارەکانوێ لە کەنار گەلییەکان، تابوورێ ژن بەتیر و کەوانەوێ و ھەستاوێ. چەند ھەنگاوێ لەو لای ژیکی سەرە و ھەستاوێ، ئەم ژنانە دەتگوت ھەمزە چاوەش مەشقی پێ کردبوون، ژنە سەرەکان تیر و کەوانیکی لە مل کردبوو و شیریکی کورتی جوانیشی بەلای چەپیەوێ کردبوو و لە خانۆ رامابوو، وەختی خانۆ کەمێ لێیان نێزیک بوو ھوێ، لە پێشدا ژنە سەرەکان ئەنجا، ھەموو ژنەکان ملیان کەچ کرد و ئیکلامیان بۆ کێشا. خانۆ گوتی:

– ئافەرەم، کچەکانەم، ئافەرەم. ئەم پوژی غیریەتە، پێویستە گەورە و بچووک چەک ھەلگرن و نیشتمانی باو و باپیران لە دوژمنی زۆردار بپاریزن. جەوژۆ کە روانی خانۆ ھاتە کن تابووری ژنان بەلەز بەپیریەوێ چوو و

ئىكلامى بۆكىش ئۇنجا رەق راووستا، گوتى:

– سەرباز ئامادەبن.

خانقۇ لە جەوزۇى پرسى:

– جەوزۇ ئۇم تابوورە ژنە كى وا سازى كردوون؟

قوربان، بەراستى، ھەمزە چاوش ئۇم كارەى بەمن پاسپارد و من سازم كرد. ئۇ ژنەش كە سەرۆكايەتییان دەكا ژنى پزیشكەكەى خۆمانە كە پار پایزى سەربازى ئىران مېردەكەشى و كورەكەشیان كوشت. ئۇم ژنە لە پېشدا ویستی ببى بە سەرباز، بەلام ھەمزە چاوش گوتى:

– وەختى لە نئو لەشكرى رۆمدا بووم و لەگەل ھەندەراندا شەپمان دەكرد، زۆر جار ژنانمان لى رادەپەرىن، شەرىكى بەترەفیان دەكرد. منیش گوتم ئۇم ژنە با بروا تابوورى ژنان پىك بەینى.

– بەراستى ئۇمە كارىكى زۆر چاكە، بەلام گەلى براينە – خانقۇ پرسى – تۆ بلىتى تىروكەوان ھاویشتنیان لە دەست بى؟

– من یەكی لە كۆمەكدارە شارەزاكانى خۆم ھەلبىژاردووه، ئۇ دەچى فېرە تیر ھاویشتنیان دەكا، دوینى خۆم چووم بەسەرم كردنەوه.

بەراستى ئۇم ژنانە تىروكەوانیان ھېندە چاك و چاپوكانە داویششت و نیشانیان وا دەپىكا لە تۆ وابوو ھەرلە مەشقى تیر ھاویشتنندا وەختیان بەسەر بردووه. لىم پرسىن:

– «لە كوئى فېربوون؟» یەككىيان گوتى: «برالە، ئۇى نازانى ئېمە لە ھەرەتى كچىنىدا كوروكال پەلپیان لى دەگرتىن: كام كچ نیشان چاك دەشكىنى. ئېمە لەو سەردەمانەوه فېرى تىربازى بووین».

خانقۇ لە لەشكرەكە نىزىك بوووه، تەماشای كرد، تابوور تابوور و بلووك بلووك رېزبوون. ھەر تابوور و ھەر بلووكى سەركدەى خۆى لە پېشەوه بە ویقاروه وەستاوه. خانقۇ كە چاوى بەو پىكوپىكیان كەوت گوتى:

– با سەربازەكان تى پەرن بیانینم.

له پېشدا تېپى رېمب به دهست پټ بوون، رېمبه كانيان هر ئه وئې رېژئ له جبهه خانه دهره ټنابوو و تازه به سه رياندا دابهش كرابوون. سه ريان له بهر تيشكى رېژ دهره يقاوه و هر به كه قوټككي سوورى پټو بوو و هينده ئال بوون له دووره وه ده تگوت خاشخاشن و له ميگرگا گوليان گرتووه. كورپنه داخو دهست و په نجه ي چه ند كچو له و بووك و نه وجوان شه و رېژ له كاردا بووېن تا هم قوټكانه يان بهم جوانى و نايابيه چنېبى، پاش رېمب به دهست، تېپى تيروكه واندار تى پهرين، ئينجا شير و مه تال هه لگر، له پاشان نه جاخ به دهست و دواى ئه وان كوټسه ميسرى هه لگر و له پاش هه مووان تېپى گورز و كه مه ند به دهست پټ بوون. گه لى له و گورز و كه مه ند به دهستانه ناسياوى خانق بوون، چونكه خانق زور جارن له گه ل خويدا بؤ شه پى ئيرانى برديبوون. ئه مانه كه سى وايان تيدا نه بوو كه گورزى به فيرو بړوا و بهر دوژمن نه كه وئې و كه سى واشيان تيدا نه بوو گورزى دوژمنى به رنه كه وتبى. به ده ستوورى شوږه سوارانى كورد به دوو پيز به رهنكاري به كه بوون و گورز و كه مه نده كانيان چه پ و راست هه لده بړى و رايان ده وه شاندا، ده تگوت هر به راسته قانى وه نيو دوژمن كه وتوون و به چه پ و راستا قريان ده كهن.

خانق زور كه يفساز بوو، له جه وزى پرسى:

– جه وزو هر هينده تان سه ربازي گورز و كه مه ندار هه ن؟

– ماقوول، ئه ي جه نابت خوټ پار ناپيرايى نه تفه رموو: «له باتى گورز و كه مه ند دهست به پشتو ساز كردن بكهن». ئيمهش ئه وه بوو فه رمايشته كه ي جه نابت مان به جى هينا و ته نيا له پايزى رابردو ورا ده ستمان به گورز و كه مه نده سازى كردووه، ئه وهش سه باره ت به وه كه كه سيكى وامن دهست نه كه وت كه هم جوړه چه كه مان بؤ دروست بكا، به كى له ئاميديه وه هاتووه، كورده. ئه وېش نه خو شه. به لام ئه و گورز و كه مه نده ي ئه و دروستى ده كا، بى خه وشه و ده لىن:

«گورز و كه مه نده كانى زور چاكن، بهر هه رچى بكه وئې هوورد و خاشى ده كا».

- باشه، چەند جەيلىكت لەبەردەس داناوھ كە بەھرە لە دەس و سنەتەكەى
وەرگرن؟

- بەلى چوار لاوى وريا و زرنگم لە بەردەس داناون.
وەستاكە خووشى زۆريان لى پازىيە، بەلام لىت ناشارمەوھ جەيلىكەكانمان
هەز لە گورز و كەمەند ناكەن.

- بۆچى هەزى لى ناكەن؟
- دەلىن: «بەم جۆرە چەكە دەتوانى هەر پياوى گۆر خوڤرپەلە بكورن،
ئىمە پشتوو و تىروكەوان و شىر و مەتالمان كەرەكە؟».

هەروا لە خوارەو، لە بەردەمى دەبۇتخانەدا لەپر بوو بەقەرە و هەرا،
دەنگوت شەپە و خەلك بەگژ يەكدا دەچن. دياربوو خەلكەكە دەبۇوانيان وەگير
هينابوو داواى چەكيان لى دەكرد و ئەويش وىي نەدەدان. لاويكى كەتەى
تەكسەمراوى چوارشانە بەروى دەبۇوان دەهات و دەستە زلەكەى لەپى
وەك لەپى ورج دەچوو پادەوھشانە، دەيگوت:

- ئەى ئەم چەكانەتان بۆ كى دروست كەردووه؟ چەك بۆ پۆژىكى وا و
مەمانان نەبى ئەى بۆكەى و بۆكەيە. ديارە تۆ وات نيازە كە لەشكرى ئىران
وەكو پار ديسان بەسەرماندا بدەن و قىرمان بكەن؟ ئىمە بۆ ئەو هاتووین كە
تۆلەى كۆن و نويمان لە لەشكرى ئىران بكەينهوه.

پياويكى كامل لە نيوپاندا بوو، لاوھەكەى ساردكردووه، گوتى: ئىبرە جىي قەرە
و هەرا نىيە، وەرە بچينە خزمەت خانۆ، ئەو خۆى چەكمان دەداتى.

خانۆ كە قەرە و هەراكەى بىستەو، هات بۆ كنيان، كاتى لە دەبۇتخانە
نيزىك بوووه، جەيلىكەكان دەرگەى دەبۇتخانەكەيان چۆل كرد و درپان دا و
كشانەوھ چوون لەولاوھ وەستان.

يەكى لە جەيلىكەكان كە كەمى بەتەمەن بوو و شەعرى دەورى كۆلۆسەكەى
هيندە كۆن بووبوو، بەجارى شىتال بووبوووه و لەبرى ريشوو بەسەر دەم و
روويادا شۆر بووبوووه... كورە بەرەو خانۆ هات ئىكلامىكى واى بۆ كرد،

دهنگوت، بهدریژایی ژبانی له خزمهت میر و گزیراندا پێ گهییوه. خانق
پرسی:

– ئه م قه وه رایه تان له سه ره چیه، بیژن؟

– قوربان ئه مه حاله؟ ئیمه هه موو خه لکی گونده کانی خوارووبین و بێ
چه کین، پایزی رابردوو له شکری ئیران پیاویکی زۆری لێ کوشتین، کورپان
کوشت، باوکیان کوشت و گه لێ کاری نارها و دزیوان به سه ره هه ندێ هینا.
خولاسه ماله نییه زبانی لێ نه که وتبێ. ئیمه بۆیه هاتووین سه رمان له پیناوی
ولآتدا به خه ت به کین، به لام به داخه وه ده سه ته والاین و ده بۆوانه که ی جه نابیشتان
چه کمان وێ نادا و ده لێ: «چه ک بۆ ئیوه نییه». قوربان کار وا ده بی؟ ئه ی
نالین: «ژماره ی دوژمن له کیشدا نییه و ئیجگار زۆره؟».

لاوه که ئه م قسانه ی به ده نگیکه ی خه ماوی و دلشکاوییه وه درکاند. له پاشان
لاویکی دیکه میزه ریکه مه لایانه ی به کوڵۆسه که یه وه پێچابوو و تازه به ری
سمیله ی ره ش بوو، به بی ئیکلام کیشان، هاته پێشی و به له ز ده سه تی
به قسان کرد و گوته ی:

– من پار قورئانم له خزمهت مه لا ره شیددا خه تم کرد. خه لکی گونده کانی
خواریم. گه وره م شا عه باس جگه له ولآت داگیرکردن و کوشتاریکی زۆر،
ده به وێ له بن باندووری خۆیمان بخوا.

خانق که ئه مه ی بیست، که می بیرێ کرده وه، پرسى:

– تۆ ئه م قسانه ت له کی بیستووه؟

– گه وره م، پار پایز، وه خه تی له شکریان هات. قولی خان چه ند پیاویکی
پیری لێ به دیل گرته بووین، به لام نه یکوشتبوون، پێی گوتبوون: «ئیه پیرن،
به زه م پیتاندا دیته وه، ناتانکوژم، برۆن به کورده کانی خۆتان رابگه ییتن با بیته
سه ر رێبازی ئیمه».

خانق له پیاوه کانی ده وره به ری خۆی نۆری، گوته ی:

– خۆ گویتان لێیه، شا عه باس چیی لیمان ده وێ. جگه له ولآت داگیرکردن،

دهیهوئ به زۆر رێبازی مه زهه بيمان به سهردا بسه پێنێ. سا قه سه م به خوا، تا یه کێکمان مابێ شا عه باس ئه مه به چاوی خۆی نابینێ.

خانۆ فه رمانی دا تیروکه وانیان به سهردا دابهش کهن. ئیدی ئێواره بوو، به لام قرچهی گه رمای هاوین هه ر هێنده نه بوو خه لکه که هه لئه پرووکپێ. چه ندین رۆژ بوو خانۆ له به ره به یانه وه تا ئێوارێ نه ده سهره وت و هه میشه به نێو خه لکه که دا ئه مسه ر و ئه وسه ری ده کرد و ئاره قی ده رپشت، ده سته سهرێکی ده ره ئێنا ده موچاوی پێ سهریه وه. ئه نجا له نێو خه لکه که هاته ده ره وه و به ره و دیوه خانه چوو. سێ سوار به ره و کن خانۆیان ئاژۆت، هه ر له دووره وه دابه زین، دووانیان ئه سپه کانیا ن گرت و یه کێکیان له خانۆ نێزیک بووه وه و ئیکلامی بۆ کرد، گوته:

– ماقول، ئیمه ده بوو بچووباینه ته ورێزێ له وێنده رێ کاری خۆمان جێبه جێ کردبا، چه ندین رۆژ بوو به رێوه بووین. به لام کاته له قشلاخی خۆمان به رێ که وتین، زۆری نه خایاند که وتینه سنووری ئێرانی و له شکرێکی وامان دیت که پێش و پاشی به دی نه ده کرا و تا ده هات له سنووری مه نێزیک ده بووه وه.

خانۆ که ئه م قسه یه ی بیست، ده سته به جێ تی گه شت، که دوژمن له سنوور نێزیک ده بنه وه. راست به ره و دیوه خانه ی چوو و له دووی سه ره له شکره کانی هه نارد، جه و زۆ و هه مزه چاوه ش و ئه سوێ لاکان و پۆستۆ و ئه وانی دیکه هه موو ئاماده بوون. خانۆ به په یکه کانی گوته: چیا ن دیتووه بۆیا ن بگێر نه وه، وه ختی په یکه کان قسه کانیا ن گێراوه، خانۆ به سه ره له شکره کانی گوته:

– پێویسته په له بکه یین، له سه ر سنووره وه پێش دوژمن بگه یین و ده رفه تیا ن نه ده یین پێ باوینه ولاته که مانه وه. جه و زۆ تا زوه تۆ تابووره که ی شه باب به رێ که، به لام پێش ئه وه ی به رێ بکه وێ با بێ بیبینم.

جه و زۆ فه رمانی خانۆی به شه باب راگه یاند، ئه ویش گورچ چوو بۆ کن وه سته و زریکه ی له به رکرد و خێرا بۆ کن خانۆ چوو. کاته گه یشته دیوه خانه ی

ئىكلامىكى كرد و له شوئىنكەوه دانىشت. خانقۇ كە چاۋى بەشەباب كەوت، بە زەردەخەنەيەكەوتى تىيى روانى و له دلى خۇيدا گوتى:

– «بريا ھۆزمەكەم زۆرى وەكو تۆ بان.» خانقۇ لەمىژبوو نىشانەي ئازايەتى و مېرخاسىيى لە شەبابدا بەدى كردبوو و بۆيەش زۆرى خۆش دەويست، پىيى گوت:

– شەباب، دەبى تۆ ھەر ئىستا لەگەل تابوورى خۆتدا بەرئى كەوى و بچى پىش لەشكرى ئىران بگرى. ئىستا خەبەرمان وەرگرت دەلئىن: «لە سنوورى مە تەواو نىزىك بوونەتەو»، بەلام دەبى جارى شەي نەكەن و كارىكى وا بکەن دوژمن پىتان نەحەسى، زۆر چاك سەرنجيان بەدن بزائن بەرەو كوئى دەچن، چ جۆرە چەكيان پىيە. دە ھەر ئىستا بەرئى كەو تا دەتوانى كۆچەرئى بگرە. بەلام دەبى زوو بگەرپىيەو كەم و له ھەموو شتىكم ئاگادار كەى.

شەباب ديسان ئىكلامى كىشا و گوتى: «ئەمر دەكەى قوربان، سەرم لە پىتە، ئىزنم بدە برۆم.»

– دە برۆ.

شەباب لە ديوەخانەي وەدەرکەوت خانقۇ چۆنى فەرمان دابوويى، دەستبەجى دەبوو وەپىش تابوورى خۆ كەوتبا و چووبا. بەلام دلەرى بەبىر ھاتەو. دەويست چاۋىكى پى كەوئى؛ چونكە چەند پۆژئ پىش ئەو خەبەرە ناخۆشە دلەر بە نانئى خوشكى شەبابى گوتبوو لە كن مەلايەكى زانا بازىبەندى بۆ بەرادان داوہ كە بۆى بىي بە تەلىسم و له تير و شيرى دوژمنى بپارىزئى. شەباب لئى دا چوو بۆ كن دلەر، بەلام ھىندە بەتەنگ بازىبەندەو نەبوو، چوونەكەى زۆرى لەبەرئەو بوو كە چاويان بەيەك بگەوئى؛ چونكە لەمىژبوو يەكتريان نەديتبوو، شەباب قەت قەت لە خۆيەو نەدەچووە مالى دلەر، ئەگەر ويستباي بىبىنئى لەپىشدا نانئى خوشكى دەناردە كن، ئىنجا دەچوو، بەلام ئەو پۆژە زۆرى پەلە بوو، پىي نەكرا سەرى مالى خويان بدا و نانئى خوشكى بنپىرئى، ھەندئى بىرى كەردەو، گوتى خۆم دەرۆم لە دەرگەو

بانگی دهکەم، ئیدی هەستا ڕۆیشت، هێشتا نەگەیشتبوووە بەر مالیان، کۆڵانێکی مابوو لە ڕیگا خورشیدی تووش بوو. خورشید سلاوی لێ کرد، بەلام ئەو وەلامی نەداوە و لێی مۆڕ بوووە، لە دڵی خۆیدا گوتی: «خۆزێ ئەم بەهاریه لە قشلاخی تووشم بای، جا هەنگی دەتبینی چۆنم دەکردی بەمیوانی خاک، بەلام بەخت بوو، زۆرت لێ گەڕام وەچەنگم نەکەوتی».

خورشید دەیزانی شەباب چەند بە شەرەف و ئابروو، ورتەیی لە زار نەهات. شەباب کە لە مائی دلبەر نیژیک بوو، برا چکۆلەیی دیت، گازی کردی، کۆرە هاتە کن شەباب. شەبابی چاک دەناسی، کاتێ لێی نیژیک بوووە پرسى.

– شەباب چت دەوی؟

– کۆری چاک، بەدزییەوه، بچۆ بەدلبەر بلێ: وەرە شەباب گازت دەکا، جا، پارەت دەدەمێ بۆ خۆت بچۆ خورمای پێ بکەر.

کۆرە گوتی:

– من پارە لە تۆ وەرناگرم، بەلام دلبەرت بۆ بانگ دەکەم. کۆرە چوووە ژووری، هەر دەقیقەیهکی نەخایەند دلبەر هاتە بەردەرگە، سەیریکی دەورووبەری خۆی کرد، کەس دیار نەبوو، سووک سووک، وەکو مراوی بەرەو کن شەباب هات هێشتا چەند هەنگاویکی مابوو بگاتە شەباب، گوتی:

– خێرە؟

– خێرە شوکۆر، ویستم بتبینم، چونکە تابووڕەکەم ئامادە کردوووە و لەسەر ڕۆیشتنم.

– بۆ کوێ؟

– دەبێ بچم پیش لەشکری ئێران بگرم، هێشتا نەگەیشتوووەتە سنووری مە.

– دەی خوا تەختی شا وەرگێڕی و گۆڕ بەگۆڕ بی، دیسان ئەمە چەندین ڕۆژە خەلک دیت و دەچی و خەو لە چاوی کەس ناکەوی.

دلبر، که می کر بوو، پاشان گوتی:

- وهی پرچم نه برن، جا خو دهلین له شکره که ئیجگار زۆر و بی شوماره، تو به ته نیا له گهل تابووریکدا چت پی ده کری؟

- من بو شه ر ناچم، جار ئی بو به سه رکردنه وه ده چم بزانه له شکره که چه ند و چ جوړه چه کیکیان پییه و له کوپوه دین؟

- لیره گه لی کچیش چوونه نیو تابووری ژنانه وه، منیش هه ز ده که م هاو به ش بم و بو شه ر بچم، به لام دایک و باوکم قایل نین و دهلین: «چوار برات هه ن، با ئه وان بچن، تو بو کوئ ده چی؟»

شه باب له هه ژمه تان ومخت بوو باوه ش به دلبردا بکا، سه یریکی ده وریه ری خو ی کرد، هه ند ئی ری یوار به کو لاند ا پاده بردن، شه رمی کرد ئه وه بکا. له پر فره مان ی وه بیر هاته وه، دوعا خوازی له دلبر کرد، گوتی:

- به خوات ده سپیرم.

- هه روا زوو ده پوی.

- ناتوانم زۆر گیریم، ده بوو زوو له شار ده رچوو بام، هه ر بو دیده نیی تو هاتبووم.

دلبر و شه باب هیشتا هه ر قسه یان ده کرد، دایکی دلبر هاته به رده رگه، شه باب و دلبری پیکه وه دیتن، شاد بوو، دایکی دلبر زۆری هه ز ده کرد شه باب بی به زاویان. نیزی که بووه وه، شه باب وه کو کچان په نگی له شه رمان سوور هه لگه را، ویستی بر وا، دایکی دلبر گوتی:

- وه ره ماله وه، بوچی لیره وه ستاوی؟

- پووری زۆرم په له یه، ده بی هه ر ئیستا به خو م و له شکره که مه وه به ری که وم.

- ئی برۆ. برۆ لاوۆ، به لام جار ئی وه ره ماله وه، چما به مندالی که م ده هاتی بو مالی پووری خو ت، دیاره گه وه بووی و ئیمه ت له بیر کردووه.

- نا، پووری ئایشی، من تو قه ت له بیر ناکه م، به لام به خوا، ناتوانم،

به دوعا .

شهباب ئەم قسانەى کرد و به لەز ڕۆیشت. هیشتا چەند هەنگاوێ دوور نەگەوتبوو، دلبەر بانگی کرد گوتی: «ئە، ڕاوەستە، ڕاوەستە، لە بیرم چوو، بەراست خۆ من لە نک ئەو مەلایەى که لە حەکارییهوه هاتوو، بازیهەندیکم بۆ کردووی، دەلێن مەلایەکی زۆر زانایە. هەر نوێستەیهکی ئەو بیکە، دەبێتە ته‌لیسمی، نه‌ تیر، نه‌ شیر، نه‌ پمب، هیچ کار لە خاوه‌نه‌که‌ی ناکا.»

دلبەر خێرا چوو له‌ ماله‌وه‌ بازیه‌ه‌ندیکى به‌ نه‌خس و نیگاری هێنا، له‌ ژێروه‌ له‌ باڵی شه‌بابی به‌ستى، شه‌باب که‌ باڵی چه‌پی له‌ ئۆیمه‌که‌ی داکه‌ند، دلبەر چاوی به‌زێکه‌ی به‌ری که‌وت و زۆر شاد بوو، گوتی:

– شوکۆر جگه‌ له‌ بازیه‌ه‌ند زێیشت له‌به‌ردایه‌، که‌ بازیه‌ه‌نده‌که‌ی بۆ ده‌به‌ست، شه‌باب ده‌ستى له‌سه‌ر دلی خوێ دانا، دایکى هه‌ستى به‌مه‌ کرد، شه‌باب له‌ شه‌رما لێی دا ڕۆیشت. عه‌یشی له‌ دلی خویدا گوتی:

– «لاوۆ، خوا بته‌پاریزی، ده‌ یرۆ، ده‌ی خوا شاى ئێران و پادشای ڕۆم وه‌به‌ر ئاھ و نووزی کوردان بخا و ته‌ختیان وه‌رگه‌ڕێ و به‌ناخی عه‌ردا بچێ.»

له‌ میژبوو نیوه‌شه‌و به‌سه‌رچوو، به‌لام هیشتا ڕاوێژ و شیوری کۆر و مه‌جلیسی خانۆ و سه‌رکاری له‌شکره‌کانی، نه‌به‌رآبووه‌وه‌، ڕاوێژی ئه‌وه‌یان ده‌کرد: «چ بکه‌ن نه‌هێلن دوژمن پێ له‌ خاکیان باوێ و نیشتمان‌ه‌که‌یان داگیر بکا.» ئێوارێ گه‌لی قسه‌یان کرد. پاشان خانۆ قسه‌ی کرد:

– ئێوه‌ نازانن شا عه‌باس چیی ده‌وێ؟ ئه‌گه‌ر نازانن ده‌با بۆتانی ڕوون بکه‌مه‌وه‌: شا عه‌باس ده‌لێ: «ده‌بی عه‌ردت داگیر بکه‌م، باج و خه‌رج و خه‌راج بدن، بێگار و سوخه‌رکه‌تشییم بۆ بکه‌ن، واز له‌ مه‌زه‌به‌ی خۆتان به‌ین و وه‌رنه‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئێمه‌. وه‌رنه‌ شه‌رم بۆ بکه‌ن، ولاتانم بۆ داگیر بکه‌ن.» خۆ تێ که‌یشتن چیی لێمان ده‌وێ؟

– خانۆ ئەم قسانەى به‌توور په‌ییه‌وه‌ کرد.

ئەو ئێوارەیه‌ هه‌مزه‌ چاوه‌ش له‌ پاش هه‌مووان قسه‌ی کرد، گوتی:

– مه‌به‌ستی شای ئی‌یران زۆر چاک بزائن. ئەو له‌شکره‌ی که له‌سه‌ری کردووین ئەمری وی به‌جی دینێ، ئەوه چهند سال و چهند جاره له‌شکرمان لی ده‌کا، به‌لام هیچی پی ناکرێ، ئی سهره‌رای ئەمه‌ش سهر‌داریکی وه‌کو قولی خانی له‌ده‌ست چوو. ئەم جاره وه‌کو ئەقلم بیبری شاره‌زا و پسپۆری له‌گه‌ل ئەم له‌شکره‌ گه‌وره و گرانه ناردوو. که‌واتا ئەم له‌شکره‌ی بۆیه کردووینه سهر ئەم جاره له‌ بنمان بپنێ و به‌جاری دومان بپریته‌وه و هه‌موومان له‌ناو ببا، خاک و زه‌ویمان لی داگیر بکا، نامووسی مال و منداڵمان ببا. ئیدی پاش ئەمه ژيانمان بۆ چیه؟ سهر‌ده‌مانی که سهر‌بازی سوپای پۆم بووم. هه‌میشه هه‌ر له‌شه‌ردابووم و زۆرم له‌م شه‌رانه به‌چاوی خۆم دیتوون. یه‌کجار بێ به‌زن، بی ئینسافن، مه‌گه‌ر هه‌ر شه‌ر چاوشکینیان بکا.

ئهو ئیواره‌یه بریاریان دا سبه‌ینی زوو برۆن پیش له‌شکری ئی‌یران بگرن و نه‌هێلن پی باوینه‌ خاکی ولاته‌وه.

بۆ پوژی دوا‌یی هه‌تاو تازه په‌نجه‌ی له‌ ره‌شایی به‌فری سهر چیا‌یان دابوو که سهر‌ت ده‌کرد هینده کاو و جوان و به‌ده‌و بوو ده‌تگوت زۆه و به‌زێر کل دراوه. ئەو به‌یانیه‌ خانۆ له‌ سه‌رووی قه‌لاوه به‌سواری ئەسپکی شینبۆز له‌ مه‌یدان راوه‌ستابوو. له‌شکریش ئاماده وه‌ستابوون. خانۆ که‌می ئەسپه‌که‌ی به‌ره‌و سهر‌بازه‌کان ئا‌و‌وت. له‌و کاته‌دا شیخ جه‌لات و مه‌لا ره‌شید به‌ره‌و پیری خانۆ هاتن، که‌ لی‌ی نێزیک بوونه‌وه سلا‌ویان لی کرد. خانۆ سلا‌وه‌که‌ی ئەستانده‌وه، پاشان شیخ جه‌لات گوتی:

– که‌وره‌م، سهر و مال‌م به‌قوربانت بی و خوا له‌ زه‌بری دوژمنت به‌پاریزی، خوا یار بی شیرێ تۆ و ملی یه‌که به‌یه‌که‌یان ده‌بی.

خانۆ ئەسپه‌که‌ی زه‌نگو کرد و له‌ شیخ جه‌لات نێزیک بووه‌وه، گوتی:

– من له‌ شیخی خۆم زۆر رازیم، به‌لام وا چاکتر بوو، که‌ تۆش و مه‌لا ره‌شیدیش له‌گه‌ڵماندا هاتبانه‌ شه‌ر، بریا شه‌رکه‌ران تۆ و مه‌لا ره‌شیدیان له‌ جه‌نگه‌ی شه‌ردا بدیان و هه‌موو واقیان وێ ما با.

شیخ جهلات که می دوش داما، سهیریکی مه لای کرد، گوتی:

– به سه رچاوان.

خولامان جلّه وی ئه سپه کانیان گرت و رایان کیشانه کن وان، مه لا و شیخ سواری ئه سپی خوین بوون و له تهک خانووه وهستان. خانق ئیشاره تیکی جه و زۆی کرد، له شکر له دوايه وه بجمن. له دواى خانووه چهند که سیك ئالای سووریان به دهسته وه هه لگرتبوو و ده هاتن. له شکر له دواى ئالا هه لگرانه وه به یی کهوت. له پیتشدا په لی شیر و مه تال به دهستان، پاش وان په لی یمب به دهستان، له دوو وان په لی تیروکه وان به دهستان، له دواى ئه وانه وه په لی نه جاخ به دهستان، له دووی وانه وه کۆسه میسری به دهستان، ئینجا له په ی وانرا گورز و که مه ند به دهستان بوون. به لام ئه مانه که سانیک بوون، که له خوینانه وه به ره زامه ندیی دلی خوینان هاتبوون. به لی مه شق نه درابوون، به لام هه ر کامیانت بگرتایه له شه ردا وهستا و پسپۆر بوو و گه لی ئوغرم و کاره ساتی گه وره و گرانی دیتبوو. که م پیاوی وایان تیدا بوو که له شی یه ک دوو کویره برین و کۆنه زامی پیوه نه بی.

ئو پۆزه تاوه کو نیوه پۆ، له شکر له هیچ شوینی نه وهستا، به بی پشوو پیگای ده کرد. له بناری هه له ته کانی خواره وه زۆر دوور له قه لاوه، خانق فه رمانی دا له شکر له سه ر کانیه ک بوهستی. له شکر وهستا. خانق بانگی جه و زۆی کرد، گوتی:

– بنۆرن، له شکری پیاده چهند دواکه وتوووه، ئیمه بۆ شه ر ده چین، ده بی وا برۆین، نه له شکری سواره و نه له شکری پیاده ماندوو بن. له شکری ماندوو زوو ده به زۆی، ده مه وی ئه مه زۆر چاک بزائن؟

– به لی، گه وره م، فه رمایشتی جه نابت سی و دووی تیدا نییه، له شکری ماندوو شه ری پی نا کرئ، زوو وه ره ز ده بی.

خانق به ره و کانیه که چوو پروانی سه ربازئی ده مه وروو مژی له کانیا وه که ناوه. ئاو ده خواته وه، خانق لی ئی نێزیک بووه وه، گوتی:

– لاوچاک، دەلّی کورد نیت، چما نازانی کورد ئاو بە مست دەخواتەو. بنۆرە، بنۆرە.

خانق چوووە سەر کانییەکە لە پێشدا دەستی خۆی پاک شت، پاشان بە مست، دەستی بە ئاو خواردنەووە کرد. لاوەکە لە شەرمەزاریدا رەنگی سوور ھەلگەرا، دایکیشا چوو بۆ کُن ئەسپەکە.

خانق لەسەر کانییەکە ھەستا، زۆر دوور نەکەوتەووە سوارێکی لە دوورەو بەدی کرد، ھێند خێرا دەڕۆیشت لەبەر تۆز و خۆلی بەر سەمی ئەسپەکە بە ئاستەم دیار بوو. جەیلان بە خانۆیان گوت: «قوربان ئەم سوارە ھەبێ و نەبێ شەبابە». کاتێ نێزیک بوووەو، ئەسپەکە سەرتاپا شەلاڵ بووبوو، سوارەکەش خۆی لە ناو تۆز و خۆلدا بۆر دەچوووە لەسەر ئەسپەکە بازێ دا عاردی، بە دەستووری سەربازی ئیکلامیکی بۆ خانق کیشا و دەستبەجێ گوتی:

– ماقول، راستە ئێمە ھێشتا نەگەیشتووینە لەشکری ئێران، بەلام ھەندێ ھۆز گوندەکانی دەشت چۆڵ دەکەن و مائ و مندالیان بەرەو چیاکانی سەرەو دەبەن. دەلّین: «تا ئێستا لە عەمری خۆماندا لەشکری وا گەورە و گرانمان نەدیوە».

خانق دڕدۆنگ بوو، گوتییە شەباب:

– تۆ بچۆ بە چاوی خۆت ببینە، ئەنجا وەرەو خەبەرمان بەدی. ئێمە بۆیە تۆمان نەنارد، بگەرێتێوە قسەیی خەلکمان بۆ بگێرییەو.

شەباب کە ئەم پلارەیی خانقێ بیست، ملی کەچ کرد و سوار بوو، خەریک بوو رێوڕاست تێی تەقیانی، ھەمزە چاوەش ھەلی دایە، گوتی: «زۆرم پێ شەرمە لاویکی ریا و مێرخاسی وەکو تۆ کاریکی پێ راسپێرن بە چاکی رای نەپەینێ، چما من وام فێرکردی؟» شەباب مەقی نەکرد، چۆن خێرا ھات ئێو ھاش خێرا دای کیشا، رۆیشت، بەو دیوی چیاکاندا لەچاوەن بوو. جەوزۆ خەبەری ھێنا:

– لەشکری پیاده زۆر دوا کەوتوون.

خانۆ گوتی:

– دە کەوايە با پشووێک بەدەین تا دەمانگەنێ، هەنگی بۆی دەجمین. بەلام
با ئەم شەو لیژە بمێنێنەو.

پاش چەند سەعاتیک کە پیاده گەیشتن، خان لێی پرسین:

– هیزە چۆن، خۆ ماندوو نین؟

سەرکردەى پیاوان ئەسکەندەرى پیر بوو، وەلامى داو:

– جا لە ئێستاوە ماندووبن، خۆ شەڕ بەزیشی تێدايە و لەزیش جا ئەوسا

چ بکەین؟

خانۆ کە چاوی بە کوێرە برینەکەى دەموچاوی پیرە کەوت دەستبەجێ
ئەسکەندەرى ناسییەو و وەبیری هاڤەو کە ئەو ئەو مێرخاسەيە کە نازایەتى
و کە لەمێردییەکی زۆرى لە دژ پۆم نواندبوو و لە زوووە بەخۆی و هۆزەکیەو
هاڤبوو پالێ. کاتى سەربازە پیاوەکان لە بنارى ئەوانەو هێورین،
بەسێنەو، خانۆ فەرمانى دا، کە ئەسپێکی یەدەک بەدەن بە ئەسکەندەر،
بەلام ئەسکەندەر قایل نەبوو، گوتی:

– بۆچی من لەمان زیاترم، تا سواری ئەسپ بم؟

خانۆ تووڕە بوو، هەلێ داى:

– جا خۆ تۆ جەیل نیت، ئەمانە هەموو جەیلن، ئەتۆ بەم ڕەنگە ڕووی خۆ
پاش چەند ڕۆژێکی دیكە دەووستى و لە پەلویۆ دەکەوێ، جا هەنگی کێ لە برى
تۆ سەركارییان بکا. کەمى هۆشت بێ هۆش؟ تۆ خەمى جەیلانت نەبێ، ئەوان
ماندوو نابن.

ئەسکەندەر وەکو تاوانێکی کردبێ دۆش داما، گوتی:

– ماقول فەرمايشته کانت راست و دروستن، دەبا ئەسپێکم بۆ بهێتن.

ئەسپێکی زینکراویان هێنايە پێش ئەسکەندەر، ئەویش وەک لاویکی چوارده
سالان خۆی هەلدايە سەر پشتی ئەسپەکە و دوو سێ سەلەف لە مەیدانی هات

و چوو و شیرەكەى بەم دیو بەو دیودا هیتا و برد، دەنگوت جریدبازی دەكا،
جیتلان دایانه قاقای پێكەنین. خانق گوتی:

– ئێه دەبین ئەم پیره قەت مەشقیشی نەکردوو، بەلام بنۆرنی چ ئۆگت و
فەندان لەسەر پشتی ئەسپ دەنۆینی؟

هاوینەكەى زۆر خوش، ئاسمان سامال، هەوا فێنك، كەژ و كێو و دەشت و
دەر بەهەزار تەرزه گولیلكان خەمڵیبوون، بە تۆ با نە بكەى نەبخۆى هەر
سەیری دیمەنى جوان و دلگیر بكەى. هەندى جیتل یاریی تەپوتاشیان دەكرد،
هەندى لاقرتی و قسەى خوشیان دەكرد و دەیاندا تریقەى پێكەنین، یەكی
دەستەسەرپێكى لەسەرى خۆى ئالاندبوو، بەدەنگێكى ژنانە دەيگوت: «ئا كئا،
لاچن، وهى پرچم برن، خۆ كەرەكەمان دیار نییه». جیتلان لە دەورى كۆ
بوویوونەوه، پێى پێ دەكەنین، دەیانگوت: «وێلا كوتومت لە ئۆغده شیت
دەچى، برۆنى، برۆنى لەبەر خاترى كەرەكەى دەلى پرچم برن».

خانق زۆرى كەیف بەوه هاتەوه كە لاوهكان دلخۆشن و دەماخیان چاخ و
كەیفیان سازە و وەرەزى و نیگەرانیان پتوہ دیار نییه، لە دلى خۆیدا گوتی:

– سەد شوکور كە هیچ دلتەنگ نین. ئینجا لە جەوزۆى پرسى:

– سازبەندى لقەكان هاتوون، یان نا؟

– بەلى، ماقول، هاتوون، لق چۆن بى سازبەند دەبى، هەر لقە سازبەندى
خۆى لەگەلدایه، تەنانت لاوانى هەندى لق تۆلوم و بلویریان لەگەل خۆیاندا
هیناوه، هەندىكیان شمشالیان پێیه، جگە لەمەش من مرازی سازبەندم بۆ
خۆمان هیناوه.

– ئافەرم جەوزۆ، ئەى كوا مراز دیار نییه؟

– ماقول، دەبوايه مراز لە نێزىك جەنابتەوه بى، بەلام هەندى دوور دام
مەزراند.

دەكەواتا با مراز دەست بەتۆلوم لیدانى بكا و جیتلانیش وەسەما كەون.
جەوزۆ چوو گوتییه مراز، ئەویش دەستى بەمقامى (شەپ) كرد. كورگەل

دهستان گرت و کهوتنه گۆڤه‌ند: جاريك چهپ لتيان دا، دوو جار راست لتيان دا و قه‌مه‌يان هه‌لكيشا چوونه پيشي گوتيان: «نابي، نابي، نابي». پاشان قه‌مه‌كانيان گورج له كالاني دهخسته‌وه و دهستان دهگرت‌وه، ديسان جاري چهپ لتيان دا دوو جار راست، هه‌ميسان قه‌مه‌يان هه‌لكيشا و بۆ پيشه‌وه چوون، گوتيان: «نابي، نابي، نابي». جاري سيته‌م كه گۆه‌ند وهرسوورايه‌وه، ئه‌نجا دوو جاريان چهپ لي دا، به‌لام كه راستيان ليدا ديسان قه‌مه‌يان هه‌لكيشا و سي جاريان گوت: «نابي، نابي، نابي». قه‌مه‌كانيان هه‌ميسان له كالاني خسته‌وه و گۆه‌نديان گيپرا. كاتي ئه‌وان وا ريكوپيك به‌قه‌مه‌ي زاخاودراو و پروته‌وه ده‌چوونه پيشه‌وه ده‌تگوت له دوژمن وهردين. خانق كه چاوي به‌م يارييه كه‌وت و گوئي له دهنگي «نابي، نابي، نابي» يان بوو، له دلي خويدا گوتي: «ئشه‌دويللا، قه‌ت نابي نيشتماني خومان بدهينه شا عه‌باس، بيه‌دينه ئه‌و مه‌عرزانه».

له سه‌رووتره‌وه له نيو كاژيكد، بلووكي ئه‌سوئي لكان بوو، دهنگي زورنا ده‌هات، وي ده‌چوو مقامي (سي پيبي) بي. ئيتير زه‌رده‌په‌ي بوو، رۆژ له ئاوابووندا بوو، سي‌به‌ري دار و دره‌خت گه‌وره و دريژ بوويوو. پاش شيو خواردن خانق سواربوو و له‌شكر هه‌موو به‌ري كه‌وتن. پيشه‌نگي له‌شكر به‌زه‌حمه‌ت به‌ر پتي خويان ده‌دبت. زه‌وي له تاريكي‌دا نوqm بوويوو، له ئاسماني شيندا له پيورميزين به‌ولاوه هيجي ديكه به‌ديار نه‌ده‌كه‌وت. له‌شكر نه‌رم نه‌رم، له‌سه‌ره‌خۆ ده‌كشا، له ته‌قه‌ي سمى ئه‌سپان له به‌ردان ده‌كه‌وتن كه‌س ده‌نگي لپوه نه‌ده‌هات. يه‌كي له پيشه‌نگاني له‌شكر خه‌به‌ري بۆ خانق هينا، كه گه‌يشتوونه ئه‌سكه‌ري پياده، خانق گوتي، به‌ئه‌سكه‌نده‌ر بلين:

- با ئه‌سكه‌ره‌كاني ئه‌مشه‌و لپره شه‌ويپري بكهن، سبه‌يني له‌گه‌ل به‌ره‌بياندا به‌ري كه‌وي بي، به‌لام نه‌ك به‌په‌له و له‌ز، تا ده‌تواني با له‌سه‌ره‌خۆ و هيدي هيدي بجمي.

هه‌ركه پاسه‌واني خانق ئه‌م فه‌رمانه‌يان به‌ئه‌سكه‌نده‌ر راگه‌ياندا، گوتي:

- نا، چۆن لپره بمينمه‌وه، خۆم ده‌چم خانق ده‌بينم.

ئەسكەندەر ھاتە خزمەتى خانق و بەو تاريكە ئەنگوستەچاۋە ئىكلامىكى بۆ
كىشا، گوتى:

– ماقول، ببوورن، جەنابتان فەرمانتان داۋە كە ئەسكەرەكانم ئەمشەو لىترە
پشوو بدەن، ئەسكەرى من ماندوو نىن، ئىمە باش ھاتووين، چما وا چاكتر
نەبوو ئەگەر ئىمەش ھىدى ھىدى لەگەل ئىۋەدا بەھاتبان.

خانق سەرى لەۋە سوپما، كە ئەو پىرە ھەشتا سالە بەم شەۋە تاريك و
نووتەكە چۆن چاۋى دەبىنى، ۋەلامى قسەكانى ئەسكەندەرى داۋە:

– نەخىر، ئەسكەندەر، با پىادەكانت بەسەينەۋە، سەربازى ماندوو، خۆت
دەزانى، نە سەربازە و نە ششەركەرە. جارى گەلى پۆزى چەتوونمان لە
پىشەيە، تۆ بەگوتى من بكة، با سەربازەكانت چاك بەسەينەۋە. با نۆبەدار و
ئىشكگرىش بەدەۋرى سەربازگەكە تدا ئىشك بگرن و وربان، سەربازگە بى
ئىشكگر نابى. ئەسكەندەر ئەم قسانەى لەمەر ئىشكگر تەۋە بەدل نەبوو،
گوتى:

– ماقول، خۆ من مندا لۆچكە نىم بى قەزابى، چما من ئەمىرۋ ھاتوۋمە نىۋ
شەرى، ئەى من ھەر ئەۋە نىم ئەۋى بە ۋلاتى پۆم كىردم، پادشاي پۆم
دەيگوت:

«ئىۋە ھەر ئەسكەندەر بەگم بۆ بگرن ئىدى ھىچم ناۋى.»

خانق ۋاى بۆ بەدىار كەۋت كە پىرە بە ئامۇڭگارىيەكانى توۋرە بوۋى و دلى
شكابى. بەدەنگىكى نەرم گوتى:

– ئەسكەندەر، من زۆر چاك دەزانم ئەتۆ كىيى و چت بۆ نەتەۋەى خۆت
كىردوۋە، بەلام بىروا بكة من ئەم قسانەم لە پروۋى خراپەۋە نەكىرد. تۆ دىقت
ئەمىرۋ چەندمان رى بىرپوۋە. پىاۋى نوۋستو ۋەكو مردوو ۋايە. بۆچى تەمى و
ئامۇڭگارى خراپە؟ دە تۆ خۆت بىلى؟

ئەسكەندەر كە زانىي بەبى سۆنگە و لە ھىچە توۋرە بوو، گوتى:

– ماقول، قسەى جەنابتە و فەرمايشتەكانت لەسەر سەرم، پىاۋى ماندوو

وهك مردوو وایه، ببوورن، من خراپ حالئ بووم.

ئەسكەندەر بۆ كن سەربازەكانى خۆى گەراوه. هەرحى سوارەش بوون بەو دیوى چيادا ئاوابوون. دنیا كشمومات، دەتگوت دار و درمختهكانیش دەیانزانى شەوه، بۆیه كړ و بێدەنگ بووبوون، تەنانەت بەك گەلدار چیه نەدەلەرییهوه. بەرەدەستان شیویان بۆ خانۆ ئاماده كرد. سیفدینی كورى هات، بە باوى گوت:

– كاكە*، شیو ئامادهكراوه، فەرموو شیوكە، هیشتا پاروویهكت نان نەخواردوو.

كاتئ لە كۆنەكە نێزىك بووهوه، بەلام هیشتا وهژوور نەكەوتبوو، لە پر شەبابى لئ نێزىك بووهوه، ئىكلامى بۆ كیشا، گوتى:

– قوربان، ئەمڕۆ ئێمە دوو سەربازى عەجەممان بەدیل گرتوون.

– ئەى كوان، لە كوین؟

– گەورەم ئیستا سەربازەكانم دەیانھێننە خزمەت.

– وریابن، شەوئ هەلنەیهن.

خانۆ چوووه ژوورئ. خولامىكى لە دوو جەوزۆ و سەركارەكانى دیکە نارد بێنە كنى. لە پیش هەمووان، جەوزۆ هات، كە چاوى بە شەباب كەوت، گوتى:

– شەباب دەبینم قەتمان لئ دوور ناكەوییهوه، نازانم تۆ، كاریكى پیت دەسپێرن چۆن دەتوانى بەدىی بهێنى؟

خانۆ كە ئەم پلارەى جەوزۆى بیست، گوتى:

– جەوزۆ لە شەباب گەپئ، ئەو ئەمڕۆ مێرخاسییەكى دیکەشى نواندوو.

ئەمڕۆكە دوو سەربازى عەجەمى بە دیل گرتوون و هیناونى.

– ئەدى كوان؟

سەركار و پێهەران كە ئەم مێرخاسییەى شەبابیان بیست بە چاوى

* لە نێو كورداندا باوه هەندئ كور بە باوكەیان دەلێن كاكە.

خۆشەويىستى و پىزەۋە تىيان نۆرى، سىڧىدىنىش لە شەبابى نۆرى، بەلام
بەچاۋنەبارى و گومانەۋە و لە دلى خۇيدا گوتى:

«من دەبىنم بەخت يار و يەغبالت روو لە ھەۋرازە، دلبەرى بەدەۋىش لە تۆ
بەۋلاۋە دلى بە كەسەۋە نىيە».

شەباب كە نۆرى سىڧىدىن بەچاۋنەبارى و نامۆيىيەۋە تىي نۆرى، ۋەبىرى
ھاتەۋە كە چۆن جارىكىيان لە سەيرانى، كە شەباب لەۋى نەۋو، سىڧىدىن
قسەى بۆ دلبەر ھاۋىتتەۋو، ھەنگى كە شەباب ئەۋ قسانەى بىستەۋە ھىندەى
بەتەنگەۋە نەھات، بەلام ئەمىرۆ كە بە چاۋى خۆى دىتى و بە گوتى خۆى
بىستى: سىڧىدىن چۆن تۈنچ و پلاران داۋى و چۆنى دەنۆپىتى ئىدى بەجارى
دلى خەۋشى گرت.

لە پىتش دەرى كۆن بوو بەدەنگە دەنگ. سەرباز دىلەكانيان بە تى ھەلدان
راپىچ كەردىۋو، ھىتابوۋىيە كۆن. خانۆ كە چاۋى بە تى ھەلدانيان كەۋت، زۆر
تۈۋرە بوو، گوتى: ئەۋە چىيە؟ لە دىلدان ئاكار و كەردەۋى پىاۋان نىيە، پىاۋ
دەتۈانى بشىيانكۆڭڭ ئەگەر نىيازى خراپەيان بوو، بەلام لىدان كارى
مىرخاسان نىيە و لە كەلەمىردان ناۋەشىتەۋە مەگەر ھەر پۆم و عەجەم كارى
ۋا نامەردانە و نارەۋايان لى بوەشىتەۋە!

سەربازەكان گوتيان:

– قوربان ئۆۋە نازانن لە بەرەبەيانەۋە چ دەكەن، سرەۋتنيان نىيە، خۆ بە
عارىدىدا دەدەن، مان دەگرن، ھەر دەلىتى گاي بنەن، بە پالەپەستۆى نەبا
نەدەھاتن، يەكجار ئا ئەم درىژە چەتەۋلەيان.

ھەركە شەبابمان لى جىبابوۋەۋە خۆى بە عارىدىدا مەلاس دا نەدەھات و
نەدەھات. ھىندەى نەماۋو بىكۆڭم، بەلام سەرئەسكەر، شەباب تەمىي
كەردىۋوۋىن كە بەزىندوۋىتى بىيانگەيىنىنە خزمەت جەنابتان، بۆيە نەمانكۈشتن.
يەككىيان رەقەلەيەكى تەلاشى درىژى لۆزەندەر بوو، نىشانەيەك
بەتۈنلىيەۋە بوو، ئەۋى دىكەيان گولەيەكى كۆلەبنە بوو، خانۆ فەرمانى دا

دهست و پټيان بځه نه وه.

کولېنه که يان داوای ناوی کرد، خانق فهرمانی کرد، جامی ناوی یو پټن.
که جامه ناوکه يان دایي، دهستی دله رزی، خانق فارسیی دهرانی، لټی
پرسین:

– ئیوه سهر به کام بلووک و له کټپه ئوردوون؟

شتاقیان مته قټیان نه کرد. خانق پرسیاره که ی لټی دوویات کردنه وه:

– بلټن، له کام بلووک و سهر به کام ئوردوون؟ دیسان ورته له هیچیان نه وه
نه هات. خانق گوتی:

– قسه بځه چاکتره، نه گهر قسه نه کهن خوتان زهرهر ده کهن، ئیمه
ده توانین وهدووتان پټن، به لام و امان پی خوښه له خوتانه وه پټه دوو و به
باشی و راست و پړهوان و بی نه شکنه چه و نازار کټشان و هلامان بده نه وه.
ئیمه کور دین، و هکو ئیوه نټن.

خانق چاره کی دیکه ش لټی پرسین:

– له کټپه بلووک و سهر به کام ئوردوون و یو کوټی دهرؤن؟

دیسان فزه بیان نه کرد. خانق به فارسی گوتییه جه وړؤ:

– ده که وایه، نه یارن و ناتانگه ره که قسه لای ئیمه ی کورد بدرکټن، نا دهی
بیانېن، له پشت نه و کونه وه بیان کوژن.

جه وړؤ چاوی له دوو سهر بازان کرد، دسبه جی بالبه ستیان کردن کاتې
بردنیان، خانق به کوردی گوتی:

– درټزه که يان پرحهت کهن، وا دیاره نه فسه ره، نه وچا نه وی دیکه يان له
خوړا وه قسان ده که وی.

هر که بردنیا نه پشت کوټی، نه سوټی لاکان گورزیکی له پرسی ملی
سره واند، دهنګی لټوه نه هات، دانټغلا زهوی. نه وی دیکه يان دهستی به پارانه وه
کرد، نه یکوژن، گوتی: «چم لټی دهرسن، نه من و هلامتان دده مه وه، ئیوه هر
مه مکوژن». دیله يان دیسان هټناوه کوټن.

بهو ئىوارە درەنگە خانق چىي پىويست بوو لە دىلەي پرسى، ھەموو سىر و پەنى و نەيتنى و جەخانە و ئارمانج و باس و خواستىكى لى پوون بوو ھو.

تاريك و پوون بوو لەشكر سەرلەنوئى بەرئى كەوت. لە رىگا تووشى كۆچ و بارى خەلكى گوندەكانى دەشت ھاتن. ھەموو مال و مندايان سواری گا كرديو و بەرھو چيا تووش و ھەلدېرەكان دەچوون. خانق پرسى:

– ئوھ چتان لى قەوماوھ؟ بۆ كوئى دەچن؟

يەككيان خانق ناسيپەوھ، گوئى:

– ماقول، چت ەرزكەين دەلئىن ديسان لەشكرى ەجەم ھاتوھ. دەترسين وەكو پايزى پارمان بەسەربىن، پار نەنگ و سووكيپەكى زۆريان بەسەر مال و مندالمان ھىنا، جا بەھەر رەنگى بى دەمانەوئى ژن و مندالان بەرھەزور، بۆ گوندەكانى ئىو چياكان بەرين، لە چەنگالى ئەم كافەرە زۆردارانەيان دوورخەينەوھ.

خانق كە گەيشتە گوندەكانى دەشتى نوارى چۆل و ھۆل وەكو كەسيان تىدا نەماين وابوون، سەيرى كرد ھەركەسە گزوكياي خۆي درووتەوھ لە پىش مالى لۆدەي كردوھ و ھەندى پير و مير نەبن كە تاك و تەرا ليرە و لەوئى دروئەيان دەكرد ئىدى ھەرچى دەستى دار بگرئى چەكى ھەلگرتبوو و چووبوھ شەپئى، يان مال و منداالى خۆي بەرھو چيا سەختەكان دەبرد. خانق كە ئەمەي ديت ھەناسەپەكى ھەلكيشا.

سى شەو و سى رۆژ بوو لەشكرى خانق بەرپوھ بوو، ناوبەناو نەبى، ئەويش كەم، دەنا نەدەھپورى بەسەيتەوھ. سەرى چوارەي بوو، پاش نيوھرۆپەك بوو، پەلەھەورەك بە ئاسمانەوھ لەسەر چيا گەردن كەشەكانەوھ بەدياركەوت، تا دەھات زىدەتر دەبوو و بەرھو لەشكرەكە دەكشا، لە پاشان با و دەشتىكى توند ھەلى كرد، بوو بە گرم و ھۆرى ھەور و ھەلا و برووسكە و تروشقەدانىك ھەر مەپرسە، زۆرى نەخاياند بازاران شەست دای دا، بەلام چ بارانىك، كلاًو بەسەرە. بۆن و بەرامەي ھەوا خۆش بوو و باران كرديپەوھ.

هه‌ندێ دنیا فێنکی کرد. شەباب خەبەری هێنا که له سوپای ئێران نێزیک بوونەتەوه. لەشکر وەستا. شەباب نۆی برده سەر زناڕێکی بەرز، لەوێوه سوپای ئێرانی نیشان دا، لەو گۆژم و بڵندەوه سوپای ئێران وەکو عەینەک زۆر ڕوون له خانرا دیاربوو. ئەو شوێنەى که سوپای ئێرانی لى دامەزراوو لێره‌وارێکی چڕ و سێره‌کی لى بوو و له نێو ئەو لێره سێره‌که‌دا سەربازێکی زۆر و زەوهند هێورببون، لەشکره‌که هێند گه‌وره و گران بوو له‌و به‌سته راسته‌دا چاو بری به‌ به‌ر و دواى نه‌ده‌کرد. خانۆ زۆری له‌و له‌شکره بى سوماره‌ روانی، له‌ دلى خۆیدا هەر لێکی ده‌داوه:

«له‌ کوێوه و چۆن به‌سەر له‌شکری ئێراندا بدا؟»

گورجى سەربازێکی به‌دواى هه‌مزه‌ چاوه‌ش و جه‌وزۆ و ئەسۆى لاكان و پۆستۆ و ئەسکه‌نده‌رى پیردا نارد. ئەمانه‌ که‌ هاتن و له‌و به‌رزاییه‌وه نۆڕیانه‌ له‌شکری ئێران، پۆستۆ گوتى:

– من زۆرم شەه‌ی دیوه‌ و چاو‌م به‌زۆر له‌شکری دوژمن که‌وتوووه‌، به‌لام تا ئێستا هێچ له‌شکرێکم به‌م گه‌وره‌ و گرانییه‌ نه‌دیوه‌.

ئەسۆى لاكان به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ گوتى:

– که‌واتا له‌ ئێستاوه‌ لێى تۆقیوى.

– نا، تۆقینی چى، پیشیان گوتووینا: «ئەوه‌ی سه‌رى به‌گوێزان بتاشى قه‌له‌مى نایه‌».

سه‌رکرده‌كان به‌وردی نوارییانه‌ له‌شکری ئێران. ئەم که‌له‌مێرده‌ کوردانه‌ له‌و کړی و ماتیه‌یانه‌ ده‌تگوت ئەوه‌ لێک ده‌ده‌نه‌وه‌، که‌ چۆن دوژمنی زۆردار به‌زێتن و گه‌لیان له‌ ده‌ست ڕزگار بکه‌ن.

که‌س ده‌نگی لێوه‌ نه‌ده‌هات، خانۆ گوتى:

– ئێوه‌ ده‌بین به‌لای ده‌سته‌چه‌پدا، ئەوه‌تا دوژمن له‌و به‌سته‌دا ره‌ش ده‌چێته‌وه‌، ده‌بى یه‌کى برۆا بۆ ئەوى – خانۆ قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد و هێشتا نه‌یگوت کى برۆا، ئەسکه‌نده‌ر هه‌لى دایه‌، گوتى:

– ئەو كارە بە من بىسپىرە – خانق ئاۋرى داۋە ئاۋرىيە ئەسكەندەر، بەلام
ھىچى نەگۈت.

– لەشكرى لاي دەستە چەپ بە تۆ دەسپىرم ھەمزە چاۋەش، ھى لاي
دەستە راستىش بۆ ئەسۆى لاكانى، ئەۋەى ناۋەندىش بەشى پۆستۆيە.

ئەسكەندەر بەدل رەنجاۋىيەكەۋە لە خانق پىرسى ئەى من كارم چىيە؟
خانق كە زانىي پىرە دىسان زىز بوو، لىتى نىزىك بوۋەۋە، گۈتى:

ئەسكەندەر گيان، ھەركە من چوۋمە شەرەۋە، تۆش لەگەل سەربازەكانى
خۆتدا ھەرۋ بەر مەيدانى. چما تۆ نابىنى دوژمن چەندى لەشكر لى كۆ
كردوۋىنەۋە، ئىمە بە ژن و مندال و پىر و جىلەۋە كۆيىنەۋە بە نيۋەى ئەۋان
نابىن. ھىشتا ئۆغرم و كارەساتى گران لە دواۋەيە، ھەلمەت و ھىرش زۆرە
كول و كەسەرى دلى تيا بىرئۆى.

ئەم قىسانەى خانق دىسان پىرەى دل دايەۋە، بەروۋىكى شادەۋە، گۈتى:

– قوربان، تۆ چۆن دەفەرموۋى، من ۋا دەكەم.

پاشان خانق كەمى دوا كەۋت تەمپى سەربازەكانى كرد، گۈتى:

– ئىمە زۆر نىزىك بوۋىنەۋە، كەۋتوۋىنە تۆرى دوژمنەۋە. پەلامارمان بەدن،
لەم لەشكرە گەۋرە و گرانە رزگار نابىن، زۆر زەحمەتە دوژمن بەزىن، ئەۋان
گەلى لە ئىمە زۆرتىن. پىۋىستە سەربازە ھىۋساندىيەكانمان بىكىنە پاشەۋە
و دوۋركەۋنەۋە. ھەر ئىستا با ئەسكەندەر بىانبا لەسەر كانىيە ترشەكى
دامەزىن. ئەم سەربازەمان كە لىرەۋە دەكشىنەۋە پاشى مەيدانى شەر چۆل
و فرەۋان دەيى، جا ئەۋسا بە كەيفى خۆمان قەلدارەكانمان چۆن دەست بدا
ۋايان دەگۈزىنەۋە، بەلام دىسان ھىرش دەبەينە سەر دوژمن. پىۋىستە
سبەينى تاريك و روۋان بەسەرياندا بەدين، تا ھەستىيان پى نەكردوۋىن.
ھىشتا لەشكرەكەيان يەكيان نەگرتوۋە، دىنا پىيان ناۋەستىن بەيانى كە لىتان
دان دەستىيان لى مەپارزىن، تا دەتوانن لىيان كەلەپاچە كەن، چونكە نوستوۋن
و ئارخاين، ئەنجا لەبەريان ھەللىن و ۋەدوۋى خۆتانيان دەن، ۋەرن، ۋەرن تا لە

ئېمە تى دەپەرن، وەكو ئاگاتان لەمە نەبى، بړون تا دەگەنە ئەم چيا بەرزانه و زور چاك ماندوو دەبن، هەنگى من و جەوزۆ لىيان پادەپەرن، دايان دەپلۆسېن. ئېوەش لە دوور را خۆتان لە بۆسەدەن، ئەنجا ئېمە تىيان دەكەوين، تا دەتوانين لىيان قى دەكەين. پاشان لە بەريان هەلدەين، تا لە ئېوە تى دەپەرن، ئەنجا ئېوە جارىكى دىكە وەدەست بىن تىيان كەون، ماندوون قىردەنيان سانايە، لىيان دەن دەستيان لى مەپارېزن. ئا بەم رەنگە دەبى لەو چيا و هەلدەيرانە تاكيان نەهەلېن و ئاسەواريان كۆيەر كەينەو. وا نەكەين هېچ چارەيەكى دىكەمان بەدەستەو نەيە. دەلەين چى؟ سەركاران تىكرا گوتيان: «فەرمایشتەكانت بەجىن، مەگەر بەم چەشنە بتوانين ئەم لەشكرە گەورە و گرانه بشكىنين.»

دەمى بوو تارىكى داهاىبوو، ئاسمان سامال بوو، خانق وچانك لە نىو شىنايى و گوليلكان وەلەزىا، دەستى لە ژىر سەرى دانابوو، دەينۆرپىيە ئاسمانى، ئاسمان پرى ستىر بوو. هەندىكيان جووت جووت بوون هەندى كۆمەل كۆمەل بوون، هەندىكيش تاك تاك بوون، دەتگوت كىژە كوردانن لە سەيرانى بۆلۆبوونەو:

ئەوانى جووت جووت دۆخوازى يەكن و پازى دلىان بۆ يەكتر دەگىرنەو، ئەوانى كۆمەل كۆمەل خەرىكى ئەوین هەندىكان خەلك ناوئوچك و بۆسۆ دەكەن و بوختانيان لە بۆ هەلدەبەستن و هەندىكيان غەيبەت دەكەن، هەرجى تاك تاكن ئەوانيش وەكو ئەو كچانەن كە دايك و باويان بۆ خاترى شىربايى زور بەنابەدلى لە پىرەمىزدانيان مارە كردوون، بۆيە وا كړى و دوورەپەريزن و لە حالى خۆيان بىزار و وەرسن و ئىدى چ قسەيان بۆ نەماوئەو بۆ هاوړى و دەستەخوشكانيان بگىرنەو.

بەردەستىيەكان كۆنيان بۆ خانق دامەزراند، نوڤنيان بۆ راخست، كەمى هەلاژى، سىتقىدين بەدووى باويدا هات. خانق لەو دەمدا خەم و خەيالێكى قوول داى گرتبوو. ئەو ئەمىرۆ لەشكرى گەورە و بى شومارى دۆزمنى دىتبوو، بىرى دەكردهو: "چۆن نەتەوئەكەى لەو زولم و زۆردارىيە، كە وەكو بەلاى لایەلا

به‌روکی گرتوون، پرگار بکا».

ئەو هیچ گومانى له‌ودا نه‌بوو كه ده‌يانبه‌زینى، به‌لام دیسان بیرى ده‌كرده‌وه: «گهلۆ، ئاخۆ چەند كەسى لى ده‌كوژرى و چەندى لى ده‌رباز ده‌بى؟» ئیدى ه‌روا بیرى ده‌كرده‌وه، سیف‌دین له‌ بابى نیزیك بووه‌وه، گوتى:

– كاكه، خولامان كۆنیان بۆ داکوتاوى، نوینیشیان بۆ راخستوى، تاوى ه‌ه‌لاژى، تۆ ئەمە چەند پۆژه زۆر كەم نووستوى.

– لاوۆ، سیف‌دین، ئیستا كى له‌ ناو نویندا دەنۆ. برۆ پشتى زینى ئەسپه‌كەم بۆ بینە، له‌ ژێر سەرمى دانیم، تۆزى ه‌ه‌لاژیم.

سیف‌دین كه‌ پۆششت خانۆ دیسان خەم و خەيال داى گرت. سەیرى ده‌كرد حالیان ناهەموار و چەتوونه، به‌لام له‌ شەپ و بەرگرى له‌ خۆكردن به‌و لاوه‌ هیچ پێگایه‌كى دیکه‌ى به‌دى نه‌ده‌كرد. له‌و كاته‌دا ئەو چەند به‌گه‌ كوردانه‌ى وه‌بیرها‌نه‌وه‌ كه‌ خیا‌نه‌تیان له‌ میللەتى خۆیان كرده‌بوو و چووبوونه پال شا عەباس. ه‌ندى جارىش به‌ بیریدا ده‌هات كه‌ تكاكاران بۆ ئازربايجان بنێرى، داواى كۆمه‌کیان لى بكات، ئەدى ئەو چەند جار كۆمه‌ك و یارمه‌تى وانى نه‌كرد له‌ دژ شای ئێرانى و به‌ هاواریا‌نه‌وه‌ نه‌چوو، یا په‌يكان به‌ره‌و شه‌م‌دینان به‌پى كات و كۆمه‌ك له‌وان داوا بكا، به‌لام پاشان خۆى به‌خۆى ده‌گوت:

«به‌لام ئیمه‌ ه‌یشتا ده‌ستمان به‌شەپ نه‌كردوه‌ و ه‌ر له‌ ئیستاوه‌ داواى كۆمه‌ك و یارمه‌تیکردن كاریكى نه‌نگه‌ و بۆ پیاوما‌قوولانی‌ش كرىت و دزیوه‌».

خانۆ ه‌یشتا له‌و بیركردنه‌وه‌ قوولانه‌دا بوو، سیف‌دین نه‌رمه‌زینیكى بۆ باوى ه‌ینا، به‌لام كه‌ روانى باوى له‌ متالا و بیر كردنه‌وه‌دايه‌، هیچ ده‌نگى نه‌كرد، نه‌رمه‌زینه‌كه‌ى به‌ه‌یواسى له‌ ته‌نیششت باویه‌وه‌ دانا و گه‌راوه‌ پۆششت. خانۆ ه‌پ‌ند چووبووه‌ ژێرى به‌خۆى نه‌زانى كه‌ى خەو بردبوویه‌وه‌. ه‌ر نه‌شیزانى چەند نووستوو. به‌لام له‌گه‌ل ئەستێره‌ى به‌یان ه‌ه‌لات، وه‌خه‌به‌ر ه‌ات ده‌تگوت ئەو وه‌خه‌به‌رى ه‌ینا، گوتى: «ه‌سته‌، ئیدى وه‌ختى ئەوه‌یه‌ به‌سەر دوژمندا ده‌ی» خانۆ چاوى كرده‌وه، له‌ ده‌ورو به‌زى نۆرى، سەیرى كرد پاسه‌وانه‌كان

شیت کرد، هه‌ندیک چه‌واشه بوون، نه‌یانده‌زانی له ترسان چ بکه‌ن و هه‌روا
واقیان و پرما‌بوو له‌و کاره‌ساته‌ی به‌سه‌ریان هات.

بوو به‌ ناله‌ نالی برینداران، به‌یانی ئیدی چاک پروون بوو‌بووه‌وه. خانق
هه‌مزه‌ چاوه‌شی باش لێوه‌ دیاربوو، که‌ خۆی وه‌ چادرێک‌ گه‌یاند، وێ ده‌چوو
چادره‌که‌ هی سه‌ره‌نگان بوو، به‌رم‌ چادری له‌سه‌ری نووستوو‌ه‌کانی ژیری
هه‌لداوه‌، به‌ شیر و پم و سمکۆلی ئه‌سپ قری ده‌ هه‌مووان خست.

هه‌تاو تازه‌ په‌نجه‌ی له‌ پشت چیا‌کانه‌وه‌ هاو‌یشت‌بووه‌ ئه‌و شوینی له‌شکری
گه‌وره‌ و گرانی ئیرانی تێدا هێور‌ی‌بوون، هێرش‌ی سه‌ربازانی ئازا و دلیری
کورد به‌ ئاشکرا له‌ خانرا دیاربوو و له‌ خۆشیان ده‌یگوت:

– لێیان دهن، فیدای ده‌ست و شیرتان بم، وایان لێ دهن ئیدی جارێکی
دیکه‌ به‌رۆکی کوردان نه‌گرن و تۆبه‌ بکه‌ن.

سه‌ربازی ئیرانی درێکی چاک و په‌ویکی چاوش‌کینی پێ درا، به‌لام ئه‌و
سه‌ربازانه‌ی که‌ له‌ دوور هێور‌ی‌بوون له‌ هه‌را و بگره‌ وه‌خه‌به‌ر هاتن، ده‌سه‌به‌جێ
ریز بوون پرویان له‌ هێرش‌به‌رانی کوردان کرد. زۆر به‌رێک‌وپێکی وه‌ته‌نووره‌
که‌وتن و هاتن، هه‌موو ده‌تگوت ئالقه‌ زنجیرن و یه‌کیکیان له‌وی دیکه‌یان بستی
نه‌ده‌ترازا، نیازیان وابوو کوردان له‌ چه‌مبه‌رێ خه‌ن و گه‌مارۆیان دهن و
به‌جاری قریان که‌ن. ئه‌و به‌یانییه‌ خانق گویی له‌ ده‌نگی سه‌ره‌سه‌که‌یه‌کیان
بوو، ده‌یگوت:

– تند، تند، واته «خیرا، خیرا، خیرا».

وه‌ختی ئه‌وان له‌ دووررا ته‌نووره‌یان ده‌به‌ست و به‌ره‌و سه‌ربازانی کورد
ده‌هاتن، له‌وه‌ ئاگادار نه‌بوون کوردان چۆنیان قهر ده‌کردن، هه‌ر بۆیه‌ش خیرا
ده‌هاتن، به‌لام ده‌سه‌به‌جێ خانق ئه‌و فیڵ و ده‌هۆیه‌ی ئاشکرا کردن، گوتی:

– وا دیاره‌ ئه‌مانه‌ ده‌یانه‌وێ سه‌ربازه‌کانمان له‌ چه‌مبه‌ر دهن، بۆیه‌ وا دوور
به‌دوور و به‌ ماته‌ مات دێن. سیف‌دین کوری خۆم، خیراکه‌، تۆ به‌م نه‌واله‌ی
ژێردا برۆ، به‌هه‌مزه‌ چاوه‌ش بلێ با بکشیت‌ه‌وه‌، به‌سه‌، زۆر پیش‌که‌وتوووه‌،

پاشان به ئەسۆی لاكانیشی ڤاگەپەنە.

سەفەدین سواری ئەسپەكەى بوو، كەمى بەرەخوار چوو، لە ڤر هەمزە چاوەش ئەسكەرى خۆی كێشاوه، لە پاش ئەو ئەسۆی لاكان، ئەنجا پۆستۆ كشاوه، هەر دەنگوت لەبەرمان هەلدى. سەربازانى ئێرانى وەدووكەوتن. خانۆ كوتیپە جەوزۆ:

– جا بتبینم، جەوزۆ، ئەمن لەو دڵنیام كە ئەمجارەش گۆی ئازاپەتى و گەرناسییەكى دیکە ببەپەوه. تۆ بۆ هۆ وێوه برۆ خانۆ دەستى درێژكرد شوینى بۆ دەستنیشان كرد، – ئەمنیش لێره دەمێنمەوه.

پاشان به كورەى گوت:

– سەفەدین، تۆش سەت لاوى خۆتنگەرم لەگەڵ خۆتدا ببە، لەو گەلیپە خۆ لە بۆسە دەن تا وان دێن بەلاودا تۆ دەپەرن، هەنگینى بەسەریاندا بدەن، بەلام وریابن دەچەمبەرىتان ناوین و گەمارۆتان نەدەن.

پیاو هەق بلای: جەوزۆ كە لەمێردىكى بى خەوش بوو، چەندین جار كەوتبووه تەلە و تۆڤى سەربازى ئێرانىپەوه، بەلام هەمیشە چالاكانە و نێرانە خۆى لى ڤزگار دەكردن و نەپەهەشت بەر زەبران بكەوێ و ئەوى ئەو بە سەربازى عەجەمانى دەكرد با بە دەوارى شىرى نەدەكرد.

خەلك دەپگوت: «جەوزۆ بۆپە وا ئازا و دلێره و بەر زەبران ناكەوێ، چونكە جگى گورگى لە بن جلكانەوه، لەسەر كەشچكى دلى خۆى دوورپوه»*.

جەوزۆ بۆ ئەو شوپنە چوو كە خانۆ بۆى دەستنیشان كرد، خۆیشى لەو جێگە بڵندە نەهاتە خوارى، هەر لەو هێسیپەوه سەپى شەرى دلاوەرانى كوردى دەكرد. كاتى ئیدى دەمە دەمى نێوەرۆ بوو، خانۆ نواری سەربازانى ئەسۆی لاكان و ئەوانى دیکەش هاتن، تۆ پەرن، ئیدى لەسەر زنارەكە هاتە خوارى و چوو نێو سەربازەكانى خۆى و دەستى بە تەمى و ئامۆژگارییان

* عەشیرەتى بەرۆدار ڤروایان وابوو، هەركەسى جگى گورگى پى بى بەر زەبران ناكەوێ.

کرد.

ههركه لهشكرى ئيران گهيشته تانگى خانق لهنكاو بهخوى و دلاوهه رانييه وه بهريان لى گرتن، ئهوان له لاي خوڤانه وه و جهوزوش له لاي خوڤيه وه، ئيدى به ههردوو لا تىيان كهوتن، ئهجا سىڤدينش لهو لارا لىيان دههپهري، سهردارخان كه ئهوهى ديت، هه بهجاري واقى وپما، چونكه قهت هتيرشى وا به زهبروزهنگى نهديتبوو. سىڤدين خوى له نيو پيزى وان داويشت و بهراست و چهپاندا لىيان دهان و لهگهلا عارديدا جووتى دهکردن. خانق كه چاوى بهم زهبروزهنگه بهدهستوبرده كهوت، له دلى خوڤيدا گوتهى:

- ههزار شوکور، كه وهجاخم روونه و جىگرم ههيه.

ئيدى بوو به شهپكى وا، سهريازى عهجهم شلهژان و وهپاشهكشه كهوتن. ئهسپهكانيان ماندوو بوون، نهياندهتوانى له بهر سهريازانى خانق ههلاين، رزگاربن.

خانق ئهو روزه هيندهى لى بهفهتارمت دان، شىخ جهلات گوتهنى، «بوو بهپوژى مهحشر».

جهوزو به توش و بهژن پياوڤكى هيند بهتن و مهن و لهندهههور نهبوو، وهتهيهكى نه زور قهبه و نه زوريش بى نمود بوو. بهلام ئهمرق كه وهكو گورى خوى بهسهه بووژى ئهسپهكهيه وه دهنووساند و ركيڤى دوژمنى دهکرد، دهنگوت: ئهسپهكه سوارى بهسهريشته وه نييه و كهس نهيدهتوانى زهبرى پى بگهيڤنى. ههسپهكهى بنيشى ئهسپيكي ئهوهنده گر و بهخووه نهبوو، بهلام ئهسپى قهلاى دمدم بهدهگمهن دهيتوانى له مهيدانى دهو و جريدبازيدا لهگهلاى دهريبا.

ئهمرۆكهش كاتى جهوزو لهشكرى ئيرانى لهبهردهميدا ديت، راست ههسپى خوى زهنگو كرد و ههسپى تاين دهنگوت له وه گهيشته وه كه ئيدى وهختى هاتوو وهكو ههلو خوى ههلا، ههچى له پيش با به سمى دهيههستاوه و هيز نهبوو بتوانى بيسرهوڤنى، جهوزو له چاو ميترخاسهكانى ديكهى خانق جحيل

بوو، بەلّام لە زۆر شەڕاندا شان بەشانی خانۆ کەلەمێردایەتیی نواندبوو. ھەر بۆیەش خانۆ بۆ سەرکاری ئەسکەری خۆی دەستنیشانی کردبوو. ئەو لەم شەڕەدا سەلماندی کە بەراستی شیاوی ئەو پایەییە و پڕ بەشان و باھوییەتی. ھێرشێ بۆ ھەر لایەک دەبرد، سەربازی عەجەم دەتگوت گیا و گۆلە و بەر داسی درەوھەنیان کەوتوو. بەلّام خانۆ ھەرچەندی لە سەربازی عەجەم قەڵە دەکردن ھەر وەکو خۆیان بوون و لە کەمییان نەدەدا، بگرە تا دەھات پتەر دەبوون. چونکە شا عەباس لەشکرێکی لە سنوور بەدەری کردبوو سەر قەلایە دمدەم و پەیتا پەیتاش ھەموو پوژێ ژمارەییەکی تازەیی دەھاتە پال.

پوژگار ئیدی راڤاڤا، ھەرکە لەشکری ئێران یەکیان گرت، زۆریان بۆ خانۆ ھێنا. خانۆ پشووێکی دیکەش خۆی راگرت، بەلّام پاشان پشتی تێ کردن و ھەلات. ئەوانیش وەدووی کەوتن. خانۆ کات ناکاتی لە پڕ لێیان ھەلەگەراو و زۆر بەتوندی دای دەپاچین و دیسان ھەلەدەھات. ئیتەر بەم پەنگە خاپاندنی، تا ھێنانییە کە ھەمزە چاوەش و سەربازەکانی دیکە. کە تووشی ئەسۆی لاکان بوو، گوتی:

– ئیدی بۆ ئێو بن.

لەشکری عەجەم دیسان دلاوھەری کوردیان لێ دەریەپین و بە ئەسپی ھێساو ھەلێان کوتانە سەر. سەر ئەسکەری عەجەم سەری سوپماو، وەک لە دلی خۆیدا بلێ:

«ئەم کوردانە لە ژێر زەوییەو ھەلەدەقوڵین».

دنیا تاریک داھات. خولامان ھاواریان ھێنا: «پۆستۆیان کوشت».

تەرمەکەیان بە شەعریکی پەش پێچا بوو، ھێنایان لە بەردەمی خانۆیان دانا، خانۆ گوتی:

– ئێمە دەبێ ھەموو ژبانی خۆمان وەکو پۆستۆ، کەلەمێردانە، بەخت کەین، نەھێلێن دوژمن پێ باوینە خاکی باو و باپیرانمانەو و ئابرووی خا و خێزانمان ببەن و خۆشمان لە بن باندووری خۆ بکەن، ئەنجا خانۆ لە تەرمەکە

چووه پيش، گوتى:

– ئەى قارەمان، ھەزار پەحمەت لە گيانى پاك، تۆ ئىرەبى و بەخيليت بەئىمەدا نەيەتەو، ئىمە ئىرەيىمان بە تۆدا دىتەو، كە كەلەمىردانە، دەچىيە بن گلى سارد و سىرەو.

ھەرچى لە دەورى تەرمەكەى پۆستۆ كۆريان بەستبوو، تىكرا سوپىنديان خوارد تا دلۆپە خوئىنكىيان لە شادەماردا مابى شەپ بكن و ژيانى خوئان لە پىناوى ولاتدا بەخت بكن و قسەكەى خانۆيان دووپات كردەو:

«ئەى قارەمان ھەزار پەحمەت لە گيانى پاك، تۆ ئىرەبى و بەخيليت بە ئىمەدا نەيەتەو، ئىمە ئىرەيىمان بەتۆدا دىتەو، كە كەلەمىردانە دەچىيە بن گلى سارد و سىر».

بەشەرى ئەوئ پۆژى سەرئەسكەرى ئىرانى بۆى وەدياركەوت، ئەمانە ئەو كوردەى جاران نىن كە ناشىيانە و بەملەورى خوئان ھىرشىيان دىنا. ئىستا سەربازى كورد وەكو سەربازى دەولەتتىكى بەھىز و رىكۆپىتك ھەموو مەشق دراو، فیل و دەھۆى شەپ ھەموو فىربوون، بەپىرۆ و نىزامى ئەسكەرى شەپ دەكەن. سەرئەسكەر لە دللى خویدا، گوتى: «كەواتا پادشای پۆم كۆمەكيان دەكات».

خانۆ لەم شەپەدا بۆى ئاشكرا و پوون بوو، كە شا عەباس ئەم جارە لەشكرىكى يەكجار گەرە و گرانى كردووەتەسەر، شەرى ئەم جارە شەپىكى زۆر سەخت و چەتوونە و لەوانەيە خەلكىكى زۆرى تىدا بكۆژى، بەلام لە سەركەوتن و دوژمن بەزانندا چ دوودل نەبوو و بىرواى بەخۆى زۆر پتەو و ئەستوور بوو.

جارىكيان سەر لە ئىوارەپەك، لەشكرى ئىران پەوى كرد، بەجارى كشاو، لەشكرى خانۆ دوايان كەوتن تاوەكو تاريك داھات، ئىنجا ھاتنە گوندى. خانۆ لىكى دايەو، كە ئەم پاشەكشىيە تەلەكە و رىتوبىزىيە. ئىدى لەو پتر نەيەتشت دوويان كەون.

به لّام پياو كه لهو گوندهكانى ديكه‌ى ده‌وروبه‌رى دهنوږى به‌جاريّ ناگرى تى به‌رده‌بوو: ئه‌و پير و كه‌نه‌فته هه‌شتا - نه‌وه‌د سالانه‌ى كه خوځيان له كوني ژوورى خزانده‌بوو و پييان وابوو كه‌س ده‌ستيان يو دريژ ناكات، هه‌موويان له‌توپه‌ت كردبوون. هه‌نديكيان ده‌گري ته‌ندوور هاويشتبوون و قرچ و هوږ سووتانده‌بوونيان و گه‌لّى سه‌ير و سه‌مه‌ره‌ى ناپياوانه‌يان وه‌سه‌ر هينابوون. سه‌ربازانى كورد كه به‌م نه‌نه‌ر و ده‌ستدريژيه‌يان زانى هينده‌ى ديكه ناگريان گرت و زاتيان بزووت و ئه‌وه‌ى كرديان، كرديان.

كاتى پيك خه‌به‌ريان به‌شا دا، كه هيشتا له‌شكران نه‌گه‌يشتووه‌ته قه‌لاى دمدم و چه‌ندين سه‌ربازيش قريكراون، به‌جاريّ خه‌په‌سا؛ چونكه ئه‌و وا به‌ته‌مابوو له‌شكر قه‌لاى گرتبى و هه‌موو كاريك برايته‌وه. شا له‌شكريكى گراني ديكه‌ى له قزلباشان يو كۆمه‌ك به‌ريّ كرد، به‌لّام خانق هه‌رگيز بواري نه‌ده‌دانى و ئه‌و دوّل و نه‌وال و گه‌لى و بيشانه‌ى له كه‌لاكى سه‌ربازى عه‌جه‌م پي كردبوو. هه‌ندى جار هه‌مزه چاوه‌ش به‌خانوى ده‌گوت:

- ماقوّل، من له‌گه‌ل له‌شكرى پۆمدا بووم، زۆرم شه‌ر ديون، وه‌ختى پۆم ميلله‌ته‌كانى ديكه‌يان به‌زۆرى شيران له بن باندوورى خوځيان ده‌كرد، كه‌س ئه‌وه‌نده‌ى سه‌رباز لى قري نه‌ده‌كردن، به‌هاتبا هه‌ر جاره هينده‌يان لى قري كردبان، قه‌سته‌م به‌خوا پادشاي پۆم هينده‌ سه‌ر نه‌ده‌كه‌وت.

شه‌ر گه‌يشتبووه پاده‌يه‌ك له هيج لايه‌ك سه‌رباز به‌ديل نه‌ده‌گيران و برى نه‌ده‌درايه يه‌ك. سه‌ربازى عه‌جه‌م كورده ديله‌كانيان بى به‌زه ده‌كوشت. خانووش سه‌ربازى وانى ده‌كوشت، سه‌رى ده‌په‌راندن و لهو چيا بلّنده‌په‌را به‌سه‌ر ئه‌سكه‌رى ئيرانيدا خلۆز ده‌كردنه‌وه، ئه‌سكه‌ر كه چاويان به‌سه‌رى په‌ريوى هاواله‌كانيان ده‌كه‌وت ساميان ريّ دهنisht و له ترسان هه‌ر ئه‌وه نه‌بوو زاره‌ته‌ره‌ك نه‌بن، ناره‌زايييان ده‌رده‌برى و وه‌خوته و بوّله ده‌كه‌وتن، ده‌يانگوت:

- ئيمه نازانين، شاهه‌نشا له پيناوى جدا له‌سه‌ر ئه‌م چيا تووش و هه‌لديرا نه شه‌ر ده‌كا. ئه‌گه‌ر سووديكيشى لى وه‌چه‌نگ كه‌وتى هه‌ر ئى، به‌لّام

ئەم كەور و زناره چ قازانچ و سوودىكى شای تىدايه؟

شا عەباس و پىراى ناردنى قزلباشان نواری لەشكرەكەى تا دى تى دەشكى و زەرەر و زيانى گەورەترى لى دەكەوى و هيجى پى ناكرى. ئىدى دەستى بەتەلەكەبازى و فروفیلان كرد. پىاووىكى ناردە كن خانۆ كه خۆى بەدەستەوه بدا و شا عەباس هيج نيازى خراپەى لەگەلدا نىيە و دلنابى لى خوش دەبى و وەكو سەرۆكى هەموو كوردى ئىران بە خانى دەناسى و هەموو مانگىكىش دە زىرى مووچە دەداتى و لە هەموو خىل و عەشیرەتەكەشى خوش دەبى، بە مەرجى خۆى بەدەستدای بزانى و دان بە شاهەنشایەتیی ئەودا بنى.

لەو رۆژانەدا بە فەرمانى خانۆ ئەسكەندەرى بە خۆى و ئەسكەرەكەپەوه بەرگرى لەو لایە دەكرد كه دوژمن نيازى وابوو پشت لە كوردان بستىنى و بەرەو قەلا هەرش ببا. هاوپیوهندى لەشكرى ئەسكەندەر و خانۆ تابوورى شەباب دەيكرد، هەر سات ناستى سوارەى شەباب، یا شەباب بۆ خۆى بى وچان دەهاتن و دەچوون. رۆژىكى تازە رۆژ گزنگى دابوو. هیشتا خامى كەوى بەيانى وەكو مژ بەرووى ئاسۆوه بوو. سووكە بايەك دەهات گيا و گۆل و گەلای دار و درەختى لەسەرەخۆ دەهەژاند. لاویك لە سەربازانى ئەسكەندەر لە سەنگەردا رۆنیشتبوو دەینۆرییه ئەو سەمتى كه پى وابوو دوژمن لەو پىرا دەیتوانى ریز بشكىنى، تەماشای كرد و شتێك لەو بنارەوه، لە نىو لىرەوارەوه، نىزىك بە كانییهكان بۆ ئەوى دى و حیلەكە حیلکیتی. لاوه لە دلى خۆیدا گوتى: «رەنگە ورچ بى»، پاپەرى هاتە كن ئەسكەندەر، گوتى: «شتێك لە نىو ئەو لىرەوارەوه بەرەو ئىره دى». ئەسكەندەر دەسبەجى زانىی كه ئەوه ورچ نىيە، رەنگە تەلەكە و رىتوبازى عەجەمان بى. دە سەربازى دووى خۆى دا و بەرەو پىرى دەنگەكه چوون. تا گەيشتنە ئەوى ئىدى دنیا پوون بوو و هەتاو لەسەر لووتكەى چىاكان هەلاتبوو، پىاو هەموو شتێكى بەدى دەكرد.

ئەسكەندەر بە سەربازانى گوت:

– خیرا چواردەورىان بگرن و بەرە بەرە گەمارۆیان دەن، ئەمنیش لىرەوه

دیم.

کاتی له کهځی کانیه که نږیک بوونه وه، پیاوړیک له نیو لږه که دا به دیار که ووت
و هات بۆ کنیان، تښان راخوړی:

– کور ه زه لام کتی؟

کابرا به هه ناسه برکي ئاره قه ی نیوچاوانی سړیه وه، گوئی:

– من قاسیدی شا عه باسم. شا بۆ خزمهت خانوی سهروکتانی ناردووم.
ریگام ون کردووه.

سهربازیک تیری ده که وانی هاویشته، تی سړه وینی، ئه سکه ندهر
نهیه شته، گوئی:

– مهیکوژن، بالهستی کهن بیه نه خزمهت خانوی.

هر ئه و دهقیقه به شه باب به سهردا هات، پرسى:

چ خه به ره؟

ئه سکه ندهر تی گه یاند.

شه باب گوئی:

– چاویشی به سته وه، یاسا وا ده لی، خوم دهیه م.

چاوی کابرایان به سته وه، شه باب له گه ل خوی هینا به حوزووری خانو،
دهست و چاویان کرده وه. خانو لی پرسى:

– له کوپوه دی، کی ناردووتی و بۆچی هاتووی؟

کابرا هه سستا سی جارن کورنووشی برد، گوئی:

– سوپاس بۆ خوی گه وره که به سه لامه تی گه شتمه حوزووری جه نابتان.
خانو پایه داربی، من شا عه باس ناردوومی به خزمهتتان، که پیت را بگه یینم
ئیدی شه نه که ی، ئه ویش به سویندی قورئان به ئینت ده داتی که له شکری
خوی بکیشیته وه و جه نابت به خانی کوردستانی ئیران بناسی، دهست نه له
خوت و نه له عه شیرمه تیشته نادا و هه موو مانگی ده زیریشته مووچه و
سهوقات ده داتی. تو هر هینده به دهستدای شاهه نشای.

کابرا دیسان کورنووشی برد، گوئی:

– شا بۆ ئو عهزانهی ناردوومه خزمهتتان و به ههویای وهلامدانهوهتانه.
ئهسۆی لاکان و ههزمه چاوهش و جهوزۆش له حوزووردا وهستابوون. خانق
بهقسهی قاسیدی شا عهباس زۆر توورهبوو، گوئی:

– پرۆ، به شا عهباس بلی: ئهمن خان نیم، ناشمهوی بيم به خان، من نیوم
خانویه – نیوی کوردانه. من نازناوی خانم ناوی. ئهمن ههر هیندهم له شا
عهباس دهوی لیتمان گهری و قوشه نمان لهسه نهکا و گهری له گهرمان
نهئالین. ئه پارچه عهزهی باو و باپیرانمان لی داگیر نهکا. ئه وهشی پی
راگهیه نه که ئهمن لهوان کوردان نیم بۆ زێر و دراو غهیهانهتی له میللهتی خۆم
بکه. به شا عهباسی بلی: ئه گهر قبوول ناکا و لیتمان ناگهری تا یه کمان ساخ
بی شوین. به لام به چ دهچن؟ له ئاکامدا له بی ویزدانی بهو لاهه چی دیکه مان
لی وهدهست نهکوتوو. ئیمه ئیدی پروا به سویند و به لینی وی ناکهین».

پاشان خانق به جهوزوی گوت: «چاوی بههسته نهوه و به شهبابی راسپێرن،
بلا بیبا، به ساغ و سهلامهتی بگاتهوه کن شا عهباسی.

لهو پرۆانهدا دهستی ئێران هیشتا ههر گهرم بوو، دهتگوت هاوینه.

لهشکری خانق زۆری زهره له نهکوتبوو. به لام زهره و زیانی لهشکری
ئێران له حهده بهدهر بوو.

کاتیکی قاسدی شا عهباس گهراوه، وهلامی خانوی پی راگهیاندا، شا له
رکان له جی خۆی راپهری دهستی به هاتوچۆ کرد، گوئی:

– چۆن؟ کهواتا کوردیکی چیاپی سهه بۆ من دانانهوینی و بهدهستداییم
ناقاییله. ئه دی کۆ عهشیرهتی لور و بهختیاری هینا ژیر بار و خستنییه سهه
ریگی راستی؟ سا سویندم وابی دهبی تۆش بینه ژیر بار.

شا فهرمانیکی زۆر به پهلهی کرده سهه سههکاری سوپا:

«دهبی ههرچۆنی بی زوو قهلا بگری، هیشتا زستان نههاتوو، که زستان

هات، گرتنی زۆر دژوارتر و چەتوونتر دەبی.»

سەیفوللا خان ھەرکە فرمانی وەرگرت و خۆندییەو، وەلامی شای داوھ:

– شا خۆش و پایە بلندبێ، نامەوێ لیت وەشیڕم، خانق ئاسەواری
لەشکرەکەیی بریومەو. بەراستی پیاو نازانی ئەم کوردانە لە کوێو
ھەڵدەقوێن. ئەمن لەوێ بە شکم کە بەو دەمو دەستە بتوانم قەلا بگرم. چما
ئەو چەند مانگە ھێشتووێانە سەرباز پشوو بدەن».

ھەرکە کاغەزی سەیفوللا خانیاں دایە دەستی شا عەباس و خۆندییەو،
کاغەزەکەیی دپی، گورجی وەزیریکی لە دووی سەیفوللا ھەنارد:

خیرا بێتە حوزوور.

کاتی وەزیر گەیشتە کن سەیفوللاخان و فرمانی شای پێ راگەیاندا، لە
دلی خۆیدا کوتی:

«ئەمن لێم پوونە بۆچی دەویم، ھەر ئیستا زیندانم دەکا، بەلام وەللاھی
زیندانم لەو حالە پێ خۆشتەر».

سەیفوللاخان لەشکری بە وەزیر راسپارد و سواریبوو بۆ حوزووری شا
عەباس بچی، ھەرکە گەیشتە تارانێ، یەکسەر بۆ بەردەرگەیی تالاری شای
ئاژوا، بەلام شا عەباس نەیهێشت سەیفوللاخان وەژوورکەوێ و چارەیی ببینی،
حوکمی کردبوو ھەر کە هات بیگرن، زیندانی کەن. سەیفوللاخان کە گەیشتە
بەردەرگە، کێشکچی گورجی دەستیان لە زنجیر کرد و بردیان ھاویشتیانە
زیندان. ئەو دەمی سەیفوللاخانیاں زنجیر کرد، سەردارخان لە خزمەتی شا
عەباسدا دەستەوونەزەر راوەستابوو گوێی بۆ قسەکانی رایەشتبوو.
سەردارخان کابرایەکی چەتەوولی کەتە بوو، کە لێی را دەمای پک و خۆنپێژی
لە چاوان دەباری، کۆسەییکی چاو زەق بوو، زۆرزان و فیتلەباز بوو، ھەرکە
بۆنی کاریکی گرنگ و بەخیری لە شا عەباس کردبا وەکو گورگ بێنی ئەو
کارەیی دەکرد تا بەئەنجامی نەگەیاندا بەرۆکی بەرنەدەدا و لێی نەدەگەرا. بۆ
ئەو کارە، شا عەباس زۆر زانیکی بلیمەتی وەکو ئەو بەبیردا هات. کابرا لە

کاری زۆر گهوره و گراندا سهرکهوتبوو. ههر به هۆی زۆر زانی و فروفیلى ویهوه عهشیرهتی لوړ و بهختیاری تى شکان و دهبن باندووری شای ئیران کهوتن. بى ئینسافى و دلرهقیی کابرا لهویدا نهبوو، ههرچی پیاوی گهوره و بهریزی ئهو عهشیرهتانه بوون ههمووی له ناودان و له ناههق خوینیکی زۆری رشت. شا عهباس زۆری پروا پى بوو، گوتی:

– سهردارخان، ئههجا تۆ دهنیترم، بهلام تۆش وهکو ئهو سهیفوللاخانه سههجابه نهکهی. دهبی بهههر نرخیک بى تا زووه قهلا بگری و نوغروی کهی. ئهو کوردهشم به ساغی بۆ بینه.

سهردارخان پاش ئهم قسانه دوو سی ئیکلامی بۆ شا کیشا. شا لهو بریواییدا بوو سهردارخان بى سی و دوو ئهو کاره جیبهجی دهکا و دوو دلی پى ناوی، گوتی:

– سهردارخان، نازانم چ بلیتم، تۆ پیاوی نسحت و ئامۆژگاری نی، ئهلهمهلاى ئهتوو ئهو پیاوهی که عهشیرهتی لوړ و بهختیاریت بۆ سهرکوت کردم و ئیستا وهکو مهریان لی هاتووه و سالی چهند ههزار زیتر خهرج و باجم بۆ دهنیترن. ده برۆ، دهی ئوغرت خیر بى، کورپی خۆم.

سهردارخان ئهو قسانهی دوایی شا عهباسی زۆر پى خوش بوو. دوو سی جار کورنووشی بۆ برد و ئههجا پاشهوپاش کشاوه و وهدرکهوت، رۆیی. سهردارخان ههر ئهو پۆژی سواربوو، چهند خولامی لهگهلاى خۆی خستن و بهرهو قهلاى دمدم بهرئ کهوتن. ههرکه گهیشته جهبههی شهري، نۆری لهشکر حالى زۆر شر و پهريشانه. سهربازی عهجهم شهركه بوون، بهلام کوردهکان ترستیکی وایان له دلیان ئاویشتبوو، ههرکه ناوی کورد دههات، وهخت بوو زارهتهرکه بن.

سهردارخان ئیوارهیهکی بانگی سهرکردانی کرد، لى پرسین:

– راست بلیتن، حالتان چۆنه؟ له چتان کهمه؟ ئازووخه و خواردنتان له چدایه؟

یهک له سهرکردان سهردارخانی چاک دهناسی، لهگه‌لی چووبوو شه‌ری عه‌شیره‌تی لوړ و به‌ختیاری، هه‌ستا ئیکلام‌تکی بۆ سهردارخان کیشا، گو‌تی:

– سهردارخان خۆش بی – که ناوی سهردارخانی هینا سهرکرده‌کانی دیکه لی‌کدی پامان – له سایه‌ی سهری شاه له چمان که‌م نییه، ئە‌گه‌ر له ئازووخه و خواردنیش ده‌فهرموون، هینده‌مان مه‌ر و مال‌ات له کوردان به‌تالان وه‌رگیر که‌وتوو له بن نایه. به‌لام ئە‌م کوردانه وه‌کو کورده‌کانی عه‌شیره‌تی لوړ و به‌ختیاری نین، که ده‌یانگوت (کوردین)، ماقوول ئە‌مانه چاپ‌کن، کاتیکی شه‌ر ده‌ست پێ ده‌کا پیاو نازانی له کو‌پرا هه‌لده‌قو‌لین، له‌نکاو وه‌کو ته‌زرها‌مان تیرباران ده‌که‌ن، به‌ شیران تیمان به‌رده‌بن. که‌له‌سهری سهریازی کو‌ژراوانمان له‌سهر چیا‌ر به‌سهردا گلۆر ده‌که‌نه‌وه. به‌ئیمای عه‌لی، پۆژی وا هه‌بوو خو‌ین له هه‌موو شو‌یت‌یک جۆ‌گه‌له‌ی ده‌به‌ست، خۆ سهرکرده‌کانی دیکه هه‌موو له حوزو‌وردان، با ئە‌وان بل‌ین: «پاست ده‌که‌م یان درۆ». پیاو نازانی خۆ له کو‌ی ده‌شیرنه‌وه.

هه‌رکه سهرکرده‌که نیوی عه‌شیره‌تی لوړ و به‌ختیاری هینا، سهردارخان پرس‌ی:

– تۆ به‌ جدا ده‌زانی لوړ و به‌ختیاری کوردن؟

– قوربان، ئە‌و ده‌می جه‌نابت سهرکرده‌ی له‌شکر بووی، ئە‌من سه‌ره‌ل بووم، به‌لام ئیستا سهرکرده‌م.

سهردارخان هه‌ستی کرد که ئە‌و کوردانه وه‌کو کوردی لوړ و به‌ختیاری نین، ئە‌وانه شه‌رکه‌رن. هه‌روه‌ها ئە‌وه‌شی لی‌ پرون بووه‌وه که سه‌یفۆ‌لل‌آخان تا ئیستا هه‌موو هی‌زه‌که‌ی له مه‌یدان ناو‌یش‌توو و بۆ شه‌ری هی‌شتوو‌ته‌وه، ئە‌گه‌ر ئە‌و له‌شکره‌که‌وره و گرانه هه‌موو به‌جاری هی‌رشیان بر‌دا، سهریاز به‌و ره‌نگه‌ زنده‌ه‌قیان نه‌ده‌چوو.

له وه‌تی سهردارخان هات‌بوو له‌شکری ئیران هی‌رش‌ی کز بووبوو.

خانۆ گو‌تییه‌ جه‌و‌زۆ:

– چ باسه، دهنگیان نییه، وی دهچی ئه و بیدهنگییه شتیکی تیدایی. دهبی زۆر وریابین. له وانهیه له پشتهوه را گه مارۆمان بدن، له شکره که یان زۆره و له هه ژمار نایه.

خانۆ بۆ خۆی چوو هه موو قه لاییه کهانی یه که به سه رکردهوه، گورز و کهمه دارانی له ریزی پیشه وه دامه زران و خۆی بوو به سه رکردهیان.

کاتیکی ته رمی پۆستۆیان هینا، له قه لای ناستیان، زادینه خانمی ژنی و هۆزه کهی له سه ر گۆکۆی سویندیان خوارد بچه شه ری و تۆله ی بستین.

پاش هه وتووی پۆستۆ، زادینه خانم خیرا هه زار پیاوی به چه ک و سیلاحه وه له هۆزی ماله رندان هه لباردن و خۆی بوو به سه رکردهیان و سوار بوو به ره و مهیدانی شه ر به ری کهوت. پۆژ تازه گزنگی دابوو کیشکه ویته ویتیان بوو. ئیشکچییه کی هه مزه چاوه ش گوتی: «ماقوول، له شکرچی کی کهوره ویره وه دی».

خانۆ پرسى:

– به ری دا دین، یان قه دبیر؟

– به ری دا دین.

هه مزه چاوه ش گوتی: «سه ربازینه ئاماده بن» هه رکه به رایى له شکرى زادینه خانم به دیار کهوت، هه مزه چاوه ش لیتیان نيزیک بووه وه، نۆرى هه موو سه ر به کۆلۆسن و له سه ره خو به کوردی ده دوین. ئینجا له دلای خۆیدا گوتی: «هه بی و نه بی ئه مانه کوردی غه یانن و شا عه باس له درى ئیمه ی کردوونه دار ده ست و ده یانه وی گه مارۆمان بدن». به سووکیکه وه پرسى:

– ئیوه کین؟

– ئیمه خه لکی قه لای دمدمین، له هۆزی ماله رندان، بۆ کۆمه کی خانۆ ده چین.

دهنگیکی ژنانه به جارێ هه مزه چاوه شى شله ژاند. زادینه خانم هه مزه

چاوهشی ناسییه وه، گوتی:

– هه مزه چاوهش، چت لی بشیرمه وه، کاتیکی ئەو مال وێرانەیان* کوشت، سویندم خوارد له جیاتی وی بچمه شهڕی.

ئیدی هه مزه چاوهش زادینه خانمی ناسییه وه، چونکه زۆر جار ان لئی ده بووه میوان، گوتی:

– برۆ خوشکی، نیوی ژنه کوردت هه زار جار ان لی حه لال بی، برۆ خوات له گه ل.

خولامان خه به ریان به خانۆ دا زادینه خانم به له شکرێکی هه زار شه ڕکه ره وه هاتوه، دهیه وی بێته حوزوور. خانۆ قه ده ری تێ فکری زادینه خانم کتیه؟ به یینکی کر بوو، ئەنجا گوتی:

– «ئیزی بدن، با بی بزنام له کیه هۆزه؟»

سه یفه دینی کوی گوتی:

– کاکۆ، ئەئێ نازانی زادینه خانمی پۆستویه، له هۆزی ماله رندان؟

خانۆ ههنگی وه بیری هاته وه:

«چهند سال له مه وپیش، وهختی شا عه باس عه شیره تی شکاکي به گژياندا کرد زادینه خانم گه نچ بوو، میرخاسییه کی وای نواند مه گه ر هه ر له که له میردان بوه شپته وه.

له گه ل سێ که نیزان ڕیگا به سێ پیاوی شکاک ده گرن، دوویان لی ده کوژن و میگه له مه ڕیکی تالانکراویشیان لی ده ستیننه وه».

زادینه خانمیان ئیزن دا هاته حوزووری خانۆ، ئیکلامی کیشا، ده تگوت سه رکرده ی راسته قینه یه، ئەنجا گوتی:

– باوۆ تۆ باوی هه مووانی، ڕووم ره ش بی، ئەو مالوێرانه وه جاخ کویره،

* له نپو کوردان، نه ژن نپوهینانی میرد و نه میرد نپوهینانی ژن به جوان ده زانی. ژنان که ناوی میردیان له کن پیاوی غهیره دین ده لێن برات، پیاوانیش که ناوی ژنیا ن دین ده لێن خوشکت.

كۆپى لە پاش بەجى نەماوہ لە جياتى بچتە شەي .

نيشتمانى خۆى زۆر خۆش دەويست و ژيانى خۆى لە پىناوى خاكى كوردستاندا بەخت كرد . لەسەر گلكۆى سويندەم خواردووہ لە جياتى وى بچمە شەي . ھەزار پياوم لە عەشیرەتى خۆمان كۆكردوونەوہ ، بەكۆمەكتانەوہ ھاتووين .

زادینە خانم ژنىكى بەژن بەرزى گەردى قژ كال بوو ، پۆرى دوو پەلكى ئەستوورى لى ھوندبووہوہ و بەسەريەوہى ئالاندبوو . دەموچاوى لە بەرھەتاو ھەلقەچا بوو . پرومەتەكانى وەكو سىو سۈر دەچوونەوہ . چاوەكانى خەبوون . نىگای وەكو تىرى لە كەوان بەربوو پياوى دەنگاوت . لىوى ئال و كەمى تەنك بوو . بۆ نیشانەى كۆستكەوتوويى و خەمبارى پوشىيەكى رەشى بەسەريەوہ بەستبوو . پاش ئەوہ لە قەسەكانى بووہوہ ، چەند ھەنگاويك پاشەوپاش كشاوہ ، خانق گوتى :

– كچى خۆم ، تۆ كارىكى نيشتمانپەرۋەرانە و راستت كردووہ ، بەراستى ئىمە لە بارىكى زۆر ناسك و چەتوونداين . بەلام بىروامان بەخۆمان زۆر ئەستوورە كە بتوانين ولاتى خۆمان بپاريزين . شيرى داىكت لى ھەلال بى ، بەخېرىيى ، بەسەرچاوان .

پاش ئەوہى سەردارخان بۆى روون بووہوہ لەبەرچى ناتوانن قەلا بگرن ، رۆژىكى سەركردەكانى ھەموو كۆكردنەوہ ، گوتى : «سبەينى ھىرش دەكەين ، دەبى لەشكر ھەموو ھىرش بكا ، بەلام بەيانى زوو ھىرش ناكەين ، لەگەل خۆركەوتنان بەسەرياندا دەدەين ؛ چونكە سەربازى ئىمە ناتوانن لەم لىرەوار و گەلى و ھەلدىرانەدا بەتارىكى شەي بگەن . زۆر شوورەيىيە بۆ سوپاى ئىران نەتوانى ئەو چەند كوردە ببەزىنى . با ھەر كەسە بگەریتەوہ نىو سەربازى خۆى ، تا سبەينى دەتانينمەوہ .»

سبەينى زوو ، ھەتاو كەوتبوو . شەنبەيەكى نەرمى خۆش لەسەر چيا بلندەكانرا دەھات ، دنياى بە بۆن و بەرامەى گول و پىحانى ئەو چيا و نزارانە

دەبووژاندەو و پیاوی بەجاری مەست دەکرد. خانۆ گورز و کەمەندچیانی
هینابوو کەن خۆی. چوو سلاوی لی کردن و قسەیی بۆ کردن، لەنکاو لەشکری
عەجەم هێرشى هینا، خانۆ لەگەڵ گورز و کەمەندداراندا لییان پاپەرین
شێرانە قریان هاویشتنی، عەسکەری عەجەم لەبەریان هەلاتن. سەردارخان
قیژاندی: کورە، نامەردتان نەکەن خۆراگرن، کورە هەلمەیهن.

ئەنجا هەمزە چاوەش لە جەبەهەیی خۆیهو تێیان کەوت. زادینه خانم لەو
لاو هەلی کوتا سەریان و بەدەنگێکی ژنانەیی خوش قریواندی:

«شەپک لە مە قەوماو لە قەلای دمدی، لە بەیاران،

«ئەو خۆینی کورە پزاو لەسەر کەر و زناران،

«بنۆرنە جەنازی عەسکەری عەجەمان، گۆی دێرنە

«نالە نالی برینداران،

«وێلا نابی، بیللا نابی، حەیفە کوردان،

«ملکەچی قوبوول کا بۆ شای عەجەمان،

«برا لی دهن، خزمە لی دهن،

«بستین تۆلەیی پۆستوی نیچیروان.

ئیدی شەپکی وا قەوما، کورد گوتهنی «مندالی لەبار ژنان دەبرد». کەلاکی
سەربازی عەجەم بەسەریهکدا کەلەکە بوویو، بەلام سەرەرای ئەو کوشتی و
کوشتارە سەربازی عەجەم هەر دە زیادییدا بوون. سەربازی عەجەم زۆریان
کوژران، چونکە وەکو کوردان شارمەزای چیا و هەلدێران نەبوون. بەلام
سەربازی خانۆش کەمیان لی نەکوژران.

ئێوارەیهکی خانۆ تەماشای کرد لەشکری ئێران خەریکە لە هەموو لاو
گەمارۆیان دەدا. هەرکە دنیا تاریک داها، خانۆ لەشکری خۆی کیشاوه،
دایە شاخ و گوژمی بلند. فەرمانی دا هەرچی پێگا و کون و کەلتینیکی بۆ قەلا
دەچی، بیگرن. ئاگیان لە بزەنەری و کوچەری و پەوندان بی. خوشی چوو بۆ
قەلا.

ئىدى ئىوارەھەكى درەنگ بوو، خانق بىرارى دا مەجلىس كۆكاتهو،
بەسەرۆك دىوہخانى گوت: «لە دووى ھەموو ئەندامانى مەجلىس بىئەر»
سەرۆك دىوہخان دەستبەجى خولامى لە دوو ناردن.

خانق كەوتە بىر كىردنەوہپەكى قوول. تەماشای دەكرد سەربازى دوژمن لە
ئەستىرەى ئاسمان زياترە، چەندىان لى قى دەكەن لە بن نايەن و تا دى لە
زىادىيىدان، ھەرچى سەربازى خۆشپەتى كەمى لى نەكوژاون. لە دلى خۇيدا
گوتى: «با ھەسارم كەن، نابمە ملەكەچ و دەستدايان». خانق لەو فەكرانەدا بوو،
سەرۆك دىوہخان دەرگەى كردەوہ، وەژووركەوت، گوتى:

– ماقوول، خەبەرمان بە ھەمووان دا، تەنى گەورەى ھۆزى مالى رەندان ديار
نييە، ئەويش – خانق قسەكەى پى بىرى، گوتى: «لە دووى زادىنە خانمى
بىئەر، ئىستا ئەو لە جىتى مەردى گەورەى ھۆز»
دوو خولام بە لەز لە دووى زادىنە خانم چوون.

بە زادىنە خانمىيان بۆيە دەگوت: «خانم» چونكە كچە بەگ بوو. ھەر بە
كچىنى لەگەل پۆستوى نىچىروانى بوئىر و ئازاى بەناوبانگدا ھەزىيان لە يەك
كردبوو، بەلام دايك و باوى كچە ناقايل بوون بىدەن بە لاتىكى نىچىروان، كە
زىستانان لە كەول و پۆست بەولەوہى لەبەر نەدەكرد، بەلام ناوبانگى ئازاىيەتى و
مەرخاسىيە پۆستۆ لە ھەموو ولاتان دەنگى دابووەوہ. كە دەچوويە مالى واقت
وړ دەما؛ دەعبا نەبوو كەللەى بەدىوارەوہ دانەكوترابى.
دەيانگىراوہ:

«پۆستۆ زادىنە خانمى چاوكالى بۆ زۆزانان ھەلگرت. دايك و باوى زادىنە
پى ھەسان.

شەوگەت بەگى بابى زادىنە خانم بىست سوارى سوار كردن و لە دووى
پۆستوى بەرپى كردن، گوتى: ئەو تۆلە باوہى بكورن و پۆرى كىژەكەشم لە بندا
بۆ بېرن و خۆشيم بۆ بىئەنەوہ.

شەوگەت بەگ خەلكى ولاتى پۆم بوو، ھاويانان بۆ زۆزان دەھاتە چىاى

دمدم. پۆستۆ لهوێ تووشی زādینه خانم دێ و ههز لهیهک دهکهن و بهلێن بهیهک دهدهن که تا مردن بۆیهک بن و هیچ شتیک نییه لێکیان ههلاویژێ، دوو سێ هاوین پۆستۆ وهپاریزی دهکهوێ ههلی گرێ، ههلی وهچهنگ ناکهوێ، هاوینی چوارهم ئاخریکهی پهردووی دهخا و دهپهینی».

پۆستۆ له دوورهوه سوارهکانی باوی زādینه خانمی بهدی کرد. زādینهی له لێرهواریکدا شاردهوه و خۆشی وهکو پلینگى دهلان ههلی کوتایه سهریان. دوو سواری لێ کوشتن، یهکیشیانی بریندار کرد، ئهوانی دیکهش ههموو ههلاتن.

وهختی زādینه خانم هات، خانۆ، دهستی بهراویژ کرد، گوتی: «ئێوه ههموو چاک دهزانن که ئهم لهشکره وهکو لهشکرهکانی پێشوو نییه، که بهچهند ههزار سهربازیکهوه هێرشیان بۆ دێناین و ئیمهش پێشمان لێ دهگرتن و زۆر بهئاسانی له سنووری ولاتمان وهدردهنان. ئیستا کار له بیست ههزار و چل ههزاریشدا نییه، لهشکرهکه سهت ههزار سهربازه. دهبی ئهم ئێوارهیه لهگهڵ چارهنووسی خۆماندا پوهبهپوو بوهستین و بریاری خۆمان بدهین، یاخۆ بهدهست دوژمنهوه بدهین و ولاتمان داگیر بکهن و ئابرووی دنیا و قیامهتمان بدۆزین و ههتا ههتایه سهershۆر بژین، یا بهرگری بکهین و خۆمان ههسار کهین و تا یهکمان دهمینێ شهڕ بکهین و کۆل نهدهین».

خانۆ ههركه لهو قسانه پوهوه وهکو و ههلق لهسهه کورسییهکهی دابهزی، له مهجلیسهکهی نۆری بزانی چ له دهموچاویاندا دهخوینیتهوه.

ههموو سویندیانی خوارد سهریان له پیناودایه و له بستیکى خاکی خۆیان خۆش نابن.

ئیدی مهجلیس بلاوهی لێ کرد. شهوگار راشکاو رانهشکا لهشکری دوژمن قهلایان له ههساردا.

بهفهرمانی خانۆ خهڵکی ههموو تهدارهکی خۆیان دیت. تۆپیان له ههموو جێیان دامهزاند و لهسهه شوورهوه قهلاچی و شهپکه خۆیان ئاماده کرد و ههموو سووچ و کهلێنیکیان تهنی. ههرجی ژن و مندال و پیر و کهنهفتانی

گوندهکانی دهووبه‌ری قه‌لا بوون هه‌موویان هینایه نیو قه‌لاوه. دووکان و خانان پر بوون له خه‌لک. خانق‌فرمانی دا به خورشیدی بازارباشی ئاگای لهو خه‌لکه بی و به‌دهنگ هه‌مووانه‌وه بجی.

سه‌رباز هه‌موو هاتنه نیو قه‌لاوه. خه‌لکی به‌رۆدار چهند رۆژان له سه‌ساردا بوون. نیوه‌رۆیه‌کی نانێ تووشی دل‌به‌ر هات، گوتی:

– دل‌به‌ر بیستوتته خورشیدی ئالچاخ لهو رۆژی وا چه‌تووندا چ ده‌کا؟

– نه‌وه‌لا، نه‌مبیس‌تووه، چ ده‌کا؟

– ده‌لین، خانق‌ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی به‌و ئه‌سپاردووه.

دل‌به‌ر گوتی:

– ملی بشکی، تووخوا ناوی مه‌هینه. ئه‌گه‌ر پیاو با هه‌لبه‌ت ده‌چوو هه‌پری. عه‌مری نه‌مینی که‌ی پیاوه.

پیش ئه‌و شه‌ره، جازان له هه‌موو جێیان، له قاوه‌خانان، له بازار له مه‌یدانان، له مالان هه‌میشه به‌زم و ئاهه‌نگ بوو، ساز لێ دهدرا، لاوژه و به‌یت و بالۆران ده‌گوترا. زۆر جار رڤین سپی و دنیا‌دیده له قاوه‌خانان سه‌ربه‌هووردی شه‌ر و که‌له‌مێردی ئازا و دلێرانی کوردانیان ده‌گێراوه. له هه‌ندی جێ ده‌نگی تۆلووم و زورنا ده‌هات و لاوان شایی و په‌شبه‌له‌کیان ده‌گێرا و زۆریان خو‌ش راده‌بوارد، له دووکان و خانان ئالووی‌رچی بانگیان ده‌کرد:

– وهرن، برا وهرن، مالی چاک و هه‌رزان بکړن.

به‌هاوینان هه‌موو رۆژی شایی و رابواردن بوو. هه‌ندی جار کاروانی هه‌نده‌ران له به‌غدا، له به‌سره، له شام، له حه‌لب، له ئه‌سته‌مبۆل‌را ده‌هاتنه قه‌لا و به‌و رۆژگاره ده‌نگی زه‌نگ و قۆری ئیسترو و شتران بوو. ده‌نگ‌بیژ و سازنده و خو‌شخوانانی هه‌کاری و دیاربه‌کر و جزیر و بۆتان و شوینانی دیکه له قه‌لا به‌ر نه‌ده‌که‌وتن. لۆتی و ره‌قاس و نوکته‌بیژ ده‌که‌وتنه به‌زم و جه‌فه‌نگ و فریان داوێته یه‌کدی سه‌ر به‌قورپان وه پێکه‌نین دینا، یه‌ک ده‌یگوت:

تۆ له بهژنان بهژن چهنده،
وهك ستوون له عاسمان بهنده،
تۆ له دهم ههروهكو كاري،
كه دهچري چهنده دهمخواري.
ئیدی دهبووه پێكه‌نین و هه‌را و ئه‌وی به‌رانبه‌ری ده‌یگوت:
نیوم ناوی خوله قۆل،
به‌ژنت به‌ژنی ده‌سكه‌دۆل
ده‌نگت گاره‌ی مریشكه‌ كۆل.
دیسان ده‌بووه هه‌را و پێكه‌نین.

به‌لام قه‌لاه‌ئو قه‌لاه‌ی چاران نه‌بوو، نه‌ ده‌نگی سازبه‌ند، نه‌ ده‌نگی زورنا و
تۆلۆم؛ نه‌ ده‌نگی سترانبیژ و خۆشخوان، نه‌ قاقای پێكه‌نین و نه‌ بزهی سه‌ر
لیوان، نه‌ تاسه‌ی ژوان و به‌لێن، نه‌ ته‌داره‌کی شایی و بووك، نه‌ خه‌نه‌به‌ندان و
نه‌ جل هه‌لگرتن، نه‌ زباره‌ و ده‌سه‌وا‌ی كیژۆلان، نه‌ كۆری كوروكالان، نه‌ بی‌نه
بی‌نه‌ی دیوه‌خانان، هه‌موو شت ره‌نگی په‌ریبوو، ترووسكه‌ له‌ هه‌موو چاوان
كوژابوووه، ئاوات و هه‌ویا تاسا بوو. جار جار گویت له‌ ورته‌ی پیره‌ژنیک
ده‌بوو و هیچی تر.

سه‌ردارخان له‌ به‌ره‌به‌یانرا هه‌تا بانگی شپ‌وان قۆشه‌نی به‌ره‌و قه‌لاه‌
ده‌هینا، كه‌سێك نه‌بوو پیشیان لی‌ بگرێ، به‌كۆمه‌كداری خۆی گوت:

– زۆر سه‌هیره، ئه‌و كوردانه‌ چییان لی‌ به‌سه‌ره‌ات، ده‌لێی عه‌رز قووتی داوون.
بۆ سه‌به‌ینی كه‌ رۆژ بووه‌وه و قه‌لاه‌ به‌دیاركه‌وت، سه‌ردارخان لی‌ پوون بووه‌وه
كه‌ كورده‌كان خۆیان له‌ سه‌سارداوه. به‌لام كاتیکی له‌ قه‌لاه‌ نیزیكتر بووه‌وه
سه‌ری سوپما؛ ته‌ماشای كرد ئه‌م قه‌لاه‌یه‌ وه‌كو ئه‌و قه‌لاه‌یانه‌ نییه‌ كه‌ ئه‌و
دیتبوونی. قه‌لاه‌ی دمدم له‌سه‌ر چیا‌یه‌کی ب‌ل‌ند بینا كرابوو، ده‌نگوت ته‌بیعه‌ت
به‌قه‌سته‌ی سه‌رته‌پله‌ی ئه‌و چیا‌یه‌ی وا ته‌خت و به‌رین دروست كردووه، تا
قه‌لاه‌ی له‌سه‌ر دروست بكرێ، قه‌لاه‌ی دمدم هه‌ر قه‌لاه‌یه‌کی پروت نه‌بوو، شاریکی

گه‌وره و ئاوهدانیش بوو. له‌م سهر تا ئه‌و سهری مه‌یدانیکی دوورودرێژ بوو. له‌ لایه‌کی پالی به‌ گه‌لییه‌کی قووله‌وه‌ دابوو و له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ پالی به‌ چیا ی دهمه‌وه‌ دابوو.

سه‌ردارخان نو‌رییه‌ ئه‌و ره‌وه‌زه‌ و زنار و هه‌لدیره‌ هه‌زار به‌هه‌زارانه‌، ته‌ماشای کرد هه‌ندیکیان وا دالقا‌بوون ده‌تگوت هه‌ر ئیستا ده‌جمین و هه‌ر چیا‌ن به‌ر هه‌وێل که‌وێ ده‌یهه‌نجن. هه‌ندی جیگه‌ی لی‌ره‌واریکی چری وا بوو زه‌لامی لی‌ ده‌رنه‌ده‌چوو. له‌ کورد زیاتر کی‌ ده‌یتوانی له‌سهر ئه‌م چیا بی‌وانه‌ هیمی ئاوهدانی لی‌ دا و له‌ نی‌و گورگ و ورچ و گا کی‌وی و درندان بژی؟

سه‌ردارخان له‌ دوورپا ری‌گای قه‌لای به‌دی نه‌کرد. به‌لام که‌ نی‌زی‌کتر بووه‌وه‌ دوو ری‌گای دیت له‌ گه‌لییه‌وه‌ بۆی ده‌چوون. چۆم‌یکی قوول به‌و گه‌لییه‌دا ده‌کشا، گرم و هۆ‌پکی لی‌وه‌ ده‌هات ده‌تگوت ورچی هاره‌.

سه‌ردارخان له‌ وێ‌را گونده‌کانی نی‌زیکی قه‌لای به‌‌روونی لی‌وه‌ دیار بوو. زه‌ویوزاری ده‌وربه‌ری گونده‌کان به‌ئاشکرا دیار بوون و زه‌رد ده‌چوونه‌وه‌، وه‌ختی دروینه‌ بوو. سه‌ردارخان له‌ دلی خۆیدا گوتی: «نه‌مانه‌یشت گونده‌کانی خوارێ ده‌غل و دانه‌کانیان بدوورنه‌وه‌، نابێ بی‌لین ئه‌مانیش گه‌وزێ بدوورنه‌وه‌». سه‌ردارخان به‌دهم ری‌گاوه‌ بی‌ری ده‌کرده‌وه‌، له‌ پ‌ر تووشی چه‌م و نه‌وال‌یکی قوول بوو، ماوه‌یه‌ک به‌نی‌و دار سی‌و و دار هه‌رمی و دار قه‌یسیدا رو‌یشت، هه‌ندیکی دیکه‌ چووه‌ پ‌یش، تووشی ری‌زیک دار گ‌ویز هات، له‌ به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی:

– دیاره‌ ئیره‌، جگه‌ له‌ ده‌غل و دان، داری میوه‌شی لی‌ ده‌روێ، نی‌و ئه‌م چه‌م و نه‌وال‌انه‌ که‌رمن.

خولامیک له‌ نی‌زیکییه‌وه‌ بوو، گوتی:

– به‌‌لی، قوربان، بن ئه‌م گه‌لییه‌ قوول‌انه‌ که‌رمن، بۆیه‌ داری میوه‌شیان لی‌ شین ده‌بن.

– وا دیاره‌ حال و بال‌یشیان خۆشه‌ و ده‌وله‌مه‌ندن؟

- بەلئى، گەرەم، چۆن دەولەمەند نەبن، نە خەرج و باج دەدەن، نە بېگار و سوخرەكېشى دەكەن، ئەو چەند سالە بۇ خۇيان، وەكو بەرزەكى بانان، ئاسوودە و تەرخان دەژىن، ديارە دەولەمەند دەبن.

- خەمت نەبى، بزانە ئېستە ئەمانىشت چۆن وەكو لوپ و بەختيارى بۇ سەرکوت كەم و دەبن پېتى شاھەنشايان نېم.

سەردارخان دوو سى پۇژىك دەرڧەتى سەربازانى دا بحەستېنەو.

پشووېكى چاكيان دا، تېر نووستن؛ چونكە لەمېژبوو نەحەسابوونەو و ھەمىشە ھەر شەپ بوو. پۇژى چوارەم سەردارخان لەگەل گزنگى پۇژدا ڧەرمانى دا لەشكر لە ھەموو لاو ھېرشيان كرد. خانۇ نەيھېشت تۇپان ئاگرەن، تا لە چۆم پەرىنەو، كوتى:

- ئەوجا، لى دەن، بەقوربانان بىم.

لە پىر بوو بە گرم و ھۆرى تۇپان و گوللە وەكو تەرزى بەھار بەسەرباندا بارى. بەگرم و ھۆرى ئەو چەند تۆپە دەتگوت دنيا ژېر و ژوور بوو و چىاي دىمدىر پووخا، ھەر گرم و ھۆر بوو و لەو چىا و پەوژانە دەنگيان دەداو. ھەرکە دووگەلى تۆپەكان پەوينەو، سەردارخان تەماشاي كرد لاشەى سەرباز بە دەيان لە بن قەلە بەسەرىەكدا نغلىون و كەلەكە بوون. لاشەى چەندى دىكەيان شەپۆلى ئاوى بەگور و خورى ئەو چۆمە، وەكو ئاومالکە پاي دەمالين. ھەرچىش بە ساغى مانەو بەرەو پاش ھەلاتن. سەردارخان سەرى سورما، كوتى:

- ئەم سەر چىا بلىندانە و تۆپ؟ كى ئەم تۆپانەى بە كوردان داو؟ ھەبى و نەبى - ئەمە كردهوى پادشاي پۆمە. ئەو لەمېژە دەيەوى كوردستان داگيركا.

ئەوى پۇژى دىسان ھېرشىكى دىكەيان كرد و بوو بە گرم و ھۆرى تۆپ و فزەى تيران و سەرباز بە سەدان بەسەرىەكدا نغلىن و كەلەكە بوون. بۇ پۇژى دوايى سەردارخان ھەلانى دا عەسكەر ھەليان كوتايە سەر قەلە، دىسان بەسەدان لاشە و كەلاک بە سەرىەكدا كەوتن و كەلەكە بوون. مانگى پتر بوو

سەردارخان ھەر ۋازى نەدەھىنا، زۆر جار ان لە سى لاۋە ھېرشىيان دەبرد، خانق ھەر ئەمسەر و ئەوسەرى دەکرد و فەرمانى تۆپ ئاگردان و تىر بارانى دەدا، ژنانىش بەش بەحالى خۆيان قۇچاخە تىريان بەسەر دوزمندا دەباراند، خانق دەيگوت: «ئەگەر دېنە پىشەۋە يەكيان بە ساغى دەرنەچى».

سەردارخان لىكى داۋە ئەۋە چەند رۆژە سەربازىكى زۆرى لى دەكوژىن و ناتوانى قەلە بگرى، ناچار لەشكرى كىشاۋە پاش و لە چوار دەورى ريز ريز ھېۋراندنى و خىۋەتيان ھەلدا، گوتى:

– ۋەللاھى، دەبى دارتان بەسەر بەردتانهۋە نەھىلم.

سەربازى عەجەم دەستيان بە تالان و برۆى ئەو گوندانە كرد، كوردەكان پەزىكى زۆريان بۆ لەۋەر لە گوندان بەجى ھىشتىبوو، ھەندى شەمكى بە نرخى مالى بەجى ھىشتىبوو، ھەندى خەرمان و جىزى ھەروا بەنيۋە چلى لە جۇخىيان بەجى ھىشتىبوو، عەسكەرى ئىران بى سى و دوو ھەرچى پەز و دەۋار و نچو مالاڭ بوو ھەموويان تالان كرد، ھەرچى دەغل و دان بوو كرديان بەئالىكى ئىسپان، ساپ و كا و كۆتەل و كۆزەر و پووشيان سووتاند.

خانق زۆر جار ان شەۋانە سەربازى لەگەل خۆى دەبردن، دەيگوت: «با بچىنە پراۋى» ھەر جارىكى دەچوون عەسكەرىكى زۆريان قى دەکرد، ئىدى لەشكرى ئىران بەشەۋىش لە ترسان نەدەحەسانەۋە.

چەند مانگ بوو ئەو خەلگە زۆر و زەۋەندە بە ژن و مندال و پىر و جوانەۋە ھەسار و ئابلۋوقە درابوون، ئازووخە و خۆراك نەمابوو، برسېتى و قاتوقىر بوو، خانق تەماشاي خەلگەكەى دەکرد ھەموو لە برسان چاويان بە قوۋلدا رۆچوۋبوو و لاكەى سەريان دەھات، بەلام نەبىزارىيەك، نەگازنىك، نەگلەيىيەك، ورتەى لە زارى كەس نەدەيىست.

چەند شەۋ بوو خانق خەۋ لە چاۋى نەكەۋتېبوو، بەيانىيەك لە كن تۆچىيەكان قەراى قەننەكىشى ھەلازا، كە ۋەخەبەر ھات، گوتىيە جەۋزۆ:

– خىرا، دوو زەلامى چاپك و بويزم بۆ بېنە بچن بۆ ھەكارى و شەمدينان،

یان ئازربایجان داوای کۆمه کمان بۆ لێ بکەن و تا زوو فریامان کەون.
جەوزۆ دەسبەجێ گازی دوو کۆری خورتی چالاکی کرد، یەکیان شەباب بوو،
خانۆ نەیدەویست شەباب بنێرێ، چونکە بۆ خۆی دەیزانی قەڵا چەندی
پێویستی بە مێرخاسی و ژیری شەبابە. خانۆ هەر دوو کۆرە ی بردنە پەناوە،
گوتییە شەباب.

– دەمەوێ، بەقاسیدی بۆ نێو کوردانی هەکاری و شەمەدینان یان
ئازربایجانان بنێرم، داوایان لێ بکە بە هاوارمانرا بگەن، بەلام ئەتۆ – بە
شەبابی گوت – لێرە پترمان بەکار دێی، دەتەوێ بچی؟
– نە، قوربان، من نامەوێ مەیدانی شەڕ بەجێ بێلم.

خانۆ گوتیە جەوزۆ:

– زەلامێکی دیکەم بۆ بێنە.

یەکسەر سەیفەدینی کۆری خانۆ گوتی:

– کاکۆ، ئیزنم بدە، من دەچم.

– ئەرێ، لاوۆ، تۆ بچۆ، دە برۆن خۆتان ئامادە کەن، خۆم دێم شەوێ
بەریتان دەکەم.

بەتلیکی شەو را بردبوو، بەلام بانگی کەلەشێر لە قەڵا نەدەهات، چونکە نە
کەلەشێر، نە پەز، نە وڵسات هیچی نەما بوون، خەلکی قەڵا لەمێژبوو هەموویان
سەربریبوون و خواردبوونیان.

خانۆ بەبێ بانگی کەلەشێر لە کاتی خۆیدا وەخەبەر هات. شەوێکی تاریک و
نووتەک و ئەنگوستەچاو بوو، خانۆ لە دلی خۆیدا گوتی: «چ کاتیکی چاکە»،
هاتە دیوێخان هەر دوو کۆرە وەخەبەر هێنان و بەرەو دەرگای مووسلی بردن.
کە نیزیکی دەرگا بوونەوه، ئێشکچی تیی راخوڕین: «زەلام کێی؟» خانۆ
بەدەنگە نێرەکەیی خۆی وەلامی دانەوه گوتی:

– منم، خانۆم.

ئینجا هاتە بەردەرگا. داوای کلیلی لە ئێشکچییان کرد. ئێشکچی دەرگای

کردهوه. خانق هر دوو کورهی ماچ کردن و ئوغر خیر و دوعاخوازی لی کردن و گهراوه.

سهردارخان بهو لهشکری وا گهوره و گرانه ههرچهندی دهکرد و دهکوشا هیچی لهگهل خانق پی نهدهکرا. ئینجا دهستی بهشهوخون و شهواره کرد، شهوانه سهربازی دهنارده سهر قهلا، بهلام بی سوود بوو، ههرچی دهچوو نهدهگهراوه. پاشان له داری ئهو دارستان و لیرهوارانه سهدان پهیرهی بهرز و مهحکمی به دروستکردن دا، که به پهیزان وهسهر قهلا کهون. بهلام دلاوهراخی کورد له میژبوو بهم فیلهیان دهزانی. شهوانه له پشت شووره ئیشکیان دهگرت. ههنئی جار ژنان ئیشکیان دهگرت؛ چونکه سهرباز زور ماندوو بوون، شهو و رۆژ له شهپدا بوون.

سهرکردهی ژنان گوتیه دلبر و نانی، که ههمیشه پیکهوه بوون، دهبی ئهو شهو ئیشکی پشت شووره ئیوه بیگرن، کچینه خوتان دهبین له چ رۆژیکی ناسکداین، دهبی ئابروو و نامووسی ژنه کوردان بپاریزن».

کیژهکان هیچیان متهقیان نهکرد. ههرکه تاریک داهات دلبر و نانی چهکی خویان هه لگرت و چوونه پشت شوورهی قهلا. قهدهریک بوو بیدهنگ ئیشکیان دهگرت. هیشتا مانگ بهدیار نهکوتبوو. ئاسمان سامال بوو. ئهستیران جریوه جریویان بوو. دلبر به ئاسپایی گوتیه نانی:

– پیم وایه بهیان نیزیکه.

– ههلبهت نیزیکه، ئهی نابینی ئهستیره ناکشین و پیورمیزن بهئاسمانهوه نییه.

هر دوو کچه ههستیان کرد وا زهلامیک به ماته مات و تهله تهله ههلهدهکشی، خویان تهلاند تا زهلامهکه هات، کهوته بهینی ههردووکیانهوه، نانی بهماته مات لی نیزیک بووهوه، بهردیکی بهریسی ملیدا کتشا، گیژی کرد. ئیدی کابرایان بهدیل برد بۆ دیوهخان، خانق که چاوی وئ کهوت، گوتی:

– هو، خو له خۆمانه، ئهوه له کویتان هینا.

جەوزۇ گوتى:

– ئەم شەو ئىشكىچى پىشت شوورە ژن بوون، دوو كيژ گرتوويانە.

خانۇ گوتى:

– ئافەرىن، كچە كورد.

دىلەكە گوتى:

– منىش كورد، لە خۇتانم.

– دە ئەگەر راست دەكەي كوردى و لە خۇمانى، بلى: «چ لە نىو عەسكەرى
عەجەم ھەيە و نيازىان چىيە؟ بە تەماي چىن؟»

خانۇ ھەرچى پىويست بوو لەبارى لەشكرى ئىرانەو ھەكە يەكە يەكە لە كابرا
پرسى و ئەويش ھەمووى وەلام دايەو. پاشان گوتى:

– ئەو مانگى پترە دوو لاوى ئىوھيان گرتبوو، لە كن سەردار خان بوون.

– سەردارخان كىيە؟

– سەركردە لەشكرى ئىرانە.

– ئەي سەركردە سەيفوللاخان نەبوو؟

– بەلى ئەو بوو، بەلام پاشان شا عەباس لە دووى نارد، گەراو تارانى
سەردارخان لە جياتى نارد.

– ئەو دوو لاو ئىستا لە كوئين؟

– سەردارخان ھەردووكى كوشتن؛ چونكە چەندى لەگەل كردن و كۆشان
ھىچيان لە بارەي قەلاو نەدركاند.

– باشە، تۆيەكى كورد، لە پای چدا لە دژ نەتەوھەت دەستت داوھتە چەك؟
چۆنت دل دى رۆلەي مىللەتى خۆت بكۆزى؟

دىلەكە سەرى داخست، وەلامى پى نەدراو. خانۇ بە جەوزۇ گوت:

– ئەو تۆلەي تۆلەباو ھەرن، بە نىو شاريدا بگىرن، با خەلك بىيىن. با
بزانن غەيانيان كىن؟ با خۆيان سزاي بدن.

دیلیان برد، به نیو کووچه و بازاری قه لایاندا گیرا، جاپکیش جاری رادیشته، دهیگوت:

– خه لکینه وهرن، خانق ئه و دیله ی ناردووته نیتوتان، خوتان سزای بدهن. کابرا کورده و غه یانه تی کردوو و چوو پشته شا عه باسی گرتوو، چه کی له دژی میلله تی خوی هه لگرتوو، کوردی کوشتوو. بوو به هه را خه لکه که تپی ورووکان، پیره ژنیک خوی گه یاندی تفتیکی له دوچاوی کرد، گوتی:

– پیم نالئی خوت به چهند به دژمن فرۆشتوو؟ ئیدی عاله مه که به عاردیاندا دا یه کی به بهرد، یه کی به دار، یه کی به له قه، له توپه تیان کرد.

پاش یه که دوو رۆژ ژنی خانق، به کوشتنی سه یفه دینی کوری زانی، دایه شین و گریان و وهی شیر، قژ و پۆری رنیه وه، ده موچاوی کرد به خلتانی خوتن، هاته دیوه خان، دهستی به لاوانه وه کرد:

– هه ی لاوۆ لاوۆ دهک دایکت کوپر بی، ئاخۆ لاشه که ت له کوئی که وتبی.

خانق لئی توو ره بوو، گوتی:

– شه رم ناکه ی، تو ده بی زۆر شاد بی. کئی شه ره فی وای وه گیر ده که وئی کوری له پیناوی خاکی باو و باپیراندا خوی به خت بکا.

سه ردارخان چهند مانگ بوو، ده وری قه لای دابوو. به و چهند مانگه ئه ویش شاره زای گه لی پیکا و پیباز و پچکه و شفه پیتی نیو ره وه ز و زار و گه لی و چۆم و لی ره واران بوو بوو. رۆژنیک ده مه ده می نیو ره بوو، خه لکی قه لا به ده ردی خویاندا که وتبوون، حالیان زۆر شر بوو، برسیتی به جاری تاوی بۆ هینابوون. له حالیکی و ناله بار و چه تووندا سه ردارخان هیرشیکی کوتوپری کرده سه ر قه لا. هیرشی ئه م جاره هیند به فیل و ده هۆ بوو، سه رباز به جاری رژانه بن شوو ره ی قه لاوه. خانق ته ماشای کرد: وا په یژه ی بلند بلند به کیش ده که ن و خه ریکن به دیواری شوو ره دا هه لده گه رین. قیزاندی: «کورینه،

نامەردتان نەكەن لییان دەن، دوژمن وا خەریكە لە قەلا سەر دەكهوئ^{*}.

عالمەكهە هەر كه گوتیان لە قیژەیی خانق بوو، نەكە هەر تۆپ بە تیر و دەمانچە و دار و بەرد و هەرچی بەردهست كهوت بەژن و پیاو و گەوره و بچووك دوژمنیان داگرت، تیر وەكو تەرزەیی بەهار بەسەر دوژمندا باری. سەردارخان لە دوورهوه چاوی لەو شەڕە بوو. ئەو چارەش هێرشەكەیی تێ شكا و سەربازیکی زۆری لە بن شوورەیی قەلا بەجێ مان و ناچار لەشكر كشاوه.

پاش ئەم هێرشە مەحموود مەڕهكانی نۆری ئیدی نۆری ئەوه هاتوه تۆلەیی خۆی بكاتوه و دەولەت و سامانیکی چاكیشتی لە شا عەباس وەچهنگ كهوئ.

مەحموود مەڕهكانی لە هۆزی فرشیكان بوو، پیاویکی هەتیوچە و نەدیویدی و شۆفار بوو، لەگەڵ دەر و دراوسێدا بەرێ نەدەچوو و هەمیشە كێشه و هەرای بوو. زۆر جار ان خەلكەكه لە كن گەورەیی هۆز گازیان لێ دەكرد، بەلام چییان لەگەڵ پێ نەدەكرا. هەر كه دەبووه شەڕیش كهسی دەرپۆست نەدهات هەرچی بەر هەوێڵ كهوتبا دەیی پلێشاندهوه. خانق زۆری لە بارەیی پیاوخرایی و شۆفاریی مەحموود مەڕهكانییەوه بیستبوو، بەلام دەنگی نەدەكرد، چونكه ئەوهی بە كاری نیو عەشیرەتان دەزانی و خۆی تێوه نەدەگلاند. بەلام چەقۆ گەیشته هێسكان، گەورەیی عەشیران ناچار لە كن خانق گازیان لێ كرد. بەلام خانق سزای نەدا، چونكه پیاویکی ئازا و نەبەزیش بوو، زۆر دلێق بوو. چەند جار ان خانق بۆ جێگەیی زۆر دوور و بەترسی ناردبوو، كاری زۆر گرنگی پێ راسپاردبوو، بەدل و بەگیان جێبەجێ كردبوو و گورجی گەرابوووه. خانق تەنیا زهوی و زارەكەیی لێ ساندبووهوه و بەسەر گوندییەكانیدا دابەش كردبوو*.

* ئەو سەردەمە زهوی دابەشكردن بەسەر گوندیدا بەخەیاڵی كێدا دەهات؟
وەرگێڕ

خۆشى ھېنابووه نېو شارى قەلّا. بەلّام مەحموود ھەزى نەدەکرد لە گوند
 وەدەرکەوئى، خانق بەزۆرى وەدەرى نا، کە ھاتە شار، کارى نەکرد، ھەميشە لە
 قاوەخانان خەريکى قومار بوو، ھەرچىيەکیشى ھەبوو ھەمووى بەقومار
 دۆراند، زۆر جار ان خۆى بەئاشکرا دەيگوت:

– خانق مالى منى ويران کرد، ھەردى لە دەست کردمەو، لە گوندى
 وەدەرنام، منيش خاوەن زەوى بووم، خاوەن مال بووم، ئەمىرق وام لى
 بەسەرھاتوو.

پاشان چوو بوو بە ئاشەوان، چەند سال بوو، شەو و رۆژ ھەر لە ئاش بوو.
 ئەوئى رۆژئى مەحموود مەرھەکانى کە بەرھە گەلى چوو بۆ ئاش، کەس دەنگى
 نەکرد، چونکە ھەموو دەیانناسى و کەس شکی لى نەدەکرد.

کاتى بەرھە چۆم چوو، سەرباز خەبەریان بەسەردارخان دا کە وا پیاویک
 بەرھە چۆم دئى. سەردارخان وای زانى ئەو پیاو قاسیدى قەلایە و ھاتوو
 خەبەرى خۆو دەستەو دەانى پێتە. فەرمانى دا کەس دەستى بۆ نەبا. ھەرکە
 ھاتە گوئى چۆمەکە، کاغەزىکى بۆ گەورەى عەجەم نووسى:

– «ئەگەر دەتانهوئى قەلّا بگرن، بچن لە سەرووى قەلّاو، ھەندئى گوزمى
 تووش ھەن، لەوئى چەند قووچە بەردىک بەرپز داندراون، لە بن ئەو بەردانەو
 کارپزىک بۆ قەلّا لى دراو، ئەگەر ئەو ئاوەتان برى، قەلّا لە خۆرا تەسليم
 دەبئى. دەنا بەھىچ جۆرىکى دیکە ناتوانن قەلّا بگرن، مەحموود مەرھەکانى».

کابرا کاغەزەکەى بەسەرى تيرىکەو بەست و بۆ ئەوبەرى چۆمى ھاویشت.
 سەرباز کاغەزىان ھەلگرتەو، بردیان، دایانە سەردارخان. کە خۆیندییەو لە
 خۆشیاان شامەرگ بوو ھەر ئەو دەمى سەربازانى لەگەل خۆى بردن و چوونە
 ئەو جێگەى مەحموود مەرھەکانى لە کاغەزەکەدا بۆى نەخشە کێشابوون،
 تەماشایان کرد چەند قووچە بەردىک لە دووى يەک ریز کرابوون، دەستیان
 بەھەلگەندن کرد، تاتى سەرکارپزىان ھەلداو، روانیيان ئاویکى زۆر و رەوان،
 بەخۆر بەرھە قەلّا دەروا. ئاویان برى و سەردارخان بەدلى خۆش گەراو.

سەرلەبەيانی كەمى ئاۋ ھات بۆ قەللا، بەلام كە چاشت داھات، ئاۋ چۆرى لى
بىرا. خەلكەكە لە ترسان ھەرچى ئاۋ لە ھەوزاندا بوون بە كوندە رايانگويزتە
مالان و تا ئىوارى تىۋكى ئاۋ لە ھەوزەكاندا نەما. سەردارخان پىيى وابو لە
پاش ئەم ئاۋبىرانە، ئىستا خەلكى قەللا ھەر لە خۇرا تەسلىم دەبن و ھەموو
كارى بەسانايى دەبرىتتەو، بەلام پاش ئاۋبىرىنىش بەھەوت پۇژان، قەللا
ھەرەكو خۇى وابو. خانق ھەموو شەۋى وەكو پلىنگ لە نىزىكەو لە دوزمنى
دەكۈشت.

سەردارخان گوتى:

– ئەو چ سەمەرەيە، ئاۋىشمان لى برىن، كەچى ھەر باكيان پى نىيە،
دەبى ژىر زەوييان ھەبى؟

ھىورزە كەۋتبوۋە نىۋ خەلك، عالەم ھەموو دەميان ھىشك بوۋبوو، تەنانەت
تەراتىيان لە گەرودا نەماۋو قوۋتى بدەن. ھەموو سالى لە دەمەدا، لە ئاخر
و ئۆخرى پايزى با و باران بوو، بەلام بۆ بى يەغبالى و چارەرشى تۆ وەرە تا
ھەنگى ھىشتا باراننىك نەبارىبوو و ھەموو پۇژى سامال بوو دەتگوت ھاۋينە؟
خانق كە چاۋى بەو حالە كەۋت فەرمانى دا:

– تا زوۋە بە كوندە و دەفر و ئامان و دەبە ئاۋ لە چۆمەو ھەبىن.

ئىۋارە بوو، نىزىكەى سى سەت زەلام كوندە و مەشكە دەفر و ئامان و دەبە
وقاپ و ەياريان ھەلگرت و بە چەكەو چوون بۆ گەلى. سەردارخان كە
بەمەى زانى لىيى پوون بوۋەو كە ئەم چارە كارى قەللا كراۋە و خەلكەكە لە
تىنۋان پەرىشانن، فەرمانى دا:

– سەرباز ھەموو خۇتان مات كەن، وا بكن كەسيان ھەستتان پى نەكا.
ھەركە ھاتنە سەر چۆمەكە، ھەمويان قەلاچۆكەن و نەھىلن يەكيان بە ساغى
دەرچى.

سەرباز لەو بەرەو سەردارخان چۆنى فەرمان دابوونى واپان كرد.
پىاۋەكانى خانق يەكيان لى بەساغ دەرەچو، ھەريەكە ھەشت نۆ تىرى

زەھراوى بەلەشەوۈە بوو. خەلکەكە لەبەر تىنوویتی گوئی نەدەدا مردن، پۆل پۆل سەرباز دەچوون و نەدەگەرپانەوۈە بەداخەوۈە خۆشیان دەمیان نەدەگەشتە ئاوى چۆمەكە، گورجی تیرباران دەكران و بەتىنوویتی دەمردن.

خانۆكە دیتی سەرباز ھەموو لە تینووان بەجاری سست بوو و ئیدی شەرى پى ناكړئ، ديسان مەجليسى كۆكردهوۈە. ئەندامانى مەجليسى زۆريان ديار نەبوون، مەجليسەكە زۆرى لى كەل بووبوو، نە ئەسۆى لاكان، نە ھەمزە چاوش، نە ئەسكەندەرى پير، نە شەبابى جوانە مەرگ، نە مەلا رەشىد، نە شىخ جەلات، نە زادينە خانم ئەمانە شتاقیان نەمابوون. ئەم كۆبوونەوۈەيە دوامین كۆبوونەوۈە بوو. خانۆ ھەر وەكو جارێن لەسەر كورسیيە بڵندەكەى رۆنىشتبوو تەماشای مەجليسەكەى دەكرد، گوئی:

– لە ھەمووتان زۆر مەنوونم، ھەموو بەئینی خۆتان بەجی گەياند، زۆر پیاوانە و مېرخاسانە شەرتان كرد و گۆى شەرەفتان بردەوۈە. دەبين – سەيرى دەرووبەرى خۆى كرد – زۆر كەس خۆى لە پىناوى ولاتى پيرزۇدا بەخت كرد و نامووس و ئابرووى كوردانى نەدۆراند. ئەمن بپيارم داوۈ ئەو جارەش خۆ وەدەستەوۈە نەدەم. ئەمن دەمەوئى بارووت لە بن قەلا پۆكەم و بىتەقنم. خۆتان دەبين كەس بى ئاو دەرنابا و شەرى پى ناكړئ. ھەركەسى دەپەوئى خۆى بەدەستەوۈە بدا، ئەمشەو بپروا خۆى تەسليم بكا. بەلام من تەسليم نابم. با ئەلێن خانۆى كورد خۆى تەسليمى دوزمن كرد، خاكى خۆى دا بە شای ئيران و عەرز و نامووسى خۆى برد.

– چ دەلێن، پاتان لەسەر چيپە؟

خانۆكە لەو قسانە بووۈوۈە وەكو ھەلۆ ديسان لە كورسیيەكەى دابەزى و لە مەجليسەكەى ئۆرى، بەھەويای وەلام بوو؟

ورته لە دەم كەسەوۈە نەھات، دەتگوت ھەموو دەلێن.

– «وہللا ئيمەش تەسليم نابین و ئامادەين خۆمان لە پىناوى نىشتماندا بەخت كەين».

خانق کە بۆی پروون بوو، ھەموو بەرباری وی پازین، دەستبەجی گوتی:

کۆرگەل زووکەن،

بارووتی لە چال دەرکەن،

قەلای دمدەم نوغۆ کەن،

کوردان خۆ تەسلیم ناکەن.

خێرا عاردیان کۆلاو،

بارووتیان لە چال ھەلداو،

قەلای دمدەمیان تەقاند،

بەھەموو کوردستانیان راگەیان.

ھەویای شا عەباس وەدی نەھات

خانق لە دین دەرئەھات،

تەسلیم بە شا عەباسیش نەبوو،

بۆ خاس و عامان عەیان بوو.

بلا کوردان ھەموو بزائن،

ئەگەر خۆ بەخۆ غەیان بن،

ھەمیشە بی ولات دەبن،

سەرشۆڕ و ژێردەستە دەبن.

ئەوجا لە سێ شوینرا بارووتیان لە بن ھیمی قەلا پۆکرد و تەقاندیان.

ئەگەر لە قەلا بەربوو، چەند پۆژ بوو بەخۆ و دانیشتوانیییەو دەسووتا.

دووکەلی رەش بەری ئاسمانی گرتبوو. بۆسۆ و بۆکوپووز ئەو گەلی و

نەوالانەیی پێ کردبوو. پاش چەند پۆژیک دووکەل پەویبەو، بەلام سەردارخان

ھەر نەدەوێرا بچتە قەلا، لە دلی خۆیدا دەیگوت: «کەواتا خانێ کورد بەفیل

ئاگری لە قەلا بەرداوە، تا بچمە قەلا و منیش بەدەردی قولى خان بەری.

سەردارخان زەندەقی لە بویری و مێرخاسیی خانق چوو بوو. پۆژیکێ سەد

پیاوی قزلباشی نارەدە قەلا بزائن چ باسە، قزلباشان تەماشایان کرد قەلا

كەسى زىندووى تىدا نەماو، شارى قەللا پىر بوو لە زىر و زىو و شىمەكى بەنرخ و گرانبايى. قزلباشەكان دەستيان بەتالان كرد، ھەرچى بەنرخ بوو كۆيان كىردنەو، چەند سەعات بوو، سەردارخان چاوەنۆريان بوو بگەپىنەو، ھەر نەگەپانەو، سەردارخان لە دلى خۆيدا گوتى: «كەواتا ئەو قزلباشانە چوون لەگەل كوردەكان رىك كەوتن، چونكە زۆر جارەن كورد و قزلباش لە دژ شاي ئىران يەكيان دەگرت و شەريان دەكرد. پاشان ھەزار سەربازى نارد، كە چوونە قەلاو تەماشايان كرد گيانلەبەرىكى بە ساغى تىدا نەماو، بەلام قزلباش كەوتوونە نيو بازار و كارگە و دووكان و مالان ھەرچى ھىيە و نىيە كۆيان كىردووتەو، خەبەريان بەسەردارخان دا، حال لەمە حىكايت لەمە. سەردارخان فەرمانى دا:

– خىرا بيانەيتن.

كە ھىنايانن، سەردارخان تەماشاي تىردانەكانى كردن ھەموو ھەلمسابوون، كىردنەو، سەردارخان واقى وىرما. ھەقى بوو. ھەموو جۆرە زىرتكى تىدا بوو، خىشلى ئىران، ئى پۆم، زىر و زىو ھىندستان و ئەفغانستان و ئى ولاتانى دىكەى ھەموو تىدا بوون، كابرە سەرى خۆى بادا گوتى:

«وئەللا باوھ وەكو شا و پادشا ژياو، چى لەوان كەمترە نەبوو»، سەردارخان چوو بۆ نيو شار، نۆرى ھەوزىكى گەورە چەند ژنىكى بەسەرھەن چۆكيان داداوتە سەر مەرمەرى ھەوزەكە و ھەريەكە جامىكى بەدەستەوھىيە دەنگوت ئاو ھەلدەھىنجن، بەلام ھەوزەكە مچقى بوو و چۆرى لى برا بوو، كە لىتيان نىزىك بوو ھەنواری ژنەكان ھەموو مردوون. كابرە سەرسام بوو، لە دلى خۆيدا گوتى:

«بەراستى خەلكىكى نەبەز و كۆلنەدەرن، ئەم ھەموو چەتوونى، فەلاكەتەيان تووش بوو، ھىشتا ھەر تەسلىم نەبوون».

ئەنجا بەرھە نيو شار چوو، تووشى مەيدانىكى ھەراوى بەرىن بوو، نۆرى

دار و درهختیکی خوښی لى پړاوه. سږبهرى دوو ريزه دار دمكهوته كووچه و كؤلان، دوو جوگهه پيدا دهړويشت. بهلام ئاويان پيدا نهدهړويشت و وشكاويان هينابوو. سهردارخان بهرخواوتر چوو، تووشى كؤشكيكى دوو نهؤمى گهوره هات، دوو گومهزى بهسرهوه بوو. گومزهكان چهند كلاورؤژنه و په نجهرهه گلوڅهر خريان پتوه بوون. به پتپليكاناندا وهسرهكهوت، چوه سهرى، له گومزهكانرا چوارهورى قهلاى هه موو لپوه ديار بوو. ئهوجا هاته خوارى، درگاي كردهوه تماشاي كرد دپوهخانكي گهوره و فراوانه. مافوورتيكى گهوره لى راخرابوو، گا كئوى و كارمامز و دعباي ديكي لهسهر نهخش كرابوو. چهند جوړه چكي سهر سهر، تنانته چكي بهردى زهمانى زوو و كهوانى چهرم و دهمانچهه بارووتيشى بهديوارهوو بوو. بهرهوژوور تهختيكي كه مى بلند دانرابوو دؤشهكيكى لهسهر راخرابوو، چهند باليف و سهرينيكي پهړقه نهرمى بؤ بهريال لهسهر ريزكرابوون، سهردارخان گوتى:

— ئهم ټوله باوه وهكو شا و سولتانان راى بوارهوو، من خوم ميري لوړم گرت و كوشتم، شتى وام پتوه نهدي. له دهرچووندا بوو، ئهفسهريك گوتى:

— گه ورم، ئهمه ريگايهكي په نامهكيه لهم ههيوانهوه بهرهژير دهچى.

به پتپليكاناندا چوونه خوار، كه مى تاريك بوو، ئهوانهه له پتشفوه بوون، گوتيان: «ژورهه پرووناكه». كه چوونه پتستر، ئيدى وهكو دهرى پرووناك بوو، له نيو ئه و بهرد و زانارنده، له ژيرهوه هيندهيان ئهشكهوت و كيلهر هلكؤليبوو دهگوت شاريكى چكولهيه. ئهمه هه مووى عه مبارى زمير و زهخيرهى عهسكهو بوو. هيشتا ئارد و گهنمىكى زورى تيدا مابوو. سهردارخان گوتى:

— وهلا، ئهگه ئاومان لى نه برييان، هيندهيان ئازووخه هه بوو، ده بوو ئهم ساليشمان ليره بردبا سهر و حالممان به دهست كړپتوه و بؤران و سهرما و سؤلهوه شربا.

سەردارخان وەدەرکەوت، چوو، دەستی بەگەران کرد، تا گەیشته قەراخی شار ئیدی شوورەى قەلە لەوێ دەبراو، نۆرى دەرگەىەکی ئاسن دیارە. دوو زەلام لە بەر دەرگا مردبوون، بەلام چاویان نەقوچاندبوو، دەتگوت بەقەستى خۆیان مات داو، یەکیان قژ کەرۆشکیەکی سوورکەلە بوو و وەکو عەرەبى میسرى دەچوو. سەردارخان لەگەڵ سەربازاندا تى پەپین، لەسەرەو لە زنارى چاکاندا ئەشکەوتىکی گەرە هەبوو، سەردارخان پتوراست چوو بۆ ئەشکەوتەکە. تەماشای کرد پەژى و وردە ئاسنى لى کەوتوو. کەمى چوو پتشتەر نۆرى جورنىکی ئاسن تەواندەوێ لىیە و قەلبىکی تۆپ دارشتنى بەتەنیشتەو دانراو. هەورازتر هەلکشا تەماشای کرد دەرگایەکی گەرە لىیە و گەلى تفاق و ئامىرى بەدەور بەردا هەلپەساردراون پیاوێکیش سەرى لەسەر دەرگا کە داناو و مردوو. سەربازىک بەنووکە شیر تىوێ ژەن کابرا بەپشتدا کەوت. سىنگى بەدەرەو بوو، خاچىکی لە ستۆدا بوو. سەردارخان گوتى: «ئەو قەلەیه».

ئەو پۆژى سەردارخان شارى قەلە زۆر گەرا، ئیدی ماندوو بووبوو و تىنۆتى زۆرى بۆ هینابوو، بەکووچە کە بەرەوخوار بوو، بچتە گەلى ئاو بخواتەو. هەرکە لە کووچە وەدەرکەوت نۆرى لە پتیش دەرگای مالىکی - زۆر گەرە نەبوو - کىژىک بە کەزى خۆى بەدار گۆژەکەو هەلئاسىبوو و خنکابوو. سەردارخان کە لى ورد بوو چ ببىن، لە عەمرى خۆیدا تریفەى و جوان و بەدەوى لە هیچ کوێ نەدیتبوو، بەجاری واقى و پما و حەپەسا. هەرچى لەگەڵدا بوون ئاخیان بۆ هەلکیشا، دەتگوت بەقەستى چاوى قوچاندبوو تا برۆى پەش و پوخسارى بەفرىنى چاتر بەدیار کەوێ. جووتى خرپالى زىوى رووتى لە قاچدا بوون، هەر یەکە پىنج شەش قاش و نقىمى جوانى تى چەقیندرا بوون تۆقىکی زىرى بەسەر هەنیهو بوو. قۆتکیکی پەشى درىژ بەلاجانگى راستیدا شوپ بووبوو، سەرى قۆتکەکە کەمى لە زىر چەنەیهو تىپەر بووبوو. کلاوێکەى هەموو لیرەبەند بوو، مێخەکیکی زىرى بەکەپووهو بوو، قاشىکی ئاقىقى سوورى بەسەرەو بوو. کەمىک دەمى

کراپووه ده تگوت خه ریکه پئ بکه نی. جله کانی نوئ و گرانباپی بوون، ده تگوت خوئی بۆ شایپی و داووت پازاندووه ته وه، قوماشی به ری له خاس ئه تلّهس و خامهک و قه نهوز بوو و گوپهک نه خشی نرابوو، کورته کیکی قه دیفه ی هیندستانی له بهردابوو. دوازه که زپی درپژ به سهر پشتیدا شوپ بوو بوونه وه و کوژه که یهک و نوشته یه کیان بۆ چاوه زار پتوه کرابوون. تۆر و گهرده نه یه کی کاره بای شه هلا و مهرجانی سووری له ملدا بوو. خالیک به بن غه به یه وه بوو.

سهردارخان که میکی دیکه ی لی نئیزیک بووه وه، گوئی:

«خوایه، رهزام به ره زات، ئه م خوژی بهت چۆن له نیو ئه م چیا و چۆل و بیانیانه خولقاندووه.»

قه ده ریک بوو سهردارخان و ئیشکچی یه کانی له که چه رامابوون، که میکی ده می کرد بووه وه، ده تگوت وهک بیبیه وی شتیک بلئ.

سهر بازیک ویستی ئه نگوستیله یه کی په نه ی دهستی چه پی ده ری نی، سهردارخان تپی راخوپی، گوئی:

«خوا هه لئاگرئ، هیچی لی مه که وه، ئه مه شتیک پیروژه، هه ر ده لپی زیندوو و به قهستی چاوی قوچاندووه.

خۆزی ساغ ده بووی، ئه وجا بتزانییا چۆن ده بوویه گولی کۆشک و ته لارم.»

پۆژ ئیدی راشکابوو، سهردارخان گازی قاسیدی کرد، مژده بۆ شا عه باس بیا، بۆ نووسی: «شاهه نشا، وهکو مانگ و رۆژ هه میشه تیشکت به سهر سه رمانه وه بی و تیریژت به هه موو دنیا دا بلاو بیته وه، ئه مرۆ فه رمانم به جی هینای، قه لای دمدم به سهر کورداندا وێران و نوغرۆ کرد. سهردارخان.»

پاشه‌کی

که سال وەرگه‌راوه، به‌هار دیسان هاته‌وه‌قه‌لا، به‌لام له‌کووچه و کۆلانیان نه‌قاوه‌خانه و چیشته‌خانه مابوون، نه‌سازبه‌ند و ئاهه‌نگ و به‌زم، نه‌ئهمسه‌ر و ئهمسه‌ری خورشیدی بازارباشی و بریویانوو به‌م و به‌و گرتن مابوو. ده‌تگوت کوردان نه‌ک هه‌ر له‌م چیاپانه، له‌همموو دنیا ئاسه‌واریان نه‌ماوه و له‌ره‌گ و ریشه‌ده‌ره‌اتوون، به‌لام راستیه‌که‌ی وانه‌بوو، کورد له‌سه‌ر چیا‌ی بلند و گه‌ردن که‌شان، له‌هه‌ریم و ناوچه‌دووره‌کانی قه‌لا زۆر مابوون. که‌به‌هار خۆش بوو په‌زیان به‌ره‌و دۆلگان را‌دا و بووه‌وه به‌زاوژی.

پیر و ڕدین سپی چیرۆکی خانۆی له‌پ زیرینیان ده‌گێ‌راوه. خۆشخوان و به‌یتبێ‌ژ به‌یتیان هه‌ل‌ده‌به‌ست. ئه‌و شه‌ره‌هه‌روا به‌فیرۆ نه‌چوو، پاش ماوه‌یه‌ک دیسان کوردان بۆ ئازادی خۆیان ده‌ستیان به‌شه‌ر کرده‌وه و سه‌رکرده‌ی شه‌ری ئه‌م جاره‌تالۆریک ناوی بوو و هه‌ربۆیه‌ش کورد به‌و شه‌ره‌ده‌لێ‌ن «شه‌ری تالۆریک».

فەرھەنگۆك

ئ

ئاخوند: مەلای شیعە.

ئاران: قشلاخ.

ئارمانج: ئامانج.

ئاز: سەخت.

ئاشپەزخانە: مەتبەق.

ئامپىر: ئەدات.

ئۆغم: تەنگانە و ناخۆشى.

ئەرخاين: دلتيا، بى باک.

ئەستىيور: ۋەجاخ کوپر.

ئېرەبى: بەخىلى.

ئىكلام: تەمەنا.

ب

بارانى كالۆ بەسەر: بارانى دەنك

گەرە و قايم.

بالپۆز: سەفیر.

باندوور: نيله.

برق: تالانكارى.

بلووک: بەش.

بەترەف: فرەزۆر.

بەلەنگاز: ھەزار.

بەلەد: دەلیل، شارەزا.

بەوش: ئامپىرى تەۋنكارى.

بیانی: بیگانە.

بى خەوش: بى عەیب.

بیگار: سوخرە.

پ

پاپاخەكەى: كالۆهكەى.

پاکارى: نۆكەرى، خزمەتکارى.

پررۆلە: پارچەى بچکۆلە.

پسپۆر: شارەزا.

پستە: چەرەز.

پشتوو: دەمانچە.

پنچک: پارچە.

پەنى: پەنھان، پەيام، پەنامەكى.

پەیک: قاسید.

پېرق: نیازم.

پېرۆکە: تازە ۋەسەر پى کەۋتوو.

پیشخان: نۆکەرى خان.

پېڅكول: درېكېكه بنى ئهستووره و زۆر

سهرى ههيه.

پېئورمىزىن: ئهستېره كشان.

ت

تاتك: پېتك.

تاشت: ناننى بهيانى.

تانگ: تهنىشت.

ترووك: زۆر سلۆك، تۆر.

تۆمهرى: به سهرجهه، به قهلهه.

تهرهول: زېندهوهر.

تهوس: گالته.

تهومزهل: بېكار.

تهيار: ئاماده.

ج

جگ: مېچ.

چۆرك: كېسه.

چ

چازان: دانا.

چلوو: چله.

چوارنكال: چوارچمك، چوار دهور.

چووك: بچووك.

چهتوون: سهخت، دژوار.

ح

حهژمهت: تاو.

خ

خاپوور: ويران.

خلندۆر: چۆره دۆخهوايهكه.

خورجېنه: خورج.

خۆزى: خۆزگه، خۆزىا، برىا.

خهرج: ضريبه.

د

داخاوت: قسهى دهكرد.

داغمه: دروشم.

دانئىغلا: مات بوو.

دوئير: ژوورى دانىشتن.

دوونازۆ: پاشهنگ.

دههۆ: فېل.

دهبۆتخانه: دهبۆخانه، عهمارى چهك،

دهبۆ.

دهرۆزهكه: سوآلكه.

دهستوو: دهسك.

دهسمز: ئوجرهت.

دهفر: ئامان، حاجهت.

دهوار: ولاخ.

دهيازوا: لىي دهخورى.

پ

پادهمووسم: ماچ دهكهه.

پكېف: ئاوزهنگى، زهنگۆ.

پهدوو: بهدووكهوتنى ژن.

پهڙی: خه لوړ.

پهوکـــه وان: نه وهی په وه نه سپ

دهله وه پنی.

پیحال: زین.

پی دهنیشت: لی دهنیشت.

ز

زباره: دهسه وا.

زورار: قه دباریک.

زورهان: لیزان و زه بر به دهست.

زه رده پی: خوړ له زه رده.

ژ

ژاوه: جمه.

ژیله مو: ژیه می.

س

ساپ: کا.

ستیرک: شوقه له ت.

سقدهر: عه ته به، ئاستانه.

سمکول: پیکولی نه سپ.

سونگه: هو، سه باره ت.

سوورفل: سووره.

سهرانگوټلک: زیل دان، گووفه ک.

سهر بهوورد: سهر گوزه شته.

سه له ف: سهر په و،

سپره ک: ته نک، شاش.

ش

شاری: شه قام.

شتاقیان: که سیان، هیچیان،

چتاکیان.

شوډم: زه وی شوکردن - کپلان.

شوو: شووړ، شوولک، شوول.

شه وین: شه وه که ژ.

غ

غه واره: نه ناس و نامو.

ف

فراژوو: فراژی، هه لدان.

فزه: نقه.

فه تاره ت: خه ساره ت.

فه ندباز: فیلباز.

فیرو: خه سار.

ق

قالیچه: مافووری چوک.

قشلاخ: خانوو و بهر وی زستان.

قلیانی: گوشتی سووره وه کراو.

قولله: برج.

قوشه ن: له شکر.

قه رای: قه دهر.

قهره واش: خزمه تچی.

گەۋگەۋ: گەگە، قەف قەف.

ك

كادە: جۆرە ناننىكە.

كرىت: دزىئو، نەنگ.

كونجىك: جۆرە دىكىكە.

كۆسە مىسىرى: شىرىكى كۆنە و لە

مىسىر دروست دەكرا، پەنگە ھەر

شىرى مىسىرىش بى.

كۆلۆس: كالاو.

كەتە: قۇچاغ، بەخۆۋە.

كەرمۆز: مېشەكەرەنە.

كەژو: كۆك، گورىسى شۆرتكى.

كىشكىچى: ئىشكىچى، پاسەۋان.

ل

لاقرتى: قسە و قسەلۆك.

لاكان: ئامپىرى بەسەر بەفردا

خلىسكان.

لاۋ: كورق، ئەى لاو.

لوا: بەرگن.

لۆركە: خواردىنىكە.

لۆزەنگەر: زرتە زەلام.

لە چەمبەر خستىن: چواردەور گرتن.

لەز: خىرايى.

لىرەۋار: جەنگەلىستان.

م

ماهى: شفرە فىل، عاج.

متەق: ورتە.

مەلاس: مات.

مەمانان: ئىمە مانان.

مىچىن: جگىن.

مىمىل: ملىۆزم.

گ

گان: بانگ.

گازن: شكايەت.

گازر: پەنگىز، خىمگەر.

كارام: دارى كە كا و گوتالى پى لى

دەخوړن.

گارپس: جۆرە دانەۋىلەپەكە.

كاشە بەرد: كا بەرد.

گاۋگەردوون: حەيوان سەربىرىن.

كوژم: بلىندايى.

كوڤەند: شايى.

گووفەك: زبلىدان.

گەرمژ: گەرميان، گەرمەسىر.

گەرناس: ئازا و دلىتر.

ن

نژياركردن: بىرەۋەرى.

نۆغروق: ويران.

نەجاخ: چەككىكە ۋەكو تەۋرەزىن.

نەزركە: مەرقەدى پياۋچاكان.

نەۋال: دۆل و دەرە.

نەیار: دوژمن.

هەراو: بەرین.

و

وربە: قاپووت.

ولسات: بەرزەولاخ.

وەشێرم: بشارمەووە.

وەدوتان بێنن: بەقسەتان بەینن.

وەلەرزین: راکشان.

وێستا: ئێستا.

وێی نەدەدان: پێی نەدەدان.

هەرەوێ: دەسەوا.

هەلدێر: چیاى تووش.

هەندەران: دەرەووە.

هەنیە: ئێوچاوان.

هەویا: هیوا، تەما.

هەوێردە: بالندەیهک، ناوی

کەرەوالەیه.

هێسا: حەساو.

هێوران: دامەزران، قووناخ گرتن.

ه

هەمبێز: باوەش، هەمبێز.

هەوێر: مەڕ راکرتن بۆ دۆشین.

هۆز: عەشیرەت.

ی

یەغبال: تالع.

سەرەتای نووسەر بۆ چاپی رووسی

كورد يەكێكە لە گەلە ھەرە كۆنەكانی رۆژەلاتی نزیك. فەیلەسووفە یۆنانییە كۆنەكان سترابۆن و پەتلیمۆس كە باسی ناوچەی (كەردۆئین) «گەردۆئین»یان كردووە، باسی كوردیان كردووە. گزینەفۆنیش لە «ئەنا بازیس»دا رازی گەلی جەنگاوەری كاردۆخەكان دەگێڕێتەوە كە ئەو ھوو سوپای دە ھزار كەسیی یۆنانییەكانیان تا دەریای ڕەش ڕاونا.

لە كۆتیی ئێتنەگرافی – مێژوویی «كوردی ئەودیوی قەفقاز»^۱ و تراو:

«مێژووی گەلی كورد، لە بنچینەدا مێژووی خەباتی چەندین سەدەیەتی لە دژی چەوسێنەرەو خۆمالی و بیتگانەكانی، كەچی لەگەڵ ھەموو ئەو ھەشدا، گەلی كورد مەردانە بەتاقیكردنەوێ ئەم ھەموو جەنگە ستەمكارییانەدا تێ پەریو و ئازایانە ئەدەب و زمانی خۆی پاراستووە».

چارەنووسی تراجیدیای كوردستان لە دوا دوایی سەدەی شانزەھەم و سەرەتای سەدەی ھەفدەھەمدا لە چارەنووسی وڵاتە بچووكەكانی تری ئەو سەردەمە دەچوو. لەشكری دەوڵەتە دراوسێ بەھێزەكان، بێ پشوو، بەنیازی داگیرکردنی خاکی كوردستان و كۆیلاندنی گەلەكەیی ھێرشیان دەبردە سەری.

بەلام بەزاندنی كورد كاریكی ئاسان نەبوو. لەشكری دوژمن لەو شەپە خویناوییانەدا زیانیكی زۆریان لێ دەكەوت و زۆر جار نەیان دەویست لەو زیاتر شەپكەن. گەلی كوردی ئازادیخواز و شەروان، سوور، بەرگریی لە سەربەخۆییی خۆی دەكرد.

ناوھێرێکی ئەم رۆمانە یەكێكە لە تابلۆكانی ئەم خەباتە. بریتییە لەو بەرگرییە

۱ تێ. فێ. ئەریستەفا، كوردی ئەودیوی قەفقاز. مۆسكۆ. بڵاوكراوەی پەرگەیی ناووك، ۱۹۶۶.

قارەمانانەيە لە كوردە - قەلاى دىمى كرا . ميرىك، بەگىك، ئاغاىك سەركردەى ئەم
 خەباتە ناكا . كوردىكى سادەى (خانۆ) ناو پىشەواى ئەم خەباتە بوو بەھۆى
 بەخشندەيى و دەس و دەھەندەيەو گەل ناوى (لەپ زىرین)ى لى نابوو .
 لەم خەباتەدا ئازەربايجانى و ئەرمەنەكانىش بەگەرم يارمەتیی كوردیان دا .
 لەبارەى ئەم خەباتە قارەمانانەو گۆرانى و راز و ئەفسانە و حەكایەتیی زۆر
 ھەيە، كوردى وا نىيە بەم داستانە مێژووییەى گەلەكەى خۆى نەزانى .
 من لەم كەتیبەدا ھەولم داوھ تەنیا بەشىكى كەمى خەباتى چەندان سەدە بەردوامى
 گەلى كورد لە پیناوى خاكى نىشتمانى خۆیدا، لە پیناوى سەربەخۆییدا، لە پیناوى
 رزگاربووندا لە ستەمى بێگانە، پوون كەمەوھ .

له باره‌ی نووسەر و کتێبه‌که‌یه‌وه

عه‌ره‌بی شامۆ پیرترین نووسهرێکی کوردی سؤفیه‌ته، دانه‌ری ژماره‌یه‌کی زۆر داستان و چیرۆکه‌ له‌باره‌ی ژيانی کورده‌کانه‌وه.

له‌م کتێبه‌ نوێیه‌یدا، عه‌ره‌بی شامۆ یه‌کێک له‌ قاره‌مانانه‌ترین و له‌ هه‌مان کاتیشدا تراجیدیایه‌ترین لاپه‌ره‌کانی میژووی گه‌لی کورد – ده‌ژینێته‌وه.

ئهم کتێبه‌ باسی به‌رگریکه‌ره‌ پڕ شکۆکانی قه‌لای ئه‌فسانه‌یی دمدم، باسی پێشه‌وا‌ی به‌وێڵی کورده‌کان (خانی له‌پ زێڕین) ده‌گێژێته‌وه.

ئهم کتێبه‌ به‌ر له‌ هه‌رچی بۆیه‌ په‌سه‌نده‌ چونکه‌ رووی گه‌لی کورد، هه‌ستی کورد به‌شانه‌زییه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی، داوونه‌ریتی، ئه‌فسانه‌کانی، بیروباوه‌ری، تیکرای خاسیه‌ته‌ خوو پتوه‌ گرتووه‌کانی به‌ئاشکرا تیا تۆمار کراوه‌ و به‌تینکی تایبه‌تییه‌وه‌ خراونه‌ته‌ روو له‌ کاتیکی تراجیدیایی میژوودا، کاتی که‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌فده‌هه‌مدا له‌شکری عه‌باسی شای ئێرانیان برد بۆ که‌مارۆدانی قه‌لای دمدم.

سه‌ره‌تای چاپی پروسیی داستانێ دمدم

مه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم

کردووێه به‌ کوردی

نیگاره‌کانی ئهم کتێبه‌ له‌ چاپه‌ پروسییه‌که‌ی وه‌رگیراوه

نیگارکیش: قی. ئی. سووریکه‌ف

